

Eleemosynia.

qr qui ad gremiu[m] ecclie p[ro]uenierit
p[ro] sacru[m] baptis[mu]m: tanta in ipso
diffundet gfa q[uod] de seruitute d[omi]ni
boli deueniet ad adoptionem filio[r]um
dei. patet ergo q[uod] fabricata
et formata sit ecclia. p[ro] salute oiu[m]
Aug. fidelium. et q[uod] e[st] illa reperient ags
diluuij persunt. **Hug.** de fide ad
petru[m]. ecclia est quedam forma iu[n]sticie.
i.e. p[ro]nexus oiu[m] in co[i] orat
in co[i] opaf. sine ecclie catolice so-
cietate nec baptis[mu] alicui p[ro]desse
pot: nec opera misericordie. nisi
forte ut minus torqueatur.

3 **Ela** magna multitu-
q[ue] d.i.d.q.ab.i.te.hs.xx/
x. **Mō** p[ro]f[ectu]s q[ua]s tu-
dicare de alieno obiecto q[uod] sepe
decipiatur et terret. **Mā** si hō visu tu
dicet de sapore fallitur qr interdu
iudicabit dulce amarum et ecouer-
so. **Simi**sl r nō pot lingua loquens
describere visa ad plenū. ut auris
captiat per auditū q[uod] sunt visa cer-
nēda q[uod] lingua nō sufficit oia de-
scribere. **Spi**zialiter terrena gene-
ratio et a sp[iritu] alib[us] aliena nequaquam
cape pot quāta sit superiorū dulce-
do. **Mā** q[uod] de terra est: de terra lo-
Hre. quis. **Elī** Hre. i mora. Carnales
hoiles p[ro]item vitā diligunt q[uod] c[on]tra
sit eternitatis glia nō attendunt. ut
dū phēnitatis eternitatē nō cōsi-
derant cursu[m] stationē et res mo-
biles firmā habitaculū arbitrāt.
Sed cū gustauerint dulcedinem
vbertatis xp[ist]i et q[uod] p[ro]missa sunt dili-
genib[us] deū: vilescūt oia q[uod] finis

angustat h[ab]it[us] lgis reges terre au-
diētes voces ap[osto]l[orum] et sacerdot[um] nar-
rare p[ro]missa. eo q[uod] super h[ab]uando[s]
sensus essent credere nō valebat
sed v[er]is miraculis et gustatis gra-
tia sanati est palati. et cucurre-
rit admirati ad tam suauē sapo-
rem relinquentes omnia amara
mūdi. Et sic cōgregata est ecclia
ex nationibus. **Figura. iii. Re. x. Sig.**
Lū regina Saba venisset cū ma-
gna famillia ad videndū sapiam
Salomonis: quā sola fama in ter-
ra sua audierat in tantā iedit ad
mirationē ut fieret in extasi. vidēs
videlicet ordinē seruientū et cibo-
rum ministroy mensartiq[ue] ei^o.
Ideo ait. **Mō** credebā narratib[us]
mibi hec. sed nunc ut video nō
fuit mibi narrata medietas. Bea-
ti sunt servi tc. Et dedit multitu-
dinem auris opuz et aromata mul-
ta. et ret regine imensa dona lar-
mis est ut narrat magister. Spi-
zialiter regina Saba ē ecclia. viii
Hug. in quodā sermōe de p[ro]secre
tione ecclie. Ecclia inquit est regi-
na que vēit a partib[us] ethiopie au-
dire sapiam Salomonis. Sed h[ab]i-
tū tūm et vna regione. s[ed] ex diuer-
sis mūdi partib[us] reges pitura cō-
uenit. Elenit igit ad redēptorez et
eruditorez sāu: ut studia erroris
doctrinā perciperet veritatis. hec
Hug. Hec igit regina p[ro]mo audi-
uit a p[ro]phetis et sanctis magnalib[us]
q[uod] xp[ist]s opaturus venerat in mun-
dū circa gen[er]ū h[ab]uandū. horu[m] nāq[ue]

doctrina simbula t' enst ad xp̄m
greissibus fidei. et applicata b̄ hieru
salē ad visione regis pacifici lo-
qua est ei q̄cqd habebat i corde
Sic illa venit ad xp̄m ad p̄cipie
dū sacre scripture dogmata d̄ ge
stis aduēt⁹. t̄ carnationis et passio
nis xp̄i. vñ Aug. vbi. s. In figu
ra regine hui⁹ venit ecclia ex ḡeti
bus et a finib⁹ terre. iponēs fines
vicij cupiditatibusq̄ terrenis au
dire sapiam Salomonis. i. pacifi
ci dñi nři iesu xp̄i q̄ fecit vtraq̄
vnū. soluēs inimicitias iter deū et
hoies in carne sua. v̄t audire et
discere d̄ filij dei illuminatione et
iudicio futuro d̄ aie immortilitate.
et de sancte resurrectionis glia hec
Aug. et cū dia illa p̄ sacrā scriptu
raz didicerit a p̄phetis narrata a
xp̄o cōpleta p̄ ap̄los fidicata his
va fidel adhesiōe adherens ait.
Mō credibā narrātib⁹ mīhi hec.
s̄ vi video n̄ sh̄laudiera; respctū
ei⁹ q̄ e. vñ Aug. vbi. s. v̄ldit inq̄t
ecclia sapiaz xp̄i et accepit doctri
nā salutis insperit sp̄uālū mirabi
lis bonor. Agnouit ver fabrica
torē celi et tere et potētissimū hūa
ni generis p̄ditorē. Idit et domū
quā hēdificauerat. i. carnationes
hois assūpti. v̄ldit cibos ei⁹ .i. al
taris sacra. v̄dit orationū suppli
cationisq̄ mysteria et obſtupuit.
vbi v̄dit ierimib⁹les divinitas dñi
sui dixitq̄ ad regē. verus ē fmo
quē audiuī in terra mea. v̄t in
manifesta que cerno dulcedinis

magnitudinē cogitatio n̄ee se
sū supāt. hec Aug. S̄ tūc regis
hec. i. ecclia munera clementie do
nante xp̄o regi. i. v̄tū thesauros
et aromata devote p̄nie. vñ Aug.
vbi supra. Tūc illa exhibens exē
pli⁹ deo suo p̄fert digna celo et
valitura celū multiplicia mune
ra. ḡmas m̄ie. Inſtitue margari
ta. diuersorū odoramēta meri
torū. i. aromata p̄punctiōis. et sua
ue olētis balsamū caſtitatis. hec
aug. h̄ a regeo mīla maiora rece
pit. q̄ oīcōphēſibilia et iſlima
bilia. vñ Aug. vbi supra. Reuer
id q̄ preparat deus diligētibus
se fide non comprehendit spe nō
attingitur charitate non capitur.
desideria et vota trāsgreditur. ac
quiri potest estimari nō p̄t.

De elemosyna.

Lcipe lfas mas Lice.

xvi. mercatores existētes

In patria de qua nullus

andet extrahere pecunias et inde
fcedere eos oportet: et ad propria
remere: consueverūt cōponere
cū mercatoribus illis qui societa
tem habent in patria ad quaz isti
tendunt. Dant igit pecunias illis
sub cōtographo recipiunt ipsam i
cūlitatem ipsorum. Et hoc modo
mīliū lucrant. q̄ plus recipiunt q̄
tribuat. Spūasr. Non sum⁹ in q̄
dam patria in qua nō ē possibile
ēhēre aurū vel argentū vel pe
cunia aliquā. h̄ patria p̄ns vita ē

Eleemosyna.

Ber. Nā in exitu ordinati sunt scrutatores q̄ nequaq̄ inde extrahi p̄mitunt. Ber. in qdā finione. mūndis iniquitatē tales p̄stivit ianitorēt inde n̄b̄sl asportari p̄mittat de sa cultatibus mūndi. verū tamē c̄/pa t̄ viciū meriti t̄ v̄tus ipam invi sibilē aiām cōsequūtur. nec valet h̄ portarū angustia detinerti. Igit si volumus aurū t̄ argentū n̄fīm illesū: itactū t̄ augniētatū fcipeſ in patria ad quā tendim⁹. I. in fu tura vita: queramus gētes quartū sit illa patria. cū quib⁹ mercedē dātes illis hic que hinc extrahe re non possumus. h̄ mercatores sunt pauperes quorū est regnum celorum. Illis debem⁹ tpalitā bo na tradere sub cirographo euā gelij recepturi in patria illa multi plicata centuplo. **fig.** Figura Tob. vi. Tobias c̄i esset diues h̄stauit ga bello in ciuitate rages decē talēta sub cirographo. Factus autē pau per t̄ cec⁹ misit Tobia h̄liū suum cū cirographo ducatu angeli q̄ n̄ solū decē talēta recepit: sed t̄ fi liam raguelis cū hereditate ei⁹ in sponsam obtinuit t̄ reuersus p̄t v̄lū f̄stivit t̄ simileū eo feliciter habitavit. Spiritualiter Tobias qui dat gabello. x. talēta sub ciro grapho est diues qui habundan ter elemosynas pauperi largitur sub spe euāgelice p̄missionistūc̄ ille deuenit ad paupertatem t̄ ceci tate cū morte preuentus expolia tur bono temporalib⁹ t̄ p̄uatūr.

presentis v̄te luce. Igitur pergit Tobias iunior cū cirographo quando spiritus relicto corpore cū spe retributōis ascendit ad xp̄m angeli sancti gubernatione. Hic non solum recipit bōa quanta fe cit vel tribuit: sed efficiit v̄te bea te sp̄sus t̄ xp̄i coheres in glo:la demum ad corpus propriū redi tur illuminabitur per glorifica tionē t̄ simul in illa beatitudine se liciter habitabit. Ecce q̄ bonum est cū pauperibus mercari. viii **Aug.** in quadā episto. Si vis cē mercator optim⁹ fenerator egre gius. da quod nō potes retinere vt recipias quod non potes amittere. da modicū vt recipias centu plum. da temporalē possessionē vt recipias vel consequaris eter nalem hereditatem. **S**uriui t̄ dediſlis mīhi manducare. **L**bat. xxv. homo tpe famis habēs paruulos t̄ pauper existēs plus gaudet accepta bucela panis. q̄ si tempore habundantie daretur sibi equus. Spiritualiter dum su mis in hac v̄sta est xp̄s pauper t̄ esuriens t̄ habet multā secum esurientem familiā. s. mīlitidinē egenorū. hs. T̄bi derelict⁹ ē pau p̄ orphāo. tc. Igit v̄ adit p̄ corda fidelium diuinū hostiati mēdicā do. Epoca. iii. Ego sto ad hostiū t̄ pulso si quis mīhi aperuerit in trabo ad illū t̄ cenabo cum illo t̄ trāsicō mīstrabo. Et sibi d̄negat

corporalis seu carnalis affectio p
videre de eo qd ipsem et largitus
est nobis. Jo animaduertendū
est ne incurramus negando sibi
sua indignationem suā. vt cū furō
re bonis oībus expoliatos nos

Sig. tradat in eternalibus penis. **Sig.**
i-reg. xxv. vbi legum⁹ qd cū dñid
elect⁹ cēt a Saul t vagis atqz p
fugis cū multis pueris habitaret
in nemore missit nūcios suos ad
nabal cū peccora tondebant vt
sibi t pueris de aliquālī victu sub
ueniret. **Qui** Nabal vñlipēsio at
qd deiectio cū rubore puerie Da
uid rūdit. ergo ego dabo cibaria
que preparauit laboratoabus me
is Dauld t pfugis qui cū eo sūt
absūt hoc audiens Abigail uxor
eius timēs furorē David statim
onerato asino pane alijsqz refe
ctiōib⁹. occurrit David tā in via
venientis ad extermīnandū Ma
bal t oīa que illius erant. Placa
uit David. illa t mītauit irā eius
in amorez in tātū qd inde ad pau
cos dies decedente viro suo Ma
bal assūptia est in sponsā a David
Spūal per Nabal diuitē īgra
tiū deo subaudi. per David rōm
q deiectus est a mīdo cū pueris
suis. i-pugib⁹. Regrīt diuitē vt
modicū tribuat spōdēs se illi mī
ta redditurūz. **Eug.** de vīis dñi.
Dicit tibi xpus da mihi ex eo qd
dedi ubi. **Dē** meo quero da t red
de. habuisti me largitorēz fac me
debitorē habeaz te feneratorē. **Lē**

poralitā mihi das t eterna tib⁹ re
stūā. t cīpū tibi reddam. **S**3 vī
de quid rūdeat carnalis homo
t corporalitā vītes cui⁹ de⁹ ven
ter est cui⁹ dñs aurum est. Ergo
ego dabo istis pultronib⁹ qd meis
filij in tanto labore congregati
excitat igī rōm ad iram vt iusti
super vīndictā malefactoris intē
dat t sibi rebellē puniat tam in p
sona qd in rebus Sed sollicita gla
lumine rationis illustrata onera
to corpore misericordie operibus
David obutare nō difficit. i. xpo
di. dñe ne i furōe tuo arguas me
Quo factō deposito corpe i mor
te efficiē xpi sponsa. Ecce qd bo
nū pīnum reddet misericordia:
Petr⁹ ra. clamat de⁹ misericor
diā volo. qui qd vult deus deo d
negat a deo quod desiderat: vult
sibi negari. petit deus misericor
diā nō sibi sed tibi hūanā mīaz
petit vt largiat vītinā ac paternā
tibi misericordiā assūme per quā
liberari possis qui patrocinto mi
sericordie cert⁹ est de vīas sit se
curus dī absolutione. t nō dubi
tet de misericordia. qd nō solum
cā preuenit sī etiā lñiam revocat.

L Edde qd debes **ath.**

L xviii. **Q**n dñs in regiōe

L ppria vīam securā tenet

L t pontos aplos ad transīdū flu
mina pīfunda pīstruit: debite pōt
a transīnib⁹ postulare pedagia
t precipue si illa magnis līptib⁹
preparauit. Spūal vīa pītūs vī

Eleemosina.

te erat adeo periculosa aī r̄hi ad
uentū vt nullus per illā posset trā-
fire ille sus. ps. Quis est hō q̄ vi-
net nō videbit mortē: aut q̄s eru-
et aīam suā d. ma. in? S̄z ventēs
x̄p̄s pontifex futuorū bonorū su-
is sumptib⁹ t expensis. l. suū effū-
dens sanguinē notā t securā fecit
nobis viā vite. Jō ipse ordinavit
pedagia solui a transscuntib⁹ illā
enīs colectores pauperes sūt. Si
gu. iij. Reg. x. Salomō sub cui⁹
regno tor⁹ mundus erat in pace
et q̄ vocat⁹ est rex pacificus. Jō
ordinavit gentes que colligeret a
vectigalib⁹ q̄ tenebanī regi t rece-
pta illa p̄nitabāt regi. Spūalr Sa-
lomō rex pacific⁹ fuit x̄ps sub cu-
tus regno ora habūdantia pacis
inter nos t dñi. Ipse igit̄ vt dictū
ē nobis fecit seminas securas du-
centes recto tramite ad celū. sed
ordinavit gētē suā. l. pauperes p-
sentantes illi que a trāscuntib⁹ di-
uisib⁹ recipiūt. Petr⁹ rauēnas.

Pe Quicqđ pauper recepit mor re-
ponit in thesauris celi. Manu paup̄ez est cirographū x̄p̄i. quia
qcqd paup̄ recipit x̄ps acceptat.
da ergo hō paup̄ i terrā: vt recipi-
as celum. Da numū: vt recipias to-
tum. Da pauperi vt def̄ tibi. quia
qcqd pauperi d̄deris tu habebis
t quod paup̄ non dederis h̄ebit
alter. Requirit igit̄ paup̄ pontis fa-
ctor ille qui nobis tātis sumptib⁹
viām preparauit ad r̄iūz. Quis

igstur sufficiens innueniet ad reti-
buenduz p̄ his q̄ h̄e retribuit no-
bis? Jō si nos t nostra darem⁹
illī nishil est respecta eius quod
debem⁹. vnde Ber. in li. de oīl Ber.
gendo deo. Si totū inquit me de-
beo p̄ eo qui me fecit quid addā
pro metā refecto. Nec enī tāz fa-
cile resectus iam q̄s facit⁹. In pri-
mo opere mihi dedit me. in secū-
do mihi dedit sc. t r̄bi se mihi de-
dit me mihi reddidit. datus ergo
t redempt⁹ me pro me debeo t
bis debeo me. Sed quid dñi p̄
se dato retribuāt? Hā t si me mī-
lies rependere possem t quid sū
ad decum meum.

Inūlakra gentū argen-
tū t aurum. ps. crūj. t
xxxiiij. Mo. q̄ argentuz
t aurum t oē fulgidum metaluz
fedat erugo nisi sepe manū duca-
tur. t tergatur. hoc p̄ in moneta
abscondita i qua tanta aliquādo
supuenit rubigo. q̄ nec ymagō
nec littera legi potest. Spūalr.
Hartī argentū t moneta: hec oīa
facta sunt ad humānū v̄ sū nō vt
abscondita reseruenē: q̄tunc va-
rent eruginē t erugo eoz surge-
ret in testimoniuū ipsorū possesso-
rum in cōspectu dei. Ideo debet
dīmtes superflua paupib⁹ clar-
giri sibi necessaria retinēdo. t q̄
contra hunc v̄sum charitatio fiet
de predā pauperū corrigēta dñi
Petrus rauēnas. Parum est P
quo caro eget vassura exigūt. qb.

sufficit vste. avaritia causa' est qd
homo multa recondit non sibi s
alijs ad suis plane presentem vel
fotoriū cruciatū. Sigu. Exo. xxxij.
Hagnates israel fecerunt vni
luni constatib ex auro & argento
a poplo recolecto. quez adorabāt
vt deum. Sed Hagnates descen-
dens de monte vitulaz redactuz
in pueruz postulit in aqua quod
dedit peccatorib' bibere in pnia
p peccato vituli. Squals magna-
tes israel sunt divites huius m-
di. Qui pauperes erpoliando ali
quando eorum bona rapiendo:
Aliqñ elemosynas illis qbus ve-
bentur denegādo: constant vita-
lum. I. corpus propriū auro & ar-
gento & vestibus preciosis & pas-
cū superfluo & dīcato cibo sicut
legiſ in Luca de illo divite epulo-
ne: qui bisso & purpura vſtiebat
& Lazarū ad hostiū stentē paupe-
rē & plenū vlcribus negligebat
Sed descendēs xps vt intret i in-
diciū cū ipijs & i misericordib' ipse
redactū corp' i cinere tradet ver-
mis' devorandū. Et elemosynā
quā pauperi crudel' denegauit p
petuis gemitis' postulās nō acci-
piet spūs in gehēna. Pet'r' rauic.
Ips' inquit es q iduebaris purpu-
ra & bisso qd est o diues ab estu-
biis non defendit. purpura nō
restitit inferno dseruerit te illa &
ips' nūc nud' estuas. Indas q alii
quando insultabas estibus artifi-
ciosa nuditate vſtus, quid est

& diues vbi sunt torcētes torcula-
rum tuorum vbi sunt horrea ad
famem pauperis non minus cu-
piditatisbus q copijs dilatata: vbi
sunt vīna ad inopiam pauperis. vbi
sunt florus lapſus: vbi sunt flumi-
na ministeriorū tuorū? Ista oia ti-
bi perierunt non criminī qui si-
tis extremiti dīgiti gutam quam si
vnam solam dedisse pauper nō
stirce.

Ongregate illi sanctos Tul.

c et'. p. s. xlir. Dicit Tullius
in li. d senectute. Qui nō

laborat vt carnis milib' fit ama-
re milites nescit quando oportet
humanitas autem ducis in exer-
citū flumen aduersus hostes est
qua partcipatis cum domino
labor: cum persuadetur milib'
minor est. Optimaliter nos opor-
tet semper esse in duro prelio in
vita p̄sentī q nobis ē militia aliis
dua. Ideo debemus conducere
stipendio quib' sim' cari & ama-
biles vt necessitatē tēpore cogre-
gati nos p̄ inimicos nostros defē-
dat. huic militio sunt pauperes
xpi quos si elemosynis conduc-
mus: & compassionē participem'
de ipsoz labore p̄bendo illis pfo-
lationē humanā accepto tempo-
re d manu diaboli liberabit nos
Sigu. Gen. xiii. c. v. reges cepis Sig.
sent Loth & familiā eius & spolia
Abraam congregant. ccc. verna-
culis quos nutrierat ab infantia
persegitus est. v. Reges illos qui

Eleemosina.

bis fugatio et percussio redemit
filium fratris sui Loth simul cum oī
bus que illius erant. Spūalr. v.
reges sunt. v. prava consideria que
v. sensus corporis inficiunt. adeo
ut sepe captiui ducant spm ut tam
arie virtutes q̄ totius corporis ho
nestatem subripiant. sed tūc cu3
ccc. vernaculis est subueniendū.
per hos. ccc. vernaculos subau
di pauperum gregē quibus. iij.
modis subuenit. s. elemosynas
substantie largiendo consiliū dā
do et cordialiter p̄tatiendo. Ideo
nemo excusabilis reddit ad hele
mosynam. viii. Hug. super. ps. c
l. Si tu potes dare elemosynas
da. si nō potes aſabilem te fac. s.
per consiliū et compassionē. coro
nat deus innis bonitatez rbi nō
inuenit facultatem. Nemo dicat
non habeo. charitas nō de sacu
lo errogat. hec Hug. Igū si pau
peres stupendio armam' timere
non possumus viciaz nos insur
genda. Recuperamus eoz preci
bus fratre nostri. s. hoīem exte
riorē quē. v. hostessic rapiat. pte
gem' hoīem interiorem ut in cō
spectu dei excusat pauperū inter
uentu et sic. ptegeſ totus hō dum
modo ab hoīe pauperes ptegan
tur. Petrus ra. tractans illō ps.

Ba. Si tu potes dare elemosynas
da. si nō potes aſabilem te fac. s.
per consiliū et compassionē. coro
nat deus innis bonitatez rbi nō
inuenit facultatem. Nemo dicat
non habeo. charitas nō de sacu
lo errogat. hec Hug. Igū si pau
peres stupendio armam' timere
non possumus viciaz nos insur
genda. Recuperamus eoz preci
bus fratre nostri. s. hoīem exte
riorē quē. v. hostessic rapiat. pte
gem' hoīem interiorem ut in cō
spectu dei excusat pauperū inter
uentu et sic. ptegeſ totus hō dum
modo ab hoīe pauperes ptegan
tur. Petrus ra. tractans illō ps.

Pe Beatus qui intelligit super ege
num et pauperē in quodā sermo
ne sic dicit. Qui se novit p malā
vitam incedere seculi elemosyne
sep̄ ſecū ducat auxilium. Ad p

situdiū ſibi paupertū turmas vo
cet in die mala liberato: illi deus
aſſit: qui a malis pauperes lu
berauit. In angustijs deus illuz
clamantem exaudiet q̄ pauperes
cum clamaret audiuit. Illō vide
bit dies malos: qui dies fecit vū
dere pauperes. v̄idebit diem ma
li qui in diē iudicij ſine pauperū
vocatione intrauerit ſine cā: accu
ſant peccata que pauper excusat
accusari non pōt quem facetas
pauperis excusauerit. hec pe. ra.

Habitare facit steriles
q̄ in domo matrem filiorū
letantē. ps. cxij. Non est
minus ex parte diuine potētie cō
reddere prolē sterili antique q̄
dare partum v̄gini. liceet ſectus
plis virginis ſit nobilior et altior
Et hec pbat beatus Hug. in ſoli
loquijſ affereno omnia que deus
facit ſupra nām eſſe eidem eque
ſaciēda ſicut oīa que ſunt ſupra fa
cultatem humana eque oībus eē
impossibilia. Enī dicit oipotens
manus tua ſemper vna et eadem
creauit in celo angelos et in terra
vermiculos nō superior in illis
nō inferior in iſtis. ſicut enī nulla
manus angelum ita nulla poſſet
creare vermiculū. ſicut nulla ce
lum ſic nulla poſſet creare vnum
arboris folium. ſicut nulla corp'
ſic nulla capillum albū faceſ poſſet
aut nigrum. Sed oipotens ma
nū tua cui oīa parī modo ſunt poſſibiliā. Hec. n. ei. poſſibiliā ē crea-

re vermiculū q̄ angeluz nec pos
sibilis est ei extēdere soluz q̄
celum. Sed oia quecunq; volu
it sicut voluit fecit in celo & in ter
ra in mari & in abissis hec. Aug.
p; ergo q̄ sit supra naturā sterilez
parere. & hoc sola dei potentia sie
ri pōt & nō naturali virtute. Spi
ritualr peccatriz aia comparatur
sterili cui fm se impossibile est. p
ducere salutis fructuz quo possit
obtinere celi hereditatez. Nulla
arte potest secundari h̄tiana. Te
rūtamen pauperes illius reseci
elemosynis: illi impetrabūt salu
tē. nam semē elemosyne cito cre
scit & oī tempore qualescūt. Aug.
sermone. xxv. de verbis dñi. Se
cundus est ager pauperum. cito
reddit donābūo fructū. via celi
est per quam venit ad patrez. In
cipe ergo errogarē si n̄ vis erras
fig. Sig. gen. xviii. vbi legim⁹ q̄ p⁹
q̄ pauit Abraam peregrinos bu
cella panis statim facta est illi. p
missio filij nascituri Isaac. in cui⁹
semie benedicendus erat tot⁹ or
bis. & sic concepit & peperit sarra
vxor eius sterilis & antiqua. Spi
ritualr si pauperes peregrinates
& terrantes p mundum istū refi
clamus n̄ris elemosynis aia no
stra q̄tticunq; peccatriz dimissa
culpa nobis a dñi misericorditer
concipiet a doctrina divini verbi
& pariet fructum bonū gaudium
& risū p̄solutionis per bonū opus
quo secundata obtinebit heredi

tatē celi & merebis audire iter ele
ctos paternā xp̄i benedictionem
dicentis in die iudicij. Venite bñ
dici patrii mei percipite regnuz
tc. Quia cūlui & dedictis mīhi
manducare. Et qđ alie virtuose
artes facere nesciunt equalr aget
feliciter elemosyna. P̄eir⁹ ra. In P̄e
regno celorum coram oib⁹ angelis
in p̄ueni resurgentū. q̄ Abel p̄s
sus sit q̄ fūavit mūdū Hoc. q̄
Abraā fidez suscepit q̄ Mōr̄les
legem tulit. q̄ P̄eirus supponus
ecclesie ascendit. de⁹ tacabit: & cla
mabit solum q̄ comedit pauper.

De fide.

Udicabit dñs pp̄lm suis
Deut. xxvij. Semper ta
ra dānat magis p̄ditore

cīdem quā extranētū inimicū hs.
Si inimic⁹ me⁹ maledixit et mū
hi tc. Spūalr xp̄s h̄z paucos im
pugnatores terre. s. fidei catholi
ce. & sunt infideles. Sed sunt ali
qui secreti preditores filij xp̄iani
qui aperte contra infideles loquē
tes suis moab⁹ xp̄m impugnat.

Greg. i quodā ser. multi indeop̄ Gr.
duriam detestat qđ ad fidē xp̄i
nequaquam p̄uersi sūt vīlis xp̄i
miraculio & pdigij. sed quales
illi sunt ad fidem tales isti sūt ad
conuerstionē. Tales cni cum ipsis
xp̄m dulcem capiunt in altari &
ipsum tradunt cū iuda gentibus
crucifigendū. Si preceterio ho
stibus sunt grauius puniēdi. ps.
Veniet mōs sup illos &c. in iu-

Fides.

Sig fer. **Figur.** Levitici. xxvij. vbi legimus quendam ysraeliticum ex parte ex misericordia egypti blasphemasse nomen domini. Et tunc iudices israel: habito consilio domini illam extra castra eductum, lapidari usserunt. Spualr. Ille qui est ysraelita ex matre significat christianum ex fide sed patre hunc egyptium qui perditionem efficitur filius diaboli. Eos inquit dominus phariseis ex parte diabolo eritis. et nichilominus eratis de populo dei ex lege. Ideo fuerunt gravissime puniri qui repenti non interitus descendit super eos per titum et vespassianum. Idcirco graviter perdetur perditores fidicis qui cum cives christi sunt ex fide. fidei in ipsa vita et moribus expugnare non desinunt. Id tamquam cives perditores sunt gravissimi puniendi. An sup. Eccl. . Hiero. Qui inquit dubium quod inter tres peccatores gentilem hereticum et ecclesiasticum multo maiorib[us] per nos dignus sum: qui maiorius fuerit dignitatis.

B **D** Octet manus meas ad per-
petuum. ps. cxliij. **H**omo ico-
sus et incepit in artibus
bellicis ut plurimum in pugna sub-
cubuit. in me sepe audiens hostium cla-
mores timore pterit. **I**git exiguit
vitalis si probus ero miles. An esse
de re militari. l. i. c. ij. Scitita
inquit, sci bellicem dimicando nutrit
audaciam. **N**emo non facere metuit
quod se bene didicisse profidit. Spualr
vita nostra ut sepe dicitur est quodam mi-

litia. Id est arte spiritualis pugne nos
oparet assiduum in armis spiritualibus
exercitum gerere. Hoc arma
sunt articuli fidei catholice quibus
debemus interius bene muniri per ve-
tum adhesionem et non per investigationem. Et hec arma producenda sunt
in bello per opera charitatis quibus
domini affectus esse munitur. et tunc hunc
totum est armatus et rugiente leone.

Figura. Mezimi. iiiij. ubi legimus quod
cum filii israel rehedicarentur. **H**ierusalem: tenet gladium una manu
alia operabatur. Spualr volentes
reconstruere aiam nefam ut vide-
at eternam pacem in celo. quam diabo-
lus instis viciorum exercitum dominum frue-
re emolit. Debemus tenere gladium
fidei captivantes proprium intellectum
in obsequiis christi. **A**llias vero postare
operibus charitatis et misericordie. **A**lliae ar-
ma fidei essent ociosa et sine exer-
citio. et sic essemus inepti ad pugnam
et nesciremus nos defendere a dia-
bolo velut hoies impotiti. **E**nim sim-
bro. super beatam imaculatam. Lito in-
quit fides inexcitata lagunescit.
et crebris ociosis temptat in continuo
dis remissam callidus insidiator
irrumperit. **A**luctum vero bello vi-
rum eterna salus instruit et glo-
riosa suenit palma victorie. par-
ergo fidelis corruptelle materia
est.

L **C** **O** **T** **A**etas mihi fecisti vias
vite. ps. xv. Satis pere-
grinis facit qui eis vias
sue peregrinationis ostendit et do-

et. Sed benignus agit illis qui
cu3 hoc eis tribuit sue peregrina-
tionis expensas. Spūalr. Nos su-
mus omnes peregrini. Omnis
enī peregrinus recto itinere de-
natiuitate ad mortem per iter vi-
te presentis periculorum ignotus
qz vbi nulla propria terminum
nouit. Sed xp̄s benedict⁹ nobis
parauit viam salutis per baptis-
mum in fide. t nobis necessariae
prebuit expensas per charitatem
t spem. his enī omnibus relicto
peccati deuio peruenitur ad peni-
tentiā. Figu. Exodi. Lū dñs vo-
luit educere filios isrl de egypto:
primo aperuit illis mare rubrum
postmodū eos eduxit per ðserū
prebēs illis ignem per noctē t nu-
bem per dñe. Spūaliter cu3 dñs
voluit nos educere de futilitate dia-
boli cui crām⁹ obligati per pecca-
tum parentum. Ipse primo ma-
re rubrum in passione aperuit ga-
effundens aquā t sanguinez san-
cificavit baptismum. Nam illō
per catholicam fidem a diaboli
tyrānde liberamur t iram⁹ iter
promissionis eterne. Sed qz sola
fides non sufficit: nisi illi spes t
charitas cōmittentur. prebuit no-
bis charitatem per ignez t spem
per eius sacraz doctrinā. t sic his
omnibus possumus ad patriam
securi accedere. Inde Leo papa
in quodam sermone. Fides soli
tudo est charitatis t tunc verum
nomē est ac verus est fruct⁹ am-

barum: cu3 insolubilis manet vtri
usqz nexus: vbi enī nō simul fue-
rint sibi iuicēz desinūt qz iuicē
sibi iuamē t lumen sunt. donec
desideriū crudelitatis impleat re-
muneratio visionis: que nūc spe-
rat cu3 mutabiliter videat t amet
quod nūc t sine fine n̄ diligēt nō
speratur t sine dilectione nō cre-
dit. hec Leo papa. Sed nota le-
ctor quod ignis que eis lucebat in
nocte charitatem denotat p quā
aduersa vte presentis toleram⁹.
Abibes vō que illos protegebat
ab eis denotat veram supernō-
rum spem que temperat affectu
nem in prospero.

S tendite miseri numis li-
ma census. Matth. xxij.

Rex in regno suo mo-
tam fabricat. sine qua non licet
alicui emere in regno suo. Et ibi
sculpta est facies regis t nomē ei⁹
scriptum. Spiritualiter eternus
rex. s. dei fil⁹ in regno ecclesie er-
dinavit monetam suam sine qua
nihil vendit pertinēs ad regnum
suum. s. ecclesie. t hec est fides ca-
tholica que continet faciez. i. noti-
ciam t nomen xpi. Iō carēs hac
moneta nequaqz poterit inueniri
indulgentiā seu grāz qz iūcunqz
oīa virtutū genera videat habet
Fig. Eccl. v. vbi fī orīe. legit
qz dum offerebatur aries. p pcc-
ato non siebat. ppitatio. nisi em-
pius fuisset sancto. Spir-
ualr. Per fidem sancti notat fi-

Fides.

des catholica per' aristem sacrifici
cij subaudi cor contritū t humi-
litati lachrymis t pena. t corpus
mortificatum per' tenuia t labo-
res. Iḡt nisi illud sacrificium in
vera fide fiat nihil vñ nihil est ni-
hil prodest. qui priuat' est fide ni-

Ec. hil h3. Señ. Qui fidem pdit ni-
hil h3 ampli' qd perdat. Elbi vo-
remanet fidei fundamentū in cor-
de: qsi thesauro optimo: oia va-

Au. let homo pro sui salute necessaria
inuenire. Unde Augu. de verbis
dñi Malle inquit maiores dinitie
nullus thesauri. nullus honoris
huius mundi maior est substan-
tia q̄ fides catholica. que pecca-
tores hoies saluat. cecos illūnat
infirmos curat.

E Eddite illā domino suo.
r Tob. ii. Cum magna in-
stantia t sollicitudine cō-
suevit rer magn' rem perditam
querere quā multū hēbat caram
Illa enī voce preconis qbuscun-
q̄ sit modis inuenire studet pro-
mittit redenti bonū premiū t oc-
culte retinenti furii supplicium.
Spīasr princeps regū terre i vi-
ta presenti nihil habet carius aia
humana. Nam illā sibi despōsa-
uit in fide. in illa est impressa tri-
nitatis ymago. Iḡt multum mo-
lestè portat perditionē eius. Iḡt
pphetarū t euangelistarū voce
illa querit educere de p̄ci errore
ad salutē promittens bona eter-
na reducenti ipsā ad fidei consor-

tium. **Danl.** xij. Qui ad institiam
eruditū plurimos fulgebit sicut
stelle in ppetuas eternitatem. Si
nans negligebus ipsaz perdī
sanguinis restitutio t fortis pena
Eze. xxxij. Sanguinē eius d̄ ma-
nibus tuis requiram. **Sig.** L. cui.
vbi preceptū fuerat populo: qd si
q̄ inueniret perditionē. i. rē pdi-
tam. illam redderet postq̄ inno-
tescerat cuius esset aliter pro rapi-
na reputare filii qui inuenisset illā.
Spīasr perduo illa est aia de
xpi gremio p̄ pctū. Excludit. n.
ab oī sanctoz consorio. s̄ qz dñs
ille nō vult mortem peccatoris s̄
vt magis conuertat et vinat. que-
rit recuperare suā perditionē. Iḡt
quilibet qui eā inuenit tenet eam
dño reddere t ad ipsū reducere
monitione superna. t p̄cipue sci-
ens illā per xpi fidem t xpi san-
guinem redemptā. Innotescit. n.
nobis hec perditio cui' sit regula
riter. primo cū homo est infide-
lio in quo tñ vīget ymago trini-
tatis. Iḡt quēcūq̄ infidelē cognoscim'
deb'. m' redincere ad catho-
licā fidē. t ponere in gremium fi-
deliz posse nostro. Ello mō co-
gnoscimus non solum qz homo
per trinitatis ymagine. s̄ quia ca-
tholicā hēt fidē q̄uis prauis mo-
rib' medianibus de gremio xpi
cecidit. Ideo ipsum sollicitū xpo
reddere debem'. scientes sibi ca-
riorem. Debem'. n. maiorez exer-
cere curam vñs domesticos si-

debet versus extraneos. Ignotur reddere debemus hanc rem probitatem ne ve negligenter dum puniamur tacentes perditionem proximi cum
Oni videmus. Origenes super levitatem omelij. Scidum inquit quod si aliq[ue] ea quae videt in delicto proximi sui sibi non indicat fuisse regulam euangelij datam vel in testimonio vocatus ea que recta sunt non dixerit peccatum quod commisit ille ipse suscipiet et pena commissi revolvet ad ipsum.

Dnum depositum custodi
b .ii. Thes. i. Reddis est hominis fraus recipe depositum amici cum furatio et attestatio fidelitatis et clavis illius fraudare duplice. n. penalitate, pditorum est puniendus. Specialiter. Illos recepiimus a deo optimum depositum. s. trinitatis ymaginem quam conservandam intactam et illesum promissum et furarimus in baptismo. sed si fraudamus ipsam grauiter puniemur a rege quod ipsam nobis tradidit conservandum. s. a christo qui ipsam a nobis exigit in iudicio ut illa ei figura reddamus. figura levitatem. vi. vbi pceptum est. Anima que mentitur super deposito primi sui. s. credito autem modato reddet illud et quiescet super. Et notandum quod sic reddere erat duplicatum reddere depositum et unus ultra. Specialiter. Illos accepimus a domino et dictum est preciosum depositum conservandum sine fraude usque ad monachum. et illi

integrum assignandum in novissimo die. s. trinitatis ymaginem et promissum in baptismo. Sed vidant qui hanc ymaginem mutauerunt in ymaginorum formam quae drupedum et serpentum. illa auari et cupidi ymaginem sibi lupi fecerunt. Luxuriosi ymaginem porci. inuidi ymaginem aspidis. tracundi ymaginem vrsi. superbi ymaginem leonis ventent igitur iudex querere suum depositum quod fide sincera servare promisimus. videbit brutorum et ferarum ymagines et dicet. Quis est hec ymago. Quis est hec anima hic signata nostra non videmus quod ad ymaginem nostram fecimus eam et respondebat diversa scelerata. hec est ymago Lesario. s. diaboli. Vbi erit celsus. ri. diabolus expectans quod suum est. et certe dens nequam ne gliget. immo dicet. Reddite quod sunt Lesaris celari. et que sunt dei deo Et reddet illis quintas plus. s. duplicitum et unius plus. quod peccatori quantum se glorificauit in culpa non debetur sibi tormentum et luctum sed unius plus habebit quod horribilium et deterius est. s. in tormentis nequam fine carebit. Matth. xxvij. Ligatis manibus et peccatoe proicitur ei in te. ex. ibi erit fletus et stridor detinum. et alibi. Donec reddat universum debitum. Sed ei nequam possit reddere debitum quod non erit possibile mereri namque fine in tormentis carebit. Gre. vi. mors horrendo modo fit mors misericordia. Sic.

Guclfi & Gebelini.

ne morte finis sine fine. defectus
sine defectu. qz mors semp vinit
& defectus deficere nescit.

Sed nūt eos **N**Mat. xvij. nō
ē possibile recto aspectū
respicere rotā solis hūanuz vissū
Tū qz excels vīsibile. nū ēt pro
pter infirmitatē potēte. Jō itine
rantibus bene contingit cū solez
habent in faciem: vt aliqua nu
bes apeat inter solē & faciem quia
tūc conseruatur & preseruatur vi
sus a nimia disaggregatiōe. t nihil
ominus optime vf ex solis clari
tate vīa que debet teneri. Spūa
liter tanta est diuine essentie clari
tas: & tanta est nostre cognitiōis
ipotētia qz si velemus aspicere fz
nostras vīres cognoscittias ipaz
diuinaz essentiā status nū fieret
cecus. Sed volens deus tempe
rare hanc vīsionē adhibuit opti
mū remediū. s. fidē qz lī sit lu
cida & clara pro statu vie nobis
sufficit ad cognitionē & noticiam
dei qd necesse est ad salutē. Nam
per illam deus nos docet vīam
eterne vite. Figura. Exod. xxxij.
vbi legim⁹ qz ingresso **N**bor. ta
bernaculū descendebat columnā
nubis & deus loquebat **N**boris
facie ad faciem. Spūaliter per ta
bernaculū subaudi eccliam xpī.
& per **N**boris. qz interpretat assū
ptus de aquis subaudi hdelem
labilibus mūdi aquio. hoc est va
nitatibus intrantē gremiū ecclie

catholice vel assumptum de ags
baptismi ad consorū fidelū cui
apparet xp̄us dei filius in colūna
nubis. i. in stabilitate fidei. t ei q
sacraz scripturā loquitur facie ad
faciem docens vīam perueniēdi
ad eterne beatitudinis patriam.
Idcirco ipse dñs **N**boris p̄mis
rat dicēs. Elenīa ad te in caligine
nubis. qz xp̄s ad nos dū viatores
sumus vēnit in fide catholica. q
lī enigmatica sit nihilomin⁹ oīs
nobis salutifera de xp̄o alt⁹ & ex
cellentius manifestat qz vīres hu
mani intellectus possent ex scīpsis
capere. Unde **N**aximus in qz **N**ba
dam sermone. **N**agnus inquit
profectus est fidei cuz tñ deo
pōt cōcipere quātum sermo non
pōt explicare.

Contra Guclfi & gebelinis
Enīmia vīparuz qz vos
S docebit fugere ea diuinā
ira **N**Mat. iii. De vīpa fer
tur talis p̄prietas qz in conceptu
suggit maris sanguinem femella
& ex illo sanguine concipit duos
pulos: mas vel plures. s. mōis.
Elenientes ergo puli ad debitum
nascēdi terminū corrodit & lace
rant viscera m̄fis & nascunt per
latera ei⁹. Ideo vīpera a vi partē
do dicit̄ quia mortiferam vīm in
partu patit a p̄prias filijs. Spūa
liter subaudi qz hos serpētes xp̄m
& eccliaz nec tibī lector incōgruū
videat si xp̄s & ecclia fm̄ quādā
metaphorā dicunt serpētes. Hāz

et xp̄m ille serpēs ene⁹ figurabat
quē **L**iboyles suspendit in ligno
p̄ sanitatem populi. I. n. serpēs aliqd
habeat q̄ diabolū significat ha-
bere tū pōt aliqd q̄ denotat xp̄s.
Sic et leo de xp̄o dī tō diabolo
dicam⁹ ergo q̄ serpēs ille mascl̄s
xp̄m denotat t̄ femella eccliam.
Igit̄ qm̄ ecclia sc̄iā cōcepit suos pa-
los. i. xp̄ianū ppl̄m xp̄i sanguine
illos cōcepit. Jō dī q̄ fideles re-
nati sunt de sanguine xp̄i. **D**or-
tuus ē xp̄s in hui⁹ pceptu. t̄ m̄f
ecclia in fusione xp̄i sanguinis nos
cōcepit. Sed cū creuerūt h̄i filij
i magna cōtitate in duas ptes di-
uisi sunt vnguis t̄ dentib⁹ latera
matris laniat ut ipsa lepe videat
emittere v lulatus mortificos ex

fig. dolore. **F**igura. Sc̄i. xxv. Qd cū
Rebeca conceperet de viro suo
Iaac q̄ sensit geminos in vtero
filios collidētes inuicē. Et cognoscens
diuisionē t̄ ricam futurā in
ter ipsos ait. **L**ur necesse fuit ut
eos conciperet si hoc futurū erat.
Spūalr p̄ Rebecam subaudi ec-
clesiā. q̄ de Iaac. i. de xp̄o vero
gaudio sc̄iō p̄ cōcepit ppl̄z xp̄ia-
nu in duas partes diuolum t̄ pre-
cipue italicū. Collidit. n. in vtero
matris cū inuicē rictantur t̄ quot
mortes t̄ vulnera sentit i filios:
tot ob dilectionis vinculū pati i
vulneribus. Ex quo ipsa colligat t̄
pellitur corā vno clamare voce
gemituū t̄ v lulatuū in rama fili
os suos occisos. nō solū corpora

sed spiritualiter nō valēs p̄solari. q̄
nō est q̄ remedii adh̄sbeat. Re-
cite ergo pōt dñō dicere. **L**ur dñe
necessē fuit hos cōcipere: si h̄i fu-
turu erat. que utilitas fuit ista in
sanguinis tuū effusione si descen-
dūt in corruptioēs pcti t̄ nequitie
Igit̄ tales sunt litigiosi xp̄iani
quos superbia diaboli ad bella in-
citat iniusta. qm̄ l̄z bella suscipiat
p̄ pace licite obtinēda nō tū sine
dei magna offensa suscipiunt ad
gentes pacis deditas pturbādas
put tyrāni bellare satagūt. vnde
Iung. ḥ faustū. **H**ocēdi cupiditas **A**u.
v̄cīscendi crudelitas. implacat⁹ t̄
iplacabilis anim⁹. feritas debellā
dīlibido dñandi. t̄ si q̄ sunt filia.
h̄i sunt que in bellis iure copulāt.

Ella iniquitatis bellatia
v̄ in eo p̄ cōsiliū nō veniat
aia mea. Sc̄i. xliv. Dicit
Elegeti⁹ dī re militari. Lū ingt cō **E**c.
siliū tuū cognoveris adversarijs
p̄ditiū dispositionē mutare te cō
uenit. h̄i p̄ tāto dicit q̄ pōt hō ni-
mituz ledi. t̄ que putauerat pro se
bona fore opposita sibi mutatur.
Spiritualiter cū fideles inuicem
ricanē nō latet diabol⁹. q̄ ipse est
auctor discordie t̄ litio. Igit̄ cum
ipse suggestit nobis p̄siliū: sup̄ his
mutare debem⁹ propositum alio
quin decipiemur ab eo. **M**az ipse
mali cōsiliū seminator virtūq̄ col-
legiuz sine vtranq̄ partē: studet
ad prelū incitare t̄ ad litē. prepo-
nit culubet sigillatum honores v̄

Gloria uana.

et orde. utilitatem spolie. dominij facultatem vincendi facilitatem. et sic conatur precipitare utrumq[ue] hoc igitur consilio adherentes a domino filio penitus excluduntur.

Sig. Figura. iiiij. Reg. ultimum. Reges israel et iuda consilio prophetarum quos deceperat spiritus mendax ascenderunt in prelium contra. Ramoth. galaath et confusi sunt ab eo spiritualiter Galaath interstat possessio aquarum et denotat mundi huius dominia circa que tyranni multo labore insudant. sed labunt velut aque fluenta. Rex vero iuda et israel. Gebelini et Huelini qui decepti a falsis prophetis. s. a suis appetitibus dominandi et cupiditatibus rex mundi in quibus ut plurimum diabolus ipse qui hoc suadet mentit: ascendunt ad ista obtinenda. sed dum credunt vincere sub

Sig. cibum et praeviduntur. Sre. in moral. Potentes huius mundi dum de potestate gloria extollunt hora quam nesciunt subito rapinunt et dum pedes fixisse credunt: casu lubrico ad ima lacum descendunt.

L Bi dolores ut parturientis ps. xlviij. Mulier per gravitas grauiter percussa partitur abortiu[m]. Non summa cum diligentia quilibet sibi cauere debet alesione inferenda eidem. Spualter ecclia est mulier grauida concepit. n. a christi doctrina unum solidissimum et sanctissimum perceptus. s. charitatis. vt. diligam inuidem. sicut ipse dilexit

nos. vñ ipse ait. In h[ab]it cognoscent hoies quod mei eritis discipuli. sed concussa et conculcata littus et rixa christianoꝝ prauoꝝ: non poterit acceptu parere. non poterit pacem mundo prebere. sed cogit abortire. ito adeo graviter puniunt merito fame pruisione nuditate captiuitate et occisione. Figura Exo. xxi. ubi prece. prius fuit quod si duo viri adiunctorum rantes percuterent mulierem pregnatam ita ut pareret abortiu[m] vel lesu[m]: Daret manu[m] pro manu. deinceps pro deitate pede. pro pede. ad voluntatem viri mulieris. Spualter. H[ab]i duo viri in rixa sua percutientes mulierem gravida sunt duo populi in duas partes diuisi turbantes in terram eccliam ut concupiscunt pacem et unitatem quam a christo accepto oporteat fieri abortiu[m] et immobilitate. Et dico pro tanto imbre quod collegium christianorum quod ecclia christi peperit in eis est imbre quam aliquis ei pars est decisa a societate fraterna et a charitate toni. Sic igitur iste factus est imbris quod non habet suorum membrorum debitum complementum. Debet igitur ad voluntatem viri. s. summi pontificis emendare quod egerat solita relinquendo et bonis actibus renouari. Sed et difficile est nimis Sre. li. xvi. mor. Gru de terra tollit cum fortis pugnat ecclie a terra quam prius tenuit se paratur.

C De Gloria vana. It ubi consiliarii vnde mille. Eccli. vi. Idemque ordinatis aciebus bellis prudens dux interduces pugna

tores ex latere misit cōtra insim
 corum acies. quos si perpēderet
 & p̄uideret aduersari⁹ caueret ta
 les insidias & essent omnes illi in
 periculo captiōis. Iō nullū i bel
 lo consiliū meli⁹ q̄ oia secrete
 ta & occulta sint hosti⁹ q̄ fuit. Spi
 ritualr nos sum⁹ in pugna conti
 nua ḥ diabolū. Ipse cōgregat J
 nos exercitum. vicioꝝ. nos ḥ
 sp̄z ḡgregam⁹ bona opa nostra.
 Si ligiſha viderit oia caplet. per
 factantia & vanaglia. Et nō so
 lū ipa opa h̄ est captiuabit cō: no
 strū. Figura.iii. Reg. xx. t. xxv.
 vbi legim⁹ q̄ ifirmabat rex sede
 chias & qđ rex Berodath⁹ babilo
 nis cognoscēs misit ad eū nūcios
 gbus rex Sedechias oia q̄ habe
 bat ostendit. t statiz rex babilōis
 ḡgregato exercitu venit & aspor
 tavit cūcta q̄ erāt Sedechis i ba
 bilone & filium ei⁹ capiuit durst.
 Sp̄nalr Sedechias interpretatur
 iustus dei & denotat fidelē plentū
 opib⁹ iustitie. Rex p̄ rāto dī qz
 h̄ regere & defendere gentē suaz
 i. aie & corporis familiā. Agit egro
 tat ille qñ molestas laudū appetit
 bus. qđ diabol⁹ cognoscēs statim
 mittit nūcios suos. i. adulatores
 & in faciē laudatores. gbus misis
 rex oñdit p̄ iactantiā cūcta bona
 que fecerat. Quo facto diabolus
 presto est cum exercitu supbie &
 i manis glie & percussa ciuitate re
 gla. i. aia oia bona que facta fue
 rant rapit & cori⁹ vinculo p̄ci

ligatis & captiōis ducit. Criso. sup Cris.
 Jo. qui omniū pecuniarū cōtem
 ptum habuerūt. & nulli ymagina
 tionis totius mīdi se imiserūt. h̄
 multo tens capti a vanaglia oia
 perdiditerūt occultanda. ergo sūt
 opera nostra ne diabol⁹ ea cognō
 scat. si illa volūtis reserbari.

Longauſ fugiēs & māſi
 e in solitudine. p̄o. līli. Lo
 gnosces se in terra hostiū
 cupiētis se perdere q̄stūcūq̄ ibi
 fruatur bonis plus dī respice ſe
 ricoluz ḥ bona illa. Nihil enim
 posset habere boni qđ nō esset dī
 mittendū p̄ existando mortis pe
 riculo. Sp̄nalr. Mos sum⁹ in ter
 ra plena iñimicis querētib⁹ deuo
 rare aias nostras. & cū nō possunt
 aperto tello nos ferire p̄ci occul
 to i manis glie ſaculo nos ſtudent
 occidere. Nil tunc meli⁹ ḥ ſuge
 re memorā vſtutū quas fecim⁹
 Eemplū. n. habem⁹ de pauone Exe.
 qui dū gloriatur in pulchritudine
 penarum suarū declinata ad con
 templandam pedū ſuorū turpi
 tudinē & tunc leticie voce deposita
 dat pro canto gemitū. Lū igit
 gliamur ſine i virtutib⁹ nālibus
 corporis ut pulchritudine fortifi
 die. tc. ſine i bons fortune. vt dī
 uitij delitija tc. ſine in operibus
 iustitie. que nō ex nobis⁹ ſed deo
 donante egimus ſi volūmus nō
 capi & non occidi a diabolō p̄ va
 nagloriam: ſugianus ad cōtem
 plandum mortem & finē noſtrū.

Glor uana

Sig. Et seru erimus. Figura. I.
Reg. i. vbi legimus qd David post cedē Solie et extermītū qd de philisteis fecerat milias passus persecutiones a Saul per inuidiam fugit ad Echis regē geth. ad quē Saul misit: ut dicit magister qd illi redderet servū suū fugitiū. Igitur pñtato David regi achis familia regis suadebat regi dicēs Ignoras qd hic sit fortissim⁹ Dauid qui tanta fecit pro israel contra philisteos. Et hoc enim vēst huc ut regnū tuum innudat et si milia vba dicebant seru eius regi de David. Timens igit David ne rex preciperet euz capi et occidi simulauit dementiam qd rex auertens fecit euz eici a se et vili pendit euz. Et tunc David fagies ad desertū fugit vel luit in spe lunca odolla. Et venerat ad eū oēs qui erant in angustia ñ gene ratione sua. Sp̄zialiter David interpretatur manus fortis et vult⁹ desiderabilis. Et bene significat virtū instum qd ex fortitudinis plantia placito vulnu deo se red dit amabilē. Igitur post cedē philistinorum. i. post rictoriam peccatorū et viciorū fugani hunc per sequitur Saul. i. diabolus ex inuidia descendit David in geth: qn̄ instus delcendit ad mūdana. Et no. qd recte dicit descendere. Nā si ascēderet in pericula non icidere. sed descendens in multa periculosa incurru accidēta. Incidit

enim ille qui descēdebat de yera salem in yericō in crudeles latrones. Igitur pñtatus mundo non est in tuto. qr Saul. i. diabol⁹ mū dum requirit ut servū suum fugitiū capiat. et captū illū sibi red dat qd mundus facere studet. vñ et familia eius hoc facere suadet. Familia huius sunt vanc laudatores comendautes hoīum vñtes in facie operantis. qui nisi in se se lam innenerit in sapientia que est sapientia apud deū. s. vera humilitate capi et occidit sed cu se vñ humiliauerit a mūndo deiect⁹ statim liber evadit. fugiēdū ē igit in desertū locū. i. eū mūdū q nouissi morū memorā et oculte morādū in spelūcha odolla. s. in morte cōsideratione. Interpretat. n. odolla cognitio generatio. Nā nā ipa nouissi nobis tribuit cui⁹ generatio sim⁹. Nō vñ subdit. qr veniunt ibi ad David oēs de genere suo q erant in angustia qr si stabimus in morte cōsideratiōe statiz veniēt nob ad memorā oēs angustie humane nāe. vñ Innocē. Inn. de vilitate conditionis humane. Considera hō quisq; es qr mortem indubitanter expectas que si distulerit miseram senectutem in cures. que dum aderit statiz cor affligitur. spūs languet. fetet anelli tus. crines effluuit. nares defluuit caligant oculi. vacillant articuli. avres surdescūt. vētes marcescūt Tremunt tact⁹. deperit actus. facies

nigratur. statuta curvatur. Et sic miser et querulus et alterius mendicatio opem mortem fugiendo exceptas.

L Elomō ceciderunt sortes
q in bello. iij. Reg. i. Elari
est euentus belli videtur
sepe mislitē pbissimū qui arte bel
lica et arte sua et probitate multos
sortes prostraverit vtriliter vulne
rari et mori ictu casuallō sagitte.
Ideo summe necessaria ē i bello
cautela. Sp̄ialiter ut sepe dictu⁹
est. nos sumus in pugna cōtinua
in qua videtur quosdaz armis pe
nitentie et abstinentie superare vi
cia et peccata. Sz habita victoria
hoc modo gliantes sub victoria
p̄sternunt et subcessibūt. **Figura. i.**
E Nacha. vi. vbi legim⁹ q̄ antio
chus contra Iudam machabētū
veniēs ad pugnā mīlos duxit ele
phantes. Inter quos vñ p̄cipue
maior oīb⁹ erat. in quo ip̄e Antio
chus sedebat. Iḡ Eleazar cupi
ens sibi nomē grāde captare bo
nis et strenuis armis mālt⁹ agres
sus est elephantē illū magnū quē
strenue p̄cutiēs occidit. Sz incau
te in tuta illū remanens sub caden
te elephante mortuus est. Sp̄ua
liter p̄ antiochuz subaudi diabo
lum q̄ multa p̄ctā secū ad bellum
Sz fideles adducit Sz iter alia vñ
ē maximū super quod sedet. et h̄
est superbia q̄ pp̄le df sedes dia
boli et recte assimilatur elephanti
pp̄ter inflexibilitatem utriusq;.

D er Eleazar bōis armis mun
tum subaudi fidelē bōis armati
virtutib⁹ corporalib⁹ et sp̄ualib⁹.
Sz diabolū vincit sed querens d
victoria laudē morit et ip̄e. **Ego**
de sancto victore in li. d clauistro
aīe. Dū. n. v̄ estio asperitatē libēter
patimur. vñz tenues amam⁹ pars
nos dum vñibus vñmūr cibis.
dū labore squalosa calet manus
et cutis frigore riget et sole nigre
scit. Tunc eleazarus vocamur et
h̄ sunt arma quibus occiditur ele
phans. Sed cum de istis fauorez
querimus elephans cadens ele
azarū premit. **H** iserabiliter ergo
agit secū miser homo q̄ tanto si
dore obtinet victoriā subcumbit
appetitu iactatiae. **S**re. sub hoste **S**re.
quem prostravit moritur. qui de
virtutibus gloriatur.

Salam ubi in cithara sā
P cius israel. ps. lxx. Scieō
homine in furore nō vñ
corā illo signa leticie oīderēt. quia
irrideri se arbitrans cōuerteret suū
furore in illā. Cum per bona oīa
peccatiū vincim⁹ .diabol⁹ nimio
furore repletur qui succubit. Sz
sumopere caendum est ne corā
ipso per iactantiam glore leticiā
pretendamus quia tanq; derisu⁹
a nobis omnem suam rabię ex
ercent in nos. **Figura. i.** Re. xviii. **Fig.**
postq; David pensit philisteos.
psalebat i cithara corā. Saul quē
sp̄us mains iuasit. et tūce eo psale
te p̄uenit. Saul inidia voluit ip̄z

Glòria uana.

lancen quā versus efi vibravit p/
fodere. Sed David paulisper decli-
nauit & cassō vulnere lancea pso-
ravit parietem. Spūa'r Saul si-
gnificat diabolū qui vocat sanctū
virū post cedē victorū & delictorū
vt per iactantia psalat. vt vñ nar-
rādo inanis bona que egit dia-
bolus vaneglorie faculo eū perso-
diat sed si hoc xp̄i misericordia percipi-
ens declinet ictuz per humilitatē
tūc cassō vulnere liber erit. Si
mū ergo refugia hui' lancee est
humilitas. Inde Ber. in quadā
epistola. Cū ex alijs quibuscūqz
bonis virū magis suaz capere
soleat i cremēti superbis sola hu-
militas omniū ppugnaculuz tu-
rix virtutū eius restituit malitiae
& obuiat presumptioni.

L Eripuit me de aqua m/
tis. p. xvij. Quāqz hō
nauim transiiturs mare
vel grāde flumē n̄ ascendat nisi
nauis sit bene bicūmata ipse n̄ ē
in itio nec ē merces ipsius. Mā
rimis nauis apertis tanta posset
squa n̄ auis intrare q̄ in nauī sus-
focaretur sicut i mari. Spūaliter
Transiiturs hoc mare tēpestuo-
sum necesse est intentiōis nostre
nauis adeo claudere vt vnda ina-
nis glorie non subintret. Ellogn
eque bñ submergeret anima ac-
si aperto scelere raperef. Et igitur
cor nostrū rables diaboli aptas
& patentes fugiat sed etiam el' in
fidias possit euadere : cor nostrū

et ipsa bona opera sancta osculta-
mus intentione vt merce salua ad
portū quē petimus accedamus.
Sig. Figura. Exo. iij. vbi legim⁹ q̄ cū
ex precepto d'haronis omnes
paruuli submergerent in flumen
contigit ebream puerum parere
pulchri & elegantem & missa fi-
lio uterū sui iplum tribus mēsib⁹
occultauit. Et cū ulterius illā nō
posset occultare habita fiscella be-
ne būmata puerum ibidem po-
suit. & sic illā posuit in flumen se-
quuta est soror paruuli vadens p
littus. vldēs filia regis q̄ ad aquā
descenderat fiscellā fecit illā ad se
adduci & cum paruuli pulchritu-
dinem asperisset iussit eum nutri-
ri. Sed cū lac egyptiorū non su-
geret soror paruuli suasit regine
vt traderetur mulieri ebree. Et vo-
cata matre pp̄la ait regina. Nu-
trias miseri hūc pue & tibi dabo
mercedem tuā. q̄ & ita factū est.
Et hic fuit M̄oses q̄ imbēte do-
minio populu Israel edurit d' egypto.
Spiritualiter Ex pcepto dy-
boli omnes fruct⁹ nostri. si poss̄.
extinguherentur postq̄ nati sunt
in nobis inanis glie vnda. vñ q̄s
non latet in nobis iubet in h̄ flu-
men submergi. Igitur cum videt
misericordia ebrea. i. aia sancta se pepisse
puer elegante. i. purum atq̄ bo-
nū opus & gratiosum deo debet
tribus mensibus occultare. s. per
memoriaz mortis per memoriaz
gehēne & memoriaz eternae glo-

rie. His tribus mensibus oculta
bitur bonum opus nostrum ab
egyptiis. i. a pranti huius mundi
laudibus. Cum vero puer creuerit
videlicet pseuerantia et soliditate
bone actionis aucti fuerit ipsum
bonum opus. Jam abscondit non po-
terit civitas supra montes posita.
Sed tunc bitumine sancte inten-
tionis bitum est mens nautis nre
ne possit transire usq; ad intrin-
secā complacentiam vanelaudis
qr tūc submergeret nauis et on^o
Bene igit clausa nostra intentio
in supernoꝝ bonoꝝ spe ponatur
in flumine pntio vite et sequaf so-
ror sua. i. bona voluntas. ut quod
non possumus amplius gentibus
abscondere saltē voluntas occultā
di non deficiat si possemus. Igis
hoc faciendo aia presto est filia re-
gio. i. diuina sapia que cordis ab
scondita intuet videns et conside-
rans operis puritatē elegantia et
pulchritudinem. et q lac egyptio-
rum. i. laudis adulatoriū non sugere
vult tradit ipsū aie nutrientium
cū repromissione eterne merce-
dis. Et hic est Ebor. q aia edu-
cit de tenebris peccatorꝝ. Hoc igit
tur modo diuina maiestas fructū
nre bone operatiōis a nobis fie-
ri petit. Unde Id. ra. in sermo-
ne illo cum letanatis rc. Pertra-
ctans illud Ebor. Attende ne
sufficiam vestram faciatio coram
hoibus. vult inquit preceptor ce-
lestis lactantia tolere; auferre pō-

pam vanitatem demere: inanez
gloram submouere. Sic iustitia
vult celare. Iustitia per se sibi ha-
bundat ad gloriam. que spectacula
luz populi vulgi laudes fauores
hoium mundi gloriam non requi-
rit a deo genita celum spectat in
oculis agit diuinis supernis vir-
tutibus mixta semper a deo solo
vt glorificetur expectat.

5

Unitate meditat^e ē in cu-
bili suo. p. xxxv. Seri S
syrena q̄ facit sui cant^o
dulcedine nautas obdormire et
dormientes de nauis educens tra-
bit ad litus et illos occidit l^o hoc
fabulose vel metaphorice put^e
dicti nishilomin^o similitudo quodā
mō vera est. Edidit. n. q̄ caute nau-
te cum illam audiunt aures sibi
obturant ne eius cantū audiant.
Spūias rōes sumus naute per hu-
sus occiani periculosa gradien-
tes pcellas. Igis cuz aliquas bo-
nas merces portamus presto est
vana gloria a diabolo missa vt suo
cantu in nobis indicat mortis so-
porem. Id quāsi attendamus et
oculos aureos nostras non remo-
uem ab ea mercede eternā quā
ex nr̄is operib^o diuina largiente
gratia portabam^o penit^o amputa-
bit et sic mortis eterne cruciatis^o
deputabimur. Fig. Eborath. xliiiij.
Nella cantauit forte: et saltauit
in oculis regis et placuit regi et a
matre suasa impetravit et obtinuit
caput Joannis in disco. Et l^o rex

Gloria uana.

quodāmodo tristis ex hoc fuerit nihilominus noluit ei negare ppter insurandū. Spūaliter puerū cantans t saltās est uana laus in faciem operantū bona quam elatus audiens statī mortali capiū sopore ymo sapore inanis glorie delusus promittit t spōdet consensum t statim cap. Jo.tribuit qz eternam remunerationē que est caput ois gratie perdīm⁹ t licet doleat miser de perditione tanti muneri tanta est laudis prie delectatio q nequaquam vult ab incepto desistere. Nam l̄z uellemus vitam eternā nō perdere p humani fauoris acquisitione. ni bilomin⁹ qn̄ laudes offerunt dif

Etu. facile possunt excludi. August. in quadaz epistola. Nemo inq̄t huīus hostis. s. inanis glie vires sentit nisi qui bellum indicerit. quia t si cuiq̄ est facile laude carere dum denegatur difficile tam en ē ea non delectari cum offeretur.

15

Misidia in via quasi latro prouer. xxiiij. Nō est tunū morari in patria ple na latronib⁹ nisi se cōtinuata vi gilia quis custodiat. Nam latro nes latēt in die qn̄ possent cognoscī. nocturno vōtpe qn̄ hoies dor miunt ipsi querunt qn̄ possunt furari. c sic inuenientes hoies im prouos et incautos ad custodiā magis ledūt. Jo bñ saluator ait. **L**uc. xiij. Qm̄ si sciret paterfami

lias qua hora sur uenire vigila ret utiqz: t non sineret pfodi domum suā. Spūalit. Nos sumus in patria plena latrōib⁹. s. varijs peccatis furantibus bona opera nostra. Ideo vigilandum est sūma cum cautela sup custodia nostrarū virtutum. ne appetitus humane laudis subripiat t qd foris est intus a mercede vacuet. Hor milente enī patresfamilias. inimi cus hō ifecit segetes in agro suo. Sic dormiente recte rationis iudicio intrabunt appetit⁹ laudū re etiam intentionē a corde remouētes. t sic remanebit aīa deserta. **Sigu. iiij. Regū. iiiij.** Dormiente nūtrice intrauerunt latrunculi dominū inuento sine ipso Isboseth abstulerunt caput eius. Spūalit latrunculi sunt appetit⁹ inanis glorie qui vt dicit dicunt multū subtileſ insidiant latenter ingrediūt obseruant tempus ad furandū aptūt t velot latrones nō domū pauperio. sed dūvitis accedere student. qz inanis gloria semper sanctos molestat viros ideo vigilandum est. Greg. vi. moralū. **L**uz. Bre. bene inquit vñim⁹ timendū est ne mens de singularitate eleuet. Igitur si ratio nostra que est cor die nostri t totū anime ductrix t nutrit̄ dormiat tēpore quo huiusmodi latrones ad domūt accedunt: intrantes decapitant Isboseth. interpretat enim Isboseth vir confusione. Confundit enīz

vir iustus quando amputatur
ab eo caput rōnis in operib⁹ su⁹
is in qbus passus est multos la-
bores ut acqueret illa. Remanet
igit dominus eius. i. anima p̄fusa e⁹
Hre celesti hereditate nudata per la-
trōculos huiusmodi. **H**re. i. mo-
ta. Sepe bono operi dū laus hu-
mana obuiat mente operantis in
quānat. et quāuis quesita nō fue-
rit oblata tñ delectat. Et subdit
q̄si latrīculus ē appetit⁹ landis hu-
mane que recto itinere gradienti
bus ex latere fungit. vt ex oculis
educto gladio vita gradientium
trucidetur.

Olucres celi comedebat

v illud. **L**uc. viii. Tāta est

interdū iportunitao qua
rūdā autū q̄ v̄sq̄ ad manū veni-
unt ad tolendā escam sicut vide-
mus de corvo et miluo. Nā dum
muliercule lauant viscera pecu-
dū iuxta flumē vix posita in vase
p̄nt illa fuare ab infestatiōe mil-
uoz nisi bene illa cooperiat. Lū
enī volucres illa nō videant nō
descendūt. Spūastr. Apert⁹ ina-
nis glorie et vane laudio sunt vo-
lucres volātes hinc et inde. et qc̄
quid boni operis patens et ma-
nifestū reperiūt. denorāt et aspor-
tant. et sic miser homo suis mer-
tie denudat⁹ inferni incendio de-
putabis **F**igura. **S**en. xl. vbi legi-
mus q̄ magister pistoriū pharao-
nis vidit somniū q̄. i. portaret in
capite tria canistrīa farine in uno

quorū erāt omnes cib⁹ qui sunt
arte pistoria et volucres descende-
bant et comedebant. Narrato autem
sominio Joseph interpretat⁹
est scilicet q̄ post tertium diez sus-
penderet in patibulo et volucres
comederunt carnem suam q̄ sic
consecutum est. Spiritualiter q̄
magistrum pistoriū subaudi pe-
nitentem q̄ tria opera penitentie
portat. s. contritionem confessio-
nem et satisfactionem. et recte i ca-
nistro portat omnia ciborum ge-
nera vt sunt leūnia orationes et
elemosyne. Sed dicitur q̄ hec ca-
nistra portabat in capite. melius
foret q̄ portasset in manu. Tidis
set. n. aves agredientes et abegis-
set illas. Ponare. n. in capite ca-
nistra exposita volucresbus celi
est portare bona opera in conse-
ctu hoīum. que manu debent ta-
tti portari solida opatione coope-
rata a mundi pompa sed quia in
aperto facta sunt et mundo patē-
tia descendunt humane laudes:
et quisquid erat asportant. Q̄z cō-
sumatis tribus diebus patibulo
suspenditur. Per tres dies sub-
audi vīte p̄sentis tempus. prima
dies nativitatis est. secunde stat⁹
medius. tercia est dies mortis p̄
illos dies tradit̄ infernali incen-
dio expoliatus omni celesti mer-
cede quam miser p̄ humano fa-
tore v̄edidit. p̄. r. i. ser. p̄. q̄a
dragesime. Justitia q̄ se huius
oculis locat dñini p̄is nō expe-

Gloria uana

Cat mercedeꝝ. voluit videri. et viſa est voluit hoībꝝ placere: et pla-
cuit h̄i mercedem quā voluit. p/ miūm quod noluit non habuit.

J On extinguaſ lucernaz
N in Iſrl. iij. Reg. xxi. Mo-
tandū ꝑ aliter portaf lumen qn̄ v entus flat et aliter tem-
pore quietis. Nam tpe p̄motiois
aeris ex vento incerna et lumē co-
operif qz tūc extingueret si patēs
vento exponeret. Lū vō tranquili-
tas est portaf tute sine operimē-
to. Spiritualiter bona opera no-
stra iustitie sunt lumē aie nostre
quod ab extinctione sollicite ser-
uare debem⁹. Ideo cum percipi-
nius flare ventum ē nos inanis
glorie: et appetitū laudis. studeam⁹
cooperire lumē nostrū. put Sal-
uator docet ne faciam⁹ opera no-
stra coram hoībus. i. cuž intentio
laudari ab hoībus sed vt videat
bona opa nřa et glificent patrem
nřm qui in celis est. iugulum in-
sticie nře viget semper p̄ humili-
tate et veram intentionē et rectas
Nam sicut lumen nutrit oleo: ita
et bona opera nostra seruant hu-

Sig. militate. Sigu. Ero. xxvij. vbi pre-
ceptū fuit filija iſrl. ꝑ semp in ta-
bernaculo lucerna perseveraret
accēsa quā sacerdos seu ministri
nutrire debebat oleo. Sp̄ialiter
vt dictum est lucerna accensa est
conscientia plena bonis operibꝝ
que optime ab extinctione serua-
bit: si oleo humilitatis nutritur

Mam sicut planta viciſ humido-
ſic nostre virtutes nutrunt et ser-
uant humilitate. Greg. xxvij. mora-
lit. Quia origo virtutum humili-
tas est. illa in nobis vlt⁹ veraci-
ter pululat: que in radice propria
i. humilitate perditur. a qua n̄
mirū si absidif areſcit qz viciſca
tem humorē ſe perdidit. Enī dñs
in euangelio fatuas virgines qui
bus oleum deficit a ſpoſi nuptijs
exclusas oſtendit. Han. xxv. qd
idem Greg. exponit di. Quia ha-
rum. s. virginū quedam dū virgi-
nitatis ſue gl̄iam expetant in va-
ſis ſuo oleum habere noluerunt

Eles multiplicate ſit ſup
a terram. Gen. i. Tolerans
ſemen ſuū ſervare ne ab-
auibus comedat qz dñi nō eſt ra-
dicatū: debet aues inde expelleſ
Elliter poſſet tempore messis mo-
dicum recolligere: tāta poſſet ad
agrum accedere autem multitu-
do. Sp̄ialiter ſemen in agro ē ſan-
ctum. p̄positū in corde quod non
eſt bene radicatū quoqz nō ſit
opere et p̄uetudine atqz recta in-
tentione ſolidatū. Ideo inſidiat
illi volucres. i. appetit⁹ inanis glie-
niſi ſtudeamus illos abicere ab
agro aie nostre: duorabunt quic-
quid boni deo offerre p̄cipimus
p̄ retributione eterne glorie. Si
Sig. Gen. xv. vbi legim⁹ ꝑ Abra-
am obtulit ſacrificium dñi hoc
modo qz arietē capram vacceas
diuſit in duas partes ſine per me-

dñs. sed turturē t columbā non
divisit igit̄ positis carnibus aialū-
dū super altari volucres infesta-
bant ut comederēt illas. s̄z Abra-
am abigebat eas vsc̄ ad vespaz.
Et tunc d̄scendens signis de celo
consumpsit h̄mōi sacrificiū. Et
tunc dictum est Abrae q̄ in semi-
ne eius benedicerent oēs gentes
Sp̄ciāl̄r Abraam qui interpreta-
tur pater multaz gentium: deno-
tat vīrum dei qui multas bonas
virtutes quas facit nutriti satagis
in bona perseveranīa. Facit enīz
deo sacrificium triplici diuīsione
q̄: memoriā intelligentiam vo-
luntatem diuidit per mediū. par-
tem. s̄. tribuen̄s vite actiue. t alia
partem vite contemplatiue. Tur-
turē vō t columbā gemētes subau-
di oculos cordis t corporis. t non
diuidit partim mādo t pñz deo
dās sed oēs suas acomodat deo
lachrymas pro eterne vite exilio
t pro gehenne incendiī periculo
igit̄ sic studet seruare sacrificiū
qđ deo obtulit. sed aues. i. huma-
ne laudes a regione inferni vola-
tes nistūn tollere t asportare bo-
na que sic aia p̄parauit. Ideo de-
bent abigi procul a corde perse-
verando vsc̄ ad vespaz finis no-
stre vite. aliter nihil esset qđ fac-
mus. Unde Grego. li. i. mora. In
Ḡ. cassum bonū agit si ante vite ter-
minā deseratir. q̄: fruſtra velo-
citer currit qui prius quaž ad me-
tas peruerterit deficit. Veniet igit̄

in fine ad nos am̄or diuinus cō-
sumato agone nostro t nos coro-
nabit corona victorie quam deus
ipse bene certanubus promisit.
Apoc. ii. Esto fidel̄ vsc̄ ad mor-
tem t dabo tibi coronam vite.

L En surtum facies. Exo.

n xx. Id magnum se expo-
nit periculum fur satagēs
rem caram t acceptam regi t q̄
sibi reseruavit soli furari. Quātaz
enī pestem incurret q̄ regis coro-
nam furari conare si de hoc iue-
nitetur convictus. Sp̄ciāl̄r. Rex
eternus qđdam sibi tantum rem
preciosam reseruavit. s. laudem t
gloriaz. Qia alia participauit no-
bis. vt misericordiam charitates
pietatem gratiam sapientiam sci-
entiam prudentiam t cetera bo-
norū generā t n̄ sibi gloria re-
suta. Un̄ Ilay. xlij. Gloria me-
am alteri non dabo. Et ne possēt
hoies super hoc ignorantia excu-
sari voce preconis angelica vide-
licet t hūana hoc p̄clamari fecit.
Luce. iij. Clamauerunt angeli.
Gloria in excelsis deo. Et Pau-
lus apostolus. i. ad Thimo. i. Re-
gi seculorum imortali t inuisibili
solī deo honor t gloria in secu-
la seculorum amen. Iḡis magnū
est periculum velle furari eterno
regi hanc coronam quā ipse sol-
d̄z portare. Incidet. n. talis fur in
penam t in laqueū non parum
figui. Josue. viij. vbi preceptū est **Sig.**
q̄ nemo a ciuitate Iericho subri-

Gloria uana.

peret. sed aux^r ponere^r in errariū dñi. sed Machor duc^r cupiditate furat^r est de thesauro q ponens erat in errariuz dñi. Et reposuit in tabernaculo suo. et sorte deprehensus plect^r ē in valē pſūdā et lapidat^r ē a pplo. et oia sua igne consumpta sunt. et vocatus est ille locus vallis Machor usq in hō diernū diem. Spūalr per hūc sum rem subandi elati et ambiciosuz q dō est dei usurpare s̄umis. s. gliam et laudē quas sub anathēmate debuit reddere deo. hic agit sorte mortis deprehensus p̄ficit in valē abisi. et excludit extra castru filiorū Israēl. i. extra consorti um angeloz et sanctorū et oia bona sua dissipant et vastat: ut nihil p̄sint ei amplius ad salutē. Cooperit lapidib^r. i. dñris tormentis et fit aceru^r ire et furoris super illā et vocat vallis illa ad quaz mittit gehēna inferni vel infernalis val usq in sempiternū. Lauendū est ergo a tali furto ne cū primo fu^r diabolo cruciemur. poti^r reddamus deo cul^r sunt gloriā et honorem. 21 Enī Slug. in solilogis. Qui laudari vult de tuo uno et nō querit gliam tuā in illo: sed suā hō fur est et latro et diabolo filis q gliaz tuaz furari voluit. Dñe formator meus ex utero matris mee non me sinas cadere i illā exprobatio nē vi exprobref mihi furari voluisse gloriā tuā. Libi laus et gloria: ubi gratiarū actio. Luius est oē

bonū nobis p̄fusio faciei et miseria quorum est omne malum nisi tu dñe volueris misericordiā tuā. Ergo deo sum quod est redamus ne diabolo adherētes dicat nobis videbas furorem: Et currebas cum eo.

De gratia.

Ex in tenebris lucet. Jo.

I. I. Elliqñ repertū aliquadeo p̄fide vālēs q ad illas solis radiū non p̄t attingere. Et iō bñficio solis p̄inata aut totaliter steriles sunt aut eaz fructus sunt insipidi et nullius v aloris. Spūalr dū aia nostra p pecatū ruit ad tenebras p̄inat solis radijs. s. ḡfr̄ x̄si. Idecirco tamē stat steriles et sine ope merito rō dñi x̄s lucez quā perdidit illi nō reddit. Et si facit fructum aliquē ut puta elemosynaz vel ie tuniū seu ali d̄ de genere bonorū illō ē totalr̄ insipidū et inutile ad salutē Sap. iiiij. Fructus eius inutiles et ad nihilū apti. Sed si lux illa vera que illuminat oēm hoiez veniente in hūc mundū terrā as piciat oculo sue gracie statim sub lata sterilitate pducet fructū ha Fig. bundantiā. s. meritor̄. Fig. Gen. i. ybi d̄ q terra erat inanis et vacua. Et tenebre erāt super faciem abissi. Et dixit deo. Fiat lux. Et facta est lux. et statim sequit qd dñs precepit et terra germinet herbas virentem et ligna pomifera fz genū suū. Spūalr per terram sub

andi humanaā siam. que si priua
ta est gratia inanis et vacua repe
rit. Nam tunc tenebre. i. culpa se
super faciem cordis qd pp inscrutabili
tate dicit abissus. Sed pre
cipit dñs lucē fieri qn̄ radis diui
ne ḡe sibi inspirant et ei indicat
viā salutis. p. dñs dabit benigni
tatem: et terra nra dabit fructum
Zu. suum. **Aug.** in solilo. Erat inquit
nubes magna et tenebrosa ante
oculos vanitatis mee. Ita ut no
possem videre solem iustitiae et lu
men veritatis. Inuoluebar tene
bris filii tenebrarū tenebras ama
bam. et lumen no cognoscebam ce
cūs erā et cecitate amabā. Quis in
de me eduxit: qd accepit manus
meā ut ide educeret me? Quis il
lūtator meo? Quē n̄ q̄rebā fuit et
spē me q̄sūt n̄ vocabā et spē vo
cauit me. Quis ē ille. Tu dñe de
us miserator et misericors pater
misericordiarum et deus totius
consolationis.

B Editabor ut columba.
m Isa. xxviii. Lupiens co
lumbas nutritre et pulos
eius habere in domo propria p/
parat sibi domicilium et escam.
Elias. n. colibā non venire nec
purificaret ibi. Spiritualiter. In
columbe specie spiritus sanctus mil
sus est. Igitur per columbas spi
ritus sancti gratia in nobis missa
dinitus intelligit. quā si optam?
In nobis quiescere et fructus eius
reciperem opus est ut preparemus

illi domicilium in anima nostra.
vt possit in corde nostro nidum
suum quiete ponere: vt etiā escā
orationis et devotionis inueniat
quibus vescatur. Illioquin vero
nobiscum non habitarer. **Fig.**
ra. Genes. octauo. Columba
missa a Noe de archa cum non
inueniret ubi requiesceret pes ei⁹
reversa est in archa. Spiritualiter.
Noe qui interpretatur requi
es Christum significat qui requi
es est omnium redemptor et pa
ter. Ipse igitur gratiam suā emit
tit nobis de archa sue misericor
die. ut in nobis quiescat si nos si
ne aquis diluvij inueniat quod si
librica est anima nostra pecca
tis non remanebit nobiscuz. Er
go dispone animam tuam et pre
para cor tuum et gratiam recipiet
Augustinu e. Non est inquit do
mine abbreviata manus tua ut sal
uare nequeat nec grauata auris
tua ut non auditat. sed semper te
exhibes presentem semper te pa
ratum offlers. Si me paratum in
ueneris qcunq̄ tero tu nunq̄ de
sero me nisi prius ego deseraz te.
Sed scio qd peccata mea diuisi
runt inter te et me. inter tenebras
et lucem. inter r̄magine mortis
et vitam. inter r̄magine verita
tis et vanitatis.

L Gressu sūt aque largissi
me. Num. xx. Disces
nūq̄ d̄ maritiranti dulcē
aque nisi pū percipiant aque dul

Gratia.

cedinem. Quia gustata statim amaritudine maris relicta intrat dulcem aquam et ibi morantur. Spuas peccatorum habitare in mari. pro quietudinis amaritudinem proprie plicie. Isay. lviij. Lor impij quasi mare seruens. Nunquam non ex hoc mari peccator surgere valet postquam ibi semel submersus est: nisi divinitus gratia Christi violenter adducatur.

Sig. xerit. Isido. de summo bono. postquam inquit peccato obligauimus nos in operibus diaboli tamen nostra virtute surgere non valimus. sed si eum nauis fracto gubernaculo illic ducitur venti tempestas eam devolverit. sic homo diuine gratiae auxilio perditus non quod vult agit: sed quod diabolus persuadet et nisi valida manus Christi ipsum inde extraherit usque ad mortem in peccatorum suorum sordibus et vinculis permanebit sed Christus qui non vult mortem peccatorum non deleat in perditione viventium. Prosternit infundere huius gratiae dulcedinem ut peccatorum extraheat a peccatorum suorum profundo si recta facie versus ipsum clamet. **Sig.** Ezech. xlviij. ubi propheta spiritus prophetico vidit. Et ecce aque egrediebantur submersum lumen domini ad orientem et descendebant in latere dextrum templi sine domo facies habentes ad orientem. Spuas Christus oriens est. unde civitas ecclesia. Omnis enim splendor lucis eternae tecum. Te plus vero est cor nostrum. Si er-

go facies versus Christum per cordis affectum ponamus cum propheta clamantes. Saluus me fac dominus; quoniam intrauerunt aquae usque ad aiaz me am. Ipse emitte manus tuas de alto et liberabit nos de humero predictis et amaritudine tempestatis scientem. non per limen domus nostra. sed per meditationem et considerationem cordis dulcedinem gratiae subintrare ad dexteram. id est spuas parte non autem ad sinistram corporalem. Nam gratia Christi semper dulcificat aiaz pellens peccatorum amaritudinem. Isaias. xxxviii. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. quod statim intrante divinitate gratia domini aie nos brevi subito mutat homo de misero in felicem quia omnia bona nobis simul cum gratia Christi aduenierunt. Vnde Augustinus. Super Iohannem. Leipsiz inquit qui in Christo es regeneratus. sed per gratiam interrogata. Dum alius natus a vita peregrinus in miseria a salutis via mortuus. intrinsecus exulabas. subito initiatus Christi legibus et salutaribus mysteriis innotescens. In corpore ecclesie non unice do sed credendo te transstulisti. de filio predicationis adoptionis dei filii fieri oculata felicitate meruisti in mensura visibili permanens maior factus es te ipso sine quantitatibus augmento in exteriori nihil additus est. Et totum in interiori est mutantum: ac si homo Christi filius factus: et Christus in mente hominis formatus.

Etum lucem habetis cre
 dite in lucem ut filii lucis
 sitis. Jo. prie. ii. No q
 existens in tenebris ignorat q cir
 ca ea se sunt. pōt esse iuxta serpen
 tes et in rebus fedis nec illa vide
 bit. sed luce adueniente vīlis pe
 ricolis in quib⁹ prius involuto
 erat magis pauc⁹ pītus. Spūia
 liter existens in tenebris peccati
 non percipit peccati aculeos nec
 peccati fetores. Exemplum habe
 mus de simia dormiente surta sti
 pitem. q stipitis pōdus nō sentit
 donec elongat a stipite quo ligata
 est qr ipsū trahit. No igit percipit
 peccator quāta sit peccati miseria
 nisi ipse diuina llūinatus grata
 elongat a peccato. Considerat q
 bus erat inuoluit⁹ miserijs. et tūc
 gloriaj velut capt⁹ a carcere libe
 rat⁹ q prius v elut mortu⁹ i pec
 cati sordibus dormiebat. Figura
 Act. xij. vbi legit⁹ q Petrus iace
 bat in carcere herodis vinc⁹ ca
 thenis duabus. Et transacto pas
 chate debebat tradi populo occi
 dendus: s̄ angelus dñi accedēs
 lumē prebens carceri locū carce
 ris illuminauit. et Petrum extra
 carcerem edictū dimisit in vīco
 q ait. Nunc scio vere qr misit do
 min⁹ angelū suū: et liberauit me
 de manu herodis et dō ei expecta
 tiōe plebis iudeor⁹. Spūiaſr Pet
 rus in carcere herodis denotat
 boiem in carcere diaboli vinc⁹
 est duabus cathenis: qr nūc vel

let malit⁹ culpe sugere nec pōt ho
 num aliquod operari. Expectat
 transit⁹ pasche. i. plūmatio h̄len
 tis vīte ut tradaſ demonū popu
 lo morte puniendus eterna. S̄
 de oībus his peccator nihil cōsi
 derat peccati caligine occupatus
 Sed adueniente diuine gratie lu
 ce illustrante intellectū et accēden
 te affectū depōit catheenas et edu
 ctus extra portas serream in qua
 vinc⁹ detinebas īgredīs vīaz re
 etam. Et cōsiderata miseria et ca
 lamitate stupenda bene cū dīn
 no lumine est erexit⁹ dicit. Nunc
 scio vere qr eram in tristitia: et di
 uina grā inde me liberauit. hen
 mihi qualiter stabant. Hug. in so
 lilo. Conuersus inquit et vīdi tene
 bras meas in quibus fueram: et
 abissum tenebrosum in quia la
 meraſ. et dixi. Vhe vhe tenebras
 meis in quibus iacui. vhe vhe ce
 citati illi in qua verum lumen ce
 li videre non poteram. vhe vhe
 p̄terite ignorantie in qua nō co
 gnoscēbat domine.

De gratiā actione.

Edde qđ debes Bath.

r xviii. Vulgo dicitur. Qui
 reddit debitum facit capi
 tale. Ratio est qr creditor cognos
 cēs debitorē circa solutionē soli
 citū prōptior efficit ad sua merci
 monia iterū largiendum. Unde
 Latio. li. r. Specim de futuris re
 cepit qui transacta bñficia reco
 gnoscit. Spiritualiter omnes su
 k

Gratiaru in actio.

mus debitores Christi. Et tantum
illi debemus q̄ quicquid sumus
vel habemus vel possumus non
potest sufficere ad satisfaciendū.

Cri. *Unde Crisostom⁹ omel. lxx. Si*
inquit excellens hominum meri-
tum: si nature iura conseruare.
si legu⁹ iussis obtemperans fidē
impleat: iustitia⁹ teneat: virtutes
exerceat. damnet vitta: peccata re-
pellat. Exemplum semetip⁹ im-
mitatibus prebeat: nihil est respe-
cū eius quod debet. hec Crisosto.
Sed q̄ ipse salvator liberalis est
creditor ⁊ novit figmentum no-
strum ⁊ paupertatem meritoru⁹
nostrorum. q̄a etiam bonoru⁹ no-
nostrorum non eget pro se sed p no-
bis tantum. Ideo ipse presto est
suplicanti neduz in parte dimit-
tere sed etiam totum debitum in-
dulgere ⁊ de proprio redonare.

Fig. *Figura Gen. xliij. vbi legimus q̄*
dum filii Jacob descenderent in
Egyptum tempore famis vi'eme-
rent frumentum super frumentū
etiam precium quod soluerent. p
frumento inuenierunt in sachis.
eo q̄ Joseph eorū frater illud se-
cerat ibi repōi. Spiritualiter per
Joseph qui interpretatur augme-
tum subandi Christi qui semper
*plusq̄ spondeat elargitur. *Unde**
Zim. *Ambrosi⁹ super Luc. *U*berior ē*
inquit gratia q̄ precatio. semper
enī dominus plus tribuit q̄ ro-
gatur. Per filios Jacob subau-
di supplantatores vicio⁹ per pe-

nitentiam qui post hanc pugnāz
lassati pergunt ad Christū pro re-
fectionis indulgentia. qui non so-
lum indulget sed eis etiam con-
siderat habūdanter gratiam. Nam
qui domino precium frumenti. i.
gratiarū actionē ⁊ laudem portat
būficiorū: ipse dñs creditor libe-
ralis ⁊ curialis totum facit super
nos redundare debitores. Bene
ergo dicitur q̄ reddentes domi-
no gloriam ⁊ honorē pro suis be-
neficijs excitamus ipsū ad melio-
ra donandum: eo q̄ diues in om-
nibus bonis nostris non indiget
nisi p nra vultate. vii li. i. in iariū
di. pria. Ille inqt quo nobis vult
de⁹: nō ad ei⁹ sed ad nra⁹ vulta-
te⁹ est ⁊ ad eius tantū bonitatē. q̄
bonoru⁹ nostrorū non indiget.

Rimicias omnis labo-
ris eorū. ps. ciliij. *Tenēs*
agrū alicui⁹ domini i seu
dā semper domino illi responde-
re debet de nascentibus in agro
parvitijs. Spiritualiter nos te-
nem⁹ animam nostram in secū
a deo Gen. iij. *Inspirauit de⁹ ho-*
mini animam viventem. ⁊ ultra
hanc possessionem anime etiam
ab ipso recepim⁹ semina verbi ⁊
doctrinaz ei⁹. Que si in agro aie-
seminata rigenit ⁊ culmen⁹ operi
bue bōis: nascent virtutū fruct⁹
preciōsi ⁊ cari valde quibus obti-
nēbis eterna gloria. Ideo de his
vult dominus habere partem. s.
*gratiarū actionem. *Ei* norandūz*

q; in fructibus bonarum actionum que donate domino nascitur in anima. v. bona considerata occurrit scilicet abolitio pene quietudo conscientie. adeptio gratiae. acquisitio glorie. et actio gratiarum. de omnib; his ultimo solo contentatur. Figura Gen. xlvij. Tempore famis Joseph possesiones omnium regi egypti obligauit prouidendo omnib; de cibo ne periclitarentur veritatem possessiones predictas relinquit in feudu hoc pacto. vt accepto semine redderent ei. quintam partem seminum nascentium. Spirituua liter tempore quo in egypto peccati parentum omnes fame periclitabantur. veniens Ioseph id est Christus cu; pane angelorum refecit nos et nobis tradidit semine euangelij purissimum qd centuplum fructum produxit si bona sit terra nostra. Igitur emit et redemit animas nostras de mortis egestate. reddens illas nobis ut quintam partem scilicet gratiarum actionem que ut dictum est superbi a nobis tantum recipiat qd non debet esse molestum nobis hanc positionem dare ei. q; nobis

Ber. tanta donavit. vnde Bernar. in sermone. xxij. Quantum te fecit de ex his q; pro te facta sunt. homo agnosce et appareat tibi benignitas ei. Quanto enim minorem se fecit in humilitate: tanto maiorem se exhibuit in bonitate. Et quanto pro me vilius: tanto miseri-

carior. Aduerte homo q; limus es non sis superb;. et q; deo coniunctus es: non sis ingrat.

Antemius dñi gloriose c. Ero. xv. Conseruaret romanis ducib; redemptibus cui victoria taliter seruare ritu. q; posnebatur dux in curru laureato capite et illi exhibant obutam populi cum canticis et organis. Spicul Christus fuit propugnator noster ad salutem dñi. Ipse. n. victoriā maximaz obtinuit et inimicos nostros et nos liberauit et durissima fuitute. Iō debemus exire domū concupiscentiarum nostrarum et ire obutam illi cui gratiarum actiones canticō laudates et in decacordo mandatorum eius opere et sermōe. Ihsus debemus posere laureatum in curru. q; positū in nostra memoria debemus exemplari coronatum spinea corona. et firum clavis. perforatū lancea. potatum acero suspensus in cruce. et hoc faciēdū iugiter si volumus gratias sibi pro beneficijs receptis laudes reddef. vñ Aug. in solilo. Dñe dilexisti me plus quam te q; mori voluisti propter me. tamen caro precio reduxisti me de exilio redemisti me de servitio. retraxisti me de supplicio: vocasti me nomine tuo. signasti me sanguine tuo ut memoriale tuū semper esset apud me et nūc recederes a corde qui propter me noluisti recedere a cruce. Figura. i. Re. xviii. Fig. illic Iherusalē iherunt obutantur

David rediuit a plio et cede phili
stei cu tympanis cantantes et di-
centes. Saul percusit mille et Da-
vid decem milia. Spiritualiter si-
licet Iherusalem sunt anime libe-
rate de manibz philisteoz infer-
nali per victoriā passiois xpī.
Lognoscentes igit hoc bñficiuz
debent illi ire obuiā canto et sono
i. fide et ope grarū actionē reddē
do. pro decē millibz percussoz i.
pliberatione ab innumeris ma-

Aug. lis in prostratione diaboli. Aug.
in soli. Ecce tibi dñe gratias ago
ne sim ingrat ubi liberator meo
qui liberasti me. Nam cu absor-
buerat me ille draco. tu ab ore ei
extraxisti me. paratus fuit deglu-
tire me. sed tu me defendisti. Cu
atra te uniuersitate qñ tua mā-
data fugiebas stabai paratus ipse
ut me raperet ad infernum sed tu p
hibebas. Ego te dñe offendebaz
et tu me defendebas. Ego te non
timebas et tu me custodiebas a te
recedebaz et intimo me exhibe-
bam: et tu ipse ne me caper defen-
debas. hec et alia beneficia mihi
exhibuisti et non cognoui donec
illuminasti me. **Hec ille.**

De Gula.

Et in foribus est sor-
descat adhuc Apoc. xx/
ij Postqñ fedatū est ve-
stimentū noua superueniens for-
des nō percipitur que tñ in can-
dido vestimento statim appetet.
hoc idē videmus de atrio mūdo

in quo vir pōt festuca cadere qn
perpendatur. sed cu est in mūdi
grande luti nō percipitur. Spūali
ter homo deditus crapule semp
est sordidus. Jo cu sordidior effi-
citur cadens in luti libidinis nō
percipit vadit. n. de sordē in sordē
velut sus quousqz descendat ad
stabulū sordidox demonū. **Fig.**
LBath. vij. legitim⁹ qdā hñs
legionē spūn̄ imundorū habita-
bat in sepulchrīs. inde vō ē tute
dñi expulsi spūs illi imundi ī gres-
si sunt gregē porcoz demū p̄cipi-
tio inerū ī mare. Spiritualiter sub
audi per spūs illos imundos qui
vnū hominē tenebāt ī sepulchrīs
gule et crapule vicia que viuentē
hominē quasi mortuoz ī sepul-
chrīs cōdunt. semp est in fetore
semp putrescit et sedat. ducunt. n.
h vicia de sepulchro ad porcos.
qz gulosostrahūt ad libidinē. q
ppter detestabilē īmūditā men-
tis et corporis quaz īducit porei-
ne seditan p̄pat. sed inde descē-
dunt p̄cipitio ī infernum ī stabu-
lo igneo. cī demōib⁹ deputādi q
bus se p̄t īmūditā copularūt.
patet ergo quanta mala īducit
mala ebrietas. Ambro. in lib. de
pnia. Ebriosus cu absorbet vñū
absorbet a vino abhoiat a deo.
despicitur ab angelis. deridet ab
hoibus. destituit vñtib⁹. p̄fidit
a demonib⁹ culcat ab oib⁹. p̄fidit
nam amittit grām pdit gliaz
incurrit damnationē eternam.

Dicitur. Non timuerit. neq; intellexerunt in tenebris ambulavit **tc.** ps. lxxxi. nulli minus periculi i arduis q; suum non videre casum q; q; non cognoscit non cauet. Interdu. n. bos cōducitur ad macellū saltat hinc inde et ignorat qd p̄git ad gladiū. Spūasr nulla maior cecitas ebriate. **P**etr^rra. In quodā fīmōe. Ubi regnat ebrietas rō exulat intellectus obtutus. filia deuant. Iudicia subnertūt. Et sic misericordias similes duz gule ebrietate fruūt: neq; verēns hoies neq; diuinam formidat vindictā. **J**o illi subito ferient. **H**ig. Judi. xvi. vbi legimus q; philistei fecerūt quiniam magnū. et obtulerūt holocaustū deo suo dagon. et dū essent nimia ebrietate soplūt: fecerūt adducti Sansonē quē excecauerūt putantes ip̄z vires p̄stinas amississe q post multas illusioēs acceptas ductu pueri sui venit luxta palatiū vbi celebrabant quinā et amplectatus duas colūnas quib; sustentabat cōtinui palatiū illas cōfregit. et cadente palatio extinti sunt oēs. Spūasr philistei q iter p̄tāmr rūina significat gulosos et rapale deditos qb; p̄priuz est ruere ad luxuriā. **J**o illō df per Isay. ruina h in manū tua ē. Tūc istū offereat holocausta dagon deo suo: cū i atrijo rapale et ebrietatis superflua celebrant cōtinua. **M**a dagon interpretat p̄scio inutillo.

et bene denotat miseri et inutilis ventrem qui dicitur eorum deus. Quante enim utilitatis deus iste est. et que presidia homini valet habere non erat ille qui dicit. Si fīm carnez vireritis moriemini. **S**ed adducit Sansō cecus inter illos ad illudendū ei. Sanson vō iter p̄tāf fortitudo dei. et denotat diuinā sententiam: quā hīmōl philiſtei putant cecaz. ps. Dixerūt non videbit dñs neq; intelliget deus Jacob. Et hūl solis lamen scrutatur. vñq; ad intrinseca cordis. Et ab ipsi⁹ fortitudine defecerti gigantes idest demones dū eēnt angeli. Defecit enim eos. dū eleuarent expulsi sunt nec potuerūt stare. Igli putantes deridere diuinam sententiam: derident derisores. **O**nci ergo Sanson a puero q; ducit fortis sententia super galos a pura et recta desuſtitūt et contritis duab; colūnis ruit edificium. et percussis simul aia et corpore cadit totus homo. et qui intra palaciū vescēbantur moriuntur. q; omnia crapulanti delectantur subito extinguntur. et miseri inferno cum epulone diuite sepelit tam pro consumptis inutiliter bonis que erant largiēda pauperib; q; pro sui ventris abuso eternaliter cruciādus. vbi diuitias quas devorant enomet. et de ventre eius extrahet eas de⁹ cū summa amaritudine. **P**etr^rrauenas in fīmōe **P**e. Laçari. Tu inquit viues folgens

H umana cōdictio.

hic purpura nūc tegere finio p:o
coccio vestief flāmio. p molib⁹
discubitis sustinere dura tormenta.
pro latiss ferculis: epulare pēis
copias inopia compensa. ebrietas
siti digere. pro odoribus aspergere
fetore t cui abstiterūt voluntati
obsequia assistant nūc ministeria penar⁹.

C De humana conditōne.

Geo mei sicut umbra
declinauerunt. ps. cl.
B d **N**ota qd̄ umbra ap-
paret nobis magna t
partia sum accessū t recessū solis
a nobis. Lū enim sol est sup nos
in meridie umbra corporis nostri
brevis est. Lū vō sole elongatur a
nobis aduersa sc̄ēta umbra no-
stra longa sed de cōditate eius ex-
perientiam accipim⁹ quando nos
ettēdim⁹ t collocamur in terris.
Spiritualiter vita nostra corpo-
ralis comparat umbre ratione ve-
locitatis Job. xiiii. Conterit t su-
git vclut umbra. Agit per recessū
vere cognitionis luminis nobis
nostra vita corporalis longa est t
brevis. Nā ratione vigente super
nos arbitramur vitam nostram
sugacem t breuem esse. vñ Job
viij. dies mei velocius transferūt
q̄a texente tella succidit. sed lon-
ge existens recte rationis sole di-
e suos imutabilcs putat. ps. Nō
mouebor in eternum. Sed vt si
ceat aliquantulū propositū exrc-

notandū qd̄ consuevit fieri q̄stio
de dieb⁹ t temporib⁹ hominum.
vix possint augeri v̄l minni. Nā
pro vtraq̄ parte scriptura loquit̄
Qd̄ enim sunt firmi tincōmuta-
bles dīc Job. xiiii. Numer⁹ mē-
sium ei⁹ apō te est. constituit līter
minos ei⁹. q̄ preteriri nō potest
Econtra in. hs. D̄inorafī dies
temporis ei⁹: perfudisti cū confu-
sione. t iterū impij non dimidia-
būt dies suos. Rūdeo dicēdū q̄
dies t tempora hominū p̄nt duplē
citer cōsiderari vno mō. put sibi
ip̄i homo dies ordinat t p̄stituit
qui carens recte rationis lumen
non credit in eternū deficere. pu-
tat. n. pactuz pepigisse cū morte.
Sed tales dies nō dimidiant. qz
anteq̄ perficiant. improuise defi-
ciunt. Et sic miser confusione p̄su-
dit. hs. anteq̄ odiret succidit me
Elii t o dies sunt quos de⁹ preor-
dinavit homini quorū numerus
est apō dei ita prefitus q̄ nulla
ten⁹ potest augeri vel minni. ps.
D̄ensurales posuisti dies meos
Et de hīmōi dieb⁹ loquitur. Job.
Nec obest qd̄ Ezechie regi aditi
fuerūt. xv. anni. iiii. Reg. xx. qz vt G:
dicit Gre. Peccata sua fecerāt
eū morte dignū. Et dixit sibi pro-
pheta morietis. i. dign⁹ es morte.
Sed de⁹ preuidit peccata sua la-
chrymis detegēda propter qd̄ di-
gnus vita remāsit. Ita nec auctū
ē nec diminutū de tempore quo
illū domin⁹ vixit vixit p̄cuidera.

Redēctes ergo ad propositū di
camus q̄ etiam de quātitate vmb
bre recte & proprie experitur. s.
de breuitate & fugacitate humane
vite: quando nos colloquamur p
mortem in sepulchrū vel souez.
Tunc enim appareat qd erat vmb
bra vite nostre in q̄ tantū confi
debamus & quā celeri⁹ euanuit.
fig. Sigu. Ione.iii. Dū Jonas quie
sceret sub vmbra edere i meridie
& calore vrente & lāme in vmbra
temperie delectareb: subito vme
medulam hedere ledente . mox
edera siccata est & aruit. & vmbra
illius in nihilū redacta est. Et tur
bans est Jonas valde qz magno
labore atqz sudore ad illaz perue
nerat. Spūaliter. Mo.p vmbraz
vitam pñtem hōls vt dicitz est.
In ipsa.n. inspicientes multū cō
fidunt & ipam pre omnib⁹ diligunt
atqz oī labore seruūt ei. Nō enī
aliquando cogitant sup antīnus
mortis qñ depositis folijs vitalis
spīs vmbra hui⁹ fugabit. Sz dū
est meridies iuuentus nūq̄ cō
siderant posse aduerserare per se
nectuz imo qd deteri⁹ est hora
vespertina & matutina vtnf: ga
dū grattani senio & ad mortez se
stini properant: semper que vite
presentis sunt pertractant. Ideo
accidente verme mortalitā lāgo
ris subito ad medulam tanto am
bie. pliis tristiores percunt. quanto
improuissius morunt. vñ Greg.
In moralib⁹ pertractas illō Job.

Dies mei velotiores fuerunt cur
sore. tc. sic ait. Itaqz carnales ho
mines vltor ad iudicium pertrahit
& tñ ipsa ordinatione solliciti: reb⁹
transitoris occupati nil aliđ cogi
tant: nisi q̄liter in mūdo adhuc
vñat. Relinquēdo oia q̄si possi
denda disponūt. qz spes vñedi n̄
frāgūt ēt cū vita terminal. Itaqz
ad iudicium trahunt per sniaz & tñ
adhuc habendi rebus inherēt p
curam. Dure etenī menti abesse
mors longe creditur ēt cū sentit.
Sicqz anima carne solni⁹. vt er
ga presētia imoderato amore se
retinens cū ad eternū suppliciū
ducit hoc ipm quoqz nesciat quo
ducit. & deserens q̄ amare cū ter
mino noluit repete sine termino
inueniat quod nunq̄ preuidit.

Bre. pliis tristiores percunt. quanto
improuissius morunt. vñ Greg.
In moralib⁹ pertractas illō Job.

B Due de carcere aīaz meā
e ps. cxli. Non pōt diu eē
carcerem morari q̄ h̄st
debita vltra ppaz facultatē. Sūt
n. nō nulli nesciētes moderamē i
expēlis. sed pdige dū habent pro
hincunt. & cū n̄ habēt. vñ reddat
creditoribus carceri mancipant.
Et circa h̄ mltū nocet habere sa
miliā inordinatā. & ad expenden
dum. pnam. Spūaliter. In vita
pñti cōtrahim⁹ multa debita pec
cando. per que creditor nō stā
tim nos vincetos ducit ad carcere
nisi per pñiaz p̄soluam⁹. Dat.
xvij. misit illū i carcef. tc. h̄em⁹
n. familiā nimis pdigam. s. sensi.

nius appetit^o q^{uod} ultra modū debita desiderat delicate q^{uod}, p^{ro}ptis si captiuaf. ad Eo.ii. Vide o aliam legē i mēbris meis repugnā tem legi mentis mee & captiuā tē me in lege p^{ro}p^{ri}et. Et no. q^{uod} si debitor exsoluat debitū creditoris beratur a carcere sūmōē legez. Sed nō sīchabet in spūali debito. Illaz dū diabol^r retinet in peccato captiuū. nūl a peccatore p^{ot} fecipere, ppter q^{uod} possit a diabolo placari. Vnde Gre. in omel. In iustū est scriuire diabolo q^{uod} nullo placat obsequio. Figura Ero.v.

M^uharao retinebat populi israel. captiuū i egypto multo tpe labo rantez i paleis & luto nec ppter h^{oc} ipsū dimittere voluit ex egypto quousq^{ue} per Ebor. inde educt^o est in manu fort. Spūaliter dia bolus vt sc̄iū est peccatores qui sibi p^{ro}tō mediante obligati sunt detinet seruos. & q^{uod} laborēt mīta aliqua bona operando mī modū est q^{uod} faciūt q^{uod} in luto & pa leis. l. In bonis temporalib^r p^{ro}mīta tur ex talis labore nec possunt vñ q^{uod} egyptū exire peccati quousq^{ue} xpo educat eos inde in manu va lida sue misericordie per medias vndas maris rubri id est in virtute sue sacratissime passionis. vnde quanti ex seipso est peccator tali debito est impotens ad solnedū. ps. Est tu uabis peccator & nō sol

tu. uet. xps. n. est q^{uod} liberat. vñ d^{icitur}. in solilo. g^{ra} inq^{ui} & misericordia

des preuenit me: reduxit errantes docuit ignorantem: corripuit pec cantem. consolat^o est afflicti^o: re demit captiuū: confortauit despe rantez: suscepit reuertentē: erexit cadentem tc.

L Krauerint in solitudine viā ciuitatis: non inueniunt habitaculū. ps. cxi. Nota. q^{uod} i omni via sunt duo ter mina. s. a quo & ad quem. Igitur errantes prope terminū a quo facile possunt ad rectam viam redire quia multum non se elongant a via. sed prosequentes errore^z in ceptum diu vñq^{ue} prope terminū ad quez difficile possunt rectam inuenire viam: quia modi cus error in principio est maxim^o in fine. Ideo pergentes viaz magna sepe debent considerare vtrū sint i deo an in via. Spūaliter via vniuersale carnis est inter duos terminos constituta. quorum pri mus est nativitas. secundus est mors. Et hanc viam necesse est omnes venientes peragere. Igitur errantes prope terminū a quo & cito errorem suum corrigentes cito redeunt ad viam. q^{uod} peccan tes in adolescentia vel pueritia leui correctione possunt ad viaz re ctam redire. Sunt enim pueri si cut cera. Sed si errorem suū per trahunt vñq^{ue} prope terminū ad quez. s. vñq^{ue} ad senectutē diffi cile possunt vñq^{ue} viam rectaz in uentre nec quenire quo tendunt

Sig. Figura in Erodo pertotum. filij
israel exentes egyptum & tendentes ad terram promissionis non
seruauerunt rectitudinez semite
institie nisi usq ad. xxv. die & post
modum quasi usq ad. xl. annuz
ut plurimi exacerbauerunt deū
& prouocauerunt eum ad iracun
diam propter qd nescierunt inue
nire viam rectam nec potuerunt
intrare terram promissionis qui
egyptuz exierunt tribus exceptis.
Spiritualiter per filios israel de
egypto eductos per mare rubrum
in nube & tigne subaudi populum
christianuz eductum de tenebris p
virtutem passionis christi fide &
charitate. Igitur errantes multi
pliciter in deserto vite presentis q
media est inter celum & infernum
errorem suuz non corrigentes s
semper vteri procedentes in tam
denum se inueniunt in scene
etate q nullaten adueniente mor
te possunt per semitam recte peni
tentie ad viam redire & pereunt.
Eu. vnde Hugo. in quodam libello.
Hac animaduersione percudit
peccator: vt q sciens nō facit nec
curat scire quod rectum est: & qui
bene facere noluit cum potuit: di
mittat posse duz velit. Ecce patet
q multi sunt vocati pauci vero ele
cti. Igitur operandum est debito
tempore quando opera nostra deo
placere noscuntur. Ende ego d
claustro anime libro primo. In il
la inquit etate quando florescunt

crines: caro nitescit eburnea: oculorum gemitus facte rosca: decorat
valitudo corporis vires subministrat: & iuuenilis etas longioris vi
te spactum repromittit. quando
viget ratio. viget & corporis sensus
vitus est acutior: auditus promptius
inceclus rectior: vultus iocundior:
Qui in hac etate se dominant: &
Christo se sociant premium. Iō
expectant.

B cōparabitur viro cō

H sideranti vultu nativitatē
sue in speculo. Jaco. p. 10

Mota quod est duplex speculum
scilicet curvum & rectum speculum
namq curvum faciem toruam
atq reversam ostendit. Nam sa
cit apparere mentum ubi suffuz
& dextrā ubi sinistra. sicut se spe
culati in argenteo coleari appa
ret. Speculum vero rectum reddit
ymagine respicientis ut est. Spi
ritualiter est duplex consideratio
sui. primo quando se cōsiderat &
videt sanuz. inuenientur: vlarē: diui
tem: alacrem. & totum floridum.
& talis cōsideratio speculo curvo
comparatur: quia facit apparere
instabile firmuz corruptibile per
petuum caducū fortē sinistras
dextram. & ifimum est supremā
apparere vel videre facit. In hoc
se aspicientes electores vite p̄sen
tis statim obliuiscunt quales sint
& cutus conditionis. Et ideo tan
to fortius conquassant cadentes
quanto improbus sunt repentinus

Seu est eorum casus. Sen. Fortuna ut
trea est et sepe frangit dum plus
splendet. Et ps. vidi impiū super
exaltatiū te. Alterū vero speculum
vertū et rectū probes ymaginem
qualem debet: et quod in nullo
mentitur est sepulchrum, vel so-
vea. Nam si uia te itueri in illo spe-
culo statim videbis ymaginem
tuam intus, et qualis et quāte pul-
chritudinis sis sine uilla diminu-
tione cognosces. Ibi intuebe-
ris dentes eburneos crines aure-
os et oculos nigros. et qualis tui
corporis forma in pulchra p̄sistit
armonia. Non ignorabis teipsum
te in hunc speculo speculans. et tibi p̄si-
displicens deo studebis placere
figuram. Exod. xxxviii. In ingressu
tabernaculi erat labium eneum de
speculis ut ingrediētes possent se
intueri. et videre. Spūalit in igeria
ecclie est cimiterii oīs absor-
bes ubi sunt sepulchra in quibus
nos debemus speculari an ingressum
ecclie. ut de nobis mensio
noticiā habeamus. Et sic cum humili-
ati erimus et corde fratrum non despi-
ciet nos deus in nostris petitionibus
Meminē enim hoc speculum decipit
Demonstrat enim aperte qualis sit
vnius cuiusq; p̄ditio. et quodiuiz
et paupertū nobilitū et rusticorū et
eadē ibidē reperit ymago. Legit
de Diogene p̄bo ducēte ossa mor-
tuorum per quodā sepulchruī q̄
Alexandro interrogāti quid age-
ret respōdit. Tollebā iūit discer-

nere ossa pauperū et divitū. sed nul-
la inter ea inuenio differentias:
quia mortoēs adequauit. Si igitur
stabis in hac p̄sideratiōe nō
peccabis in eternū. Ver. in quo. Ver.
dam sermo. Misericordia homo quia
in hora te non disponis cogita te
mortuum qui sciste necessitate mo-
riturum. distingue qualiter oculi
vertent in capite. vene rumpent
in corpore. et cor scindet dolore.

De humilitate.

Isi conuersi fueritis et es
in calamini sicut parvuli in
intrabitis in regnum celo-
rum. Matth. xviii. Non habebis tra-
nsire per portā arctā et bassā nisi in
clinat⁹ se breniorē hostio p̄buerit
transire non poterit quinimo si
transire erect⁹ temptabit lesu ca-
pite retro cadet. Spūaliter via q̄
ducit ad p̄niam et hostiū quo ce-
litū intratur est magne arduitas
in tantū q̄ deus p̄parat ipsū for-
mini acus. Unde p̄ illud transire
neq̄q; valet elat⁹. quē dñs in euā
gelio p̄ canieluz̄. si inuit nisi ergo
elatione deposita efficiamur par-
vuli sicurille q̄ auctor nostre salu-
tis est. sc̄ps nō poterim⁹ hostiū
igredi. sed retro nos p̄ciet nostra
superbia. Eleg. sup. Jo. Excelsa ē
patria. humiliis est via. Figura. Si
Sen. xlvi. dixit Joseph fratrib⁹
suis anteq; cognoscere ab ipsis
Misi adduxeritis vobis cum fra-
trem vestrum minimum nō videbis
faciem meam. Frater vero ille mi-

m^o vocabat Beniamin quo ad ducto ad Joseph p fratres suos inuitauit eos Joseph oēs t Beniamin portionē duplice dona uit. Spiritualiter per Joseph subaudi deum patrem qui filium suū statuit per nos humiltum in me dio nostri. et hoc per Beniamin qui interpretatur filius dexterū no tāt. hic ergo per humilitatē fact^o est obediens vñq ad mortē propter q̄ deus exaltauit illuz t dedit illi duplice portionē. s. distribu tionē gratie in pñti t glorie in su turo. Iḡtur nisi illā fratre paruu li ducamus nobiscum. s. sequen do vestigia eis nō videbimus fa ciem dei q̄ iniastum est vt putre do t vermis non humiliet. Ubi rex angeloz dignoscit humiliat^o Ideo ipse ait. Discite a me q̄ mi tis sū t humiliis corde ac si aperte dicat q̄ humilitas sit via: t hosti um intrandi celum. Unde Aug. in ep̄la ad discorū. Mō tñqt alia tibi ad capescendā t obtinendas veritatis viā inuenies q̄ que in uenta est ab illo q̄t gressuū nō rū tanq̄ deus videt infirmitatē. Ea autem prima est humilitas secunda humilitas. tertia humili tas t quottens me interrogares hoc dices.

Urge amica mea t venti
ij. Læn. Quilibet hō qui
vult mulierī p matrimo
niū copulari querit potins vñores
p formē mōbus pprīs q̄ extra

neā ymo quaq̄ dñversorū morū
vīr: conat suis morib^o vñorem cō
formare hoc idē videmus de ar
tibus quod de morib^o dictum est
Libenti^o enī artifex sibi vñorem
assumit pprīe artis q̄ extraneaz
imo acceptā conat docere artem
suā. Spiritualiter x̄hs est omniū
artifex omnium habens sciām t
omnia pspiciens sapientia. Sed
vnā artez inter oēs habet in q̄
vult sponsaz propria. sibi esse con
formem. hec est humilitas. Nam
per artem sapientie celum t ter
ram creauit. Et multa magnalia
fecit. Sed per humilitatē venit fa
ctus cōformis misericōdī nostrē vt
nos per eandem artem pformes
saceret glorie sue. Unde ipse ait.
Discite a me q̄ mittis sū t humili
lis corde. Super quib^o verbis Aug. de verbis domini in libro
Discite inquit dominus a me nō Eu.
mundam fabricare non cuncta
visibilia creare nō in ipso mūndo
miracula facere t mortuos susci
tare. Sed quoniam mittis sum t
humiliis corde. Figura. Genesis
vicesimoquarto. Duxer habrae fig.
ducebat Rebécam vñrem filij
sui Isaac t p̄gentibus ipsis iu
ria territoriū ipsi^o habrae Isaac
filius eius pedibus ambulabat
per agrum. Quem cum cognos
isset Rebecca descendit de ca
mello t reuelata facie perrexit ad
ip̄z. nūc. Isaac video eā i oclis su
is pulcrā amauit ipsā mūlū t iutro

Humilitas.

duxit in domum suam. Puer
habuae est euangelium dei. pro-
pter puram veritatem in ipso pte-
taz. hic. n. ducit rebeccā ad Ilsaac
quādo euāgēlica vba ducūt aiaz
ad xp̄m. Hā Ilsaac r̄sus interp-
tatur. Et xp̄s r̄sus dī angelorum
hoium per Rebēcā vō que iter/
pretatur que multū accepit bene
aia denotat. que super oēs creatu-
ras intēriores altiorē accepit rō/
nis prerogatiām. Hoc videlicet
Ilsaac pedib⁹ suis ambulantez p
agrum cū aia cogitat xp̄m humili-
tati⁹ t̄ forma mortali induit⁹ gra-
dientem per hunc mundū i quo
quidem t̄ sōneam vulpes t̄ volu-
cres celi nidos t̄ ipse non habuit
vbi inclinaret caput suum. Hoc
igī p̄siderans descēdit de camel-
lo p̄prie voluntatis t̄ pedib⁹ hu-
militatis gradū t̄ sus xp̄m. quaz
xp̄s cognoscens: sibi per humili-
tatem p̄formē diligēt eam maxie
t̄ introducit in domum sue ḡe t̄
postmodū ad thalamū sue glorie.
Igitq sic cupit xp̄o copulari de/
posita elatione imitetur eius humili-
tate. Unū Aug. In quodā sermo.

Au. Si xp̄s p̄te de celesti sede desce-
dit. tu p̄p̄ ip̄lū fuge terrena: appe-
te celestia. Si dulcis est mundus
dulcior est Christus. Si amarus
est mundus omnia pro te susti-
nuit Christus. Ambula ergo se-
curus quia post pugnāz datur vi-
ctoria. Et post mores vita t̄ gl̄ia
sempererna.

On accipies filio meo
vrozem de filiab⁹ gētiūz
sed ibis ad cognationēz
meā. Gen. xxiiij. Antiquitus fuit
consuetudo vt q̄libet acciperet d̄
cognitione sua vxorem q̄ forte at
tendebant ad retinendā dotium
pecunia i sua cognitione vel forte
vt iter p̄ingales eēt maioris amo-
ris cā consanguinitas t̄ affinitas
Sp̄ialr xp̄s ordinem hūc serua-
re voluit iter se t̄ humanas aias
quaesib⁹ in sp̄olas assūmit. Mō
enī vult uxorem stirpis alienē sz
p̄p̄. Stirps. n. aliena ab eo mul-
tim extranea est superbia. hec ē
diabolica cognatio. Job. xli. Ip̄e
diabolus rex est sup filios super-
bie. Cum talī nāqz cognitione de-
us parentellā non contrariat sed
deleuit ipsam de celo. ps. Deleci-
sti eos dum eleuarent. Stirps at
propria xp̄i t̄ cognatio quaesib⁹
ipse copulare cupit. est humillium
t̄ mansuetorū generatio. Ilsaic.
lxvi. Super quē requiescerit sp̄us
me⁹: nisi super. humili⁹ t̄ quietuz
t̄ trementē verba mea. Que vba
pertractans Orlge. ait. Si humili-
lis nō fueris t̄ quiet⁹ nō pōt ha-
bitare in te ḡfa sancti sp̄ritus. t̄ si
non cū tremore susceptra verba
dina. superbā nāqz t̄ contaminā-
tam aiam. restigat sp̄issanc⁹. Si
gu. Levit. xxi. Eb̄i preceptūz fuit
nēlūm sacerdos in uxore accipe-
ret viduam seu ablectam aut me-
tricem sed virginem de gene-

suo tantū. Spūalr per sacerdotē magnū subaudi xp̄m. ps. Tu es sacerdos in eternū. Gen⁹ et⁹ sūt Humiles vt dictū est. Nos enī exaltat vt dictū est & illis confert gratiā. Hic enī abiectā meretricē atq; viduam nō assumit. qz sup, bā a deo abiectā & oī viduatā vir tute vñqz despicit Isaye. lvij. In sublimie posuisti cubile tuū: pepi-
gisti sed⁹ cuz eis: & humiliata es vñqz ad inferos. Hec verba xp̄s aīe superbe ip̄: operat. Lubile nā qz suū ponit aīa i sublime qn̄ cor suū erigit ad superbū. pepigit ex hoc sedus cū demonib⁹ q per su perbiā sibi similes copulant pecatores. s̄ humiliabit vñqz ad inferū qz quorū culpa similis ē ta-
lis pena esse debet. vñ sicut vñus ex prauis angelis de ordine prin-
cipatus de celo cecidit: Sic & sup-
bus hō cadet cū illo. ps. Elos at sicut vñ⁹ de principib⁹ cadetis &
loquit de superbis. Igitur si nolu-
mus cadere cū demonib⁹ sequa-
mur xp̄i humilitatem & cuz xpo exalte-
tur in celo. Unde Criso. in suo policerato II. lxx. Quisq; q
te proprie celitudinis amat hu-
militatis culmen in morib⁹ dili-
gentissime teneat. Nam q ab hu-
militatis operib⁹ recedit a digni-
tate fastigio tumoris pōdet cadit

Latera iuxta & eq̄ Lexit.

I. Ir. Viderū qz in statera
ēto vñsi ex īcisorib⁹ vñ
suo terrā deprimitatio ampl⁹ al-

terum iñ altū subleuat. Et hoc sa-
cit fīm pondera maiora & mino-
ra & in appositis. Idcirco vocat
ponderū iustitia qz de his distin-
cte h̄z indicare. Nam quedā iudi-
careñ gratia levia & econuerso:
si aliter velem⁹ ēt statera de pon-
derib⁹ indicare. Spūalr ēt hō
videt in terra depressoīto ver-
sus celū in conspectu dei & scōm
exaltat & econuerso. An Grego. Gre.
vñj moralū. Quisq; nūc non se
spōte humiliat nequaq; hunc se
quens gloria exaltabit. Unde est
qd aliqn̄ fraudat statera: quia ex
vna parte ponit occulte aliqd sub
vno incisoriorū & facit videris ma-
ioris ponderis esse quod est mi-
noris. Sic enī faciunt ypocrite fi-
ctam humilitatem & sanctitatem
onidentes. puer. xi. Statera dolo-
sa abhoiatio est apō detū. Sed hi
tales occultari non possunt distin-
cte enī cognoscū p statera iustissi-
me dei iustitiae fig. apoc. vi. dicit
Jo. qd cū aperiū scisces sigilluz.
tertium vñdit equū nigrū & qui se
debat super eum: habebat state-
ram iñ manu & clamabat vñus
oleum ne lesceris. Spūalr primū
sigillū est cor humanū: secundū
est angelorum mens. sed tertiu⁹
est noticia dei. Per equū nigrū
ergo subaudi imperscrutabilem
abyssu⁹ divini indicij. q sedet sup
illum: est divina sapientia ferens
staterā equitatis & iustitie quibus
vnicuiq; redditur quod lung⁹ est

Incarnatiō.

Superbi et huius suo cognoscētur pondere Isaia.xl. Liberabit in pondere montes et coles in state ra. Iō xpus. capilli inq̄t capit̄s vestri numerati sūt oēs nec vñ ex his peribit quin pōdereb̄t in sta tera et subaudi per capillos hūia na opera etiā minutissima. vñuz iugis et oleū ne lesorū i.nō te ostē das humilē et māsuetū cū nō sis qz velut lesorū et vastatorū fructuz et virtutum xp̄i grauit̄ punleris. Mā miser hic vt videat humilis se affligit p̄ ficiā et in fructuosa pe nitentia. Et in futuro nequaquam fugiet irā dei. Un Ber. in quodā sermone talib̄ loquēs ait. Inueniebat vobis via tolerabilior ad infernum sed necesse erat ad illā de scendereſ vñ. s. quā multi iedūt latā et spatioſaz que ducit ad mor tē vt saltē de gaudio nō de luctu ad luctū transiretis. Et subdit. ve semel et ve iterā paupib̄ supbis portātib̄ crucē xp̄i. et nō sequēti nib̄ xp̄im: qz ipsi dupliči p̄ tritioe conterentur. s. quādo hi propter terrena se affligint. Et quando p̄ secreta superbia ad supplicia per trahuntur.

Ber. in quodā epistola. Hoc inquit in te fundatum humilitatis et per tenuies ad fastigium charitatis. vis capere celitudinem dei cape humilitatem xp̄i.

Ecce hostiū aptū dedi co rāte. Apoc.iiij. Mo. qz in atrio magni principis nō pñt idifferēter volētes intrare. ve trūtū portātib̄ raubā vestē familiē principis nō claudit: qz tales reputant de domo. Spūalit. In atrīū eterni p̄ principis. Non pñt cōi

ter intrare oēs qz excludunt inde p̄tōres et precipue superbi. ps. Nō habitat in medio dom⁹ mee qui facit superbiā sed humilib⁹ nun quā claudit hostiū. qz tales portāt raubā xp̄i qui extinxit semetip sum formā servi accipiens. fig. Apoc.iiij. Dixit angel⁹ dñi posui hostiū corā te apertum qd̄ nemo claudere pot. eo qd̄ modicā ha beas virtutem. Spūalit hostiū illud est eterne vite gressus. modicū facit videri scrūtū dei in pñtū vita. Sed eo hinc egreditē hostiū celi patebit sibi nec a quoq̄ impediri poterit. Un Bernar. in Ba quodā epistola. Hode inquit in te fundatum humilitatis et per tenuies ad fastigium charitatis. vis capere celitudinem dei cape humilitatem xp̄i.

De incarnatione.

Um ic alnert sol: erit nobis salutē. i. Reg. xi. Mo. qz p̄tī vocauerūt solem oīum rerū patrē ppter vniuersalē influentiā quā h̄z ad generabilia. videm⁹ enī qz solis presen tia ē causa secunditatis terre ecō uero absentia ei⁹ terram sterilez reddit. Spūaliter. Silius de aro et sapientia patris ppter magnaꝝ influentiā quā ad humanū genū habet dī pater oīum quia et ab ipso esse accepimus et ab eodē nutrimur. Sicut enī eius presen tia per gratiam oēs facit bñ ope

vari et proficere: ita eius absentia nostris quicq; exigenibus demeritis et pro peccatis: nos facit i bonis acibus deficere. unde terra sine luto non germinabat quicq; sed mox facta luce produxit herbas virarente: etiam in egritudinibus humanis hoc videmus: q sole in aurora nascente alevanti egroti qui noctis tempore grauiores fuerunt. Sic spiritualiter ante lucis eterne aduentus terra humana generis nihil meritorum potuit germinare. Et ipse miser homo totus facebat egrotus. Sed sole orto ex aurora. i. Christo nato de virginie sanatus est omnis languor. et cuncta est ois sterilitas. Sicut Isa. xxxviii. 7. dicitur. Re. xx. vbi legimus q deum ezechias egrotaret et mors sibi per Isai. nunciata esset deum subente conuerit se ad parietem et fluit. et post multas lachrymas reuersus est Isai. ad ipsum et ait. Audiuimus deus lachrymas tuas: et ecce non morieris. in cuius signum sol rediit per. xi. gradus versus orientem. In. x. vero gradu stetit. deinde reuersus est ad locum suum. et transnatus est rex Speculariter Ezechias interpretatur auxilium domini. et bene denotat genus humanum quod de se nil potest: et nil valet auxilio domini destitutum. Quicquid enim habet auxilio dei habet. Egrotabat enim languore mortisero super lectum doloris eius latans ipsum lachrymis per noctem. nec inde

surgere poterat: q dictum erat sibi a deo. Posteriori tunc non vienes nec medicus apparebat sanans. Tercio. i. Plorans plorauit in nocte et lachryme eius in mari lis eius. Non est qui consoletur eam ex omnibus caris eius. Loquitur ibi de natura humana pro tempore lapsi quo iacebat in tenebris desolata sed ut dicit Augustinus. Venit magnus medicus ad magnus qui iacebat egrotum. Redit ergo sol. dei filius usque ad x. gradum. Notandum ad evidentiam dicendorum q in domo Ezechie regis erat horologium. Zichah super quod iam sol ascenderat per. xiiij. gradus. Signum ergo q datum fuit pro Ezechie salute fuit q sol veniret usque ad decimum gradum. Sic omnes creature que verbo domini firmate sunt. xiiij. distinguuntur gradibus. Sunt n. angelorum. ix. ordinis. x. gradus est humana natura. xi. sunt animalia bruta. i. irrationalia tamen bestie terre quae aures xij. sunt plate que vegetativa anima vivunt. xiiij. Sunt oia nulla vita viventia ut sunt elementa et alia. Igis postquam dei filius: dei sapientia auctor et lux divina oia perficerat et erat valde bona reperit decimum gradum. i. humanam naturam per lapsam et egrotantem languore mortisero. cui signum dedit p Isai. sole iusticie de virginie nasciurus Ecce igitur virgo principes tecum. Lox-

Incarnatio.

passus igitur creator sue creature descendit sol non per suos radios tantum. qz non misit creatam lu cē. angelos. sed personalr descē dens venit querere qd̄ perierat. t̄ sanare qd̄ egrotauerat ad mortem seipsum prebēs p medicina

Ans. languenti. Unde Ansel.i suis meditationibus. Cum inquit esset filius dei: deus ver. deo patri t̄ spiritu sancto coeternus t̄ p̄substantialis. luce habens inaccessibilem portasq; oia verbo veritatis tue: non dispexit in hoc nostre mortalitatis ergastulo altitudine tuā inclinare. vt nostram gustares t̄ absorberes miseriā nosq; reparares ad gloriam parū fuit charitati tue ad consumādi op̄n̄ fe salutis cherubī aut seraphīn aut vnti ex angelio destinare. Ipse enim ad nos venire dignatus es. p mā datū patris non locū mutando sed presentiā tuā nobis per carnē exhibendo. descendisti a regali sollo glorie tue in humilitē: t̄ abiecta in oculis tuis puellā voto virginalis continentie sigillatā in cui sacro vtero sola virtus sp̄issanceti inenarrabilis concipi te fecit t̄ nasci in vera natura humanitatis. Ita ut nec maiestatē divinitatis in te nec integritatē virginitatis in m̄fe violaret nativitatis occasio.

Brouulus natus ē nobis
P Et filius datus est nobis
 Isaiac. ix. Mā t̄ pprietas parvuli est quedam simplicitas

t̄ innocentia. Nescit ledere. ne scit offendere. Nam percussus at qz verberatis curret ad te si arriseris sibi: ant pomum vel flores consideris. Ille nescit p̄punit nescit astutia. Sepe. n. p̄ pomo dat aureū anulū t̄ p̄ vilib⁹ magna. Spiritus ritualis xp̄s cū his p̄petatib⁹ veit in hunc mundū. Mā velut puer nescit vindictā nescit odire. Et si aliquando fuerit Iesus: flore p̄ditionis placat t̄ p̄ modica penitētia tribuet thesaurū celi. Lotus ē humilis tor⁹ est mansuetus. vt ip̄sū ducas quo vis vt ex eo facias qd̄ libet. Id hoc. n. a p̄fe missus est. quasi pater nf. vt summa indulgentia nos perducat ad gloriam. Et sibi nos faciat coheredes. Si **H**gu. Gen. xxxvij. vbi legimus Joseph a patre suo Jacob missum ad fratres suos reficere pasceetes pecora in Sichem. vbi inuenit eū vir erratē t̄ duxit eum in dota h̄is. Sp̄ialis Joseph qui a patre plus amabat ceteris eo q̄ in senectute ipsū generat t̄ cui pater polimam fecerat tunicā quam Racheal mater eius fuerat: denotat xp̄m dei filiū. q̄ plus ceteris dei optimis filijs a deo p̄fe diligitur. Sum⁹ enīz nos t̄ angeli dei filijs adoptione sed ipse dei fili⁹ nā t̄ ipsum pater genuit in senectute v̄z in eternitate q̄neq; p̄l⁹ neq; posterius. **M**ditit. n. a patre visitat filios suos q̄ pascebant oues in si ches induit tunica polimata vel

fatus qz descendit dei filius de ce
 lo. p grediens ex vtero virginis:
 carne integra t ab oī labe aliena.
 quā beata virgo sola sp̄fissanci
 vtute obūbrata p̄cepit t peperit
 visitare pctōres qui de mensa pa
 radisi fuerant electi. t facti erant
 pastores brutorum. venit igit in
 sīchem pāmo. qui interpretatur
 dessēcio. qz dessēctus omnībō
 noz passus est nīmia paupertate p
 uentus. **Eln.** in libro de medita
 tionib⁹. O amanda t admirā
 da dignatio. de⁹ immēle glie v er
 mis p̄temptib⁹līs fieri nō despe
 xisti. part⁹ tibi v̄lsum est patrē no
 bis te esse ēt frater noster esse di
 gnatus es. Et tu dñe vnluerſonū
 q nullā habes indigentia z inter
 ipsa nativitatis initia non erubui
 sti abiecūlīm paupertatis gusta
 re sc̄mōd⁹. Tibi. n. cu⁹ nascere
 ris non erat locus in diuersorio.
 neqz cunabula que teneritudinē
 tuam exciperent habuissi. s̄ in vi
 li presēp̄o sordentis stabuli tu q
 terram palmo concludis inuolu
 ius panniculio reclinatus es. t h
 ipm a brutis animalibus mater
 tua mutuo accepit. **H**inselius.
 Sed cu⁹ esset xp̄s in hac sīchem
 valle deformosa vagus t p̄lungus
 ppter ih̄erodis rabiez a viro q
 dam ductus est in doihaim. quia
 xp̄s peruenit ad prefūtū a patre
 terminum sui t̄pis duci⁹ est a vir
 tute charitatis ad angustiam pas
 sione t crucis. Nam doihai⁹ in

terp̄etaſ angustia. **Ibl.** n. p̄o n̄
 milam eīno charitatē aīam suām
 dilecta dedit p oīb⁹ i redēptōis
 precū: multa ē ergo bēgnitas
 hui⁹ffis nostri q v̄ nos refice//
 ret gratijs: tanta p nobis passus
 est Aug. in solilo. Ecce dñe dle
 xisti me pl⁹ q̄ te qz mori voluisti
 ppter me. tā caro p̄cīo redēmi
 sti me. de suppliō vocasti me. no
 mine tuo signasti me. sanguine
 tuo v̄t mēmorialē tuū semp̄ esset
 apud me. t nūq̄ recedere a cor
 de q ppter me nolueſti recedere
 a cruce. Sed no. q̄ sic homo in
 pueritia est mutis t mansuet⁹ t fa
 cile placat iratus: sic factus vir su
 ribundus t durus est t ad vindictā
 p̄nus. Sic igit putat p̄cē
 cator esse in xp̄o. Nam sicut in p̄
 senti vita cito recōciliat offensus
 sic in futuro implacabilis appare
 bit. **M**ercutet. n. hostes p̄prios
 insanabili plaga ad cui⁹ remedii
 p̄nia frustra fieri. vñ Greg. lib. ix. **Gre.**
 mora. Quisquis ad toleranda in
 ferni mala descendenterit nequaq̄
 vltorius ad lucē redibit qz nequa
 q̄ misericordia parcentis liberat
 quos semel in locis penalib⁹ iusti
 tia iudicantis damnat.

Dolescens tibi dico sur
 a ge. **Luc.** vii. Null⁹ vñq̄
 repertus est medicus qui
 egrū statim sine conualescētie in
 teruallo sanauerit nisi xp̄s vel sci
 aliqui virtute dei. **J**ō appet q̄ mi
 raurose fecerunt t supra naturā.

Incarnatio.

Sic igitur iste summius medicus
saluavit gentis humanae medico-
rum i.e. prophetarum et patriarcharum om-
niumque subsidio substitutum et mor-

Fig. te prostratum. **Figura.** **Uij.** **Reg.** **Uij.**
Bulier sanamus d' viro suo co-
cepit et peperit precib' Elisci. q' facio
temporis aliquo interumlo breui
egrotauit puer et mortuus est. Et
mater vadenos ad Helyseum po-
stulabat lachrymis filij vita. Quia
missit gieci famulatu' suu' cu' p'prio
baculo tangere pueru'. sed no' est
resuscitatus: demu' perseverante l
achrymis matre venit Helyseus
et intrauit in domu' vidue et incen-
duit super pueru' et calefacta est
caro pueri et reuixit. Et sic sanum
reddidit matri sue. Spiritualiter
Helyseus interpretatur aduoca-

Elogius. et bene denotat xp'm. **Augu.**
In solilo. Dñe p' filii tuu' dilectu'z
in quo tibi bene complacuit con-
substantiale. Et coeternu' tibi xp'z
vnisc' dñm nostru' lesum habe-
mus aduocatu' ap's p'rem in salu-
tem et consolatione nostra. Igit
concepit mulier precib' Helysei:
quando coditum est gen' huma-
ni virtute sapientia dei q' fili' of
dei patris sapientia et ars diuina
omnia per ip's facta sunt. **Io.** p'prio
Sed cito puer morit: q' cito ge-
nus humani coditum coruit in
culpe mortis diabolica fraude de-
cepit nec subuenierunt medicoz
remedie q' nec iust' Hoe nec su-
cels' libraaz nec scis ysaac nec

simplex Jacob potuerunt ad vitam
p'desse mulier plorauit. s. huyiana
na. **Tre.** i. **M**ulier gemut' mei et cor
meu' merco. missit igit Helyseus fa-
miliu' suu' cu' baculo dans sibi do-
ctrinu' sua. q' de' misit **D**oylen
cu' virga dans sibi monita legis.
Sed nec his tactus puer surgit.
Llamat mater lachrymis. Tenuit
ad liberandum nos dñe deus vtu'
u'. onde faciem tuu' et salut erim'.
Sed itrauit Helyseus in domu'
vidue. q' xp's descendet assumptus
carnem humanae incubuit sup pue-
rū tangens membra pueri membris
pp'p' q' q' p' membra pp'p' amiss
serat homo singulis suis membris
persoluit deus. **A**nsel. in medita-
tionsib'. Ego gule parui tu inedia
afficeris. me ad illicita rapuit con-
cupiscentia arboris. te pfecta cha-
ritas ducit ad crucem. Tu laboras
patibulo. Ego fruor delicijs. tu la-
naris clavis. ego ponim dulcedie
Tu felis gustas amaritudinem. mihi
ridens gaudent Eua tidi ploras
apatit maria. Ecce o rex glie ec-
ce mea i'p'letas et tua claret pietas.

Egregre pfect' e' mat. xxv.

P Solent mercatores liben-
tes merces suas ferre ge-
tibus illis egentib' vt cari' illas ve-
dant. Ha' famelici et esurietes va-
rent oia p'ciosa p' cibo. v'n Lazio
dorus li. uij. epistolaz. Suo arbi-
trio p'clu' poscit qui viciualia pot
ferre iestinio. Sp'ualiter sci'nes dei
filius mundu' esurire gfa et miser-

ricordia cōpassione preuent⁹ ha⁹
 merces secū serens descendit in
 mūdū. Sed cū nō inueniret em
 ptores sufficienter posse preciū ex
 soluere eo qđ oēs originalis culpa
 et polauerat gratijs cepit merces
 suas omnibus & donare .oēs refi
 cere sine p̄cio. ysa.lv. Omnes si
 tientes venite ad aquas. t q non
 habetis argentuz: venite & emite
 vobis absqz vlla cōmutatione vi
 nu⁹ & lac. sed mira res sic liber &
 curialis q̄ malū econtra recepit.
 fig. figura. Luc.xv. vbi legim⁹ q̄ fi
 lius adolescens accepta portione
 a patre pfectus est in regionē lo
 ginquā. vbi cū p̄ciōribus & mere
 tricibus bonis solo & sumptis ege
 state afflictus est. & vni cūlum re
 gionis illius adherens tradit⁹ est
 porcorū custodie & cupiebat satu
 rari de siliquis quas porci come
 debant & nemo illi dabant. Lōst⁹
 p̄cis igitur sic oībus demū dirit.
 Quanti mercenarij in domo pa
 triis mei abundant panib⁹. ego
 aut̄ h̄c fame pereo va. igit ad.p.
 m. tc. S̄3 anteq̄ spūalr exponat
 obsecro te lector. vt nō conturbe
 ris p̄ma facie inueniēs. h̄ exposit
 ū de xpo. Elī. n. q̄ iudicēs inest
 ga. Itēx q̄ia aduertere lector: non ēē
 incōueniēs parabolā hmōi d̄ ipo
 xpo exponi. qr̄ sicut est propheta
 de futuro sic p̄t esse de preterito
 vt patet in apoc. in multis locis.
 Et sic patet figuratū: figura⁹ pre
 cedere. Spūaliter per istū adole
 scentes dei filiu⁹ intelligitur. Mā
 fm ethymologiā dicitur ab a q̄ ē
 sine & dolo quia sine dolo. Et hec
 proprietas xpi fm naturam p̄me
 p̄ctri. secūdo. Peccatū non se
 cit nec intenitus est volus in ore
 cius. Sciens igit̄ nām humanaz
 laplam & per p̄sequēa omni cele
 sti grā d̄stitut⁹ & fame bonoz sup
 celestū afflictā. cōgregata celesti
 substantia. s. misericordia. pietate.
 clemētia & ceteris diuinis graijs
 que nascendo a p̄fe accepit desce
 dit. Et hoc portionē suam a p̄fis
 portione tam in substantia q̄ in
 donis penitus esse indistinctam.
 Supposita. n. diuina disticta s̄t
 cū suis notionib⁹. alia v̄o penit⁹
 sunt eadē. venit igit̄ cū hmōi pe
 cunia. i. celesti ḡfa & pfectus est i
 regionem longinquam. qr nulla
 maior distācia celi a terra. dei ad
 hoīes. iusti ad p̄cōres eterni ad
 mortales. Sed hac nostra regio
 ne omnes inuenit pauperes. oēs
 egenteos. oēs sine merit⁹. sine iusti
 tia sine opib⁹ bōis. nō erat q̄ pos
 set emere merces diuinias. oēs ve
 clinauerat simul. similes facti erat
 peccati oēs spoliauerat. S̄3 hoc
 aspiciēs liberalis donator noluit
 inde recedere. noluit cū suis mer
 cibus redire. cōplacuit sibi in hu
 mana natura. & ast. hec eīt reges
 mea in seculū seculi. hic hitabo
 q̄i elegi eam. Hanc benignitatē
 miratur Aug. stupore magno di. Ag.
 i solito. Lux antiquissima que lu

cebas ante omnem creaturam cui
nuda et apta sunt oia antecopiam fiant.
Tunc que odio habes omnem ma-
culam cui sis munda et immaculata
dixisti. Et delicie mei esse cu filio
homini. Que conuenit lucis ad
tenebras? Nonne homo putredo. et fi-
lius hois vermis? Nonne vniuersa
vanitas omnis homo vivens. Ibi
sunt cum homine delitie tue: ubi p-
parasti dignum sanctuarium maiestati
tui tue. Id quod introitibus habeas de-
licias delectationis tue. In hoie
autem ubi templum tam mundum ut te
fuscipliat? de massa enim corrupta
et immunda venientes maculae
immundine nostrae quam celare
tibi non possumus qui nosti oia fratre
portamus. hec Ang. videtis igitur
iste mercator non inuenire mer-
cum suarum empiorum sufficentes
cepit eas largiri donare consume-
re ac distribuere meretricibus. pec-
catoribus. latronibus. et publicanis
sine ullo precio. O incredibilis et
inenarrabilis prodigalitas. Ecce
quisbus clarius est. Bagdale
ne lachrymanti deprehense lapi-
dante. Paulo persequenti. Pe-
tro neganti. Zacheo credenti. In
Tholomeo sedenti. Latroni de
cruce clamanti. Et quis est. cui ne-
gauerit suaz misericordiam? Quis
exclusus est ab ipsius pietate? Ler-
te omnibus omnia quasi pdigus
largiendo plausit. Non enim ex parte
sua cum sine misura accepit spissam
septiformem. Sed recipientium

et volentium quibus nunquam nega-
vit. Sed sequitur quia facta est sa-
mes in regione illa et cepit egere.
Ille enim qui omnia oib' sic ha-
bundanter donavit nullum intenit
esurie qui sibi donaret. quis mi-
seritus est pene ipsius: quis est lar-
gitus sibi pietatem et cōpassionem:
pro tot receptis donis? Dicebat.
n. hic est peccator et orator vini
et publicanus amicus. et adhesit
vni populo. i. Jericho cuius erat
multi porci. ibi enim erant poni-
ces et pharisei luto voluptatim oc-
cupati. qui siliquis tanum vteban-
tur. i. corticibus leguminum fumam qd
dam per quas subandi corticem
sacra scripture. i. sensum littera-
lem et nihilominus cupiebat si-
liquis saturari quod cupiebat ut saltē
sensum littere non peruerterent
vnde dicebat Jo. Nonne scriptū
est in lege vestra. Ego dixi dij estis
tc. Et nemo illi dabant. Sed con-
sumptis oibus pro quibus a pse
missus fuerat autem tempus est ut
vadā ad eum qd misit me. Quot in
quit mercenarij. tc. Non. qd ange-
li p mercede beata deo seruunt.
et visio illa divina pants est ange-
lorum. vadā inquit ad ptem meū tc.
Mo. qd p illō qd sequit peccauit in
celum. tc. neqz ad divinitatem neqz
ad humanitatem posse referri xpī.
Sed qd xpī factus est apud deum ad
noscere hois p hoie loqui pī ac
si dicat pī hoīne ad optaueras ī
filium et fratrem feceras angelorum pcc

cauit in celo et corate. Et quoniam est
 ex semine dignus filius tuus. Sed
 ecce pater mihi penitus et sufficienter
 extinxit et per eo in precium propriez san-
 guinem dedit non aut vitulorum vel yrco-
 rum. Hac ergo sibi sicut mercenariis tuis. I. angelicis spiritibus. Sic
 igitur lector expone. peccatum in te.
 Sequitur. Cum adhuc longe esset videt
 eum pater illius et misericordia
 mortis. ac videt. n. celestissimum oculo
 sue destinationis humanum genus
 quod longe distabat adhuc a salute.
 Sed cum per ubi incarnationem tam illud
 videret redemptum. et in charitate per
 cuncta sibi approximatam aperuit
 viscera sue misericordie super ipsum
 et ait ad seruos suos. Lito proferte
 stolas primam imo certe meliores.
 Haec prima erat innocentia. scda
 Aug. gratia. vñ Aug. in quodam ser. con-
 secratiōis. Ecce ies inquit plus re-
 stituit in gfa qd perierit in na. qd
 Ade transgressoris degenerem plē
 in adoptionē domine puritas assū-
 psit et de paradiſo exhortatos ce-
 li reddidit coheredes. Seq. Et
 adducite vitulam saginatam. I. verum
 sacre scripture sensum lumine spiritus
 sancti fidelib⁹ dant. h. ē. n. sagina
 qd fidelis populus recessit in mensa fi-
 dei. Id ergo quod sequitur. s. qd filius
 meus pri⁹ mortuus erat. Et revi-
 vit pmo de christo non imerito ex-
 post qd a iudeis occisus tertia die
 resurrexit a mortuis. Nam secundas
 opiones phariseorum perierat ecce
 inuenit ē viu⁹ a Maria magda-

lene. et ab apostolis eius quod postea vi-
 sas est multipliciter queriatur ut pla-
 ne patet in euangelio. Quid vero se-
 quis de alteri fratris indignatio-
 ne expone. per administratiōe. ut intel-
 ligas per fratrem illud angelorum col-
 legium quod videlicet hostes tam sublimi-
 ter honorari admiratur dicat dominus
 id quod in iesu. Domine dominus noster qd ad
 mirabile est nomen tuum in univer-
 sa terra. Quid est homo domino quod sic
 memorias ei⁹. Ecce primo quod pau-
 lomin⁹ minusculi eius ab angelis. et
 postquam per petrum cecidit assumptus
 et redemptus constitutus eius super opera
 manuum tuarum. Et super nos. quoniam
 nunquam mandatus preterim⁹ et tamen
 nunquam angelum assisti⁹. At quem
 per filium tu mecum tempore et ois
 mea tua sunt. Et semper videbis fa-
 ciem meam. frater tuus. I. humanum genus
 perierat et regnum est repatriatum cele-
 stes ciues et dominum celi reformat⁹ est
 vobis autem non praeconuebat medella
 cum nulla vobis adesset infirmitas.
 Et factus est in pace vultus eius. et ex
 angelis et hominibus factus est unus grec
 et unus osile unus et trinus pastor su-
 bicetus quod omnes salvi tales preparauit
 pascui quoniam nec oculus videt nec
 auris audiuit et in cor hominis non ascen-
 dit. Prudenter igitur magnanimitas
 istius perdigat fratris adolescentis quod
 tamen bona et cara egenis donauit
 ita enormia et ardua recipio. vñ
 Aug. in quodam sermonem. Elementum
 inquit iesus de alia regione attende
 quod in tua mortua regio e inuenit

certe nō h̄c habuīdūst mandū
cauit tectū qđ in celario erat sed
ipse te ad magnā mēsā inuitat an
gelop vbi panis est ipse. b Aug.

Lentes amari dulcorati
f sunt. Judith. v. Dic̄t q̄
bonū vas p̄seruat bonū
vīnū īmo ē vīo bonū tribuit sa
porē vēx ē q̄ ad hoc q̄ vas sit
bonū ponit ibi aliqd aromaticū
tūc vas ad se trahens laporē sp̄
retinet ipm: t vīno tribuit. Sp̄
ritualiter īnte aduentū xp̄i nul
lī erat vas retinēs liquores gra
tie qz omnia erant corrupta. t se
da ferore originalis īmuditie.
p̄s. Factus sum tanq̄ vas perdi
ti. Ideo hāīna natura sic coru
pia dulcorē ḡfe non valens reti
nere perseverabat gemēs. Sed
tunc xp̄s a patre missus est velut
optimū vas odoamentis plenū
eccliaſtici. xlviij. Vas admirabile
opus exceli. In ipso ligit vase po
sita ē aqua nostrae amaritudinis.
vel potius ipm vas positū est in
aquis nostris penalitat̄ t ois n̄fa
amaritudo versa est in dulcorez

Sig. Figura. iiiij. Reg. ii. vbi legim̄ q̄
dixerūt gentes yericō ad heliscū
Ecce terra optimā ē sed aq̄ aīma
re sunt. Et tūc heliscus habito
vase nouo t posito in eo vase sa
le accessit ad aquas amaras t de
ponens vas istud in aquam ait.
Ecce sanauit vobis hodie aquas
t non erit ampli⁹ mōrē neq̄ ste
rlitas. t sic factū est. Sp̄itualiter
yericō q̄ interpretat̄ luna vitā pre

sentez venotat̄ q̄ velut luna mul
tis subiacet mutationib⁹. Hec. n
ante aduentū xp̄i tanta premebat
amaritudine, ppter originale pec
catū q̄ sterilitatis plaga t mōris
sp̄itualis a culpa p̄mebat. neq̄. n.
q̄cquā operari poterāt p qđ pos
sent euadere tartareas potesta
tes. Yḡi clāmantēs ad dñm pro
huius amaritudinis dulcoratiōe
venit verue h̄elyscus. i. xp̄s t ac
cepto vase virginēo ex terra. sola
sancti sp̄us operatione positū est
in istud sal eius diuinitatis. Et sic
vas istud positiū est inter amaritu
dines t penalitates humanas p
passiōne īmortē ei⁹ t sanate sit
aque t non est sterilitas. Si quis
velit bñ opari nec mōrē est am
plius immo tanta est dulcedinis
magnitudo volenisb⁹ bñ facere
p̄parata q̄ nō pōt per hoīem ap
pichēdi. vñ Ber. In quadā epla. Bo
hemo hoīum inquit nouit nec
noscere potest ad plenū: qd boni
ad gratiam. quid cōgruentie ad
sapientiam. qd decoris ad gloriam
quid comodi ad salutē. penes se
ipsum continet hui⁹ venerandi
mysterij. s. humane redēptionis
alitudo inscrutabilis.

T De inferno. **Barum** p̄ dulcissimo.
Tob. vi. Scđz medicos
repletio magis p̄tingit ex
dulci bus q̄ ex alijs cibis eo q̄
stomacus nimis delectat in illis
Ideo amaritudo q̄ dulcib⁹ p̄ris.

tur h[ab]et repletiones curare. Nam tunc stomachus amaritudine ab horret. q[uod] quicq[ue] illa tagit stomachus recit. Sp[iritu]s cor humanum multum in dulcedine delectabiliti sibi placet. Ideo sepe his in tam repletur: q[uod] meatus bonorum spiritus ritualium. opillatur. Et totus homo disponitur ad ydropisim supple. Summa autem medicina tunc est ut amaritudine inferni per considerationem sumamus. et tunc quicquid superflui correperat repellat. Figura. Tob. vi. vbi legimus q[uod] cu[m] Tobias puer intrasset flumen tygris ut se lauaret piscis immensus inuasit eum. et dum nimis timuerat et clamasset angelus ipsius confortauit eum. Trahe ihm ad te et exetera ihm et tolle felispius et iterum eius et repone illa. habent. n. sugare demonem et illuminare oculos. q[uod] et fecit et sic factum est pro effectum. q[uod] et sugavit demonem et lumen patri restituuit ut solidem pergit. Sp[iritu]aliter Tobias qui interpretatur bonitas domini significat christi fidelis qui angelo domini sociatus patris exequitur mandatum. Intrat igitur in flumine tygris q[uod] interpretat velocitas. q[uod] aliquando cor suum ponit in consideratione et affectione fugacis vite presentis. Ex qua statim piscis. i. petrus extensus. ipsius inuasit ad interficiendum per voluntatis consensum. Et tunc sanctus est remedium arripere amaritudinem inferni et secundum. i. delectationi

petri preparare et videre et mensura re quam est quod in petro delectat. et quid et quantum restat in futuro seculo pro peccatis delectatione portandum. Et sic videbitur plane esse modicum quod delectat et eternum quod cruciat. Et tunc q[uod] in dulcedine vanitatis suadebat purgabitur timore talis amaritudinis. vñ Aug. in Aug. quodam sermone. In primis quae vita delectationes ipales dulces sunt et tribulaciones amare. sed quod non bibat tribulationis poculum metuens ignem infernalem: aut delectationes seculi non contemnat: h[ab]et enim illuminare mentis oculos scilicet intellectum et affectum quod secundum hunc caligo excecat. Expellit et diabolum eo quod periret ad remedium proprie. hoc adiuvantem. Ecce chias ysa. xxxviiij. d. In dimidio diei meorum vadam ad portas inferni. s. p[ro] considerationem quasi fiduciam dic r[ec]u meorum. In his de commissis penitentiis agam. Et in eodem corripies me et vinificabis me. Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Estis in omni loco iuxta regionem. Gen. xix.

B Homo cum oras in eis finibus inimicorum suorum non est in tuto de vita. et precipue cum non possit resistere. Aliquando enim in manus inimicorum suorum vel hostium cadens persistit. Igo debet contumelie configere et se in loco tui saluare. Sp[iritu]aliter. vnde sensus affectio est terra inimicorum

Ber. tres infidiles inimicos habemus. s. mūdū carnē t diabolū
Ber. Ber. i medi. **B**ūdū adulat ca-
 ro delectat: diabol⁹ infidiat. aia ex-
 cecatur t tot⁹ hō turbatur. **M**os
 hō debiles sum⁹ nescientes resi-
Ber. stice. vñ Ber. ser. viij. **T**riplex in-
 quis est miseria humano generi
 si diligenter aduertim⁹. **N**ā faci-
 les sumus ad seducendū. t debi-
 les ad operandū. t fragiles ad re-
 sistendū. **S**i discernere volum⁹
 iter bonū t malū decipimur. **S**i
 déptim⁹ facere bonū deficim⁹. si
 conamur resistere malo recimur
 t superamur. **H**ec Ber. Ergo nō
 est standū in hac regione. sed fu-

Sig. gledū est ad locū intiore. **F**igura
Bath. ii. Joseph sciens **H**ero-
 dem laborare: vt r̄pm puerū iter
 ficeret monitu angeli accepit pue-
 rū t matrem ei⁹ **B**ariā t fugit
 in egyptum t erat ibi v̄sq ad obi-
 tu **H**erodis. Postmodū ad ter-
 ram reuocat⁹ est israel mortuis. s.
 queretib⁹ aiam pueri. Spūaliter
 subaudit⁹ Joseph v̄z iustū. **N**ā
 viro iusto debet ec̄ xpm puep cū
 diligentia in sui memoria gubernare
 ne a diabolo petō mediate
 pdaſ. **J**o **H**erodes interpretatur
 glorians in pellib⁹ p quē diabol⁹
 notaſ. qui oēm capit gliam cū va-
 let pellem subripere hoium idest
 aiam. **L**ū ergo sentim⁹ hāc **H**e-
 rodem exardescere ḥ puep n̄fin
 i. **S**pūaliter n̄am t gliam quā
 ex xpo in aia nostra nutrīto per-

cipimus nos habere statim acce-
 pta **B**aria matre pueri t puep
 descendere in egyptū debemus.
Nō sic expone qr̄ pmo cōsidere
 mus puep factū pro nobis. Dein
 de passū t mortuū. Deinde acci-
 plamus **B**ariā matrē. s. amari
 tudinē doloris de pctō. Et cū hac
 descendamus ad meditandum
 eternā gehēnam. Et qualit in ex-
 tremi iudicii examine reproboꝝ
 colegiū reprobetur a xpo t trade-
 tur diabolo. hec sūt nouissima q̄
 si cogitabis fugabis **H**erodem t
 reuocaberis ad terraz israel. i. ad
 videndū dominum in patriam.
Ber. in quodā sermōe. In oib⁹ Be-
 opio? mis memorare nouissima
 honore indicis tremēdi valde di-
 scerne. ardoris gehēne metū ab
 oculis cordis tui elongari nulla
 tenus patiaris. Logita pugnatio
 nis tue miseriā. Recogita annos
 tuos cū amaritudine aie tue. Et
 cogita v̄ite hūane pericula. Logi-
 ta fragilitatē p̄priā. Et i hmōi co-
 gitatione si perseveraueris dico
 ubi parū senties quicquid foris
 videtur. esse molestum.

De Judicio vltimo.
 Deo t vos estote parati.
Bath. xxiiij. Ecclēs in
 carcere t dira servitute
 opressus cū captiuis suis fugient
 bus n̄ d̄ dormire ne iuēt⁹ a pnci
 pe seu tyrāno penā fugitiū patiat
 Spūaliter quisq; vestri ē i carce-
 re dū in via presenti corporali co-

pore circūdatur. Et rō est q: q n̄ potest agere qd̄ sibi ppxiū est ca ptu⁹ est merito censendus. Illo struz.n.proprum est intelligere. sed hoc exercere nō possum⁹ in hac carne manentes. Unū frustra mur prop:lo appetitu⁹ qui est cir ea cognitionē dei. Ergo sum⁹ cap tiui. dum igit̄ videmus oēs fuge re. t̄ quod ab hoc mūdo oportet recedere nō debem⁹ pigrificis no stris dormitare ne nos in recessu infernalis tyrānus rapiat impeditos. t̄ nos p̄cuntat insanabili pla ga atq: t̄ nos vinculet p̄pedibus grauiorib⁹. Sigu. Erodi.xix. Dixit M̄orles ad p̄plm. Estote pa ratī in dīe tertīū. et in dīe tertīa ce perunt audire tonītrua t̄ micare fulgura t̄ nubes dēlissimias ope rire montem clāgorib⁹ bucinē ve hemēti⁹ perstrepebat t̄ timuit po pulis q̄ erat in castris. Spūalr. dies tres nobis ordinati sunt. l. in troit⁹ stat⁹ t̄ exit⁹ v̄l natinitas vita t̄ mořs. Sic igit̄ nos ordiare de bem⁹ vt i die mortisim⁹ parati qm̄ illa die transfacta veniet dñs vt iudec q̄ pri⁹ venerat vt p̄t⁹ pa ter audient tonītrua accusationū t̄ ridebunt fulgurantia peccata t̄ clanget tuba qua oēs pauebūt t̄ dirā irā dei super petōib⁹ ex ar dentē timebunt electi q̄ in castris p̄destinationis existūt. Elide igit̄ qd̄ tūc rei agere poterunt qui re perti fuerint extra castrum. Et q̄ ex parte diaboli p̄ manebāt. Er

go simus in dīe mortis preparati ne a diabolo capiamur. q: si i ho ra mortis capti fuerim⁹ in petō in dīe iudicij relinqm̄ur. Jō ip̄e i die moris tā sollicite hoiem molestare satagit t̄ decipere Grego. Gre: li.vi.mora. Antiqu⁹ hostis ad rapidas peccatorū aias in dīe mor tis crudelitatis effrenat violecia vt quoꝝ vinentes blanditijs deci pit morientes citius capiat.

El potens es: t̄ quis resi stet ibi ex tē ira tua. ps.

B
lxxv. Nulla v̄f vindicta sufficere rustico seruo illata qui principis t̄ dñi sui offensas obſti natiōe agrauat. Nemo.n. Illi mi sereri dñ. Spūalr. Minis impi e agit h̄ seipsū peccatorū ledens di uini principio maiestatez: t̄ negli gens se per pniām recōciliari cū ipso. Digne igit̄ talis eterno sup plicio est tradendus. Si enī pec catorū vellet penitere. t̄ dñs repudiaret pniāz eius glibet illi com pati mereret. Sed cū ipse domi nus ad indulgentiaz peccatores invitare non cesset. q̄s potest excusari: Derelinquat impi⁹ v̄lam suam. t̄ v̄r iniquis cogitationes suas sed si nolunt principez vide re placabsem ipstū videbunt fu rore repletū. v̄n Gre. super illud Gre M̄ath.xxiisi.in nubib⁹ celī.sic ait inī maiestate visuri sunt quez in humilitate videre noluerunt. vt tanto districius virtutē ei⁹ ſe tiant: quanto certicē cordis ad pe

nitentia non inclinant. venient igitur eis potestate et malestate inducaturus: qui mittis et humilis venerat peccatoribus indulgere pec
Sig. cata. **Sigu.** Epoc. xx. Ebi beatus Ioh. talem visionem fertur vidiisse Ecce inquit vidi tronum magnorum et candidum et sedentem super eum a cuius conspectu fugit celum et terra. Et ante supradicta verba modicum ea. xix. Dicit nomine describens illum et vestimentum eius dicit. quod erat vestitus ueste aspera sanguine et vocabat nomine eius. verbum dei et exercitus qui sunt in celo sequebatur eum in vestibus albis vestiti bis simi albii mundi et de ore ipsius procedit gladius acutus et utrumque parte acutus. per quem subaudi duplē maledictionem peccatorib⁹ allata. scilicet separationem a Christo. et inferni inclinationem. Et nota quod non erit malor gehenne pena cum ut a Christo separaret anima. unde Christo. sup Lib. omel. xxiiij. lo. **Li.** quoniam de ipsius gladij utrumque per cussionem dicit. Intolerabilissime est gehenna quis nesciat quod supplicium est horribile. nullum simile nullum est tale quale est ab illis gloria et honore repellere et exosculare a Christo. et ab illo audire non novi voces. Sequitur et exercitus qui sunt in celo sequebantur eum qui angelii et sancti dei Christi sequuntur in domo ueste gloriose et lucere. **Epoc. viij.** beat⁹ Ioh. vidit post dominum turbam magnam quam dimicare nemo poterat. et omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis stante ante tronum qui amici erant stolidi albi. ideo Anselm⁹ in suis meditationibus loquens tam de angelio sanctis quam de omni genere beatorum Sic ait: O deus sapientia bene adornasti eos in operibus sacri ministerii tui. Unde sunt viua sidera superiora celorum lilia sint

gelatus tota die et castigatio mea in matutinis. Sequitur. a cuius conspectu fugit celum et terra quod eius aspectu nemo ferre poterit. Nam et iusti etiam pauebuntur in die furoris eius. **Sre.** Quid faciet virgo **Sre.** la deserti. Ebi prout cedrus para dissit. si iustus vir salvabis iniustus ubi apparebit Ex ore eius gladius et utrumque parte acutus. per quem subaudi duplē maledictionem peccatorib⁹ allata. scilicet separationem a Christo. et inferni inclinationem. Et nota quod non erit malor gehenne pena cum ut a Christo separaret anima. unde Christo. sup Lib. omel. xxiiij. lo. **Li.** quoniam de ipsius gladij utrumque per cussionem dicit. Intolerabilissime est gehenna quis nesciat quod supplicium est horribile. nullum simile nullum est tale quale est ab illis gloria et honore repellere et exosculare a Christo. et ab illo audire non novi voces. Sequitur et exercitus qui sunt in celo sequebantur eum qui angelii et sancti dei Christi sequuntur in domo ueste gloriose et lucere. **Epoc. viij.** beat⁹ Ioh. vidit post dominum turbam magnam quam dimicare nemo poterat. et omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis stante ante tronum qui amici erant stolidi albi. ideo Anselm⁹ in suis meditationibus loquens tam de angelio sanctis quam de omni genere beatorum Sic ait: O deus sapientia bene adornasti eos in operibus sacri ministerii tui. Unde sunt viua sidera superiora celorum lilia sint

rioris paradisi. rose plantate sup aquas filoe que confluunt cu^z si lento tibi in radicibus adheret immobiliter.

anno vidit angelum tenentem per demum in mari et alterum super terram virentem per viuetem in secula se celorum quod amplius non esset tempus. sed ad vocem septime tubae consimarentur omnia et ista ea.

xx. Jo. subdit. Et mare inquit. De diu mortuos suos. et mors et infernum dederant mortuos suos qui in eis erat. Spiritualis expositio plana est. Nam intonante domino per angelicam tubam vocem illam terribilem. Surgite mortui venite ad iudicium excluso damnationis tempore: congregabuntur oes qui mortui sunt in propriis corporibus resurgendo. unde

Lxx. super prima ad cor. xv. vere vox magna tubae terribilis cui omnia obediunt elementa que petras scindit infernos aperit portas ereas frangit vincula mortuum dirumpit. Et de profundo abyssi animas liberatas corporibus suis reddit. Nec antem cuius consumabuntur in corpore quam sagitta transcat in acre dicente apostolo. in mometo et in ictu oculi

Estimatio tua credibilia facta sunt nimis pro. xcij. gluto bene scia sua faceret si comedere et bibere in tabernari non notaret quid comedit et bibit. Sed ergo dominus vobis cogitat gluto: et aliud tabernari. Logitat. non gluto bene comedere et melius bibere. Sed non cogitat vobis

De operario: et redit
v de illis mercede. suam Matth. xx. Procedens dispensator an diez rationis sue vobis proprieceitate intus libet sui. et sepe contumeliam reddere et vide res bni itro iubns exit correspondet. ne subiato ad reddendam rationem vocatus et priuatus tpe satissimatis neque at plenarie respondere. Nos sumus dei dispensatores patrum. ad Cor. iiiij. Sic nos estimet homo ut dei ministros et dispensatores ministeriorum eius. Debemus igitur an tempus rationis nostre libri aspicere conscientie nostre et si plus est ibi de peccati culpa quam de propria satissimatis debemus nobis putdere: unde possimus vocari a deo satissimatis quanto ab eterno iudice subito requiri remur. Et hora qua nos nescimus vocabitur. Nonnullus enim dies ille magnus et amarus et incertus est quoniam tonabit illud tonitruum terribiles super omnes operatores terre et dispensatores divinitatem suam et excludens omnem expectationem tempus et nullus poterit le abscindere. Nam sicut solet iudex tuba precepitis congregare gentes. Iudicaturus reum vel latronem sic faciet ipsi veniens iudicaturus mundum figura. Epoc. x. ubi beatus Jo-

soluat. purat. n. tabernarii seduce
 re. Ille vō oia in ligno signat qđ
 est in duas partes diuisum. quaz
 vnam partem apud se retinet ta
 bernarius. Alteram vō gluto. &
 in vtraq talia t signat vno icu.
 Spīalr bene contingere pecca
 toribus abutentibus deliciis & di
 uiciis huius seculi. Si deus facē
 suā auenteret & nō exigeret ab eis
 rationē & nō signaret peccata eo
 rū discutienda in die ratiōis. S
 vere vñū cogitat peccator: & aliō
 diuinā iustitiam. Considerat pecca
 tor. anī gaudere cū mundo dīcēs
 vt in. ps. Non videbit dñs neqz
 intelliget deus Jacob. sed ipse de
 cipit. qd oia aperta & nuda sunt
 oculis eius. ps. Imperfectū me
fig. um viderunt oculū iui. &c. Figura
 Epoc. xx. vbi. Jo. vidit. Et ecce
 aperti sunt libri. & iudicatu est de
 oībus secūdū ea que scripta erāt
 in libris. Spīalr subandī p̄ hos
 libros tā peccatorum p̄ prias cō
 scientias q̄ multas alias creatu
 ras: peccata in futuro iudicio iu
 dicantes & peccatores accusates
 ac. etiam conuincentes. quo: uiz te
 stimononō erit possibile p̄ raire
Lrl. Eli Lrlso super Matth. Ecce
 sat peccatorem propria conscientia
 quā poluit creator: quem offendit
 culpa quaz cōmisit diabolus cui
 seruiuit. scriptura quam transgres
 sis est. creature qua abusus ē tē
 p̄us quo expectat⁹ est. Telligit te
 sib⁹s quomodo valebit quis re

sistere: quod si ad excusandā ex
 cusationē in peccatis laboret cō
 nūcer illū dñs di. Nōne hec cō
 dita sunt apud me & signata in te
 statēto meo. tūc obmutescet. pec
 cator. ps. muta. fl. do.
Roicite eu3 in tenebras
 p extēriores. Matth. xcv.
 Solet iudex postq̄ con
 uict⁹ est reus de maleficio vel de
 alio p̄missō criminē quo merito
 mori debeat. ferre sup illū corpo
 ralem sñiam qua lata paratus est
 mister morti reū ponere sup cur
 rum vel bestiā. imponēsq̄ super
 ipsū signa criminis sui ad ei⁹ con
 fusionē: vt p̄ de his qui condūt
 falsa instrumēta aut fabricant fal
 sam monetā: q̄r fixa illa portat su
 per vestimenta vt oēs possint qd
 cōmiserunt intueri & tali mō du
 cit ad patibulū. Spīalr. Iste mo
 dus seruabilis in extēmi iudicij ma
 gno die. Et hec oia beatus Jo. si
 gurallr v̄dit. Nam pulcro pecca
 tore sufficenter per testes legiti
 mos vt ex superiorib⁹ patet: dñs
 p̄ferret ultimā sñiam. di. Discedi
 te a me ma. in ignem. e. q. p. ē dy.
 tan. eius. Hic duerte lector qnō
 dicit q̄ paratus est vobis sed dia
 bolo. Sed cū tñ dicet benedictis
 p̄cipite regnū quod paratu est
 vobis q̄r certe de⁹ morte non fe
 cit. sed peccator miser sequēs dia
 bolū ad illū accessit. Justis vō p
 suam gratiā regnū d̄dit. hoc pro
 tanto dictū sit. vt noscam⁹ decum

nemini cām eē dānationis multe
tñ esse cām salutis. s. oībns saluā
dis. data igif sua tam scua. p̄fso
erit minister mortis ad suscipien
dum reū. hūc ministru vīdit bea
tus Jo. i fig. Epoc. vi. Ecce inq
equus pallidus. Et q̄ sedebat su
per illuz nomē illi mōrā t̄ infer
nus sequebat eum. Spūalr sub
audi per hunc mīlitēm diaboluz
congregatē exercitū suū. s. demo
nes vclut aues famelicas ad ca
dauera. Epoc. xir. Dēo aues sa
turate sunt de carnibz eoz dein
de ponetur super bestiā ad ei⁹ cō
fusionē cū conditionibus supra
dictis. Sigu. Epoc. xvij. vbi legit
q̄ angelus dixit beato Jo. veni
t̄ oīdā tibi dānationē meretricis
magne t̄ vīdit inq̄ Jo. mulierē
sedentē super bestiam habentez
capita. vij. t̄ co:nu:a. x. Et mulier
erat vestita auro t̄ p̄ciosis lapidi
bus t̄ margaritis tc. habens po
cultū aureū in manu sua plenum
ab̄ominatione: Et in frōie ei⁹
nomen scriptū Babilon magna
mater ab̄ominationū terre. Spi
ritualr subaudi per bestiā sic mō
struosa designare culpā que mō
struosa ē. t̄ aliena ab oī spē boni.
per. vij. capita no. vij. capitalia vi
cia que p̄misla sunt in culpa. hec
enī sunt mala que portabūt secū
rei in signaculū punitionis eoz
per mulierem vō sedentez super
bestiam induitā p̄ciosis vestibus
ubaudi partē illam humanc na

ture dānate t̄ suis exigentibus de
meritis demonibus sociate. quā
deus ornanerat vīritutibz p̄ciosis
s. vt memoria voluntate intelligē
tia. vīsa auditu tc. Et ingrata cor
suū impluit fetore t̄ mānū suā
nequissima operatione t̄ volun
tate suā durissima obstinatiōe.
cōtēnens pñiam agere de pecca
tis: qđ super oīa fētū est atq̄ fe
dū in conspectu dei. Dō hūl⁹ fe
torem ad sui confusione secuz in
eternū portabit euz aculeo pñse si
ne fructu. Enī Epoc. d̄ fide ad pe. Ili.
In futuro. Et si erit stimulus pe
nitūdis nulla erit tñ correctio vo
luntatis a quibus inculpabil⁹ inq
tas sua vt nullatenus possit diligi
aut desiderari iustitia p. x. cornua
q̄ tñ bestia esse audisti. Mōta pe
nas quas eadem culpata n̄ pas
sura est in gehenna quas beatus
H̄e. exponēs illō Matth. xxv.
p̄cile enī in. t. e. enumerat. In in
ferno erit frigus intolerabilis. se
toripotabilis. tenebre palpabiles
flagella cedentia. horrēnda visio
demonū. confusio petōz. despe
ratio oīum bonoz. Erit mōs si
ne mōte defectus sine d̄fectu q̄
mōs sp̄ incipit ibi. Et defect⁹ ne
scit deficere. Si ergo bñ cōputa
sti sunt. x. p̄putatis tñ vītūmis p
eno q̄ hōz est vna suā q̄ est i pe
nis sine curere. Sic mulier hec
dānator⁹ caterua simile cū mistro
mortis duces in abyssuz dānatio
nis ceterne. Epoc. xx. Infernus t

mors misi sunt in stagnis signis.
Et hec est mors dupla. subaudi p
infernum et mortem demones et ho
mines ipsos. Ibi enim simul coram
principe suo diabolo persoluent
de malis operibus quod passi sunt

Gre. Gre. in mors. Tunc edat flama
probaret quod nunc delectatio carnal
poluit. Tunc infinita patet bar
trum inferni deuorat quos iam vis
elationis exaltat atque quod non lo
er vitio voluntate hic callidi per
suasoris expleuerunt. tunc cum duce
suo reprobis ad tormenta pueni
unt. hec Gre. Et sic pro qualiter me
retire misera auersa a suo creato
re eterna gehenna confusa ma
nebit.

De iustitia.

V erga tua et baculus tuus
ipsa me solata sani ps.
xxij. Mot. quod huius equorum
umbrosum non est iumento. quod si contingat
hostes inuenire: cupiens eum ad
unam partem ducere fugit ad aliam
et versus inimicos. si viderit lignum
arbitrari illud serpente. si viderit acer
tum lapidum putat esse leonem. Suum
mum igit remedium est super latera
eius: semper virgine tenere erectam
et realiter ei percutere: ut plus time
at virginem quam fantasmatu illa. Spi
ritualis hostes huius mundi sunt, p
rius ad oculum peccatum et pigri ad bonum
exercendum. Si vident lignum crux
quis debent imitari et luxta illud
transire arbitrantur leone ipsum fugient
ad oppositum ad peccata et miseram

etiam ducant ad scripturam. Ideo su
ma cum diligentia dominus prelator vel in
det virginem iustitie punitionis super
delinquentium latera parata habet. et
vbi videt culpam committi non dominus pri
grescere in punitionis remediu si
vult subditos triumphare de viciss
seni. de clemetia in corripiendo Se
ingit tria lex sequita est quod glibet re
cens princeps sequi dominum ut aut cum
quem ponit emendet: aut pena eius
de cetero meliores efficiat: aut ut
sublati malis securiores ceteri vi
uant. **figu.** Exodi. xvii. ubi legi. **fig**
m' quod cum Amalech agressus esset
filios israel. Moyses ascenderit in monte
tenens manu virginem quam cum ele
uata teneret populus vinciebat israel
et subhabat Amalech. **Luz** vero vir
gine d'poneret superabat populus et ama
lech vicebat: quod tamen manus Moys
si graues erant nec poterat illas
erectas semper tenere sustinetabat per
Harum et virum. Spurcus per Amalech
quod iterp'at gens bruta. subaudi vi
cia et petra per quod hoies polluti bruta
les nuncupantur huius. Nam cum homo
superabit spakloni cuius inuidet ser
petus. cum irascat cani tecum. Igis amalech
inuidit populus israel: quoniam petra di
uersa inuidit populum christi in castris
et in ciuitatibus vel religionibus vel que
buscibus alijs collegiis ubi fuerat et
unius unitas aut regularis obsequiatio
hec gestus bruta et lubrica suo mor
bo pragioso plurimos perdidit nisi si
bi obuieret iustitiae disciplia. **Einde**
Cassio. sup ps. xxviii. iniq'tas qd

pe mortalitū more putredis sine
fine vagaret sī eā medicinalis in
crepatio mīntme ferret. d3 igitur
L^{eo} d^r. i. iudex vel prelatⁱ mōē
judicialis punitiōis ascēdere: vir
gā correctionis eleuatam tenēdo
et cū culpa exigat delinqūētib^{nō}
dormitat iustine disciplia. Sic enī
fugabit populu Amalech. Imo
res pecudū et brutales. Sed no
q^d d^r L^{eo} d^r. ille q^d tenet virgaz. i.
assūpt^d de aquis q^d iudex vel pla
tis d^r morib^d corruptis et prauit
b^d esse penit^d remot^d. Nam si i pec
cat^d existaret pctā nullaten^d abhor
raret. Comedēs enī alca alterius
comedentis illa setorē non sentit
Sic q^d i virtuo adhuc iacet viciū
Ber. alteri^d iudicare nō audet. Ber. li.
ii. de cōsideratione. Eudi inq^d cā
ticū meū vnicū s^f salutare. mon
struosa res est grad^d lūm^d et asus
infirm^d. Res pria: et lingua yma.
lingua magniloqua: et man^d occio
sa sermo mult^d et fruct^d null^d. vul
sus grauit^d: et act^d levus: caput ca
num: et cor vanu^d. facies rugosa.
et lingua nugosa pigēno aucto
ritas. et nutans stabilitas. Ille
Bernardus. vertū est q^d l^f iudex
seu rector: bon^d sit et a peccatorib^d
brutalitate remot^d granes nihillo
nūn^d man^d ei^d evidēt delinqūēti
bus. pauci enī sunt qb^d dulcis ma
nus punientis apareat. oēs enī iu
stitiam diligunt sed pauci sunt qui
subire vellint iustite disciplinam.
Gregorius in mor. vbi est iste

sapiens de quo dictum est. Cor
pe sapientē et amabit te. Quis. n.
facile inuenisti: q^d vclit reprehendi?
Ideo nūl manus sustenteinr cor
rectoris nō pōt plene per ipsū iu
stitia exerceari. duo enī sūt qui ve
bent sustentare manus prelati in
vtrōq^d collegio. Nam manus po
testatis secularis debent protege
re nobiles et populares man^d o
ficiū in religiōe protegere debet
magistri et bachelarij. quod si si
at leuiter fugatur Amalech et su
perātur vicia et peccata. Si antez
econnuerso diabolus vincit om
nes. Ideo animaduertant susti
nētes reos et illos i suis erroib^d
defendentes: quoniam hic infi
niſam et in futuro incurrēt ge
hennam. Unde Leo papa et po
nitur in decretis di. lxxvj. Faciē
tis proculdubio culpam h^f s^f q^d
si corrige negligit emēdare et
negligere cu^d possit p̄turbare p
uerbos nūl est aliō q^d souere. Nec
caret scrupulo societatis occulte q
manifesto facinori desinit obvia
re. et primus gradus innocentie
est odisse nephanda: et late pan
dit delinqūētibus aditu^d q^d um
git cum prauitate consensu^d et nūl
prodest olicui non puniri proprio
qui punitēdus est de alieno pctō
Oli esse sicut leo i domo
tua. Ecclesiast. itij. Leo
enī d^r cē fortissim^d inter
oia aialia et a nullis pauci in cur
su perūarnē sceruisse eindō inter

Justitia.

dū temperamenta parcit prostratis. Spūaliter licet rectorē feritate vii oporeat illa tamē est p lo co et tempore temperanda. illaz feror et vicia et dulcis erra perso nas ut adimpleat illō. Tlugu. di cium in regula. s. corrigē cuī dile ctione hominū et odio viciorum

Sen. vii. **Sen.** i. li. de morib⁹. Memo inquit prudens puniit q̄ p̄m̄ cō missum est. sed ne pecceat. Res n. optima est nō sceleratos extirpare sed scelera. Jō deb̄ quib⁹ rector sua scelerata tempare iustitiam et fra

Fig. gilitatiū cōpāti subditoz. Figu. Judicū. xiiij. vbi legim⁹ qđ Sā son mel innenit in ore leonis quo austro et comesto p̄cussit philisteos. Spūaliter Sanson tūc inuenit in ore leonis mel quando subditus inuenit in ore prelati p̄fā correctionē deposita feritate. Jō delinquens si dulcedine se percipit admoneri vnde puniri se no uerat nō imerito debere cōsortia mis superioris dulcedine agreditur vicia et peccata et tanto fortius ea superat q̄to sibi videt liberi⁹ age re et illa ex propria voluntate nul

Sre. la pena cogente. vnde Greg. in pastorali caplo. xxviii. Mōnūq̄ q̄ inter flagellorū duricie remanent incorrecti dulci sunt admō nitione mulcendi. Nā plerosq̄ cruciamenta nō corrigūt ab ini quis actib⁹ letitia blādimenta cō pescit q̄ et egros quos formis po nio curare nō valuit ad salutem

p̄stinam tepēs aqua renocauit. **M** omni ore q̄fi mel dul corabif. Eccl. xliv. Mo. q̄ in oī medicinali poti one vt plurimū ponit mel. Nam multe licet herbe seu radices v̄l̄ sanādi hēant tāta ē eoz amaritudo aliquā q̄ n̄ posset ipsas eger ac cipe n̄li dulcoratal mellis cōmis stione. Spūalit̄ oīs correctio fraternalis licet de se bona sit ad sanandū aīaz peccatoris: nihilominus nō p̄t bene recipi et sustine ri ab egroro. i. a fragili peccatore nisi misericordie dulcedine tēpe ref. ps. **M** isericordiā et iudiciū cantabo tibi dñe. Debet igit̄ prudens prelatis cōdescendere ad subditos clementer et severitez dulcedine dū expedit temperare Figu. i. reg. xiiij. vbi legim⁹ q̄ Jō S̄natas obtenta victoria cōtra philisteos inuenit mel et sumitatē vir ge quā manu tendebat intinxit ī illud. Spūalit̄ Jonatas interpretatnr columba et denotat rectores qui debet esse erga subditū suo rum custodiam studiose sollicit⁹ et pro ipsoz salute dñm interpel lare continue. Isa. xxxviii. Cla mabo et meditabor ut columba Igit̄ iste dū sumitatē virge. s. cor reptionis. et iustitiae sublimitatem mele misericordie linire. Tunc. n. fiet me dicina salutis si ex misericordia et iustitia una resulteret potio Enī Sre. in moralib⁹. **M** iscēda S̄ est inq̄t severitas lenitati facie do

quodam ex vtracq; temperamen-
tū. vt nō multa asperitate soluāt
subditu. hoc nimirū illa tabernacu-
li archa i qua cū tabulis siml vtr-
ga t māna erat significabat quia
cū sacre scripture scia boni recto-
ris sit pectorē sitēt in v̄ga corre-
ctionis manna dulcedinis.

De Ira.

Enarr⁹ eius pcedit su-

mus olle succense. Job
xlviij. Ola seruēt ad ignē

habet hanc proprietatem qz si in-
tra illā nō nisi vnam fabam esset
istam produceret ad os. Itēt ad
os olle venit omnes feces in il-
la retentas que dum nō seruebat
quiescebāt ei t tñ interdū seruet
qz cum fessis simul emittit pin-
guedine. Spūaliter per olā ignē

succensam subaudi personaz tra-
prenētam quesī quicq; mali scit
isamie profundi totū ore. pfert qz
mīcūq; mīnimū illō. t oēs feces
s. blasphemie v̄l iniurie que tēpore
quietis latebant in corde nō solū
ore. sed mēbris oībus ira domi-

Hec nāne pandit Greg. li. vi. mor. Ite
inquit me stimulis cor accensum
palpitat. corpus tremit. lingua se
impedit. facies ignescit etasperat
oculi. t nequaq; recognoscuntur
noti. ore quidē clamorē format. s.
intus quid loqua ignorat. In qz
itaq; iste ab arepticijs differt qui
actionis sue p̄sci nō ē. h. Grego.
Sicut ergo olla q ad ignē pīgūia
cū fecib⁹ emittit sic iracūd⁹ simul

cū veris falsa promit. figu. Ie. i. fig.

vbi vīcnu fuit ip̄si. pphete. Quid

tu vides. Ie. Et ihe ollam succen-

sam ego video a facie aglonis. Et

in eodē itē interrogata qd tu vi-

des. Et ille virga v̄giliante. ego

video. Et dñs ad illū bñ vidisti.

Spūaliter subaudi per ollā ignē

accensam hoīem occupattū q ve-

rū nō valēt discernere carēs lu-

mine v̄tans. ps. sup cecidit ignis

t nō viderūt solez. Et Lato. Ira Lato

impedit animū ne possit cernere

verum. facie itaq; versus aglo-

nc est ex parte diaboli qui est rex

aquilōis. Daniel. xi. Est. n. diabo

lus semp̄ ira plen⁹: t oīo iplacab̄

lis. sed vide qz sup illū dīmina sen-

tentia semp̄ vigilat parata p̄frin-

gere p̄tōrē: nīli deposita ira pe-

nīt māluescat. ps. Vili conuersi

fuerit gladiū sui vibrabit.

Ir grando spūs. pcelarū

n pars calicis eoz. ps. x

Estino tpe grādines fre-

quenti⁹ aggregant qz iemali. Kō

est qz per calorē fit attractio vapo-

rū a terra sursū v̄sq; ad quādam

aeris altitudinē: ad' quā solis ver-

beratio nō attingit. t sibi vapores

illī nīmia ingelati frigiditate: gra-

uiores fūt t ipēmōe descēdētes

vīrēta ledūt in cāpis. t q̄to pro-

pinquier loc⁹ est p̄ide cadūt: tanto

effecti grauiores grāti ledūt. Lū

n. de altiori loco descēdētūt dīmi-

nutiones fūnt t per cōsequētē

uitores t min⁹ ledētēs. Spūalit

ab aglo p
māluz

B

Vndgrādines

per grandinem ira humana notat. ppter silitudines utrobique re pertam. Agrauat enim ira quando vaporess. i. verba sumeliosa per calorem superbie: aurib⁹ per cipiantur et estus elationis seu superbie ut dixim⁹ illa ad considerā dū elataz suspendūt mentē. deueniunt enīz vloz ad regionē illā frigidā i aia ad quā nullaten⁹ ardor charitatis attingit. Ibi enim coagulanſ ex frigiditate metis et idurantur atqz agrauant. et inde impetuose descendentes per blasse mias et infamatiōes secretoriū reuelatiōes crudelitates imianes et diras lesiōes vastant omnia virētia. i. onines viutes oia pacis seclera: et fratrū vnitates. Et nota q̄ quāto b: cui⁹ est iteruallū interceptū et dictū tāto ampli⁹ ledūt q̄ impetuosi⁹ ferūt. Si. n. irat⁹ anim⁹ ad t̄p̄s irā suā restringeret et nō statiz illā emitteret: diminutio fieret. et prauā aut nulla z lesiōne inferret. Et no. q̄ ad litteram post nonam sepi⁹ cadat q̄i. l. meo et cibo venter ampli⁹ estuat. qā nūc homoſ leuiter in furore ascendit. Sed notandū q̄ in regione temperata raro descendūt grandes sic aia pacifica raro mouet ad iram. Signra. Exo. 4. v. b. legimus q̄ in egypto cecidū grande maior quā vloz ad t̄p̄s illud visa fuissz: et occidit aia alia egypti. et q̄d in campis spicatu inuenit in terra Hesen ut q̄ habituabantur

lii israel nihil mali fecit. Spūalr. p grandinē vt dictū est notaſ ira. p egyptū mēnites tenebroſas et caſigine plenaſ subaudi. q̄ ex earuz ſupbia faciles fuit ad irā nullā ſuſtinēt reprehēſionē nullā increpationē. fed agrauantes fraterna deſticta trabez faciūt de festuca. et in ſue ire extinguit nedū protimi bōa ſz. ppria ſi q̄ fecerāt. vñ Gre. Si in pastorali dū perturbatiōi ſue miſiōne obſiſtāt. et ſi q̄ ſe tranqilla mente fuerant bñ gesta pfundūt Et improuiso impulſu deſtruunt q̄cqđ forſan dū labore puidō coſtruerāt. Per terrā vō Gessem q̄ interprat libanū ſacrificiorum ſubaudi v̄tutē hūilitatis et patien‐tie. quā h̄ditāt filij t̄pi. Bat. v. Bti pacifici quoniaz filii dei vō cabuntur. In hos non ira habet locū. diſticti. n. ſunt a filiis diaboli q̄s furor ire vastat. Greg. pmo. Gmora. In h̄ mēs inſta ab iniusta diſcernit q̄ opotentis dei laudez inter aduersa pfitet q̄ non cū rebus frangitur q̄ non cū caſu exte‐rioris glorie cadit.

Lce veniū turbinis ve‐nit. ab aglone. Ezech. i.

Eidem⁹. n. qđ edificium altū ſfundamentū habens debile adueniētib⁹ v̄ctis validis nō ſuſtit. Quāto eſt alti⁹ leuati⁹: tanto fortior ē ruina. Jo. p̄mū qđ curā dū ē in hedificio ē ſtabilitas ſuſdamēt q̄ nō ſolū eſt pſiculum d̄ dom⁹ ruina: ſz et d̄ hūilitū iterū

Spiraliter edificiū aīe spūale eri
git versus celū cū cumulanī in ip
sa virtutes t merita deo grata: qd
qdē si debeat sustinere supponen
dū pīt' est fundamēntū hūilitatis
t patientie; neq; impetū ire velut
a valido vēto pcussu3 stūdit' crua
tur. Figura. Job pīo. vbi legīt q
in domo pīmogeniti ei' vescēban
tur t bīebant vīnu. viij. filij t. iij.
filie ipsius Job. t repente irruit
ventus vēhemēs a regione deser
ti t cōculit q̄tuor angulos dom'
q̄ cornuēs oppresit liberos suos t
mortui sunt. Spirāl. Per hanc
domū subaudiā sīam humanam
x̄i sanguine redēptā. Sustentat
quattuor colūnis. i. iij. cardinalib'
scī moralib' v̄tutib'. Inter epi
lantur. viij. misericordie opa cum
trib' partib' pnie. sed q̄ interdū
patiētie fundamēntū nō ē firmū
irruente a regione inferni vento
impetuose ire: cadūt q̄tuor aguli
percutit v̄tutes. t oīa bona pīora
Gre. pariter extinguit. Gre. li. vi. mor.
p̄ iram iustitia dereliquit q̄ dum
perturbata meno iudiciū sine ra
tione eraspat. omne qd̄ furor sug
gerit: rectū putat. Per iram ḡfā
iure socialis amittit: q̄ se ex hu
mana rōne nō temperat necesse
est: vt bestialiter viuat. per iram
mansuetudo amittit. p̄ irā cōcoz
dia rumpit. per iram lux veritatis
amittit. q̄ cū menti iracūdia con
fusionis tenebras incunt. hic de'
radios sue cognitionis abscondit

Hec Grego. Et sic patet quanta
mala irruit per iram in anima:
sine penitentia.

De Inuidia.

Rūs esariens princeps

v impl' puer. xvij. Mot.
vrsus cadens de arbore

21

quā vt caperet poma ascenderat
strat' omnes quos pōt ramos ar
boris satagit vngulis t dentib' la
niare. Spirālter p̄ vrsū subaudi
inuidū. q̄ vidēs seruos dei exerce
re opa sapida: odoafera bone/ fa
me: nitid illa extingueret t vilipen
dere. Sed cū nō pōt saltē satagit
laudes cōmēdatiōesq; illoꝝ suis
stracioniū morsib' laniare. Figu
ra Dantel. viii. vbi legīt q̄ iter be
stias que de mari eribāt. vna erat
vrsō similis t habebat tres ordi
nes dentū. t lacerabat multas
carnes. Spirāliter per hanc besti
am notatur inuidia que inter pec
cata pīncipalia egrediētia ab ama
ritudine diaboli dī eē fm̄ pēm̄
pcessit enim pīmo supbia diaboli
vrox ex q̄ statī orta ē inuidia. Elug. Elug.
de verbis dñi. Inuidia ē filia su
perbie sed ista mater nēcīt sine fi
lijs esse vbi fuerit continue parit.
suffoca matrē t n̄ erit filia. habet
h̄ bestia. iij. ordines dentū q̄ tri
plex genus hoīuz̄nītīt lacerare.
Elug. In qdā sermōe. inuidia inq̄t
est odīū alienē felicitatis respectū
serioꝝ ne sibi equēt. respectū supio
rū q̄ eis nō equat respectū partū
q̄ sibi equant. Elū Chaym inui

Inuidia.

dit Ebel pspitati Rachel lyse se-
cuditati Saul. David felicitati p
Inuidiaz. pcuratus est lapsus mu-
di et mors Christi.

B **I** **M** nonissimo mordebit
vt coluber prouer. xxxii.
Coluber dict' e a coloru
varietate e. n. serpens venenosus
valde et qd hz colores tot hz inde
dolores. Est. n. mordax multu.
latet. n. sepib' iu' vi' insidiis via
torib'. Spualiter subaudi p huc
serpentem inuidiosum hoiez q tot
in seipso patit dolores iterius: qd
proximor pcpit felicitates exteri'

Proo l. viii prosper. lib. ii. de vicijs et
omnib'. Latos inq hz penetro-
tores quanto ei' cui inuidet audit
laudatores. **H**order. n. coluber
o'c' quo' p' sic inuidus morsib'
detractionu' suau' bonas lacerat
viro' quos valet. Sed tanta e' ra-
bico inuidie ci' vt sepe sup lepstu'

Hie. red'uct. **H**iero. ad quādā dñam
detestando inuidor' caliditate lo-
qu'it. **D** inuidia p'mu' mordax
tm. **D** satiane caliditas semp sa-
cta persequens. **I**ste lig'it serpens
p'sequit' viatores. qd peregrinanti
bus e'lus celum sua detractione
mordaci inuid' p'bet ipedimentu'

Sig. **S**igu. **S**en. xl. vbi legim' qd cū
Jacob filiis suis futura p'diceft ait
Ipsi Dan fiat Dan sicut coluber i
via ceraastes in semitis mordens
h'gulam equi et cadat equ' et affe-
sorei' ad terrā. Spualiter tribus
Dan nos nō legim' habuisse ter-

ras inter filios ysrael. per quā bñ
possum' notare inuidu' q inter sa-
cos dei locu' nō obtinebit. vñ cū
beat' Jo. signatas trib' nomina
ret Apoca. viij. tribu' Dan nullate
nus noiauit. **H**ordet lig'it h' colu-
ber. s. inuidus et ceraastes q' est ser-
pes munitissim'. latens in arena
vel paluere viatorib' vite presen-
tis vngulas. s. operationes quib'
gradunt ad celu' vt retro cadat
tam corpus q' sp'us. Elementu' er-
go pessimum habz inuidia Petri' Pa-
ra. in sermōe filij. pdigi. Inuidia
inquit malu' v etiustu' prima labes
antiquu' virus seculo'z venenum
hecip'z angelu' eiecit de celo. hec
de paradiiso h'olez pncipē nostre
generatiois exclusit Abrahe. p'c
niez ppter sanctitatis et auctoris
sui cedē ad mortem salvatoris ar-
mauit inuidia intestinus hostis.
non corp' quauit non elidet septa
mēbro'z. Sed in ipsaz cordis are-
ptat at cem. et anteq' viscera sen-
tiant ipsam dñiaz corporis aiām
predo capit. et adductaz includit.
Sed no. qd dñ ceraastes sic latens
insidiatur equi vngule interdam
calcas et comprimitur. equi pede.
Sic iuid' sanctos viros nequies
ledere stra torquunt agustia. vñ
Sen. in ep'la. Nunq' melius to' S
quebis impios q' virtuti et glie
scrusendo.

Rdebit v'q'z ad inferni
nouissima Deuter. xxxij.
Tlo. qd illō qd alia debet

q' 26. q' plenij inuidia
al'p'ri'j implen'ct om' p'
t'c'ro'z

signre palus debet esse ignis tūm in seipso. Mo. et q̄ quāto magis materia durior est tanto ampli⁹ ignis ta ignē cōseruat. sicut patet in ferro qđ postq̄ incēsū ē diut⁹ ignes cōseruat q̄ signō. Spūalr ignis inuidie prius suum succendit posse sōrē diuina iustitia suadēte. vñ Ego Ego de sancto victore. Inuidia inquit nil est iust⁹. que p̄tinus sum auctor⁹ cruciat. et quanto cor vel mens inuidi⁹ p̄ obstinationē durior est: tanto diut⁹ ignis hui⁹ p̄sernatur in illa. Iō diabolus in diuitia totaliter obstat⁹ eterne inuidie ignē ingiter secū 'portabat ppter qđ auctor censem inuidie. vñ Aug. Flug. in lib. de doctrina xp̄iana. Inuidia viceū diabolicū est q̄ so lus diabolus re⁹ est. Mō. n. diceſ diabolo ut dāmnet. Adulterium p̄misisti. furtū fecisti. villā alienā rapuisti. sed hominis factitati inuidisti. Iste igit̄ diabolus sic ignitus et succensus inuidia conat ardere et succendere hominū nouissima. Mot. q̄ illud nomē nouissima sonat ultima. Nā bona in nobis tres ordies seu p̄ditiones habent. s. p̄ncipiū mediu⁹ et finē. p̄ncipiū habent in bonis cogitationibus. Et tūc incipiunt florere. meditū vō est voluntatis p̄sens⁹. et tūc incipiunt crescere. finis autem eorū sine nouissimū est operū cōsumatio. qđ hec ē omniū ultimus et perfectus. Torquetur igit̄ diabolus igne inuidie in floribus dona

rum cogitationis sed isti flores se uiter extinguntur leui temptationis vento quia tenelli et infirmi ad hoc sunt. torquetur aut̄ gravius cu⁹ vider in viro dei flores cogitationes bene firmari et germinare per consensum. sed durissime laniatur cu⁹ fructus p̄spicit ad matutitatē debite operatioles vcnisse Ideo omnes vires suas atq̄ conat⁹ ad illa nouissima exterminanda iducit. Figura Apoc. viii. ubi beatus Jo. vidit stellam de celo cadentem tanq̄ faculam ardētē et nomē stelle absinthiū. et cecidit super tertiam partem fluminarū et tercia p̄ aque facta est absinthiū et multi hoies mortui sunt. Spiritaliter per hanc stellā de celo cadentem subaudi inuidia diaboliz̄ que nō valuit cōtra deū: q̄ quem p̄mo exarsit sed p̄didit vires successa sue nequitie igne et proprio furore. Hec stella successa de celo cadens struit super tertiam partē fluminū: q̄ super omnia hoīum nouissima. i. opera bōa que facta sunt ut absinthiū. Mot. q̄ iuidia est sup omne absinthiū amarissima: ga dulcia et sapida opera in amaritudinē cōmutat. Nam obdientia primoz parētū que factoris palato erat dulcis et suavis: in tantum fecit p̄ inobedientiā amaram qđ p̄nī ipse dei filius voluit mori. q̄ talē amaritudinē sustine re. Itē no. q̄ oīa nouissima. i. bona opa xp̄ianoz amariscat cu⁹ lin

Hypōcrita

qua miseri lucide fidelitā operib⁹
suis morsib⁹ detrahit. Et q̄ seq̄
Et mortui sunt mīli hoīes. Ergo
expone q̄ nō solū inuidia occidit
inuidū sed etiam auditores ⁊ au-
res libenter p̄ebentes detractori-
bus primorū. vñ Ber. in lib. de
consideratione. detractor inquis.
Et libenter auditor uterq; diabo-
lū portat in lingua ille. iste in au-
ribus. Iḡf qui nō vult amarū
dine inuidie v̄enērati. p̄cul fugi-
at detractionis virus. illā duz de-
tractor te viderit nō libenter au-
dire nō facile p̄t detrahēre. Id a-
get igitur qualiter inuidia ignis ē
nouissima nostra. i. bona opa ar-
dens atq; p̄sumēs reducens bo-
na omnia hominū in fauillam.

De Hypocritis.

21 Eli nō accipit crucē suaz
q̄ ⁊ sequit me non p̄t ec.
L̄Bath. x. vñgo dñ q̄ afi-
nus portat bladuz ⁊ nihil come-
dit ex illo. videmus ⁊ portantes
magnos ⁊ grossos pisces ad do-
mos nobiliti ⁊ accepto bolo pa-
nis deponunt pisce ⁊ redēt. nec
de pisce q̄c̄b̄ comedit. Sp̄tialr
hypocrite sepe scrunt crucis pon-
dera per ieiunia vigillas extermi-
nationes faciēt ⁊ alia prie opera
facta tñ ⁊ inutilia. ⁊ nihilomin⁹
merita crucis nō percipiunt: nec
participant. sed solo bolo laudis
humane contenti crucis merita
Gre. perdūt. Gre. viii. moralitū. Quid
in cunctis operibus suis hypocri-

ta aspectat nisi reuerētiā honoris
⁊ gloriā laudis humane. a melio-
ribus metu. sanctis ab omnib⁹
vocari. Ecce quomō adulterat.
liquor balsamī. Figura L̄Bath. fig.
xxvij. Simō cirencus angariat⁹
a milibus Platī ⁊ phariseorū
familia portauit crucē xp̄i precio.
sed non est crucifixus in ea. Sp̄t
ritualiter p̄ Simonē q̄ interpretat⁹
obedientia subaudi hypocrita⁹ q̄
a demonib⁹ delclus illis obediēs
efficit vnde illi hoī labore suadēt
pn̄ie inutilez p̄ deformitatē iactā-
tie ⁊ hypocrisis ad illudendū ei.
vnde Elug. de cōflictu viciop̄ di-
cunt demōes hypocrite. Elge bo Elug.
nuz q̄ vales. oñde cūctis bonus
qd̄ agis vt bon⁹ a cūctis dicaris.
vt sanct⁹ ⁊ venerabiliſ prediceris
ab oībus: vt dei electus voceris.
vt nemo te p̄tenat. vt nemo te de-
spiciat. s̄ vniuersi debitu tibi ho-
nore p̄soluat. Sic igit̄ hypocrita
a demonib⁹ angariat⁹. Cruce ac-
cepta prava intēnōne p̄dera cru-
cis portat: s̄ nō sequit crucifixu⁹
Ille humilis ⁊ patiēs. Et iste ipa-
tiens ⁊ supbus. Ille p̄ suis p̄secu-
torib⁹ oravit. Iste ḥ plane loquen-
tes trascit: pn̄ ⁊ sollicitus ad vñ-
dictā. Jō tales non merētur cru-
cis premium. Iz lastineant crucis
simulacru⁹. vñ L̄Bero. in quodaz L̄Bic
tractato. p̄ facile ingt est h̄c ve-
stē p̄temptā salutare submisi⁹. ma-
nus deosculari platio. inclinato
capite ⁊ deiectionis occulte hūilitate

et in assuetudinem policeri lenta
voce sermones infringere: crebri
us suspirare et omne verbu[m] se mi
serum et peccatorem clamare. et
si leui sermone offensus sis con
tinuo attollere supercilium: leuare
ceruicem. et delicatum illum o[ro]to
sonu[m] insano repenteq[ue] clamore
mutare. Eliam telus docuit hu
militatez qui cum maledicereur
non maledicebat. cu[m] pateretur u[er]o
cominabatur. Eluerantur signe
la verborum cestent simulati ge
stus virtutum humilem patientie. p
bant inturie. Hec ille. Quia ig
tur hypocrita opera crucis non
bona sed prava ut visum est ini[us]tia
peragit. Ideo crucifixi summa
non attingit. unde Gre. viii. mo
ralium. Simo crucem portans ne
qua[m] in cruce moratur: q[uod] omnis
hypocrita corpus quidem per ab
stinentiaz affligit: sed tamen per
amorem glorie mundo vivit.

B Etsunt lanani et linum. p

uer. xiiij. Mot. q[uod] de lino
per se et de lana per se sunt
boni et utiles panis. Sed de viro
q[ue] simul sit pannus sophisticus.
Ratio est quia tessera illa nimis
est deformis. Non enim simul co
venient quia unum est molle: re
liquum corrodet et lacerat. Spi
ritualis. Homo vacans divinis cor
de pariter et opere est optimus ho
mo etiam vacans corporalib[us] re
bus vivensq[ue] proprio suctore bea
tus est et bene sibi erit nisi legi dei

in aliquo tradicat: sed hypocritis
ta abscondens prauitatem inten
tionis. sub operib[us] p[otes]tissim[us] e[st].
Sen. malus tunc est pessimum cu[m]
simulat esse bonum. Figura. Deut. Fig.
xliij. ubi preceptum fuit sacerdo
tem nullatenus vestimento vulni
no et lana contexto. Spiritualiter
sacerdos quilibet fidele denotat.
Sumus enim genus sacerdotum.
lana et lino vestimentum contex
tum portant: qui prauitatem ope
rus nuntiat gestib[us] cooperire hu
milib[us]. vel q[uod] propria opera nunti
atur simulatione colorare. volunt
enim essentialiter esse mundani. et
per sophisticos gestu[m] habere et ap
parere divini. contra quos beatu[m]
Gre. exponens illud Ecclesiasti. Gre.
lx. ve peccatorum terram ingredien
ti duab[us] vijs sic dicit. Duab[us] q[ui]ppe
vijs peccator terram ingreditur
quando et dei est. q[uod] opere exhib
et. et mundi quod per cogitatio
nem querit. Dicit ergo et si excludere
da sint a[m]etibus omnium fidelium
v[er]o: sublimius tam[en] debet excla
di ab animo predicatorum diuinum
verbū. ne ipsi verbum dei humili
liter loquentes ore bonum exteriorius
prava intentione corripant. Gre. Gre.
viii. moralium figuram supradi
ctam exponens ait. Non indues
vestem lana et lino contextaz. per
lanam simplicitas. per lino sub
tilitas designatur. Et nimisq[ue] ve
stis que ex lana et lino pectis lino
interius celat lanamq[ue] exteri[us] de

Hipochrita

mōstrat. vestē ergo ex lana lino
qz cōtextam induit qui in actōe
et loquitione qua vtitur intus subti-
litate3 malitie operit. et simplicita-
tem foris innocentie ostendit.

L Ercutier te deus paries
p dealbate. Act. xxij. Non
bū pōt iudicari de q mā
domus sit edificata foris dealba-
ta cemento. Nam interdū erit in-
teri⁹ de luto. et creditur foris de po-
litis lapidib⁹. qz cemēto vel calce
pōt latere vtrūqz. Sed si qz mu-
rum modicū martello fodiat sta-
tim d̄ qua materia domus sit ple-
narie experietnr. Spūaliter. Nō
pōt homo plene cognoscip deal-
bationē exteriorū operū qualis
intrinsecus per intentionē consi-
stat. qz sepe hypocrita per exterioria
opera artificialiter ouez simili-
cem se ostendit: et intus erit lup⁹

Bre. rapar. vnde Greg. in moralibus
hanc artem describens ait. hypo-
crisis est v̄tū simulatione: clau-
sam viciū abscondere et arte palpa-
re. Non igit pōt intelligi qual' in-
teriorū lateat: qz homo solū vider-
que foris sunt: dens aut̄ solus in-
tuet cor. Sed si martello alicuius
cōtumelie feriat qzvis plane. sta-
tim apparebit quod intrinsec⁹ la-
tebat. **Fig.** figura Lēech. viii. rbi dñs
dixit ipsi. ppheete fili hois fode pa-
rietem. Et subditur. Et cuz fodis-
sem parietē apparuit hostiū vnu.
Et dixit ad me ingredere et vide
abominationes pessimas. Et in-

gressus vidi. Et ecce oīo similis-
do reptiliū et aialium abhomina-
tio. et vniuersa ydola isrl⁹ depicta
erant in pariete in circuitu p torū
et lxx. viri de sentorib⁹ dom⁹ ysl⁹.
Spūaliter p parietē occultantē q
sunt itra domū denotat hypocri-
ta abscondens prauā intentionē
in corde. persoditur v̄o paries. cū
hypocrita exponitur alicui⁹ cōtū
melie sine iniurie aut icrepationis
examini. statim. n. aperit hostiū
nequitie et malignitas q latebat ī
corde. statim ore panditur p iraz
et impatientiam. et etiā videbunt
oculta patefieri. videbatur nanqz
similitudo repelliū atqz serpentū
p quaz subaudi superbitā et iuidā
videbatur bāutorū aialium abho-
minatio p quā subaudi luxuriā et
crapulā. videbāt vniuersa ydola
ysrael. p que subaudi cupiditates
et auaritiaz q sunt ydoloꝝ seruit⁹.
Sed inter ista apparent. Icx. viri
ex israel. qz. deceem pcepta. et. vii.
missio cordie opa soluzib⁹ depicta
sunt p quādā silitudinē et hypocri-
sim sed vere non persistit. Et sic
patet qsl̄ hypocrisis absco debat
multa mala: que aduersitatis pro-
batio manifestat. **De.ra.** hypocri-
sis est subtile malū: secretū virus
latēs venenū: et tutū tinea. hypo-
crisis secura simulat prosp̄a salutē.
curiosa mentit et crudeli arte vir-
tute trūcat iunctione virtutū seu
niū perlmit ieiunio ofonem ofo-
ne evacuat misericordiā misatio-

ne p̄sternit. ypocrisis cognita se
bri frigido poculo propinat ardo
ré quod corpo:ib⁹ est ydropicus
hoc est ypocrisis alibus. Nam
ydropicus bibēdo sūt. ypocris
sis vō inebriata est sūt. h̄ pe.ra.

D o in odore suavitatis. Eccl.
xlvi. Ilo. q̄ est quedam
species pīctis per oīa incenlo si
milis nec pōt bñ cognosci vnuz
a reliquo. Ideo nīl sīnt pruden
tes mercatores sepe decipiunt. Sz
experimentū capiē t firma noti
cia qñ ponunt super ignē. Mas si
super ignē ponit vnuz redolet t
aliud fetet. Spūalr inter ypocris
tam t sanctū virū nulla appetet
differentia in gestib⁹ etteriorib⁹
ymo frequēter acta spiritualia de
uotiora ostendit q̄ rect⁹ t si mplex
arte hypocrisis dcorata. Sz vnū
a reliquo tunc discernit: cū ambo
examini ignis: tribulatiōis expo
nunt: q̄ iūc simplicitas viri dei p
patientiā odore suavitatis emittit
t hypocrisis viri duplicitis fetore
ire tribuit ac furoris. Tale igit in
censū nō est deo acceptū in mīni
sterio eius. Sig. Levit. vbi legi
mus q̄ p̄ceptū fuit filiis israel q̄
non fieret adolatio nisi de incēso
electo t probato. illud tale pone
ret in turbulo. Spūalr per incē
sum electū subaudi virtū rectus t
simplicē. qui igne aduersitat⁹ exar
minat⁹: ampli⁹ semp redolet i di
uino p̄spectu eo q̄ totam suā inic

tionē finalē in deo lato ponit. Sz
velut incensū aromaticū ampli⁹
semper proficit in examine Sre. Sre.
xxvi. mora. Sanctop̄ inquit mē
tes eternitatis premia p̄stolates
vires ex aduersitatibus sumunt.
q̄ crescente pugna gloriolasz sibi
non ambigunt manere victoriā
Electorum: desideria dū premūt
aduersitate proficiunt. sicut ignis
dū flatur premūt vt crescat t vbi
q̄si extigni cernit. inde roborat.

De Lachrymis.

E uit corpus suū t vnit
se. Judit. x. Vanis hoies
t carnales vldētes mu
lices abiecas t sordidis vesti
tas non consurgunt in illas pen
itentias. sed cū videt illas vncias
t ornatas. Spūalr dum huma
na aſa cooperta est peccatorum
sordibus t viciop̄ nō multum tē
ptat a diabolo t mūdo. rō est ga
teptationū malop̄ auctor non cu
rat tēptare quos se nouerit rectio
ture possidere. Sz duz videt aias
ornata vntib⁹ t merit⁹ p̄buritur
p̄cupie ardor t iduccō mūdū ad
subsidiū sue prauitas of studio il
lud'ad sue voluntatis p̄sensū indu
cere conat. Sig. Danielis. xiiij. vbi
legit q̄ susanna īgressa pomeriu
viri sulgota vntaq̄ oleo: in tm̄ ē
a duob⁹ senibus t iudicibus mo
lestata vt siniam mortis subiret si
Daniel ipsaz p̄phetico spū illu
stratus nō liberasset. t in nil mo
lestie p̄tulerat duo senes Susane

in domo ferialiter morati. Spiri
tualis. Susana interpretat gaudiū
gratia. et denotat aiam xpī gratia
coadiutā: et per pñiam deo cōtū
etā de hac est magnā gaudiū co
rā deo et angelis ei^o. Hec igit in
irat pomerū viri sui. qñ irat vi
ridarū sacre scripture toto cordis
affectu ac sollicitudine intellectu
ibi enī habundat aque viue fōtel
idest deuotionis lachryme quib^o
lauat aia. Ibi. n. est copia m̄strati
olei cōpunctionis cordis quo ca
put eiuo. i. xp̄us erga illā dulciter
mansuetus. His igit tota aia de
cora fit et pulera et auctor ois ma
li crucia inuidia. Jo. nitit omni
studio nūdo seciū assūpto illā in
ducere precipitio ad peccāti. mū
duo nanḡs sugerit sias exerceri
delicias delectationib^o perfici. p
ponit pñtis vite dulcorē. S^z dia
bolus sugerit diuinitatē cōpous
longioris vite posse fieri pñiam
tempore senectutē. et sic suis diris
cruciatiib^o velut lapidiib^o aias ob
ruere festinant. S^z lachrymis im
petrat subsidiū Daniel ver quez
subandi. tumore pene gehenne. p
missā peccatoribus declarantē. et
oia que peccatores recepturi sunt
de peccato lucide iudicantē. et sic
cognoscunt testes mendacos. Et
aia a peccati iterū liberat et mi
data lachrymis xpo suo sponso
redditur incolmis et iocūda. Jo

Cri. Criso super Chath. Nemo ingt
ad deum aliquñ flens accessit: q

non quod postulauerit accepit.
Nullus ab eo dolenter beneficia
optauit: q nō ipetrauerit. Ipse. n.
consolatur fientes dolcies curat.
penitentes informat.

Lima mea sicut terra si
ne aqua tibi. ps. xlviij. Mo
ta q ex defecu aque ste
riliis est terra a fructib^o. producit
spinas tñ que nō egēt humido.
Et si interdiū fructuosao pducat
arbores efficiunt silvestres et fru
ctus eartū inutiles sunt agrestes et
sine dulcedine. Spūalr. aia n̄a
sine aqua lachrymarū instructio
fa res est. punctō es petōz et ma
larū cogitationū germinat et pro
ducit. Ille sunt que copiosc in aia
lachrymarū aqua p̄iuata nascub
et si fruct^o interdiū bone cogitatio
nis producat: nō perueniunt ad
debitē maturationis efficiū quia
ad premiū patrie eterne nō attin
gunt. S^z ad mēdicitatē retristutio
nis terrene. Sigu. i. regū. t. vbi le
gim^o q Elchana habebat dūs
vroxes quartū altera sterilis erat
s. Anna. Altera vō secunda. s. fe
nenna. Hesto vō sacrificij adveni
ente dedit Elchana vroxī sue et fi
liis suis et filiab^o portionē optimā.
Enne vō tristis vnā partē dedit
debilem quod anna vides accesi
sit ad teriplū vbi nimis lachry
mata est. et ibi narrans causā sui
doloris sacerdotū Ely. a sacerdo
te accepit sobolis promissionem.
que postmodū concepit de vīra

suo et peperit samuelē p̄ prophetā
 dñi. Et inde ipsa gaudens fecit cā-
 liciū istud. Exultavit cor meū in
 dñō. tc. Spūalr. per Lachana q̄
 interpretat̄ possēssio dñi venotak
 xp̄s in quo cōsistit possēssio bea-
 titudinis nře. Nam in ipso est hu-
 manitas et divinitas quas totus
 homo i patria possidebit. Habet
 igitur duplices vocationes. q̄a siam
 insta que secundata est et siam pec-
 catoris sterilem. Embas enī i ba-
 ptismo despensauit. Embas enī
 creando sua ymagine decorauit.
 Sed una eaz est secunda: hec ē
 aia insti que producit p̄tinue me-
 rita deo grata optimā ip̄a a deo p̄
 oībus accepit portionē q̄r eternae
 beatitudinis premia. et nihil om̄i-
 nus recipit in p̄tī divinā gratiā.
 Sterili v̄o.i. peccatrici et impen-
 tenti. aie lachrymis cōstrictionis
 carenti tristis. hoc est iratus dat
 miserā portionem q̄r bona tp̄alia
 tñi. vnde Anna que interpretat̄
 ima quasi delecta: s̄ interdū hec
 ad seip̄la rediens et p̄siderans m̄l
 serie sic statū merore cordis in-
 trisee sauciata: lachrymas mul-
 tas corā sacerdote seu confessore
 effundit. et narrato angustie casu
 i. culpa meref̄ p̄cipere et parere sa-
 muelē p̄pheta dñi. Samuel enī
 interpretat̄ exaudiit̄ gratie dñi: q̄r
 aia ob sterilitatis caliginē p̄i⁹ ob-
 nubilata post lachrymaz effusio
 Cri. nē lucida fit et secūda et n̄. Criso.
 sup̄ Et̄dat. Sicut post vehemen-

tes ymbres m̄ridus aer et purus
 efficit: ita etiā post lachrymarum
 pluviā serenitas mentis sequit̄
 atq̄ tranquillitas.

L Qua salutaris potuit il-

a lum. Eccli. xv. Id critu-

losa res est itineranibus
 vias in aquosas pergere. Mātine
 ris labore mēbris interiorib⁹ ce-
 lesactis. Si homo priuēt por̄ bñ
 ficio est in piculo nō paruo. Enī
 cū talēm quis patif̄ esurient inuē-
 to fonte ad illū magna alacritate
 decliat et resociat̄ tonus incedit
 ylaris vias suas. Spūalr oēs su-
 mus viatores tendētes ad termi-
 nū vite nře. s. ad mortem. p̄ quā
 ad vitā feliciorē speram⁹ p̄uenir.
 Sz in hac vīte via pp̄ esuū iugis
 temptationis dyaboli succēdunt
 membra interiora aie per conser-
 sum. Et nisi hoc incendiū vnda
 lachrymarum extinguat. languet
 aia q̄ refocilata dulcedie lachry-
 marum. ylariter pergit per viam
 tymoris dei. quousq; p̄uenit ad
 regnum consolatiōis eternae que
 diligentibus promissa est. Figu.
 Exodi. xvij. vbi legim⁹ q̄ scientē
 populū israel Et̄oy. percussa pe-
 tra oreb̄ potauit aqua latissima. et
 postmodū d̄bellato Tmalech p̄
 uēt ad mōtē synay. vbi deo facie
 ad faciē locū ē. Spūalr. p̄ moy.
 q̄ interpretat̄ assumpt⁹ de aquis.
 subaudit̄ fidelē xp̄i q̄ ex aquis ba-
 ptisiū a deo assumū in filiū addo-
 patiois. Tēdit igū iste cū pp̄lo aie

Fig.

Luxuria.

sue ad terrā pmissionis. s. ad eternam gloriā nobis promissam & a xpo acquisitam. Et subaudi per hūc populi memoriam: intellectū & voluntatē. veniunt sigil in oreb. que interpretat sicutas: qz transcurtes virtū presentē necesse est inter dū calidi hostis temptationib⁹ estuarī. Tunc sigil virga petra percussit & fluunt aque quib⁹ populus hū susmodi confortat⁹ est. & strenue superat Amalech. i. diabolum. & ylaris atqz gaudens peruenit ad monte synay qui interpretat celsitudine per quē bene sublimitas celestis glie denotat. vbi de⁹ loquitur aie lachrymanti benigne: & se illi p̄bet in premiū. & sic p̄z quāta sit

Ber. lachrymarij potentia. Enī Ber. In quodā ser. O humilio lachryma tua est virtus: tua est potētia: tua est potestas: tuum est regnū. Ante tribunal iudicis sola intrat nō vereris qcgd illi petieris oblinebis. Si vacua itrabis vacua nō exibis. Accusannib⁹ inimicis Iponis silentiū. nō est quī te accedere phibeat. Magis diabolus crutias quā gehēna. qd plura: vīcto invinciblē & supas oipotētē.

De Luxuria.

¶ Tame arma tua pharetrā & archū & egredere foras Genesis. xxvij. In bello mortali sagittarij & archarij debet a distantib⁹ p̄sari. Nam si ad pugnā de ppinquo accesserint: ars sagittaria illis modicū prodesse.

Nam anteq̄ traherent balistaz vel archū ab hostibus occideret Sed dū sic a distantibus pugnat magnā partē victorie conferunt exercitui. nec p̄st ledi faciliter ab equitibus: qr dū sic distant ab eq̄tibus anteq̄ ppinquent multas emittū & eos sagitas qb⁹ grauitate vulnerant. Spūalr Mos sumus sepe in mortali pugna & via carnis. Nam ipsa ad eternā gehēnā quos possunt superare inducunt & quod terribilis est qz sola nō ventū sed multiplici comitatu valata fideles xp̄i iuadit. Enī Ber. V sup cant. Luxurie currus qdru ga volvit vicioꝝ īgluvię. s. vētris libidine coit⁹. molitie vestiū oclis soporatqz resolutioꝝ. trahit eq̄s duobus p̄spéritate vite & rerum habundantia. t̄ his q̄ p̄sident dñi signa ut oratio & infida securitas. Igis hostis hic tam strenuus superari nequishis duabus sagittis. s. ofone & ieiunio teste dño q̄ ait. Hoc gen⁹ demoniorū nō cictur nisi ieiunio & oratione. sed ne ceste est a distantib⁹ esse in huīis filio. s. a visu & locutionib⁹ blādis munusculis miliari. Blioquin in certamine subcīberet. Enī Byleto. in quadā epistola. Sol⁹ cū sola oino nō steteris si infamia niescīs & rūinā. Nā credas mihi qđ nō pōt cī deo puro corde ambulare & lucē fame sue seruare imaculatā q̄ mulierū coloquijs delestat. Si ergo dñina luce p̄fusus

sed dominus corporis miles Christi:
 iunio et cor pronum habet ad faciem
 dum ofonis sagittas et victoriosus
 sig. victor oia superabut. Sig. Apoc.
 vi. vbi scribit Ioh. Ecce ingens equus
 albus. Et quod se debeat super eum habe
 bat archum: et data est ei corona et exi
 tuit vincens ut vinceret. Spurcus
 per hunc militem subaudi pudicorum
 et castorum. per equum vero albus subau
 di corporis mundum. Namque equus
 in sacra scriptura intelligit corpus
 Isay. xxxi. Equi eorum caro. Igmar
 iste miles archum manu tenet qui
 cor habet ad orationes pugil. Idcirco
 coronatur Victoria et est in supra
 dicta vicia egregius triumpator.
 Quis ergo ruit de luxurie vicio
 triumphare sagittis ofonis et ie
 fensis munias. Alioquin necesse erit
 illa afflictus et fusione subire. Ver.
 Luxuria omnem etiam corruptit.
 omnes sensus profundit. omnes ordines sol
 uit. omnes gradum peruerit. Inuidit
 suueneres. occupat senes. inuoluit
 mares et feminas superat. prude
 tes et simplices non fugit. sericum
 non timet. cilicium non curat. la
 sciatur in plumis. infestatur in paleis
 nulli unquam post stat requies. per ora
 tiones et abstinencias fuerit fugata
 et occasione subtracta.

Omnis implita est fama.

Isay. vi. Nota quod sumus
 est signum ignis. Idcirco
 videntes sumum a distantibus que
 verunt ad ignem festinare. Spur
 cus cum igne carnalis concupiscen
 tie

tie est in aia sumi caligo exuberat
 per oculos sensus corporis ut consue
 uit fieri. per caminus oculi namque
 ipudici sunt aures prone ad au
 ditum vanum. lingua vero ad loquac
 dum levia. manus ad operandum
 prava. Et sic oia corporis membra
 caligine cecitatis repleta ignem li
 bidinis accensum in aia fore de
 monstrant. Ad illa namque signa
 demones solliciti currunt ad aiam
 quoniam plane cognoscunt illam facili
 ter posse obtinere. Sig. Judic. Sig.
 xx. vbi legimus. quod hostes filiorum
 Benjamin deridunt signum insidiato
 torum Sabaon. quod quoniam viderent fu
 minum scirent civitatem captarum quod sic
 factum est. Supposito. non igne fu
 minus incepit apparere et insidiato
 res intrantes interfecerunt filios
 Benjamin. Spurcus Sabaon in
 terpunctat vallis mestie, et recte de
 notat aiam carnis sue concupiscen
 tie preuentam. Unum et recte de vallis
 mestie quod luxurie oem tristitia
 secum ducit contrastans aiam pa
 riter et corpus simul vnu. Inno. d
 vilitate conditionis humanae. O
 extrema libidinis turpitude que
 non solum mente effeminat. sed
 corpus enervat non solum macu
 lat aiam sed corpore vel personam fe
 dat. Omne peccatum quod fecerit ho
 mo extra suum corpus est quod autem for
 nicate in suum corpus peccat. hanc
 igit civitatem optime cognoscunt de
 mones capiendam ad signum sumi.
 Id est vanitates ab exterioribus for
 matis

stibus emisse. Cognoscunt n. illaz
intrinsecus succensā igne carna-
lis p̄cupiscentie t̄ cateruatum ac-
cedentes ad illā occidūt oēs fili-
os Bentamin q̄ interpretat fili⁹
dextere: q̄r oia opa merito: ia qui
b⁹ hō ponēdus erat cū ouib⁹ r̄pi
ad dexterā extermināt t̄ occidūt
t̄ afam ipsā diuersis repletā vici
is possident captiūnā. Hiero. In q̄
dā ep̄la. Ignis infernalis luxu-
ria cui⁹ mā. gula cui⁹ flāma sup-
bia cui⁹ fintile prava eloqua. cui⁹
sum⁹ infamia. cuius cīnis inopia
cuius finis gehēna.

Lupercedit ignis t̄ nō vi-
derūt sole. ps. lviii. Mo.
q̄ hora meridiana stāte
sole in calore suo sup nos nō fūt
coruscationes atq̄ vaporatiōes
in aere sed sole ad occasū accedē-
re. Et rō q̄r in meridic dūm ca-
lor est extensior: vapores illi inbi-
bunt calorē. t̄ calefacit desicant.
t̄ efficiunt leues: t̄ incipiūt ascen-
dere. Et anīq̄s sint ad locū illum
frigidissimū aeris ad quē solis re-
uerberatio nō attingit appropin-
quat vespertina hora. Et sol ten-
dit ad occasū. Spiritualiter. Quan-
do sol recte cognitionis est super
nos ignis p̄cupiscentie. non pōt
coruscare in nostra mente. s̄ lo-
le recte rōnis accedente ad occa-
sum vapores carnalium appetitu-
m deueniunt. Et ascendūt vsq̄
ad consensum voluntatis qui est
locus summe remotus ab amore

dei. t̄ seruore charitatis. t̄ ad quē
non attingit lumen sacre scriptu-
re. Et tūc vapores illi succēsi igne
libidinis descendunt ad opera t̄
tota anima infamie caligine de-
nigratur. Sigu. Gene. xv. vibile
gimus q̄ cum occubuit set sol fcā
est tenebrosa caligo. t̄ apput eli-
banus humans t̄ lampas ignis
transiens inter diaisions cadaue-
rum. Spiritualiter. Hūt caligo mē-
tis e obscuritas in aia deficiente
rationis iudicio. t̄ apparet quasi
elibanus humans. q̄r ignis libidi-
nis qui latebat in corde per sensu-
um impudentiā manifestat. t̄ be-
ne subditur. q̄ apparuit lampas
ardens transiens per cadauera:
q̄r delectatio t̄ gratia quaž miser
peccator ex sua libidine capit fu-
gar est t̄ brevio t̄ festino ictu per
transiens. Et nihilominus tantā
vīm malignitatis reliquit in ani-
ma vt nullū bonū valeat ope-
ari. sed semper de malo in peius
gradiens descendit ad ignes in-
teritus t̄ tristitia. Ande Gregorii
in morali. Ex quo luxuria semel
mentes occupauerit alicuius: vir-
eum bona desideria cogitare per-
mitit. Sunt enim viscera deside-
ria: quia ex suggestione oritur co-
gitatio. Et cogitatione affectio. Et
affectione delectatio. Et delecta-
tione consensus. Ex cōsensu ope-
ratio. Ex operatione cōsuetudo.
Et consuetudine disperatio. Ex
desperatione peccau defensio. Ex

defensione glorificatio. Et gloria-
tione damnatio.

Rripe me de luto et non
infigar. ps. lxviii. Quan-
do cadens in aquam pro-
fundam subiciatur festine mor-
tis periculus nihilominus cadens
in lutum profundum mortem ter-
ribilior em expectat. et precipue si
lutum sedū est atq; putridū. Ma-
gdiū viuit in illo ducit vitā cū
morte. Spiritualiter. Cadens in
profunditatem culpe libidinis q
opus spiritualiter suffocatur. ps.
Eleni in altitudinem maris et tē
pestas demersit me. Sed ille qui
cadit in lutum considerationis et
meditationis. tantum per cordis
cōsensum licet opus exercere cor-
poraliter non possit: sepultum est
tamen cor in stercore voluptatis
in quo quanto amplius se voluit
tanto amplius sedatur transiens
gradatim ad desperationis locū
Psalmus. Infirus sum in limo
profundi et non est substānia. Et
huius ergo litorum demones de-
ducunt peccatores secretos quos
in fune timoris preuentos nō po-
test in aquis aperte operationis
submergere. Tales sunt gestan-
tes super habitum Christi. quo-
rum opera in conspectu gentium
apparet sancta. et nihilominus
vscq; ad gutur per consensum vo-
luptatis in stercoribus submersi sunt
quod turpis atq; abominabi-

lius est in ipsis q̄ in secularibus
et apertis peccatoribus in quibus
aperta sunt opera piaua. Sigura
Hierem. xxviii. H̄bi legimus
q̄ filii prophete sunibus fecerūt
poni Hieremiam prophetam in
lacum vbi non erat aqua sed lu-
tum. Et erat ibi propheta vscq; ad
gutur. quod erat ei ut dicit magi-
ster amarus miles morte. Spiritu
aliter. H̄ber Hieremiam pro-
phetam domini subaudi virum
de mundo a domino renocatum
per falsos prophetas. subaudi co-
porales appetitus: falsa et pessi-
ma suggestio. qui miserū ho-
minez deponit vinculis seu funi-
nibus voluntatis et consensu ad
complacentiam huius turpitudi-
nis et efficiunt illum subditum et
seruum libidinis. q̄ debet esse vi-
ro dei amarus omni morte. vn
de Augustinus libro primo de li-
ro arbitrio. ca. decimo. Non ista
inquit pena parua estimanda est
q̄ ei libido dominatur. expolia-
taq; virtutis opulentia per diuer-
uersa inopem atq; indigentem
trahit. Hunc falsa pro veris ap-
probantem. Hunc improban-
tem que Antea probauisset. et ni-
hilominus in anima falsa reuinē-
tem. Hunc desperantem de tota
inuentione virtutis et stolidie tene-
bris penit' inherente. nūc conan-
tē i luce intelligēdi rur falsq; fatiga-
tiōe decidētē cū regnū illō tyrāni

figurā

Eu.

Maria uirgo

ce sensat et varijs contrarijsqz te-
pestatisbus totū herens aiūm vi-
tāqz perturbet. hinc timore: hic
desiderio: hic anxietate. inde ina-
ni falsaqz leticia: hic cruciatu rei
amisse q̄ diligebatur. ide ardore
adipiscende q̄ nō habebat q̄ ad-
uersu pōt dissipare luxuria infla-
re superbia: torqueat inuidia. De
sidia iepelire. peruscatia concita
re. afflictare subiectio. et quecunqz
alia innumerabilia regnū illi⁹ li-
bidinis frequentanter exerct.

De Maria virgine.

Et admirabile opus ex

v celsi. Eccl. xliv. Not. q̄
ille artifex dī esse solen-
nis qui nō solū nouum sit fabri-
care vas: sed qui sit fractū sen de-
structum in melius reparat. Nā
sabulatas artis per opa subtiliora
cognoscitur. difficult⁹ est enī vas
fractū melius reficere q̄ nouum
fabricare. Spūalr. Deus est optimus
artifex. Nam ipsū universū
fecit ex nihilo. Et lūt opus bonū
Gen. i. vidit deus cuncta q̄ fece-
rat et erant valde bona. et vas de-
structū. i. humānū genū reparar-
uit in melius. Sed no. q̄ primū
humani generis vas fuit condi-
tio p̄imorum parentū. Nā in ip-
sis deus reposuerat ymaginem et
similitudinē suaz. sed mulier mi-
sera vas suū incaute conservans
illud confregit. et sic mutauerunt
gloriam similitudinē vituli come-
denu senu. Igī p̄ reparatione

huiusvasi plorauit humanum
gen⁹. v. milita annoz et ultra. ps.
Sactus sum tanqz vas perditum
q̄m audiū vituperatione; multo
rum. tandem spūs sanct⁹ sugessit et
docuit hunc artificem sapie. oiu⁹
enī est artifex oēm habens virtu-
tē oia prospiciens. Et ipst⁹ igitur
clamauerunt sancti humili voce
petetes reparationē huius vasis
Job. quis pōt facere mūdū de i
mundo conceptū semine. Non
netu qui solus es? Et tunc oīum
artifex dei filius descendens. vas
illud multo preciosius reparavit
in virgine glorioſa q̄ prius esset
fig. Et dīcere. xviii. ubi legim⁹ dñs
dixisse Hieremite. Descende i do-
mum figuli. et descendit. quem fa-
cere vidit quoddā vas luteū. sed
vas illud tuum contritū est. dein
de terra et eadem massa assūpta
fecit vas optimū quēadmodum
ipse voluit q̄ factio dñs dicit. Et
remie insigniū q̄ eque repararet
vas. i. populum dīstructū ut figu-
lus vas illud. Spūalr subaudi p̄
palmū vas p̄imā mulierem quā
ictus diabolice tēptationis a deo
attriuit: q̄ nō remāsit in ea nec i
suis posteris tantū integritas vbi
posset reponi fintilla diuine gra-
tie nec valuit reparari vas illud
per purū hoīem: sed per artificez
illum per quē vas illud fuerat fa-
briicātū. Unde super illo. Ecclies
vij. Et de opa dei et q̄ nemo cor-
rigere pōt quē ille dīspexerit dicit

qdā iudeus noīe Rabī Ucarias
qui fuit valde autentic⁹ apō eoe.
In hora inquit qua creauit deus
pmū Adām tulit eū t duxit atqz
reduxit per omnes arbores para-
disi t dixit ei. Elide opera mea q̄
pulchra t laudabilia sunt. Et qc̄
qd p̄pte creaui. p̄be mētē tuā vt
n̄ corripas aut diminuas seculū.
meū. Si. n. destruxris non erit
post te q̄ repiet. Et nō solū tibi t
posterioris tuis sed eti ipsi iusto eris
relinquēs mortē. hec oia prudēs
doctor. Ex quib⁹ verbis clare pa-
tet qualiter fractio generis huma-
ni reparari nō potuit p̄ purū ho-
minem q̄ oēs declinauertit siml.
Et non erat faciēs illō bonū vscbz
ad xp̄m q̄ solus fuit iust⁹. Elenit
ergo hic magister reparans vas
v̄gineū. i. beatissimā Mariā quā
fecit ex codez luto. s̄z sanctificauit
eā. t fecit quēadmodū voltut. nā
adeo repleuit ipaz sanctitatis gra-
tia: vt taž ab originali q̄ ab oī ac-
tuali peccato deinceps eēt mūda.
vnde ipsa in ps. In volūtate tua
prestisisti decori meo virtutez. In
signo igī istius vasis repati desi-
gnauit qualiter reparet ierusalem
q̄ p̄ ipam glōsam v̄ginē liquore
balsami celestis. s̄. filiū dei i sacro
vtero recipiēs nobis postmoduz
redit ad oīum reparacionē. vt felic-
tius esset q̄ p̄ ipam lucratī sum⁹
q̄ illō qd p̄ Euā pdideram⁹. Enī
Crl. Crisostom⁹ sup illō. B̄fissus est,
euc ingt ḡfa plena. Ultra tā dia-

bolus aduersum te nō valet. vbi
n̄. p̄us vulnerauit bellator ibi p̄
mū medicus antidoū posuit per
mulierē decurrat salacia: p̄ multe
rē emanant meliora. Hō vere-
ris culpā p̄dēnationē. B̄ater
n. illi⁹ q̄ p̄dēn auit efficeris. ḡfa in
vtero materno p̄fundasti morte⁹
Elue aiatum templi dei celi ter
req̄ equilibriu⁹.

Blaſi aurora p̄surges can.

q vi. Naturalē expinuit
egritudines humanas ale-
nulari t feras bestias ad latibula
sua fugere t hoīes audatores fie-
tri aurora q̄ ip̄e noch eēt. Spūa
liter totū ip̄e p̄cedēs adūctū bca-
te vīrginis: fuit noct t obscuritas
in q̄ egrotabat hūanum gen⁹ in-
fernale sere. i. demōes ardenit⁹
dnabat. t hoīes timidi erant in
conspectu dei t angeloz ppter pri-
moꝝ parentū maculā. Sed hac
bñdicta radiante aurora: cura-
ta est egritudo humana fugit dia-
bolus a conspectu info. Ideo ipaz
auroram arbitranꝫ vmbra mori.
Et nos facti sum⁹ audaces t secu-
ri apparere coram dño t gratiaz
postulare. Figura Sen. rrrij. Lii
fig. Est. Jacob tota nocte luctare⁹ cu do-
mino apparente aurora dixit do-
min⁹ vel angelus cu quo luctaba-
tur. dimitte me aurora ē. q̄ dixit.
Hō dimitta te nisi prius bñdire
ris mishi. Et bñdixit eū in codez
loco di. Non vocaberis amplius
Jacob sed israel erit nomen tuū

Maria uirgo.

Spiritualiter laborans homo in
lucta cū domino per totū tempus
culpe non potuit ipm videre nec
inclinare ad misericordiam . sed
adueniente hac aurora sancta ait
domin⁹. Dime me. Ecce auro-
ra lucet. Ecce virgo mater miseri-
cordie auctor ad illā fcurre amo-
do ab illa postula quicquid vis.
modo nequaç̄ vocaberis Ia-
cob.i.lucrator.qz non te amplius
propter p̄imam culpam puniam
non tibi molestia inferam.sed no-
men tuū erit israel.qz v̄ debis dei
filiū in carnatu . et quem p̄i vlo-
rem dirum timebas cognosces
amodo p̄issimū redemptorem.
Igit hec aurora beatissima inuo-
canda est in subsidiū cū oportet.

Ber. Ber.in quodā sermone.Si cri-
mme turbaris.si cōscientie fedita-
te confusus.si baratro despiciōis
absor⁹. Maria cogita.Mariaz
inuoca.Mon recedat a corde.nō
transeat ab ore. Nam ipsam cogi-
tans non erras.Ipsam roganſ n̄
desperas.Ipsam sequens nō de-
uias.Ipsa tenēte nō coruis.Ipsa
protegente non metuis.Ipsa du-
ce nō fatigaris.Ipsa propitia per-
uenis . et sic in temeripso experiri
poteris q̄ merito dictū sit v̄gintis
nomen Maria.

L Anctificauit tabernaculuz
suum aluissimus.p̄a. xl.
Preiosis religio cōsue-
uit fieri tabernaculū aureū v̄l ar-
gentū omni ornatu preparatu.

Nam p̄ciostis loc⁹. debet p̄ciōsō
locando fm. p̄portionē. Nulla re
liquia preciosior: nullū tā p̄ciostī
sociale vñq̄ mundus h̄fe potuit
quale fuit fili⁹ dei. Idcirco decuit
illū h̄fe tabernaculū p̄ciostū: vbi
reponeret. Iaz ip̄e fuit speciosus
forma p̄ filijs hoīuz. Ýo sp̄issan-
ctus adeo scificauit beatā v̄ginez
vt fieret in delicijs speciosa Inter
filias yr̄lm. et inter oēs creaturas.
Figura Exo.xv. vbi p̄cepit dñs s̄
Doy.di. facies mihi saccharū et
ibi videbor a vobis . portatū est
igil aux ⁊ argētū . et lapides p̄cio-
si. et ligna imputribilia et m̄plex
p̄ciosa materia aducta est. et inuē-
ti sunt fabri et opatores lignorū et
lapidū. Facto igil ope: posita est
ibi archa dñi in qua erāt lapidee
tabule mādator̄. Et Anna et vir-
ga erant ibi duo cherubin se se re-
spiciētes. p̄terea in exteriori loco
positū erat candelabru aureū re-
spiciens ad aglonē et ibi erat men-
sa ppōnis panuz. Et erat ibi alta-
re holocaustop. vbi s̄. mactabanc
bestie offerēde i holocaustū dñi.
et istō tabernaculū vocatū est san-
ctificatio. Sp̄ialr p̄ h̄ic taberna-
culū sanctificati notat ē go Maria q̄ sup oēs scōs sanctior ē. Mā
in eius sanctificatione remota est
oīs macula et minimi peccati. vt
etiam sanctos angelos fz Enselmū
superet per puritatē portatū est
aurū et argentū ac. qz celestis sibi
missa est ḡrc plenitudo vt ip̄a de-

corare lignis iputribilib⁹. s. pse-
ta charitate humilitate sobrietate
prudentia sapientia ⁊ ceteris vni-
tibus habuit iter. Inuenit⁹ ē vn⁹
optim⁹ faber. s. spūssanc⁹ q ipsa⁹
ad eo subtiliter ornauit per artem
suaz vt fieret mater ⁊ virgo. Re-
posita est ibi archa ihesuari diui-
ni qz ipse dei fili⁹ in vterū viginis
descēdēs fact⁹ est homo. Ibi fuit
potestas diuinitatis. Ecce virga.
Ibi fuit anima xp̄i in qua de⁹ scri-
psit amplissimam sapientiā. Ecce
tabule. Et caro in q apparuit dul-
cedo benivolentie. Ecce manna.

fame Erant in tabernaculo duo cheru-
bin seſe respicientes qui sunt duo
testamēta mutuo veritatē de ipa-
nūciantia vt p3d Luca ⁊ Isaya.
Est ibi altare vbi mactanē bestie
ad ymolandū : qz ipa virgo vgl
nū est exemplariū ad quod si qz
attendant plane reperiet qliter acta
brutalia ⁊ bestialia scilicet peccata
debeant occidi. ⁊ occisa facere cū
lachrymis per cor contritū ⁊ hu-
miliatiū sacrificiū deo acceptum.
Mā in hoc altari inueniet maleū
hūilitatis ad conterendū leone⁹
superbie. aculeū charitatis ad se-
riendū serpentes inuidie. Stiu-
li paupertatis ad pērentiendū lu-
pū avaricie. iaculum virginitatis
ad seriendū porcū immoditie ⁊
sic de alijs. Ila⁹ omnia arma pa-
rata iuuenies ad omnia peccata su-
ganda. Est ibi mensa panū quia
in ipa est omnū tā pēdū qz su-

storū refectio. Ibi est candelab⁹
respiciēs ad aglonē exteri⁹. No-
per aglonē infernū. Ie. i. ab aqua
lone pandet omne malū. Inde
enī consurgens tenebrarū pain-
ceps insidias fidelib⁹ ⁊ precipue
hora mortis. Sed in isto sacro al-
tari est candelabru cōtra aglonē
exteriorū: qz est in ea adiutoriū ⁊
subsidiū h̄ diabolū in exitu vite
presentis. Sic igit fuit ornatū vgl
neū tabernaculū. vñ ipsa. Ecclī.
xxvij. In me ois grā vite ⁊ vñ
zc. Et isto enim tabernaculo de⁹
a fidelib⁹ vide qz ipsa nobis dei
filii dedit placatu ⁊ nobis socia-
tū. Et sic patet qualiter debuit or-
dinari tabernaculū preciosum ad
reponendū eternū regem venien-
tem cū hominib⁹ ad cōuersādū.
Leo Unde Leo papa in sermone nati-
tūtānis viginis. Oportebat qz ppe
pū hēdificari domū. in quam de-
scendēs celestis rex haberet vni-
ne gratie hospicium. illaz in sapien-
tia hēdificavit sibi domum. Exci-
dit colinas. vij. Septē nāqz vgi-
nalē h̄ dom⁹ susulta colānis exiuit
qz venerabil⁹ mf dñi. vij. spūssac⁹
dōis dotata fuit. qz vtiqz sapia q
atigit a fine vlgz ad finē fortior ⁊
dispoit oia suauiter talē pstruxit q
digna fieret illū suscipere. ⁊ de in-
temerate carnis sue viscerib⁹ pro-
creare. Necesse erat erat pā eri-
gi thalamū qd venietē ad sancte
ecclie nuptias susciperet sponsu⁹.
spūssac⁹. vij.
intēkē. foſtīnū. pi-
ctab⁹. vii.

Maria uirgō.

L I Tberasti me dñe b̄z mul
titudinē misericordie tue.
eccl. 51. Signuz magne

libertatis est et nobilitatis ciuitati
bus tributum soluentib⁹ si illa ex
singulari p̄iulegio non soluant.
Spiritualiter ois creatura pure
humana fuit peccato subiecta. et p
q̄ns diabolo tributaria . excepta
beatissima virgine: que ex privile
gio summi regis fuit ante sanctifi
cata q̄ nata. et sic fuit repleta ḡra.
Ita lq̄ cuiuscunq; peccati tribu

Fig. to extitit penit⁹ aliena. Fig. Gen.
xvi. vbi legimus tpe illi⁹ magne
egestatis tota terra egypti fuit tri
butaria Pharaoni excepta terra
sacerdotali. q̄ libera erat ex regis
p̄iulegio. Spiritualiter tpe quo fuit i
mundo tanta gestas ḡre. omnis
humana creatura tributaria fuit
peccato excepta matre sacerdotis
magni fm ordinem Belchisa
dech. q̄ ex divino p̄iulegio libera
fuit. Nam de dira seruitute tot⁹
humane nature loquit. Je. in tre
nis dī. Quomō sedet sola ciuitas
plena pplo facta ē q̄si vidua dñia
gentiū p̄inceps. p̄incipia p̄ facta est
sub tributo. vocat. n. h̄umanaz nāz
dñiam alias creaturez inferioruz
qr̄ sic ab initio a suo factore p̄dita
fuit. Sed de libertate hui⁹ sanctis
sime terre. s. virginis ḡlose loqui
tur p̄pheta in ps. describens eam
sub noīe ciuitatis. d. Gliosa dicta
sunt d̄ te ciuitas dei. Nec igit fuit
terra sacerdotalis de qua sumus

sacerdos nat⁹ ē q̄ p nobis fact⁹ ē
sacrificiū deo acceptum et hostia
imolatiōis. vñ Leo papa i fmōe Lo
natiuitatē ḡinis sic dic. Obsecro
dilectissimi ffes nīci hāc n̄re salu
tis historiā diligenter intendere
corde vigletis oculi nō dormisat
Lū in humano ḡne hō inueniri
nō posset sine lordib⁹ creator om
nium de beatissima v̄gine carnē su
mēs sine petō nat⁹ ē et p̄uersat⁹ ē i
mūdo. ecce sacerdos sc̄us. nulla i
se h̄is petā et idcirco dign⁹ et potēs
fuit: vt sacrificiū offerens aliena
mūdaret petā. Qd ergo in rebus
humāis inuenire nō poterat p̄c
ciū n̄re redēptionis redēptor n̄f
semeiōm obtulit hostiā in odore
suavitatē. Sic ipse fact⁹ ē sacerdos
et sacrificiū et redēptor et premiū.
hec Leo. Vñ igit decuit terrāllā
secūdā q̄ talē pdurit fructū liberā
fieri ab oī tributo p̄ci. qđ sic faciū
est ḡra dispensante. vñ Augu. de
natura et ḡra ait. Excepta virgine
beata de q̄ pp̄ honorē dñi nullaz
penit⁹ h̄fe volo q̄onem. qr̄ scim⁹
qr̄ ei plus colatū fuit ḡre ad vīn
cendū ex oī pte petū qr̄ cip̄erer
pere meruit eū quē cōstat nulluz
h̄uisse peccatiū. hac ergo virgine
excepta si oēs sanctos et sc̄as cum
hic v̄luerēt interrogare possem⁹.
vtrum eēnt sine p̄co qđ fuisset re
sponsuz putam⁹ nūi qr̄ ait. Jo. Si
dixerimus qr̄ peccatiū non habe
mus ipsi nos seducim⁹ et veritas
in nobis non est.

Ece splendida fulgebis.

Tob. xiiij. Mo. quod fene-

stra vitrea talis ē nature

q̄ per ipaz iſrat lux s̄ nō puluis

vel aqua. Et ratio est. qz vitru est

co:pus draphanuz qd aptum est

ad lucē recipiendā t̄ est cū h̄ ma-

gne solitatis t̄ ideo impenetrabi-

le. Sp̄ualiter beata v̄go Maria

suit feneſtra lucifera. i. luceſ ferē ſe-

generis ſaluandoz t̄ iam corpus

et q̄ sp̄us adeo fuerūt ſolidati di-

uina ḡra q̄ l̄ p̄ ipam lumē eter-

ni ſolis nobis illuxerit: t̄ neqz p̄

ipam guta peccati neqz macula

culpe vñq̄ descendere valuit. Si

fig. gura Gen. vi. vbi legim⁹ q̄ in ar-

cha Noe p̄ qua ſalus mūdo re-

māſit erat feneſtra vitrea: p̄ qua z

lux intrabat habitantib⁹ in archa

t̄ t̄ aqua dñuuij per feneſtrā illā

intrare non valuit nec penetra-

re. Sp̄ualiter per archā nota bea-

tam v̄ginem in q̄ Noe. s. vera re-

quies. s. dei fili⁹ regeuit. Qui crea-

uit me requieuit in tabernaculo

meo. Hures nāqz eius adeo erāt

dyaphane vt per ipſas intraret di-

uina lux angelo nūciantē t̄ hanc

lucem oē ſaluandi pticipant. Ec-

cle. xxiiij. Ego feci inquit in celis

vt orat̄ lumen indeficiens s̄ cū

hoc rāte fuit ſoliditas vt nec aque

alicui⁹ peccati p̄ ipam v̄l ad ipaz

poſſent accedere. volentes igitur

ad eternā perueuire patriā. hāc lu-

cē tota adhesio eſpiciant vt que-

Em. niant. vñ Ambro. ſup Luc. Sit

igitur noble tanq̄ ymago deſcri-
pta v̄ginitatis vita. Marie. in q̄
velut in ſpeculo refulget ſp̄us ca-
ſitatis t̄ forma virtutis. Hinc ſu-
matis exēpla viuēdi tanq̄ in exē-
plari magiſteria probitatis. qd corri-
gere quid fugere qd tenere
debeat is ostendit.

Recepī mlieni vt paſcat
p te. iii. Reg. xvij. Eſultū

honoria cōfert viro ſuo
vrox circa miſteriū ſollicita p̄igie-

n. interdū ad dōmū p̄fissamilias
accedere peregrinos impronife.

qb⁹ p̄ mode miſtrare nō poſſi-
nisi vrofſmediāte miſtraret. Ma-

qdā ſunt q̄ in tñ habēt in p̄mpu-

q̄ volunt vt ſtatiſ ſia videant
preparasse. Sp̄ualiter paterfami-
liaſ de⁹ volens puidere pegrinis

ſ. hoib⁹: q̄ nimio labore lassati q̄
rebant refectionē. v̄ olyt beatam

vrginē ſponsam ſuā eſſe. cui⁹ ſol-
licitudine ecclie filijs venientib⁹

ad p̄iuiniū diutinū habūdanter p̄
uideref. ps. Eror tua ſicut vritis

habūdans in circuitu mense tne-
re. Figura Gen. xvij. vbi legim⁹

q̄ cū tres viri veniſſent ad taber-

naculū Abrae iple vocauit vrox

ſuā dicens. Eſcelera tria ſata ſimi-
le t̄ fac pulmentū qd fecit t̄ viros

illōs reſecit. t̄ tres viri illi angeli

erant: ſed in ſpecie viri erant viſi.

Sp̄ualiter per tres viros illōs ſub-

audi: tres anime rōnalis vires.

qui buſ humana natura angelis
t̄ deo affiſulat. ſ. memoriam intelli-

fig.

n 3

Maria uirgo.

gentia et voluntatem. vel per tres viros illos triplex hominum genus
seu ipsos. scilicet qui fuerunt in lege nature.
qui fuerunt in lege mosayca. et qui
fuerunt in lege gratie. Nam in hoc triplici statu fuerunt homines per
regrini et apparuerunt tabernaculo
Abrae. scilicet militantis ecclesie. Ibi alii
spiritualiter et personaliter. et alii
fidei desiderio. Abraaz vero pater
magne familie dominus deus noster
est. videlicet volens omnibus pro
videre de uno pane. scilicet de incarna
to verbo. puidit. Et idem fuit dei
filius. in quo resecti sunt antiqui et quod
reficiuntur novissimi. Unde Leo

Leo papa in quadam sermone. Verbi
inquit incarnationis prodidit facienda
et facta. et sacram salutis humane
in nulla vnoq[ue] antiquitate cessavit.
quod per discouerunt apostoli hunc an
nunciauerunt prophete. nec sero est
adimpletum quod semper est creditum.
Nec minus adepti sunt qui in illius cre
diderunt promissum: quod quod suscep
runt donatum. Hec Leo. Ut igitur
panis pro humano genere refici
endo sic fieret: vocavit Abraam
Garras. scilicet beatam virginem cuius sancto
vtero ex tribus satis simille factus est

Ber. panis iste. Ber. li. i. de consideratio
ne. Multier ingredi euangelica quod mi
scuit tria fata farine fuit beata vir
go. quod in incarnatione fermento; si
dei sue commiscuit tria fata. scilicet nouum
antiquum et eternum. scilicet aiaz de novo
creatam. Corpore de natura. Id est et
eternum de ynione diuisibilitate.

Gesta super gratias mu
lier sacra et pudorata. Ec
cle. xxvi. Multus potest fu
ror viri citius maluerescere quam per mu
lierem sibi placitam. Exemplum na
turale Rinoceros ferat animal ter
ribile ferens in fronte cornu a cui
in ictu nemo valet protegi. Sed
exposita cora; illo puella uirgine
deponit feritatem et cadens cora
illa obdormit in gremio eius. Spes
ritualiter furor divine iusticie con
tra genus humanum terribiliter er
gebat in tantum quam ictu illius omnes
vellos ad inferos transiuit. Sed uir
go humilis et modesta inuenta est
placita in aspectu eius. cuius amore
captus deposita oculis feritate descendit
in uterum eius. et factus est nobis beni
gnus pector. Sicut. Hester. ii. vbi
legimus quod Elisa uerus dederat super
israel capitale suam. et sub pena
mortis mandauerat nemine ad
illius accedere nisi vocatus. Sed tunc
suasa Hester puella decora nimis
a Hardocheo patruo suo assu
ptis duabus pueris ad suum obsequiu
m. quartu vna sumbris vestimentis
et tegebat. alterius vero brachiis su
stentabat. ingressa est ad regem.
Quem cum vidisset regis magnificen
tiam stupore ac paurore repleta ce
cidit in brachiis puelle predice. Sed
cum rex eius admirabiliter spicere
poterat pulchritudinem descendens de
solito suo erga quam manu tenebat
depositus in signum clementie. et mai
bus propriis sublenauit Hester. et

fortauit ipam: t ad ipsi^o postula
 tionē aū sensit ac domū t ppl^o; illi^o
 ad mortem cōdēnatū liberanit t
 occidi fecē inimicū suū. Maamā
 q^o poplu; suū pcurauerat mori.
 Spūalr p Eluer^o q^o interpretatur
 beatitudo. subaudi deum cui^o co
 gnito. est animari felicitas. Dic
 erat irat^o humano generi pp sedu
 ctionē quā diabol^o illi cōsentienti
 impresserat. t statutū erat omnē
 hoic^o mori. ps. Quis est hō qui
 vine^o t nō videbit mortē aut q^o
 eruet aiam suaz de manu inferi:
 nō poterat q^o pro gratia impetrā
 da ad ipm accedere. q^o sanc^o Jer.
 vii. Tu aut noli orare pro po
 pulo isto: q^o non exaudia^o te. S^o
 inuenta est Hester q^o interpretat^o
 abscondita per qua^o subaudi bea
 tissimā Mariaz que abscondita
 erat mīdo. Sed multuz cognita
 deo. En ysai. vii. vbi text^o noster
 habet. Ecce vgo concipiet filium
 hebrarca veritas h^o. Ecce alma
 scipiet filium. t no. q^o alma idē
 est q^o virgo abscondita. hec igitur
 p̄suasa a Thardocheo ppinquo
 suo. i. ab angelo Gabriele. cui vir
 ginitas cādida d^o eē. ppinqua: in
 trauit ad regē eidē locutura. p hu
 mani generis salute. L^oz igit^o my
 steriū incarnationis audiret: t se
 tñ magnificari cognosceret ob
 stupit. t turbata ē turbatione ad
 miratōis t cecidit i brachiis vni
 us pucelle. No. q^o duas noias su
 peri^o puellas ē uite hūilitat^o t vtu

tē castitatis. vtraq^o istaz fuit i sin
 gulari viginis obseq^o. Ecclit vir
 go bta in brachiis: qn vor illa co
 libina suauissime itonuit. d. Ecce
 ancilla dñi fiat mihi fm vbtu tu
 um. Id hāc igit^o vocē intonuit dō
 celo dñs t altissimi^o dedit vocem
 suā. t ait. Vulnerasti cor meū spō
 fa soror mea. vulnerasti cor meū
 in uno oculoz tuorū: q^o certe bea
 ta vgo l^o placuerit vginitate mul
 ti nibilomin^o magis fuit accepta
 ex ei^o humilitate. Descendit igit^o
 rex excelsus: deposita oiferitate i
 vginatatis vterū. t ex illa fact^o hō
 liberauit populū suū pcutiēs dy^o
 boltū: q^o pcurauit pditionē hūani
 generis p lignuz t ipē p lignū vi
 ctus t p̄dit^o est. Et no. q^o in textu
 sequit. s. q^o rer Eluer^o omnes pos
 sessiones que fuerat Maamā do
 nauit Hester t populo suo. quia
 ipē dei fili^o postq^o percussit diabo
 lū eterne beatitudinis palatia bea
 te vgni dedit t populo credētū.
 Ecce quantā ḡre plentitudinē pro
 curauit nobis vrginalis humili
 tas. maxime q^o queri celi t terra
 capere nō poterat suo. continuuit
 vtero. v n̄ Aug. sup his nimio stu
 pore mirat^o ea alloquit^o. d. Dic mi
 bliaz q^o so sancti sc̄to: u^o m^o: quō
 floren*n*u*c* cādoris t liliū p*u*alii
 sine siucco humane ppaginis t si
 ne ymbre carnalis seminis i sinu
 ecclie germiast^o: dic queso mīhi
 vnicā m^o qb^o māl^o v l^o qdīnī
 tatis articulo i vtero tuo format^o

B. 4.

est filius. Quis deus solus est pater. dic obsecro te per illuz q te tale fecit vt ipse fieret in te. Quid boni egisti que premiu obtulisti? q q̄ potestates abiisti? quos patrones adhibuisti? que suffragia promisisti? quo sensu velqua cogitatione ad h̄ vt acciperes puenisti ut virtus et sapientia patris q̄ attingit a fine usq; ad finez fortiter: et disponit omnia suauiter tot⁹ vbi⁹ q manens: et sine villa sui mutabilitate in eternū tuū veniens: ita castū castellum tui ventris incoheret. et ingredens non lederet: et extens incolume custodiret. Dic ergo mihi quomodo ad hoc pervenisti? Et illa. queris a me qd obtulerim muneris ut mei mater efficerer creatoris. Oblatio mea est virginitatis pmissio. Oblatio mea est humilitas mea. Et iō magnificat aia mea dñm ec. Et sequit qz resperxit nō auro eleuata tunicaz meam non pomposo cultu radiatio aurī ornamētu cervicis mee: aut preciosorū lapidū margaritarū dependentiū aspergit in aurib⁹ meis. Sed resperxit humilitatē ancille sue. venit enim ad humilem māscus requiescens sup maternuz spūm hamilem t'mansuetū. hec Augustinus.

D ece nubes lucida obvbrauit eos **Matt. xviii.**
Naturalē nubes non est lucida ppter spissitudinē. vii vide mus q ipsa nobis luce seu radios

solis et lumē stellaz tollit. Ideo si nubes lucida est: hoc ē supra natūram eius sicut appareret de nube in transfiguratione q̄ fuit multum lucida ultra naturā nubioz. Spūaliter nulla creatura humana ētū est de sui natura: potuit esse lucida et sancta ppter culam tenebrarū et cōdensationez peccati. Et iō cū beatā Maria ī mundo mīda et lucida apparuit hoc fuit ēt p̄suetudinē humanam qz in ipsa rex eternus transfiguratus est. et de furibūdo iudice mūtatus est in piissimuz patrē. Ergo nota per lucidam nubē beatā v̄gine ppter tria in nube lucida reperita. Nam nubes habet secūdare eo q̄ inducit bñficiū pluie super terram. Habet estū tempare qz se interponit inter nos et solem et habet illuminare qz ut dictū fuit supernaturaliter lucida est. sic beatā Maria h̄ tria plenissime habuit. Nam p̄mo fuit secundissima qz habundantiaz pluie gratiaz fecit in mundo descēdere. hs. Descēdit sicut pluia in velus. et tēperat nobis estū divine iusticie cū peccamus. qz se interponit inter nos et deū p̄ cura delictoz nostroz. La siodorus in quodā libello. Tu inquit afflic̄t medica singulis quis tuo nō egcat munere cū oib⁹ pecare cōe. habet in sua luce ducre aut revocare errātes ad termīnū. Ber. aj. sermone. virgo regia ipsa est via per quā saluator venit

precedens de ipsi vtero tanq̄ spō, sus & thalamo suo. & subdit p te accessum habemus ad filiū. Quid benedicta inuentrix gratie. Genitrix vite. salutis m̄. Sig. Exo. xiiij. vbi nubes ignea ducebat filios israel per desertū versus terrā promissōis que ipsos ptegebat etiā ab estib⁹ solis. pdnxit ad petras oreb vbi scientibus data est aq latissima. Spūalr per hanc nubē subaudi virginē gloriosam vt dicū est. que illa superius tria dicta nobis habudāter p̄bet. vt oīs natio beneficio eius gaudeat. Ver. sermo. iij. Ad beatā virginē sicut ad remedium: sicut ad archanum dei: sicut ad rerū cāz: sicut ad negocium seculoz: respiciunt qui ī celo sunt. Et q̄ in purgatorio habitant. Et qui precesserūt. & nos q̄ p̄ntis sum⁹: & qui sequuntur & nati natoz. Et qui nascent ab illis. Illi qui sunt in celo vt restaurentur & qui in purgatorio vt eripiāt. qui precesserunt vt pp̄be fideles iuēnant. Et q̄ sequuntur. vt gloufident.

Edimites legez matris
n tue puer. i. Nulla res est
adeo difficilis quā nō tē
peret matern⁹ amor. Exemplū ha
bemus in natura. Gallina enī cū
sit animal infirmum & debile p
liberatione puloz agredit fortio
rē se. vt canē tc. Et pro educatio
ne puloz suoz multa sollicitudie
laborat. Hoc p tanto dictū sit ad
ostendendū matrē oī feruenti af

fectu filios diligere. Spūalr pec
cator est in p̄nti vita oī cōsilio de
stitut⁹. ppter peccati nissi iuēc cō
silio v̄ginis matris Marie que
singulari prerogatiuā dī aduoca
ta peccatorū & mater. hec. n. oī so
licitudine se iterponit pro filijs su
is. p fortiores se nō dico p. s. con
tradicendo sed dico q̄ euz pecca
tor ex culpā meret mortē ip̄a tollit
viribus inuadit xp̄m precibus &
suffragijs & pro peccatore interce
dit qui istiusmatris consilio aget
cat. de odio reddit caruā & gra
tu. Sig. Gen. xxvij. vbi legimus
q̄ cum Rebeckha mater Jacob
cupiens ipsū Jacob benedictio
nē primogeniti obtinere: vocauit
illum ad se dicens. Studi consiliū
meum fili mi. vade & porta mihi
duos edos & quoquā illos prout
scio patrem tuū libēter vesci. & da
bis illi comedere vt benedicat ti
bi anteq̄ mortā. Et respōdit Ja
cob. Cum sim lenis & frater me⁹
primogenitus cuius est benedictio
est p̄llus timēo ne putans me
illum velle illudere loco bene
dictionis maledictionē recipias.
Ad quem illa. Super me sit illa
maledictio fili mi. Obediuit er
go Jacob. & illa edi pelle imposi
ta collo & manib⁹ Jacob: mi
sit illum cū epulis paratis ad pa
tré qui ipsū primogenitū esse pu
tans eo q̄ vestibus primogeniti
tegebaf benedixit illi benedictio
ne primogeniti. Et constituit euz

dñs dom⁹ sive. venitū cū Jacob
 loquere fuit Isaac p̄t ei⁹. vox qui
 dē vor Jacob est: sed man⁹ sunt
 Esau. Spū alr̄ rebecha interpta
 tur que multū accepit. t̄ bene de
 notat beatā virginē Mariā que
 ceteris creaturis superhabunda
 nit in gratijs puer. vltio. Multe
 filie congregauerūt diuinitas s̄ tu su
 pergressa es uniuersal. P̄ter Isa
 ac p̄rem Jacob q̄ interpretat̄ r̄
 sus subaudix̄ p̄z q̄ est distributor
 t̄ dispensor atq̄ dñator: primo
 geniture celestis t̄ superne here
 ditatis. Sed no. q̄ hec hereditas
 debet iustis. t̄ sanct. hs. Innocēs
 manib⁹ t̄ mūdo corde q̄ nō acce
 pit in vanū manū suā nec irrauit
 in dolo primo suo. Hic accipiet
 bñdictionez a dño. Talc ergo fa
 cit dñs p̄imogeniture heredem
 p̄l. Ego p̄imogenitū ponā illū t̄c.
 P̄ter Jacob lenē sine pillio sub
 audi hic peccatorē meritis t̄ vir
 tunab⁹ spoliatiū. Igil hec piissima
 mater cupiēs pctōrē preuia pñia
 ducere ad ḡfaz ad celestē obitū
 dā hereditatē eū ad se vocat̄ di.
 Studi p̄silitū meti fili mi. p̄l. Veni
 te t̄ audite me: timorē dñi doce
 bo vos. porta inquit mihi duos
 edos. s. p̄tritionē t̄ p̄fessionē t̄ ca
 ritatis mee igne decoquā t̄ illos
 patrī tuo xp̄o dabis vt tibi indul
 geat t̄ bñdiscat āteq̄ moriaris. s̄
 responder pctōr. vide q̄ lenis sū
 sine meritis sine virtutib⁹ sine sa
 tisfactōe nil boni feci cognoscet

me non esse primogenitū. i. instū
 sed peccatorē t̄ impiū: sed confor
 mat ipsum misericordie mater. Et
 tunc peccator virginis fidio cō
 fortatus corde cōtrict⁹ pergit ad
 confessionē. et tangit eum xpus
 manu confessoris. t̄ odorat vesti
 um primogeniti suavitatez. s. cor
 contrictū thumiliatum. Et dicit
 Elor quidez vor Jacob est. ac si
 dicat: vor peccatorum tuor que
 clamat contra te: est vor indican
 di t̄ condemnandi. sed man⁹ i.
 affectiones penitudinis tue te p̄i
 mogenitū effecerunt. t̄ non reco
 gnoscit ipsū esse Jacob. q̄ in qua
 cunq̄ peccator hora peccata sua
 gemit pater iste peccator̄ illorū
 non recordatur amplius: t̄ bñdi
 cit illi in pinguedine terre t̄ rore
 celi: q̄ sibi in pñi gratiā tribuit. t̄
 gloriam in futuro. Ergo optimū
 consiliuz est talis matris que sic
 nouit peccatores ad xp̄i misericor
 diam prouocare. Ber. in quodā
 ser. Si inquit ad dei maiestatem
 nō audes accedere nō liquefas
 sicut cera a facie ignis. Glade ad
 matrem misericordie. t̄ ostende
 sibi tua vulnera t̄ ipsa pro te oñ
 det filio pectus t̄ ubera. t̄ fili⁹ oñ
 det patrī latus t̄ vulnera. P̄ater
 non negabit filio postulanti. Si
 lius non negabit matri interpel
 lanti. mater nō negabit peccato
 ri ploranti. hec Ber.

d Igito suo scribebat in te
 ra. Jo. viii. Ed actu⁹ scri

bēdi requiritur hoc. Primo scrip-
tor: instrumentū quo scribit. tin-
ciura & materia i qua scribat. Et
tunc potest fieri scriptio & illaz ex-
ponere legēdā his qui legere no-
uerunt. Spūaliter hec cōcurrūt
in liberatione illis deprehense &
in liberatione nature humane in
peccato lapsed. q̄ fuit ibi filius dei
s. spūs sanctus. fuit ibi tinctura. i.
sanguinis xp̄i. fuit ibi materia in
qua scribere ē tanq̄ in libro. i. bñ
virgo Maria. Nam ipsa fuit in
qua prius pphete depinxerūt pas-
sionez xp̄i. Et postmodū tempo-
ris processu sanguine xp̄i fuit asp-
sa. Idcirco ipsa obtinuit. viij. spūs
sancti dona vt quilibet etiā possit
legere quātā fuerit passus passio-
nem. Et q̄ magnā. nobis intule-
rit misericordie largitatem. Sig.
Lewi. iiiij. vbi legim⁹ q̄ moy. sep-
ties aspersit altare propitiatorij
quod erat in tabernaculo sangu-
ne vituli dīgito suo. vt per hoc ac-
cedentes ad tabernaculum remis-
sionez peccatorum inuenirent: &
venis propitiaretur illis. Spūaliter
per hoc altare ad quod summus
sacerdos solus accedebat subau-
di beatam virginem ad quā sum-
mus sacerdos noster. s. dei filius
solus descendit ut ibi conficeret
hostiam quam pro nobis imola-
ret. Aspergitur septies sanguine oc-
cisi vituli q̄a septies percussa est
gladio passionis redemptoris no-
stri & filii ipsi⁹. Prio a Simico.

ne qñ audiuit. Et tuā ipsius ani-
mam pertransibit gladius. Se-
cundo qñ audiuit ipsi⁹ tota nocte
flagellari in domo eayphe. Ter-
tio qñ ipsi⁹ vidit castigari in pre-
torio P̄lati. Quarto qñ audiuit
ipsi⁹ ad crucez condēnari. Quito
qñ vidit illi crucē imponi sup hu-
merū. Sexto qñ vidit ipsi⁹ in cru-
ceponi. & manus & pedes ipsius
p̄figi & caput eius corona spinea
coronari & etiā aceto felle mixto
potari. Ultimo qñ vidit lat⁹ ape
riri. Ista oia percussert̄ cor vir-
ginis ex quo patiebatur cor virgi-
nis ut caro xp̄i. Unū Hiero. i qdā Dic.
ser. Quot ingt lesiones in corpe
xp̄i tot vulnera in corde manus.
Quot spine pongētes: quot clavi
pforātes quot ict⁹ carnē rūpētes
tot sagitte per oculos intrantes. &
tot cor & aīam Marie virginis
vulnerantes. vt ipsa dicat nō pec-
caut & in amaritudinib⁹ moratur
ocul⁹ me⁹. Ergo beata virgo alta-
re ē in cui⁹ corde occisus vitulus
sacrificij & sanguine illi⁹ aīa ei⁹ sep-
ties est aspersa. Vō ipsa facta est
liber federis in q̄ scripsit spūssan-
ct⁹. viij. dona spūalia pre oib⁹ ha-
bundant⁹. vt cupicētes deū repro-
pitari sibi accedant ad ipsā & iue-
niāt mīagne misericordie copiam
Ber. an ser. Quis misericordie tue Ber.
obenedicta longitudinez latitudi-
nē profunditatē atq̄ sublimitatez
queat inuestigare. Ma; lōgitudo
et⁹ vlsq̄ ad nouissimū dic̄ inuocā-

Maria virgo.

ibus eam subuenit vniuersio. latitudo eius replet orbem terrarum sublimitas eius superne ciuitatis innenit restorationem. Et profundum eius misericordie sedentibus in tenebris et umbra mortis redemptionem obtinuit. hec Ber.

L. c viii. Tempe caliginis nequit inueniri oportet res que cecidit inter sordes nisi appreheenso lumine per quaque locum ille in quem dignoscitur cecidisse. Spuria humana natura per inceptam primorum parentum custodiam: cecidit inter sordes peccati et culpe sine omni relevatione spe. Quid est de se. ps. infixus sum in limo profundi et non est substantia sed venies virgo beata accesso lumine dino scrutata est hanc reprobata et inuentam posuit in loco debito quod ipsam copulanit ordinibus angelorum. Sigu. Luce. xv. ubi dominus in

Sig. parabolis loquens dixit dragma una perditam fuisse ex. x. Et mulier accensa lucerna revoluit totum domum et inuenit cum alijs. it. posuit vocans conuincinos dicentes congratulamini mihi quod. Specialiter x. dragme sunt. x. creaturam genera rationibus. s. ix. angelorum ordines et x. est natura humana. Ex ipsis enim illis celi pulchritudo consistit. Nam denarius numerus est populus cuiusque sibi ex culpa primorum parentum ut dictum est. Humanam naturam que. x. dragma de cecidit de

mandat innocentem timerit in soribus non erat qui inde posset eripere. Et hoc totus vniuersitas erat turbatum. Sed tunc subuentrix illa mulier sancta et pudica impletuit lucernam. mente suam oleo humiliatis in quam morum lumine diuse maiestatis descendit. Et hec mulier tota revoluit domum quod ipsam naturam quodammodo mutauit totam: ut ipsa fieret mater: virginis tatis tuam pudicitiam non amitteret. Extraxit igitur hanc dragmam de sordibus et ea consunxit. it. angelorum ordinibus. quo facto vocat oculis alias saluadoras. d. Venite ad me oculis quod concupiscitis me deliciis meis adimplemini. Quod igitur est sublimiter. et supra nam beaissima ergo Maria circa nature humana salutem operata est. Unde Hieronimus in sermone assumptionis eius Quod nam inquit non habuistis vobis nescivit. Ignorauit vero mens non capiti humana. patet celum: stupet terra: creatura celestis miratur: hoc totum per卑ile Mariam diuinitus nunciat et per Christum adimpletur.

Em lucem habetis credite in lucem. Jo. xii. Si nito completorio in ecclesia extingunt oculi laminaria excepta lapide que semper stat coronam altari maiori que pro tanto ibidem ardere permittit: quod corpus domini semper manet ibi. Et cum eiusa sacrificia aut aliis noctis tem-

pore aliquo superueniente castu in
diget lumine pergit ad lampadē
illam limine alibi nō inuenio: qz
illa semp ardet. Spūaliter tpe quo
mysterium dñice passionis cōsu
mabaat oē fidei lumen quodāmo
do fuit extinctum. qm̄ oēs eo reli
ctio sagerunt. Sed vna lampas
tūi accensa remāsit. s. beata virgo
i. Maria in qua semp fidei lumē
tuxit t exarsit in ipsa vere charita
is ignis. t h̄ stetit iuxta altare. i.
iuxta crucem in qua pēdebat cor
p̄ xpi. Jo. xix. Stabat iuxta cru
cem Iesu mater eius. In cuius
signū tr̄ibus noctis maiora heb
domode t tenebre fiunt oia lumi
naria extingunt vno exceptio q̄ la
tet sub altari. Nam fugientib⁹ di
scipulib⁹: virgo maria sub cruce re
mansit mente t corde cum filio
crucifix: l̄ corpore iuxta crucē
semiuiua iaceret. Non defecit ne
q̄ deficit aliquādo lumen illius:
qm̄ oēs tpe noctis. i. cū nebula tē
ptationis vrget. t caligo culpe
grauat lucē eius gracie inueniunt
paratā. puer. xxii. Nō extinguet
ig. lucerna illi⁹ in nocte. Figu. Exo.
xxvij. vbi legim⁹ q̄ in templo lu
cerna semper ardebat t nūq̄ de
bebat extingui. Spūaliter beata
ta virgo hec lucerna est que nō
extinguit sed conservat lumine di
uine gracie p̄ bēdo oib⁹ vtatorib⁹
vnde valeant vias salutis videre
nec est tā cecus cui lumē illud re
citudinē vie nō ostēdat. ps. Ju

lumine tuo videbim⁹ lumen. Jo
Ber. in quodāz ser. Ille solus D Ber.
virgo beata tuas laudes sileat qui
te fideliter inuocatā senserit vni
q̄ in suis necessitatibus d̄fuisse.
t quid mirū si adiuvata adest: q̄
etiam non vocata presto est.

Iicut mater vnicū diligēt
filium. sic te diligebaz. ij.

Reg. Tantus est amor
matris erga filium q̄ nūq̄ sati
ans fere oculi visione illius t duz
filius abest a matre de illo semp
sollicita cogitat ut vir posse ains
ab hm̄oi cogitatione quiescere.
Spiritualiter inter oēs matres que
vnq̄ propriū filium dilexerunt:
virgo beata plus dilexit xp̄. Tu
q̄ solus sibi erat filius. tuz etiā qz
sciebat illū esse deū t humani ge
neris redēptorem. tu etiā qz ipsa
fuit plena p̄fecissima charitate.
Lō cludit sigl ex predictis beataz
virginem xp̄m dilexisse plus om
ni matre. Jo cum ip̄e tpe passio
nis sue ab ea seperat⁹ est. multos
passa est dolores: multosq̄ emi
sit gemit⁹: t mīstas effusit lachry
mas: atq̄ his occupata grandi
affectu expectauit resurrectionis
diem. in quo qdem die viso filio
a mortuis resurgēte: ut pie credē
dum est summū recepit gaudū.
Figu. Tob. x. vbi legim⁹ q̄ misso

fig.

Tobia puer a patre cū cirogra
pho in rages ciuitatē medorum
p recuperādis. x. talentis argen
teo angelo sociato. qui patri spo

Maria uirgo.

pondit illū redūcere tpe determi
nato atq; a patre p̄fixo. mater ei⁹
lachrymabat interim irremedia
bili percussa dolore t dicebat. vt
qd te misiss⁹ peregrinari bacu
li senectutis n̄c. pergebat enim
oi die ad loca. vnde filij sperabat
aduētū seu redditū. Et vna dieruz
sic faciēdo aspexit t vīdit familiā
t diuitias illū precedentes. Et sic
p̄lachrymas multosq; plorat⁹ cō
secuta est grādē leittā. Ita vt ma
sus esset gaudium q̄ prius erat
dolor. Sp̄ualr. Per Thobia fili
um Thobie subaudi xp̄s filiū dei
t filiū v̄ginis benedicte. Iḡit iste
dei fili⁹ missus est a p̄e accepto
cyrographo n̄c mortalitatis t so
luto debito infe mortalitat⁹: descē
dit ad inferos. t inde. x. talenta. l.
humanū gen⁹ quo ad saluādos
educēs rediſt. Et no. q̄ denarius
numer⁹ notat humanū gen⁹ cū
ordinib⁹ angelorū copulādū vt su
perius dictū fuit. Itē per Tobiaz
t angelū simul sociatos congrue
potes itelligere h̄tianitatē xp̄i ver
bo associatā i vno supposito. De
scēdit ergo dei fili⁹ seu xp̄s in ra
ges ciuitatē. p solutiōe debiti hu
mane nāe corrupte. q̄ i p̄e per li
gnū p̄soluit t in ligno n̄m exte
minavit p̄ctiñ. q̄ diabolus sub cy
rographo sine dñe oēs vincitos
tenebat vicit ex pugnatiōe in li
gno q̄ miserū hoīem in ligno ex
pugnauerat t q̄ expugnatuz dei

Sic nebat captiuū. vñ Ber. i suis me

ditatōib⁹ desperare vñiq; potiss
se p̄p nimia pctā mea nisi qr v̄bū
tuū dñe. Elerbū caro factū ē t ha
bitat in nobis Ille. n. fact⁹ est
obediens v̄sq; ad mortē. mores
aut̄ crucis. vñlit cyrographū n̄ o
rū'petōz t illō effigies cruci pec
catū crucifixit t mortē. Iḡit cum
ista xp̄s pertractaret post mortes
v̄go Maria multis p̄fusa lachry
mis mulq; qr occupata genitib⁹
numerabat dies rationis ipsi⁹. t
ibat festināter ad loca frequenter
illa visitās vñ filij sperabat aduē
tū qr sacraꝝ scripturā meditabat
assidue q̄ de xp̄i resurrectionē spi
ritu p̄fetico loquebat. Li cū iam
ad terminū resurrectioni p̄fixuz
t determinati⁹ esset p̄uēta b̄uoti⁹
atq; frequenti⁹ lachrymabaſ i se
ipsa dicēs. Quis indicabit mihi
quez diligat aia mea vbi cubat t
vbi gescit: q̄so nūciate illi qm̄ do
lore langueo. O qd te misimus
peregrinari solatiū aie mee. Re
uertere dulcis m̄: dulcescat ama
ritudo doloris mei. Exeat gladi⁹
qui p̄trāsūit aia matris tue. red
de mihi leticiā p̄senite tue: onde
mihi faciētuā: sonet vox tua i au
rib⁹ meis. o sp̄es mea t vita mea
videā te: t sufficit mihi. Lū intra
se v̄go beatissima hm̄ot p̄tracta
ret. Ecce angelorū multitudo. ec
ce xp̄is familia ipsū p̄cedēs q̄ i au
re virginis talc̄ salutationē premi
sit. Regina celī letare alleluia: qr
quē meruisti xp̄s portare allā. re

surrexit sicut dicit alia. hic igitur
anti. ab angelis condita creditur
Quod autem viteri⁹ aditū est. s. ora
pro nobis eccl. factū est ab ecclia.
Agit leuās oculos ⁊ aspiciēs vir-
go vidit xp̄m uigenitū suū ve-
nientē inter aues celi qui sequen-
tē salutationē ei contulit. di. ⁊ sunt
vba Anselmi. O iungit virginum
virgo singularis. rosa celice ame-
nitatis. prelucidū sidus inter pri-
meas lucernas diuinī luminis
susceptivas in tuo Iesu: pre oib⁹
gaude gaudio magno. qz quē de-
um ⁊ hoīem peperisti ⁊ propria
vberib⁹ enutristi. Uidisti in cru-
ce pendentez. Videbis in celo re-
gnatē. videbis oēm altitudinē ce-
lestiū terrestriū ⁊ infernō iclina-
taz eius maiestati. Et videbis oē
robur inimicōp⁹ attriti. post hec
aut̄ verba tā meliflua. beata v̄go
humili voce ⁊ solita ait. Bñdici⁹
q̄ venit in noīe dñi. Et cadens in
faciē suā adorauit illū di. Et nunc
dñi suscipe p̄ces ancille tue. ⁊ pre-
sta. vt si q̄s ad me q̄huis petor⁹ ac-
cesserit corde de cōtrito tuā indulgē-
tiā petitur? Illā habundanter ipse
trafle se noscat. ⁊ calidi hostis in-
sidias in hui⁹ vite exītu securusq⁹
transeat. Et ait ad ipsā dñi. O in-
temerata ⁊ i eternū bñ dicta quā-
ta est tua charitas quanta est tua
benignitas. Tu gloria Ierusalem⁹
leticia israel. Tu honorificētia po-
puli dei. Esto mater misericordie
⁊ peccatorum aduocata v̄l om-

nes gaudeant ad te. consolentur
per te. Et sic beata virgo et iunc-
facta est aduocata nra. Jo Ber. Ber.
in sermone. Maria oib⁹ oia fa-
cta est caritate debitricem fecit se
omnib⁹ misericordie sūti aperi-
it: vt de plenitudine eius accipiat
vniuersi. Captiu⁹ redemptionez:
eger curationē: tristis consolatio-
nē: peccator⁹ ventis: inslus gratiā:
angeli leticiam: filius dei carnis
humane substantie deniqz tota
trinitas gloriam: vt nō sit q̄ se ab-
scindat a charitate eius. h Ber.
Subaudi prudens lector mēnō
asserere seu assertive premissa in
figura precedenti dicere est tamē
quedā pulchra adaptatio q̄ si hdi
cāda sit legentiū discretioni relin-
quo. puto tñ pie credendū eē dñi
matrē. p̄priā que tanta passa est. p
xp̄i passiōe penā in lūt resurrecio-
ne vt ceteros honorasse.

Leuauerūt archā in sub-
limē. Gen. viij. P̄udēs
mercator oēs suas mer-
ces cognoscēs p̄ciosas traxit p̄
us de loco p̄gruēti. Spūalr. Lo-
gnoscēs dei fili⁹ in fēz mariā v̄gi-
nē gliosā ei⁹ eē iter oēs creaturas
speciosā p̄i voluit illi locū p̄para-
re speciosū ⁊ amenū i q̄ ipa subli-
mare. ⁊ p̄ modū cuz celesti cole-
gio descendere ad ipsā sumēdā. Si fig.
gu. ij. reg. vi. vbi legim⁹ David re-
gē tabernaculū fecisse iux̄ domū
suā p̄ reponenda archa fedens.
descendū ip̄e cū electio suis israel

Maria uirgo.

¶ tulerunt archaz de domo amicinadab que erat in gabaa et posuerunt eam super plaustrum nouum: quem cu[m] D[omi]n[u]s tetigisset percussus est a d[omi]no. demum portauerunt archam in locum suum David precedente cui citara cu[m] cantoribus electis ex israel. Spuas[r] subaudi per archam fedeis beatam virginem que tali federe ordinata est. ut videlicet repleta sit gratia et gloria a deo: et nos per ipsam gratiam repleamur. Istud est igitur fedus ut propter nos salvatorem conceperit. Et per ipsum nobis propitiatione procuret. Unde

21. H[ab]l. in quodam ser. Ut enim ad te gratia plena loquar ex gratia debes. O piissima peccatorum gloriosa cui non mirum peccato[r]um restauratio tante sublimitatis existit ea. H[ab]l. loquar. O domina sed sic est multum audito: multum gaudeo. Nos non sibi tecum novis necessitudo intra confederat. sed ut probabis habebas esse quod es nos vero per te id quod sumus. Si non nullus nostra precessisset transgressio non foret secuta nostra redemptio. et si necessitudo non fuisset nos redimit: necessitudo non erat te parere redere peorem. per David ergo subaudi Christum qui tabernaculum. scilicet locum sublimem in celis beate virginis super angelos iuxta celitudinem sue manifestatis parauit. Geniens igitur in die assumptionis cum electis suis Iacob. scilicet ordinibus sanctorum angelorum: recepit beatam archam.

de domo Eliminadab qui interpretatur populus. Gabaa vero interpretat vallis quae eduxit eam de populo mortalium. Et de hac lachrymarum valle sed in plaustro posito eius sacrosancto corpore percussus est. D[omi]na. index qui illud tamquam atque ptauit. precedebat autem David cum cantoribus. scilicet angelis sequentibus apostolis. Et non quod per plaustrum nouum in quo fuit archa posita: corp[us] virginis gloriose resuscitatus et glorificatum intelligitur cui reddita est anima ut tota in sublimi gloria collocaretur sicut pie credidimus super choros angelorum ad celestia regna. Unde nobis gratias tribuit habundantius. Unde Hugo. in ser. supradicto. Id haec usque gloriati gloria prouocata est ut superno regi hereas superius in supernis que in angelicis transierunt dignitatem usque ad superni regis est sublimata consensus. H[ab]l. non posuit id est filius tuus rex quod ex te sumpsit sibi posuit et te regiam de qua sumpsit nec non sanctum est alibi te esse quod ubi est illud quod a te genitum est. hinc nos per te hereditam misericordiam misericordiam gratiam. ventam peccatorum. sublimia infima celestia terrae non. deum homines mortales vitas et patriam peregrini.

22. Escedit ros pariter et manna. Mense xi. Tempore veris quando Philomena castato ros tunc incipit descendere et

fi. philomena.

¶ campi germinare. qz ymber ha
bit et recessit. Spūal mund' diu
suerat pauatis ḡfe dei rore. pp
hyemis p̄timo parenti peccata
Elgei. p̄mo. Prohibuit sit celi
ne darent rotenti. sed cantante ce
lesti ph̄lomēa. s. Gabuele archā
gelo illud dulce cantictū in aures
virginis. Ave grā plena. tc. De
scendit ros de celo. s. dei filius in
uterū virginalem et cū eo dulce
do benedictionis et gratie et cessa
vit gelu amaritudinis et doloris.
Fig. Figura. Iudic. vi. vbi legim⁹ dñ⁹
dedisse signū gedeon ut liberare
tur filii israel de manu Libadiā
per hūc modū. s. qz ipse Sedeon
vellus in area poneret. Et ibi ros
tūi descenderet nulla parte terre
rore p̄fusa qz sic postmodū factū
est. Et sic p̄cuso Libadian genuit
israel multo tempore. Spūaliter
istū fuit signū qd gen⁹ humanū
petebat a deo. ps. Hac mecum si
gnū in bonū dedit domin⁹ signū
de rore celi qd descenderet in vir
ginē glōsā ysa. vii. Propter hoc
dabū vobis domin⁹ signū. Ecce
virgo concipiet et pariet filiū. re.
Qd signū recognoscens David
ait. Descēdet sicut ros in vellus.
Nam ipsa v̄go beata fuit vel q
celestis agnus cooperit⁹ est. Ipla
igitur sola fuit in quā ros descen
dit qz quē celi et terra capere nō
poterant suo gremio p̄misit. Ber.
in sermo. O vēter capatior celis
diffusior terris latior clementis q.

illum continere valuit qui tristibus
digittis molē terre appendit. Mā
in hoc benedicto signo p̄cuso ē
Libadiā. h̄ est diabolus liberati
sunt filii israel. i. fideles et longa. i.
eterna requies vāda est illis i glo
riam eū angeli dei. Ber. in ser. Ber.
Ex hoc inquit te beatā dicunt oēl
generationes qz omnib⁹ genera
tionib⁹ vitā et gloriā innenisti. In
te. n. angelī leticiā. iusti gratiā. pec
catorēs v̄enit inuenient in eter
nū. Berito ergo in te respiciunt
oculi creature totius. et i te et de te
et ppter te benigna manus omni
potētis qeod creauit et recreauit.

Bscondes eos in abscon
ditō faciet tue. psal. xxx.

No. pauo v̄idens pullos
suos n̄ assimilari: nimis eos odit.
Et nisi mater eos abscōderet: oc
cideret eos statim. sed femella du
cit eos clam in abscondito. Et ocul
te nutrit eos q̄usq; creuerint plu
me eoz et patri assimilent. qz nūc
pater intuens v̄idet libēter. Spis
ritualiter. Ellspicēns divina iusti
tia petōres dissimiles Xpo odit
eos querens eos perdere. sed pec
catorēs mater et eoz aduocata scis
licet v̄go benedicta eos sub alis
misericordie sue protegit et abscond
dit quosq; renocet eos a pecca
tis facientq; similes rho p̄fi suo i
virtutibus et bonis operib⁹. Figu.
li. Re. xij. vbi legim⁹ qz Jonatas
et Achimaas fugientes a facie Ab
salon qui querebat eos occidere.

Maria uirgo.

mulier quedā illorū miserta eos
abscondit in puto expādēs velū
super os puto vbi latuerunt quo
usq; fui Absalon abiētū. et sic p
mulierē illā liberati sūt a morte.
Spūaliter Jonatas interpretatur
colūba t denotat animaz huma
nā quā pp candoē ymaginis dei
xps vocat colūbam. Lan.ij. veni
colūba mea. tc. Achimaas inter
pretatur mēdaciū fratrio t deno
tat humanū corpō: qđ multoties
spūi mentif. p. o. mēdaces filij ho
minū in statenis. Hio. qđ p filios
hominū pñt humana corpora no
tarī qđ hō dī ab hūo qđ est terra
p̄hos ergo duos notaū aia t cor
pn̄s: quos cl̄pa reddet dñō odio
sos. Jo statim iurta vindictā dñs
illos persequit ad dānationē. Sz
mater benigna illos ptegens ab
scondit in suis sacratissimis preci
bus t meritisne patris tra eos se
riat t panlati eos de vicijs ad vir
tutes deducit quousq; ad pfectū
bonorū operū pertingat. Et tunc
alacriter p̄bet eos patri. Ecce qđ
pia t benigna mater est ista. Jo
ad ḡaruz acniō es eius beneficij
oīo sumus indigni qđ nō tñ no
bis sed toti mūdo inuenit miseri
Aug. cordiā. Aug. O beata vgo Ma
ria quis tibi valeat digna iura gra
tiarū t laudū precōia impendere
qđ singulari tuo merito mūdo suc
curristi perditō. quas tibi laudes
fragilitas humani generis persol
nit que solo tuo cōmerito recupe

randī aditum inuenit.
Columba mea in forami
nibus petre Lant.ij. Hec
qđ in partib; vltra marinis volē
tes reges t barones aliq magna
noua significare habent apud se
columbam cuius pulli sunt in re
gione illa ad quam noua trans
mittere cōpitū. t ligantes litteras
ad pedes colūbe dimittit illam.
que nequacq; quiescit quousq; ad
regionē illā vbi proprios pullos eē
nouit q̄escit. Et tūc ḡetes regiōis
illī cognoscit illā eē colūbas regi
am. Et accipiētes l̄ras de pedib;
el̄ cognoscit nomia qđ mittit illis
dñs sū. Spi. eram. n. i regione
umbrie mortis: ppter culpā p̄mā
t nullū bonū scire poteramus d̄
placatione eterni erga nos. sed de
mū veniens columba candida. I.
vgo Maria a superno rege mis
sa portauit nobis p̄mū privilegiū n̄ fe
redemptōis t salutis. Fig. Gen.
vii. Colūba reuersa est ad archā
portans oliuā virentē. Et tunc co
gnoverūt qui erant inclusi in ar
cha cessasse aquas diluvij desup
terrāz. Spūalr familia inclusa in
archa erat gen̄ humani origina
li culpa valētā. Cooperiebant. n.
aque hui culpe montes t colles
s. scōs t iustos ut nullū posset ex
tra hui carcerē apparere. Sz ve
niens hec colūba cōs portauit vi
rentez oliuā pacis v̄l delictē recō
ciliationis. qđ ipa effudit t edidit
saluatorē p̄ quē carcer nō sit con

fractus ē. t deo nos recōciliavit.
t ad celi palattū perducti sumus.
Ber. Ber. i fmo. Inuenisti. O bīā vir-
go grāz quā ante te nemo inueni-
re pointit. Inferni. s. captationēz.
petōz liberationē mūdī restaura-
tionē angel' t hoib' p̄solutionē.

Ronus ei' sicut dies celi
t ps. lxxviii. Decet reglaꝝ

maiestatē alr visitare gē-
tem suā t pmittere se videri a sub-
ditis suis t cū illis interduꝝ log.
Et illis grās elargiri p̄cipue qñ
raro ab illis visus est. Jō rex ista
facturus consueuit facere parari
solū v'l tronū et' decori regio co-
gruētē. Et ideo tron' ille paratur
t ornatur m̄upliciter. Spūaliter
Eternus rex a suo populo grandi-
tē stetit remotus. Et ab eodem
extrane' t indignat' ppter culpā
omissam. Sed ip̄is plenitudine
t placationis die aduentientibus:
qñ rex noster voluit se pplo suo
manifestare. Et ip̄m personaliter
visitare fecit solūz sibi pulcherri-
mū. s. virginez glioſam p̄ quā vi-
sus est cū hoib' cōuersari t pue-
figula le brachijs bainulari. fig. iii. Re.
x. Abi lenim' regē Salomonē se
clisse in domo libani tronū d̄ ebo-
re t vestiuit eū auro p̄closissimo.
Et habebat sex gradus inferius t
t sumitas et' erat rotūda t in par-
te posteriori erant due manus te-
nentes sedile hincinde. t duo leo-
nes stabat iutē man' t leticulista-
bat sup. vi. gradus t in illo sedēs

rex Salomon p̄ferebat gratias.
Spūal per hunc tronū subeundi
virginem glorioſam de ebore per
cādīdā virginitatem deaureatam
per p̄fessiūmā charitatē. vi. grad'
inferiorē illa sunt. vi. sc̄tōruꝝ ge-
nera sup quos sublimata sedet. s.
angeli prophete t patriarche apo-
stoli martyres t p̄fessores t virgi-
nes sumitas huius troni p̄ tanto
d̄f rotunda. Quia rotūda in fi-
gura p̄fectionēz denotat eo qđ sit
capacior oib' figuris. Mā subli-
mitas genitricis xp̄i oib' d̄f ec-
clatior t perfectior. Mā est iha cuꝝ
cherubin sapiētissima cū seraphi
ardētissima tc. qz qcti qz p̄fectio
sanctio glie reperitur in sanctis p̄
culdubio puto reperiri in sancti
sanctor̄ m̄fe q̄ exaltata est super
choros angelorū ad celestia re-
gna. vñ Paulus diacon' in ser-
mōe btē v̄ginis. Nec inq̄ mirz
si h̄ admirabili v̄go cūctoz celsi-
tudiez trāscēdat mortalitū. Lū in
hacpte et excellat btōz meritum
angelor̄. Due man' tenet ip̄az s.
due nāe xp̄i. s. h̄umanitas t dīnitas
duo leōes iutē ip̄am q̄si ad custo-
diā er̄hētes t ab heftib' custodiē-
tes sūt duo testā ſic p̄z d̄ yſa. t lu-
ca. xii. Iconelli sūt. xii. articli fidet
q̄ hūt sp̄ t tenuit. In h̄ trono fe-
dēs ver' salomō rex pacific' p̄bet
se pplo fidelii bēignū atq̄ clemē-
tē t oib' p̄fsto ē: ad hūc tronū ac-
cedētib' imēla dona largiri. vñ
de Zinsel. in latō q̄meditatiōib' btē Zins.

Misericordia.

virginis de hoc beneficio profito generi humano gratiarum actiones refertur ait. En domina porta vita. Janua salutis. aditum recuperatiois aula universalis pietatis. causa generalis reconciliatiois. vas et templi vite et salutis universorum. Tu ostendisti mundo dominum et deum suum quem prius nesciebat. visibiliter exhibuisti mundo cratorum suum quem prius non videbat. Tu genuisti mundo restaurationem qua perditur idigebat. Tu peperisti mundo reconciliatorem quem reus non habebat per secunditatem tuam precium; mundus est iustificatus ex te educatus. Leius. sidera. terra. flumia. vicia. nor. et quicunqz ptani humae vel voluntatis sunt obnoxia. Et amissum deus sele gratulans dominam per te quodammodo resuscitata et noua quadam ineffabili gratia dotala. hec Anselm.

De Misericordia.

filius alterius metuit sunt misericordia. sedemusque interdu subponit galline oua anate que souces pullos inde natos propios putabas magna gubernat sollicitudine. sed inuenta aqua pulli anate propria natura inclinati relinquit gallinas et intrant aquam. Gallina vero per litus vadet eos cupit reuocare ab aqua. vocatur post eos. sed sequitur illas remittit eis magis diligenter aquas. Spumaliter deus souet oes sua grata habundantia. non cognoscuntur preciosas futuri quowqz peruenientiam

ad discretios ipsos. Sed tunc apparet quod sunt filii dei et filii mundi qui de mundo sunt inuentis aquis fluxibilibus terrenarum delectationum relinqut deus et se immergit in illis. Et nihilominus Christus de littera sacre scripture nascitur de hymenio aquis educere ne ibi submergantur primi eius inextimabilia bona. Sed potius vana diligentia certa et secura Christi et eius vocationes negligunt. unde ipse Matth. xxvij. illos loquitur dicens. quoties volui congregare sicut gallina congregat pullos suos sub aliis: et noluisti. Demus videns deus eos non velle reddire eos permissit in proprio peccatis iterimi iuxta quod in ps. scriptum est. Noluit benedictionem et elongabit ab eo regnum. Figura. Num. xiiij. ubi legitimus quatuor exploratores missi a Moyse ad terram promissionem redissent inde et fructus secundum talissent egregios et populo ostendissent. ut animati affectione regio illi ascenderent ad obtinendam terram. predicterunt et eis secunditatē terre et patrie pulchritudinem. noluerunt nihilominus sequi Mose et volentes ipsos ad terram illam de mandato domini introducere. sed proibuerat cepe et allea quod dimiserat in egypto. et voluerunt Mose lapidare. ex quo deus religit eos in deserto et moritur sunt. et ex oibus exstenti bus egypti non intrauerunt terras promissionis nisi tres milii. Spumaliter cupiunt nos versus Mose. I. Christus qui in aquis delectatiois vultus prius manifestavit

flonez h̄e nolunt et h̄ui⁹ delectatio
nib⁹ educere ne submergamur
in illis nobis p̄bet fruct⁹ ceterne re
tributiois p̄teplādos. vt ad p̄fiaz
illam m̄cte ⁊ corpe p̄ficiscamur.
Clamat.n. Atiue exploratores q
terrā illā lustrauerūt in aures no
stras. describētes fruct⁹ illos vt ē
Paul⁹ ⁊ ceteri apli pphete ⁊ do
ctores dulcedinē illi⁹ glie oñdūt.
Sed quorūdā appetit⁹ p̄ctō: n̄ ar
dēt⁹ iheret fētūs alleis ⁊ cepis
egypti.i. ardenti⁹ desiderat inolui
voluptanb⁹ tenebrarum carnis ⁊
mūdiq̄ aliquē sustinere laborez:
Qseq xp̄i vestigia p̄ pnie vias. Jō
a xp̄i misericordia d̄relicti: pereūt
in vijs suis prauis ⁊ duris obſti
nationib⁹ p̄ nihil h̄ntes terram
desiderabile. vñ Grego.in ome.
Sint lūbi vestri precincti tc. sic
dicit. Ultissim⁹ est patiēs redditor
qr̄ p̄ctā hominū ⁊ patitur ⁊ red
dit. Nam quos dūt ut suerātur
tolerat nō queritos duri⁹ dānat.

POpulus incedebat p̄ viā
olinc.ij. Reg. xv. Inter
alias arbores terre olin
df ec̄ secūdior. semp. n. retinet vi
rorē ⁊ semp in ipsa q̄si flores aut
fruct⁹ inueniant. Et nota q̄ l̄ fru
ctus olin sit gustu amarus tñ re
ductus ad oleum est utilis ⁊ sua
ute. Conditur ex eo cib⁹. Caput
vngit. ⁊ nutrit lumē. Spūalr
p̄ olin subaudi diuinā misericor
diā p̄ quā celū repletū est salu
die. qr̄ nō ex opib⁹ n̄fis instituti

sum⁹: sed per suam misericordiā
saluos nos fecit. vñ ipsa misericor
dia de se dicit. In p̄o. Ego inquit si
cūt olia a fructifera in domo dñi.
Null⁹ vñq̄ hoiu⁹ celū intrasset:
nisi m̄ja ip̄um illuc introdurisset.
vñ sicut olia remi ⁊ estui suum
p̄bet virore. sic diuina misericor
dia p̄ctōrib⁹ ⁊ iustis suu⁹ p̄bet v̄
rorem. p̄o. Moies ⁊ iunēta salua
bis de⁹: quēadmodū multiplicati
misericordiam. Et l̄ misericor
dia exigit in p̄ctōre amaritudinē
pn̄ie. n̄ h̄lomin⁹ hec amaritudo
vertit in dulcorē: qr̄ ex ipsa cōdit
ois virt⁹. illi. n. misericordia do
mini acceptaret opa n̄fa ⁊ suo sa
pore seu p̄inguendie grata beo red
deret: q̄cqd facere possem⁹ eēt illi
pidū. vñglitur ex ea caput n̄m.i.
xp̄s vt mitescat. vt cū irat⁹ fuerit
misericordie recordet. lumēt ēt in
tellect⁹ n̄fi nutri ⁊ accēdit affectū
Jō misericordia dñi nobis via ē
ad gliam. Sigura.iiij. Re. vi. Sa.
lomō fecit portas tépli: de lignis
olinaz. vbi ip̄e de⁹ accipiebat ho
locasta accepta ⁊ dicebat domus
dei. Spūalr xp̄s ordinavit introi
tū celi de lignis olinaz. i. de openi
bus misericordie vt nulli claudit
debeat: s̄ oēs possint ingrediat̄
p̄ctōres q̄i iusti. Hazzp̄ ip̄as por
tas ingressi sunt p̄ctōre elatrices
meretrices: ⁊ publicani ⁊ quotq̄
vnam viā salutis ingressi sunt p̄
viā misericordie ingressi sunt:
Ber. sup can. propter mansuetu. Ber.

ānem que in te p̄dicas dñe Iesu
bone currim⁹ post te audiētes q̄
nō speras pauperē. p̄tō: ē non
abhorreas. Non horruisti cōfūcē
tē latronē. nō lachrymantē pecca-
tricē. nō cananeā supplicantē. nō
deprehensam in adulterio nō se-
dentem in tholoneo. nō deprecā-
tem publicanū. nō negantē disci-
pulū. nō persecutorē discipulor̄.
non iplos crucifiores tuos. In
odorem ergo vnguentorum tuo-
rum currimus.

Licit saturitate in alias eo-
mī rū ps. xv. Sc̄m sapien-
tis sūcūrū: prudēs homo
debet esse memor egestatis habu-
dantie tpe. vt ita v̄z sibi prouideat
dū pōt vt dū t̄p̄ fertilitatis tran-
sierit et̄ fūmat penuria. Idcirco
mittit Salomon nos ad formicā
q̄ estiuo tpe sibi puidet p̄ rema-
li. Sp̄cialiter dū sum⁹ in vita p̄nti
habundam⁹ misericordie divine
largitate. Sed illo tpe cōsumato
for̄ misericordie excludit. t̄ nō in-
veniēt n̄sī iustitia. ps. In die mā-
dauit dñs misericō: diā suaz t̄ no-
cte canticū cl⁹. s. Surgite mortui
venite ad iudiciū. Jō debemus

Sigu. nobis dñi dies est puidere. **Sigu.**
Gen. xli. vbi legim⁹ P̄d haraonē
sōnnū vidisse q̄. vii. vace p̄ in-
guissime p̄cedebāt: t̄ tenuissime
sequebanfillas. qđ qđē sōnnūz
Joseph exponēs dixit. vii. annos
priorēs tante essent habundantie
qđ nō possent homines frumentū

ta t̄ alia nascentia in terra recon-
dere t̄ q̄ in. vii. alijs sequentibus
talib⁹ cēt egestas: q̄ neq̄ meti ne-
q̄ arari posset terra neq̄ daret
fructū aliquē. Sp̄ualr̄ p. vii. p̄ce-
dentes annos fertiles subandi tē-
pus v̄te presentis qđ v̄lnt nu-
mero septenario. in quibus adeo
deus implevit terram sola miseri-
cordia vt nullatenus possit ei⁹ co-
pia exauriri. ps. Misericordia
dñi plena ē terra. Sed pacto v̄te
p̄ntistpe tanta est futura egestas
vt neq̄ precio neq̄ dono poterit
misericordia rep̄ri. Jō disp̄sator
bon⁹ dñs yesus xps voluit prece-
dere misericordiā iudiciū vt pu⁹
nob̄ exhiberet medicinā salutē q̄
ferret penā p̄ pctis. Jō q̄ d̄ misse
ricordie habitudantia nō se fulcie-
rit in vita p̄nti: In egestate futura
p̄bit. vnde Elog. sup Jo. Nullus Bi-
sinq̄ nobis ī fidē quā tenemus t̄
ēnticiam⁹ d̄ iudice xpo scrupulus
dubitatiōis remēat i corde. v̄cīt
xps p̄mo saluare postea iudicare
eos iudicādo i penā q̄ saluari vo-
luerūt eos pducēdo ad vitā q̄ sa-
lute nō respuerūt p̄ma igil disp̄e-
satio dñi n̄fi Iesu xpi medicina⁹
est nō iudicialis. Nā si p̄mo v̄e-
nisset iudicatur⁹ nemīcē iueniiss⁹
cui p̄mia iustitie redderet. Quia
ergo v̄dit oēs peccatores t̄ nemī
cē esse iūtūcē a morte peti prius
erat misericordia p̄rogāda t̄ po-
stea exercēdū iudiciū.

q Si seminat in bñdicio-
nib⁹ de benedictionib⁹ t̄

metet. s. ad Chor. sr. nota q̄ fī
diuersas terre dispositiones pru-
dens agricola diuerſa ſemina mit-
tit. vnde videm⁹ q̄ alta eſt terra
frumenti alia leguminū re. Spi-
ritualr terra nfa. s. vita p̄nſ mnl-
tu eſt apta t fertilis ad pducendū
optimū fructū ſi ibidez ſeminabi-
mus ope misericordie. naꝝ ex eo
q̄ misericorditer hic elargimur te-
pore eterne messis recipiem⁹ cen-

ſigu. implū. fig. Ge. xl. vbi Pharaon
aī vidi i ſōnio. viij. ſpicas plenaſ
pululātes i culmo vno. Spūalr.
p. viij. ſpicas ſbaudi mīe ope q̄
plēitudo apprebati culmie latissi-
me mēſare celeſtis p̄tie Luc. vi.
Bēſurā bonā t pſeritā t coagita-
pe. tā dabūt i māl⁹ v ſis. Pe. ra. ſu-
per B̄bat. In regno inq̄t celi co-
rā oīb⁹ angeli p̄nētu resurgentium
q̄ Elbel paſſus fit q̄ mundū ſua
uerit Moe. q̄ Elbraā fidē habuit.
q̄ moy. legē tulerit de⁹ tacet t cla-
mat ſolū q̄ paup comedit di. eſu-
riat t non dediſtis mihi mandu-
care ſitini re.

Misericordia edificab̄t in
m celis ho. lxxviii. Volens
errigere magnū edificiū
alicubi q̄rit bonos artifices. nā ſi
boni erūt artifices bonuz erit edi-
ficiū vt per locū a cā argui ſolet.
Spūalr de⁹ cupit ſplere edificiū
in celis magnū t bonuz. Jō q̄rit
artifices illi⁹ artis q̄ magis ad pſi-
ciēdū illō ſgruāt. Inter alias. n.
arteſ misericordia eſt ſgruentio-

q̄nī p̄ arte illā celeſte edificiū lon-
ge pl⁹ pualuit. naꝝ ars illā illō fra-
ctū ac dirupti⁹ repauit. Jō q̄rit
artifices arte mīe p̄tōs: p q̄ ſoſit
iſe dñs iſcepta p̄ficerē. fig. ii. fig.
Re. v. vbi legim⁹ q̄nd Grā rex ih̄
ri mifit artifices ad David q̄ ſcie
bāt opari t ligna cedrina t illa q̄
regrebat ad pulchritudinez edifi-
cij. vt fieret dom⁹ i civitate dauid
spūalr Grā iterptat ſuſitā ſteſti
pdestiatiōis qđ in mēte dīna ſuit
ab eterno ordiati⁹. p̄f. n. ip̄z execu-
torē hui⁹ ſteſti pſtituit vt fidelr illō
exeq̄ref. p̄s. Tefi meuz fideleſ ſi-
li. Iſte iſgit executor vt p̄ficiat op⁹
celeſte t ſteſti eternū adiplateſ f̄z
p̄nſ mādattū q̄rit p̄linue artifices
mīe t illos mittit ad p̄fiez. Eſtote
inq̄t miſicordes ſic p̄f vester ce-
leſtis miſicors ē. Et alibi. B̄ti mi-
ſicordes q̄nī iſtī mīaz pſequāt.
Et quod xp̄us facit vt prudens
p̄f p̄prios filios ditarī cupiēs. q̄r
docet eos arte lucratorem. h̄ eſt
mīaz: q̄ hō lucrat celū. iō cū xp̄s
ſit oīum artifex oīum h̄nō ſciam-
nō mīn⁹ filijs ſuis dicit miſicordiam
volo t nō ſacrificiū quoni-
am. null⁹ arte illa priuat⁹ et ſi oīuz
artī ſcientia poleat nequac̄ ſi
p̄ſpectu deſidone⁹ reperiſt. Unde
Leo papa in ſermōe appiſtōnis.
mīe inq̄t v̄tus ſata eſt vt ſine illa
cetere ſi ſint. pdeſſe nō poſſiſt. q̄
uīs. n. quiſ ſidelis t cautus t ſo-
brius ſit t alijs maioriſbus orna-
tione v̄tutibus ſi miſicors nī nō

est misericordiam non metetur.

C De Morte.

q **E**lio dimisit lapide angu
larez Job. xxxviii. Mot.

q **S**pūalr p lapide sic in pui
so ambulantes ledentem subandi
mortē humanā q̄ gradētū gres
sus tanto fortis pistrat ac pcutit
quāto i cautores ac securiores se
repit. **E**st. n. admodū lapidis agu
laris q̄ querctiq̄ caderit rectus

g remanet pp suā eq̄ilitatē q̄ mors
sup oēs equaliter cadēs etiaz oēs
adeqt̄ potentias diuitias magni
dine t delicias vero i cū disrūpes
nec est q̄ possit suo ipetu resistēr.

Sig. **S**ig. Daniel. 1. vbi vidit Habuc.
statuā cuius caput erat aureū. bra
chia t pect̄ argentea. corp̄ seu vē
ter ereus. crura vō ferrea. pedes
tū habebat de luto. Sequit̄. Ex
cissus est lapis de mōte sine ma
nib̄ t percussa i pedib̄ statua cō
minuta est t redacta in fauillam.
Spūalr p hāc grandē statuā sub
audi diuitē t magnatē mūdi hu
sus cui capt̄ aureū p nobilitatē
sanguis. pect̄ t brachia argentea
p pecunie quātitē. in cui acq̄satio
ne diues corde manib̄ t brachijs
operat. corp̄ t venter ere p quez
famā subandi. **E**st. n. ea sonorosū
p crura ferrea nota fortitudinez t
potētiā. Sed pes luteo seu tere

denotat mortalitatē. **E**xclit lapis
de monte divine institutio. s. hūana
mors quā manū dñi fabricat̄ nō
est q̄ deus mouē nō fecit nec de
lectatur in pditione vincentiū. sed
miseri parentes nfi ad illā virib̄
accesserunt. **H**ic igit̄ lapis pedez
statue pcutiens reddit improuise
oia in fauilla. nec est q̄ valeat suo
furori resistere. q̄ adeo est ei im
petus incertus t in mō t in loco q̄
t in tpe q̄ humana prudētia illi
sufficit minime puidet. vñ Aug.
t. iii. soliloqoz. **I**lla īgt optuna:
mors mille modis q̄tudie hoies
rapit. **H**ūc nāq̄ febab̄ illū op̄
mit dolorib̄. **H**ūc plumbit fames.
illū sitis extigit. **H**ūc mors suffo
cat aq̄s. t illuz plimit flāmis. **H**ūc
iterim lazo illū dēub̄ bestiarū.
Hūc trucidat ferro: illuz veneno
corrupt̄. **E**t sic mors tot mōis hu
manā vitaz miserā finire pellit.
Et nūc sup hec oia magna ē mi
seria q̄ cū nūp̄ sit morte certius:
nūp̄ tū incertius hora mortis.

Ecit sibi cornua ferrea.

f **iiij.** **R**e. xxii. **M**o. q̄ nā p
uidet bestijs p̄ p̄p̄ deſe
ſione de armis. Et q̄ ſit quedaz
carentia denib⁹ ſufficientib⁹ ad
mo: dēndū puidet ſibi de cornu
bus ad ſeriēdū: t ſignanter dedit
duo cornua bestie vt poſſit vndi
q̄ fertre. **S**pūalr mors vō cornu
ta bestia duobus armata acutissi
mis cornib⁹. vt fertat ad dexteraz
t ad ſinifram. s. vt ſuuenes t ſe

nes diuites & pauperes suis ictibus conterat. **Fig.** dan. viii. vbi p dicit^o Dan. i. v. visione dum esset in gressu: ante portam paludis vidit arietem habentem excelsa cornua: & unum altero excessius: & ventilabat cornua & orientem & occidentem. & aquilonem & meriditem & oes bestie non poterant ei resistere. Spūalr per hanc bestiam notatur mors ut dictu ē. duo enī hēt cornua ut si q̄s vnu horū subterfugit reliquā nō evadat. percudit in oriente. s. in etate puerili. & percudit in australi. q̄z in intemperie humida & calida. Et percudit ad aquilonem frigidū & sicuz q̄z in senectute. Et percudit in occidente q̄z aliquos & sqz ad decrepitas experiat etate. & illos ferit tanto molestius & cito plures illā precedit ge mitus & dolores sperate salutis.

Sc. vñ Señ. ep̄la. x. **Alia** inq̄t genera mortis speci mitia sunt. desinit morbus incendiū extinguit. mare quos hauerat eadē hora isorbet. prolecit i colomes gladiū milles ab ipsa peritūri ceruice reuocat. nihil aut̄ h̄z q̄d speret quē ver crepitas ducit ad mortē. Sed ne mortis aculeo durius persistatur docet. prudere remedium dicit^o doct. vñ in li. de nālib^o q̄nibus. **Señ.** Effice tibi inq̄t mortē familiare cogitatione ut si ita soror tulerit: possis illi etiam obuiam exire.

L Lūc manus tua dducet me & tenebit me dextera

tua. **ps. cxlviii.** Si interduz latrones & malefici scirent se transformare in patria vbi fortunā fecerunt sepe furcas vitaret. **S**z nos videmus q̄ prudens & caut^o iuder illos ibi capit vbi securiores se putabāt. Spūalr si peccatores vite p̄nitis postq̄z & dei sui peccauerit sc̄incit se transformare & transference de peccator p̄ pniā ad gloriam eternā iuder nō cognoscere illos & euaderent infernale patibulū. **S**z q̄z fidunt in iuventute & sanitate corpora: manū: iudicis per suū militem. s. per mortes capitillos q̄n securiores putabāt persistere. **Fig.** dan. v. vbi legim^o q̄z dū Baldasar rex babylonis se c̄llet grande conuicū optimati optimatisbus suis ut vasis templi abutere in potu cōcubinaz sua rū in eadē hora apparuit manus scribentis in pariete hec tria verba. mane thethelphares. que vñ deno rex perterit: fecit cōnvoçari magos caldeos multa eis verbis. p̄mittens si sensū scripture exponeret. Sed nescierit. Demum Daniel introductus sic scripturas exposuit. Mane hoc est. Num eratū est regnū tuū o rex. i. numerus dierū regnī mihi cōpletus est. Thethel hoc est dicere. Apensus es in statera & iuuentū es minus h̄ns phares. i. diuissū est regnum tuū & datus est medis & persis. Et hec sp̄leta sunt nōcie sequenti ut dicit magister i historia. Spūalr

Baldasar interpretatur venit turbatio et designat peccatorum ingratum et dico p ipsius expectantum conversionem non tamen controversi. Idecirco divinitas per eum irritata sive exorta sita mittit super caput eius turbationem. Ebusque enim vasis templi: quod memoria: voluntate: et intelligentia prebeat carnalibus voluptatibus et terrenis delectacionibus occupadas quibus celestia dona debuerant contemplari. Sed cum se putat securus atque felix residere floribus Iunemente circundatus delitatis et turbibus divinitus et sanctitate coadiutus subito mors repetita irruens salace; spem atque fugacem quam miser in predictis postuerat dirrupit et periret. Et tunc Baldasar. i. peccator. hac perturbatione fuit iprouisa. Juget caldeos magos. i. medicos introduci ut salma eorum mercede ad habeant remedium a morte. O inscipiens puerum patet. n. ruine mea tu manu prohibere cui habere ne queant mortes et colles mundi. Huius nihil predictum medicorum subuentio. Non est. n. ars neque scia a domini. Introducat Daniel. i. divina sua et irreuocabilis definitio. dicit. n. numeratum est regnum tuum quod compleatus terminus est et tunc quo expectat abusus es in oī prauitate ingratiudinis. Eum appellus es in statu examinis et inuenitur es minus huius quod ymaginem tui crearis non curasti fuare intacta. Tale tabibi permissa. i. memoria intellige

tia et voluntate dissipasti sine lucro spirituali et sciebas dominum tuum ex his talentis expectare a te spiritualem usuram. Et ideo hec sua a domino tuo lata: ut dividat regnum tuum et una pars def medis et alia persis. hec sic expone quod regnum hominis est ipse homo ex duabus existens regionibus. s. et spirituali et corporali. i. ex anima et corpore. Hec est ergo sua lata manu domini ut regnum illud sit dividum. et quod una pars def omnibus corrodenda. s. corpus. anima tradatur demonibus igne perpetuo cruciada infernali. Et tunc mors potentissima haec suam presto est executioni mandare. p. igitur divinitus insipientia et spes vanam cum videant alios minores deficere et ipsis non pensant qualiter agant caute ac si fedus perigissent cum morte. unde Gregorius in libro. retractans illud Job. Blumer anno incertus sic ait. Cum spicit ipsi quod ipsa floret. Et penitare negligit quod in interitu ducit: in vita carnis fiduciam ponit eaque diu permanere existimat quam ad tempore tenet. Solidat in elatione animus: quod repetita mors subrepletat nonque considerat: quod sit incerta eius felicitas nonque pensat. Nam si in certitudine vite prius consiperet incerta pro certis nunquam teneret. Itte falces quod mature sunt messe. Job. s. Mota quod prudens agricola agrum proprium occiosum existere non potest dum tempore adest germis. Quoniam

enī inde elevatū est frumentū: in terdum seminat rapas vel aliud quod sentit tempore illo nasci aptū. **Io** sollicit⁹ est cum māturescunt messes illas metere. **Spiritualis** agriculta p̄nitis vite teste dñ⁹ de⁹ est q̄libet n̄m est fruges q̄ i hoc agro fructificare d̄z: videm⁹ q̄d semina in agro permittunt v̄sq ad temp⁹ messiū: tunc falce metunt: nec v̄lra permittunt i agro etiā que sunt acerbe t immature si mul cū mātūris metunt. Sic loquēdo ad p̄positū. Deus in hac vita nobis m̄crendi tempus concepit: vt ad mātūram messes uenientes reponamur in horrea dñi. s. in eterna vita t non trādāmūr cū paleis ad p̄burrendū. q̄r nisi tpe debito p̄ducām⁹ fruges debitas nō p̄mittet nos ampl⁹ dñina iustitia in hoc agro p̄sistere: sed falce mortis nos d̄ cāpo v̄ste p̄nitis delebit sine dulces p̄ducērim⁹ fruct⁹ sine acerbos. **Fig. Epoc. xliij. vbi b̄tio Jo. xi.** dicit cui dā angelo precipi vt metet: q̄r mature erant messes. Elenit in q̄t hora vt metaf. Et missit falce suā in terrā t mesuit terra. Et in eodē capi. immediate sequit. Et aliis exiuit q̄ habebat falcem acutam t angel⁹ q̄ habebat potestatē sup ignē dixit illi q̄ habebal falce. **B**itte inquit falce acutam t videmia botros v̄ne q̄o fecit: t quod v̄ndemiauit missit i lacū ire dei. **Spirituāl** lbaudi p̄ fal-

cem humānā mortem. rō est. q̄r quāq̄ sp̄ice dum sūt in agro vna altera maior atq̄ longior sit. Tū verius radicez per saltis decisio nem oēs intenūt equales sic facit humāna mors. Nā l̄z in agro humānae vite v̄nus sit altior t ex cellētior altero nobilitate: t diuītiātū magnitudine: tū morte illos metente t in manipulos reducente: si quis aspiciat oēs eqnales inueniet. **E**xemplū habemus **Etc.** in Diogene phō qui nullaz disserentiā inter ossa ignobilium t nobilium potuit inuenire. Subaudi igitur per primaz falce metentem messem: mortē iustorum: qui de campo presentis vite t aduersitatē vīpibus multaz afflictionuz p̄bani. arentes devenerut. ad pfectā mātūritatē t metunt ne amplius grandines t tēpestates eos pterant t ne cadat super illos v̄lino estus. Et est illop̄ mors p̄ciosa in sp̄ciū t n̄i. q̄ alii v̄o ange lu falce acutā tenētēz cui angelus p̄tātē h̄is sup ignē dicit vt vide miaret botros t c. Subaudi mortem damnatorum dequa in ho. **M**ors peccatorū pessima. Dabulus est qui p̄tātem eternā ignis seni supplicij dñi p̄mittēte iubet eos videmiarū t elevari de vinea p̄nitis vite: q̄n v̄z completa est eo rū malitia: q̄n debito expectanti tēpore vt ruas dulcium operatio nū p̄duceret. Dederūt labiūcas iniquitatis t malitiae perseuerantēs

MORS.

sancte pnia in oī malo. Decisi. n. de
vita pñti acutissima morte eo qd
in substantia sola haberet requie:
nihil de suis nouissimis cogitan
tes plciunt in lacu inferni vbi cal
cabunt & pñmen opa eoz. Et quā
tā sūpserunt suis prauis opationi
bus delectationē: tanta dabūtur
ullis tormenta & luct. & quāto se
eleuauerunt ē deū in superbia &
abuſione tñi in tormentis veſcienſ
In confusione qr terre eoz vinea
ab eis eleuabitur vt iam meritoz
fructu amplius pducere nequeat
& dabat agricolis alijs. s. demoni
s. qui fructu vīne iustitie reddent
put exigit divina altitudo. Ende

Aug. 1. confessionū. Illa inquit ē
pena peccati iustissima et amittat
vnnsglqz qd bene vti noluit cuz
sine vlla possit difficultate si vel-
let. & q sciens recte non facit amit-
tat scire qd rectu est. Et q rectum
facere cum possit negligit amittat
posse dum velit.

Icū exit fulgor in orien-
te. Barth. xxiiij. vlo. q
eadez cā tonitru & fugu-
guris & quasi eadez res est. s. per-
cipitur duobus sensibus. s. auditu
& vlsu. videi. n. p. fulgor qd au-
ditu tonitru. sed tñ simul sūt: qr
bec prioritas ex parte sensus est.
Litt. n. spēs vīibilis multiplicat
qd audibilis. quia ad sensum p. z.
Si quis pcutiat ictu magno ali-
qd a distantibz prius videi pcul-
tionis ictus: & postmodū auditur

sonus eius. Ita est. n. de tonitru
& fulgere. Sed interdu est sonus
& fet simul. Et tñc valde pericu-
losa res est. qr est signu qd sit pro
pe nos. Spuaſr. Scriptura sancta
vocat mortē fulgor ratio est quia
cursus fulguris est ab oriente in
occidens. Et cursus mōris est
a nativitate vlo ad finē. Nota er-
go q mōris ista est idē cū morte
illa quā sacra scriptura clamat cū
dicit. statutū est oībus hoībus se
mel mori. Eisdem continuo hoc
fulgor hunc & illā percute. S. non audim⁹
vocē dicentis. Bo-
rieris tu & nō vīas. Ideo nullo
mō credim⁹ nos esse mortuorū.
Exemplū. Ille. n. q est in nauicu-
la velociter transeunte cuz alteri
nauicule transeunte obuiat appa-
ret qd illa trāseat. & qd sua imobi-
lis pueret: cū tñ vtraqz pariter
vadat. Sic igit hoīes in carne b
carnē viventes vident cōtingue vt
te pñtis fluxum erga oēs & tñ se
putat cē imortales. S. no. q pe-
riculosa res ē qñ siml videi & au-
ditur. nō. n. pōt paueri. Sic pe-
riculosa res est qñ peccator dñs/
nā scripturam nō audit in vīta. s.
expectat experiri & audiare quādo
mōris percussit eum repentina.
Tūc. n. pauerere nō poterit. Se-
ne. In eyla. L. Te dementē & ob-
litū fragilitatis me: si tunc times
mortē cū tonat dico. Higu. Exod.
x. vbi legimus q per totā terrā
egypti facta sunt tonitrus & ful-

gura igne admisita simul cū grā
 dine t mortua sunt in menta que
 extra domos inuēta sunt. Spūa
 liter per egyptū qui interpretat te
 nebra sbandi cecā vitā peccatorū
 oculos habentū t nō videntū.
 Siunt eis subito t improviso ful-
 gura t tonitrua qñ cū mortali in-
 firmitate arripit eos timor gehen-
 ne: sed qz extra domos pnic repe-
 riunt vagantes per agros vanita-
 tis vite pñtis putrescētes vt sumē-
 ta in stercoribus carnis descēdēs
 super eos repentine mortis tem-
 pestas subito extinguit: t a demo-
 nibus eis insidiantibus rapiunt
 in hora mortis. Grego.li.vi.mo-
 ra. Antiquū hostis ad rapiendas
 peccatorū aias tempore mortis
 crudelitatis effrenat violentia. t
 quos viuentes blanditijs decipit
 seculens moriendo rapit. audire er-
 go debemus tonitruu t sacre scri-
 pturē di. Abi te inuenio: abi te tu
 dicabo. Jō docet nos sapientēs con-
 siderare nouissima nra vt nō pec-
 cemuo: sed semp sim patet. vñ
 Grego.xij.mora. Qui cōsiderat
 qualr erit in morte semp pauid
 erit in operatione. t in oculis suis
 quasi nō vniit. Unde veraciter
 oculis sui conditoris vniit. nihil
 qd trāseat appetit. cūctis vñc pñtis
 desiderijs h̄dicit. t pene se mor-
 tuū cōsiderat q moriturū se minie
 ignorat. pfecta.n. vita ē mortis ini-
 tio: quā dū iusti sollicite pagū;
 culparū laqueos euadit.

Congregat⁹ est ois pplo
 ante portā aquaz. Hic
 mīc. vlii. Nulla est vía
 adeo longa tūmodo sit finita q
 per intrandi assiduitatē aliqui nō
 cōsumet: t ad terminū veniat.
 Spūalr pñs vīta ē qdaz via iter
 duos inclusa t termiata termios
 s. iter natiuitatē t mortē. Igil via
 tores omnes sum⁹. Ergo oportet
 nos ventre ad terminū t ad por-
 tā. I.ad mortē que dñ esse finis vī-
 te pñtis t initia sequēs. vñtū ē q
 porta aliqui est ardua t etiā ppter
 plurā oportet intrantes esse expe-
 ditos t agiles: ne pōdere alicui⁹
 preuenti impediti in porta device-
 rēt t ab itroytu forēt exclusi. Spī
 ritualr opz fideles cupientes vīta
 futurā per portā mortis gratis in-
 trare sic in presenti se preparare
 t in die trāsu⁹ depositis pñtis nō
 cogant a diabolo q paratus ē nūc
 mactat⁹ t zpmere peccatoz q
 pondērū peccatoz occupatos
 cōperiet. Un̄ Job. Longe fient
 filii eius a salute conterent i por-
 ta. Sig. Hierc. xvij. vbi dñs legi
 dixisse. Lustodite aias vestras: t
 nolite portare pondera in die sab-
 bati: nec inferatis i portas Hierc
 salē. Et postmodicū subdit. Non
 inferatis onera per portas ciuita-
 tis huius in die sabbati. Ingredi-
 ent per caprincipes regni seden-
 tes super solū David viri Juda
 t habitatores Hierusalem t ha-
 bitabilē ciuitas hec in sempiternū

fig.

Spūal'r per diē sabbati qui dñe re quies & qui est dñe vltim⁹ ebdo made subaudi diē vltim⁹ hoī. s. diem mortis i quo nō licebit ple nū ponderibus hoīem inuenire. male. n. tūc possunt pōdera dpo ni. male pōt hō tūc p̄fiteri & aiaz suaz a peccato aleuiare. Ideo do cet xp̄s. Rogate ne fiat fuga vfa yeme vel sabbato. Oportet nos i trare' portā arduā. s. humāna mor teni que tāte est arduitatis qđ nī si p̄t⁹ deposita sīnt peccator⁹ one ra: nō valet quis per portā illaz li

G. bere intrare ad pniam. Sen. de nālibus qōnib⁹. Si volum⁹ esse felices si nec deop nec hoīuz nec rerā timore versari despiciamus fortunā superiuacua p̄mittentez. Si volum⁹ tranquille degere de ipsiis dñis controuersiā agere aia in expedito habēda ē hec Sen. Sequit. In Hieremīa ingrediē tur p̄ cā reges. tc. q̄r q̄ bene rexerunt vitā suā & bñ sciuerunt prin cipari vicijs & per p̄fessiones pon dera peccati deponere intrantes per hāc portam mortis que cōis oībus est habitabūt ciuitatē illaz s. eterne pacis visionē & erit eorn⁹ hiratio gliosa. Secure igī ibunt qui expeditos se in illo trāsitu exi bebtūt. nō poterit eos pressara de monū ipedire. ps. Non confude tur cū loquef inimicis suis i por ta i mo non pauebant a morte eo qđ fugientes vitam mortale; vitā

C. Ingredien̄t eternā. Unde Lassio.

superbēati simaculati. Quis singl morteni temporeli metuat cui vita eterna promittitur: Quis la bores timcat & se in p̄petua rege nouerit colocandum.

Rrauerunt in solitudie c viam clauitatis non inueniunt. ps. cvi. Mo. via di citur valde periculosa in qua iter dum passus aliquis inuenitur in solitudine igno⁹ & devius. Eliqñ eni illuc viator accedēs a via recta deviat ne amplius sit redire. & interim pōt a latronibus vel a se ris interfici seu capi. Ideo dñ ho mo in tali transitu societati se contingeret nullo mō eaz deserere. Spūal'r. Elia vite presentis est ubia qz si in quodā passū. s. mortis hora perdit nunc pōt amplius recta via inueniri. Job. xvi. Hermitas per quas nō reuertar ā vu lo. Debemus igī sequi ductorem & viā bene scientē. s. xp̄m. Mat. xxij. Magister scim⁹ quia veraces & viam dei in veritate doces. Alioquin a viareciūdīnis deviātes capierunt a latrone illo crudelissimo calcaneo nostro insidiantē. i. fini nostro & trademur feris infernalibus eterna cōfusionē p̄ strandi. Figura. Numeri. xiiij. filii isrl. in deserto nolentes in introytu terf. p̄missiōll seq. Ador pierunt p̄ diversa supplicia. Sic spiritualiter nolentes xp̄m sequi via penitentie preueniunt ad passū ignotū mortis horrende per soli

tudines pergentes ubi neminem
cognoscet plena latronibus et fe-
deris pessimo. Unus Ber. i. li. medi.
Dicitur aia mea quod erit ille pa-
nor cui dimissis oibus: quoque tibi
penititia est tamen secunda sola ingredie-
ris et ignoratam tibi penitus regio-
nem ubi occursanda ceterum
tērmina mōstra videbis: Quis
tibi in die tāte necessitatis succur-
ret: Quis tuebitur a rugientibus
preparatio ad escam: Quis con-
solabis: Quis te deducet: Et sub-
ditur. Elige ergo tibi illum ami-
cum tuū pre omnibus amicis tu-
is qui, cū omnia subtracta tibi sue-
rint solus tibi fidem seruabit in die
sepulture tue. Cum omnes ami-
ci tui recedent a te: ille te non de-
relinquet sed tuebitur a rugientibus
preparatio ad escas. Et induet te
per ignoratas atq; perducet ad pla-
team superne syō et ibi te coloca-
bit cum angelis ante faciem ma-
iestatis domine.

b Abiuit in spelūca. Ju-
dic. xv. Nota quod itinerās
per niues tempore cla-
ro cū sol super illas incet cū que-
nit ad domū vel hospitium nihil
videt. Rō est quod albedo illa exel-
lens tantam disgregationēs facit
in oculis et fantasma tāte claritas
relinqt quod nihil altitud pōt videre
imo qui domū vel speluncā irat
obscurā: semper claritatē illā ante
oculos videt hēre: et nihil videt.
ergo intranti hospitium etiam peri-

culosa res est: tunc intrare passū
periculoso. Nullum ergo est re-
medium nisi quod per magnā ho-
ram ibi moret quousque claritatis
fantasma euaneliat. Spūaliter p-
niues prosperitates vite presentis
intelliguntur. Ratio est quod duz nū-
tes scit coagulate sunt albissime
et lucide et flante austro resoluunt
et efficiuntur turpes. Sic prospē-
ra mundi dum adherent hoī cla-
ra, videntur et lucida. Sed fortu-
na flante per rote sue volubilis-
tem pertundit gemitus et lumen.
Agitur itinerātes diu per ipsas. i.
ponentes eorū et affectum in ipsis
adeo excecanū quod quā debent ita-
re hospitiū future vite per morē
nihil videntur, nesciunt quo vadāt.
Relinquunt enim fantasma adeo
impressum menti quod etiam per
mortem quasi deleri non potest.
Nequeunt prospicere casus mor-
tis. Non possunt aspicere pericu-
la infernalia, non valent intueri
timores iudicis nihil breniter co-
gitare possunt nisi mortalis vite se-
licitatem quantūcūque pedes qua-
si in sonam teneant aīam in ge-
henā. Unde Grego. In mora. su-
per illud Job. dies mei velocius
transferunt quod a texēt tela succi-
ditur. Itaque homines carnales
vltor ad iudicium pertrahit et tñ
ipsa ordinazione solliciti reb⁹ trā-
fitoris occupati: nil aliud cogitāt
nisi in hoc mundo qualiter adhuc
vivant relinquendo omnia qua-

possidenda disponunt q: spes vi
uendi nō frangit etiā cū vita ter-
minal. Itaq; ad iudicium trahuntur
per finias & tñ habendis reb: ad-
herent per curam. dure eteni mē
ti adesse mors nō credit etiā cum
sentif. Hec Grego. Nō pōt igit
homo preuenit sibi de salute pro-
uidere ppter hmoi vane ac fan-
tastice lucis occupationē. remedi-
um ergo necessariū est ad h̄ dñi
nū speculare hospitiū. i. mortem
per speluncaz vel soueam. Inde
ensi cognoscent qd valet mundi
pōpa: mudi gloria: quid diuitie:
quid delitie. Et sic hec oia respu-

Sig. ens cognoscet dñz dñi suū. **Sig.**
iiij. Re. xix. H̄elias stetit i hostio
spelunce obseruans & speculans
Et primo trāsiuit ventus validus
conterēs petras & nō ibi dñs. se-
cundo transiuit cōmotto terre. s:z
non est in eo dñs. tertio transiuit
ignis. s:z n̄ ē i eo dñs. quarto trāsi-
uit sibilus aurctenuis & cū eo do-
min⁹. & vidit H̄elyas dñz & locu-
ti sunt mutuo deus & H̄elyas.
Spūasr per pphetā istū q dñ
dens nota, puidus r̄pianus q se
moritur cognoscens semp mor-
te speculatur. q: eni termin⁹ mor-
tis incert⁹ estradicō se sic dispo-
nit ad illā ac si oī die sit ille termi-
nus. Jo sic dispositus mors non
conturbat. Un̄ Señ. epi. xij. Me-
mo sit nfm quē ppe verset termi-
nus. Sic itaq; formemus aīum
tanq; ad extrema vcnū sit. vch

entem nemo ylaris mortem su-
scipit: nisi qui se ad illam cōposue-
rit dñi speculans. Igit in morte
videbis ventū superbie conterē-
tem hedifacia & percutientez oia
sed transiens quasi fauilla q: ibi
non est dens videbis terremotū
ire. sed non est ibi deus nō enim
trascit per singulos. videbis ignē
cupiditatis sed nō ē ibi de. q: su-
perbo oculo & insatiabili corde
cū hoc nō edebā. vt in ps. vide-
bis vulmo dulciloquij sibilum
sancte scripture & ibi dñs loquet
salutaria monita. Sic ergo aper-
te intuebitur que sunt fugienda &
que sunt sequenda. nec pñt mun-
di transitoria oculos mentis dis-
gregare. Sed videbit & aspiciet
aperte que p obtinēda gloria ve-
beant adipisci. Un̄ Hieroad Ly
pria. Beamento mortis tue & nō
peccabis. Qui se continue cogita-
bit moritur contēnet presentia &
ad futura festinabit.

De mundo.

Ec mutatio dextere ex-

b celsi. ps. lxxvi. Nota q:
q: aliqua oposito modo
se mutuo respiciant qd est ad de-
xterā. vni est ad sinistrā alterius.
Spūasr de⁹ & mundus sunt qdā
modo oposita. Ideo quod ē vni
gratiū alteri est odiosū. Et qd vni
placet: alteri displicet. Unde dñs
Batt⁹. vi. Nō potestis deo ser-
uire & mamone. Igit filij mundi
& dilectio res eius pohunt ad m̄

di dexteraz per consolationes et per delectationes p̄tes. Silij vo xpi. s. pauperes et humiles ad sinistram per afflictionem et penalitatem. Sed fieri in vita sequenti de fig. xtere excelsi mutatio. Fig. Gen. xlviij. vbi legim⁹ q̄ positis duobus filiis Joseph coraz israel ut eis bñdiceret et staret Et Danases ad dexteraz qz maior. Esfraym tā q̄ minor ad sinistram. israel can gelatis manib⁹ posuit dexteraz super caput Esfraym. s. minoris sinistram vero super caput Abnaseo. s. maioris. Et clamare Joseph nō conuenit pater qz hic est p̄mogenitus. s. Danases rñdit israel. minor maior erit. Spiritualis mundus ut dictū est ponit maiores ad dexteraz. Pauperes vo et humiles ad sinistrā. Sed nō ita erit in futura vita. qñ. s. deus dextere sue veniet cōferre iustis. Tunc. n. eleuabit pauperes et electos de sinistra p̄alitatē et locabit eos ad dexterā p̄solatiōis et ibi magni fiēt. qñ vo peccatores cōsumata felicita te vīce presentis deicient ad sinistram tribulationis et v̄he. vnde recte dicitur q̄ sinistras posuit super Et Danasem quia posuit sue rat ad dexteraz. Danases interpretatur oblitio. et bene denotat peccatores et diuites mundi huius qui dei obliuiscunt in vita p̄fici. s. ipsi illoꝝ met obliuiscunt in mori. te. et deus illoꝝ obliuiscet. Aug. in quodaz sermone. hac siaduer

sione percipitur peccator ut mo-
riens oblinisceatur sūt: qui quādū
vixit est oblitus dei. Esfraym in-
terpretat crescentem per quez deno-
tantur pauperes parvuli et abiecti
in vita presenti. Sed tunc crescat
et apparebūt gliosi. Jo in apocali-
psi. Cū bñis Joā. aspiceret quos-
dam ornatos stola candida et in-
terrogaret qui essent hi. Respon-
sum audiuit hi sunt qui venerunt
ex magna tribulatiōe. tc. De mū-
di dñiib⁹ et potentib⁹ erit opposi-
tum. qz h̄ recipiunt bona ut post
modū in supplicijs gemant. vnde
Diero. in quadā epistola. difficile die
imo impossibile est. ut p̄esenib⁹
et futuris quis fruatur bonis ut d̄
delicijs ad delicias transeat. Et in
hoc seculo primus sit et in terra et
in celo appareat gloriosus.

Et ab eo et mutabuntur
m̄ ps. 101. Mot. q̄ quadru-
plex est mutationis sp̄cs
s. ad substantiam ad qualitatem ad
quantitatem: et ad vbi. Ad substi-
tiaz dicitur generatio et corruptio.
Ad qualitatem d̄ alteratio ad q̄
titatem augmentū. ad vbi dicitur
sursum et deorsum antrosuꝝ et re-
trorsuꝝ dextroſum et sinistroſum.
Spiritualiter has mutationes cō-
tinue mundus iste facit. Nam pri-
ma mutatio ē ad substantiam. qz de-
nativitate ad mortemque d̄ gene-
ratio et corruptio. s. nasci et mori.
Job homo natus d̄ mulere tc. se-
cunda ē alteratio qz alterat homo

Ber. mille mōis. **Ber.** ī meditatiōib⁹. In hac valle lachrymaz est vita laboriosa vita corruptibilis vita amaritudine plena: hāc humores tumidat. dolores exterminant: adores excicat. aera morbidat. esce inflat. ieiunitū macerat. ioci soluit tristitia cōsumūt. sollicitudo coartat. securitas hebetat. senect⁹ incuriat. infirmitas frangit. meror depunit. hec Ber. **Ella** est mutatio ad cōtitatē. Et hec respicit diuitias mūdi q̄ augmentant et diminuunt sepe fīm dñium et revolutioes fortune. vñ qdā p̄h s. si bñ inq̄t volum⁹ dicere veritatē non p̄pia sed mutuata vocare possimus q̄ habem⁹ qz cū oēs in rota formine volubil⁹ militem⁹ sepe de diuitijs paputatē mergimur ipso nūse. **Quarta** est ad vbi mutatio surstū et deorsū tc. hec mutatio respicit dominia et p̄tates. **Mā** videmus q̄ p̄matū tenebātī mūdo subito dñunt ad miseriā: et q̄ in dextera florebant per potētias cadūt p̄ tristitia ad sinistrā et tāto fortius cōquassant: cōtloc⁹ eorū erat eminētor. **Lrisostomus** supij. ca. **Mat.** sp. n. grādis p̄tās maiori timori subiecta est. sicut. n. ramū arborū in excelsō positiū ēt si lente aura flauerit mouet. sic et libētates in culmine dignitatū exūtes leui nāclī fama p̄turbat humiles sicut in qualle plerūq̄ in irāgllitate cōsistūt. his ergo mutationibus pulsat miser hō in hoc mun

do. qui qd̄ has' penit⁹ fugiendus ēt. **Sigu.** **Sen.** xxxi. **Lu3** Jacob s̄ernisset Laban p̄o Rachel. vii. annis accepit Lyam. viden siḡt quāplures deceptions in ipo dīxit ei mutasti mihi mercedē meā x. vicib⁹ et tollēs qd̄ suū erat. Jacob postq̄ multo tpe morat⁹ est et p̄ multas deceptiōes receptas reuersus est ad terraz natūritatis sue. **Spūalr** p̄ Labā q̄ dealbatō interpretat subaudi mūdū q̄ semp extrinsec⁹ p̄spēra p̄bet et int⁹ amarior ē felle. mutatigīt nobis mercedē x. vicib⁹ et cum credim⁹ Rachel accipe q̄ pulchra et delectabilis est vbi nobis Lyā que dī labrōsa. Reuentendū ē ad terrāna illūtatis nře. s. ad eternaz vitā pp̄ quā remeati sim⁹ in xpo. vbi p̄fectam requiē inueniem⁹ q̄ etiā supat oē bonū terrenū. vñ **Aug.** in li. de morib⁹. eccl. **Zāta** ē pulchrītudo iustitie tāta ē locūditas lucis eterne hoc ē inconnumerabilis veritah⁹ et sapie: vt ēt si n̄ liceat in ea ampli⁹ manere nisi vni⁹ diei hora pp̄ hanc hui⁹ seculi suū merabiles anni vīte pleni delūtis et p̄fuentia bonoz tpalium recte meritoq̄ cōtēnerent.

Laf. **Ria** sūt mihi diffīcta p̄uer. xxx. Si strenuus hō cāptū certamis iūras p̄gnatur⁹ h̄ p̄pos hostes semotos atq̄ separatos iūniret ita q̄ posset h̄ illos successiue pugnare: forte il

Ios facili me suparet. Sz cū siml
 ipsos inuenit cūctos pīctos: dux
 est vincere. qz dū percūt vnum
 alij pīt eū ex latere repercutere t
 grati^o vulnerare. Spīalr. Si si
 delis spī i trans spūale certamen
 bētētñ hliari cū mūdo: tunc co
 gnita arte pugne illi^o caueret sibi
 ab icib^o suis t cauedo illi^o supera
 ret facisl: sed mūdus nunq^z ē so
 lus preliā sed ducit secū carnē t
 diabolū t hi tres simul t semel p
 spūam pugnat de hījs. Eccli. xv.
 tres inq^z spētis odinit aia mea.
 pauperē supbū. diuitē mendacē.
 t senē fatuū t insensatū. post dia
 bolus est q^z est oib^o gratijs pūar^o
 t oib^o creaturis pauplo. Sz ei^o
 superbla semp crescit qz cū semp
 sit sic delect^o t miser in elatiōe su
 mū gradū tenet. Epoc. iii. Tu di
 cis qz diues suz ego t nulli^o egēs
 t nescis qz paup es t nud^o t cer^o.
 Scōs mūdus esse dē qz diuitias
 oēs pītinet. Sz oī medatio plenus
 est t p seruos suos fraudulenter
 incedit. Et graues ic^o recipiūt ab
 eo q^z lectū inīscēt. vñ Lassio. Epi.
 vi. Graue mun^o ē vt fructu labo
 ris sui fraudel industrious t cui
 dz p sedulitate pīfri pīmū dispe
 dit patiāt. t maloz oīm, pbatur
 extremū: t ide qz cogat detrimē
 ta suscipe: vñ credebat aurilia, p
 uenire. hec. n homo a mūdo con
 tinue patiāt. Terit^o vō inimic^o est
 corpus humanū: qd antiqui^o ē spi
 ritu. Sed oīmoda ipse in spīctia

hic enim hostis tāto sorti fert spī
 ritū: quāto dignoscit familiarior
 inimicus. Jo sume caueri dz. vñ
 Ambro. de offi. In cassum pītra Am.
 extētōes inimicos in cāpo bel
 lū gerili: inter ipsa vrbis menia
 hostis insidiā habeatur. Igūt
 tres hi predicti hostes bellum cō
 tra spūam gerunt cōtinue t inter
 dum illuz prostrant vt omnes p
 dat vires. Sigura. Job. pīmo rbi
 legitur q^z caldei fecerunt tres tur
 mas t inuaserunt camellos Job
 tuleruntq^z illos: t pueros illos cu
 stodientes gladio pīcesserūt. Spī
 ritualiter caldei q^z interpretans, ca
 ptuantes significat mūdū carnē
 t diabolū q^z frequenter captiuant
 spiritum in lege peccati. asportat
 camellos. i. opera meritaria t oc
 cidunt pueros. i. puritatē affec
 tōis qui paui erant vt redderēt
 spiritum pīptium ad bonū op^o
 Igūt cognoscēs se tales hostes
 habere: non debet solus campū
 intrare. sed dei debet presidiū in
 uocare. Et hīc eius societate pte
 ct^o ab incurib^o oīum hostiūz erit
 securus. ps. Dominus mecum t
 ego despiciam inimicos meos.

Alij tui sic nouelle oīna
 rū. ps. cxvij. In dū sūt
 vnt^o pīas pīeo filii quo^z
 aliq de legitio thoro nati. Alij vō
 sunt naturales. Omnes tñ pascit
 t gubernat t in victu ac vestitu
 illos pīuidet. sed in hereditatez pī

riter non equantur. Dat enim pa-
ter aliquā particulam naturalib⁹
filij. sed legitime natis totam cō-
fert hereditatem. Eolunt. n. iura
q; sic fiat eo q; dubitatur de nati-
vitate eoz. s. naturaliuz an sint ve-
re filii putatui patris. Jō ne frau-
dentur filii legitimū paterna he-
reditate t̄ deueniat ad extraneos
sic lex ordinavit. Spūalr celestis
pater. s. xp̄s multos habet filios:
q; tam iustos q; peccatores rege-
nerauit in languine suo. sed inter
ipsos quidam declinantes a lege
mandatorū eius sunt spurij t̄ per-
dunt gratiam divinam. adherent
soluz terre. que non est vxor xp̄i.
Istī igitur sunt filij mundi sed nō
xp̄i. Istis nō est p̄missa paterna
hereditas. s; hic aliquā portione
in temporalibus bonis accipitūt.
De talib⁹ filijs ille diues fuit qui
quottidie epulabaf splendide. Jō
dictū fuit ei cuz petieret aque gutā.
Recepisti bona in vita tua: quia
portionē eius in terra receperat.
Sed pauperes t̄ ablecti quib⁹ mū-
dus li negat omnia hi velut filij
yeri t̄ paternalez hereditatē expe-
ctant non hic: sed in beata vita.
ps. Domine mea dñe sit in terra

Sig. viventū. Sigu. Gen. xxv. Abraā
dedit munera filijs cōcubinarū.
sed ysaac filio uxoris legitimo de-
dit hereditatē. Spūalr Elbraam
p̄f multarū gēnū xp̄uz significat
oīum p̄fēz vt viciū est. filij dō cō-
cubinaz sunt filij vñc pñliz t̄ dñ-

vñciam mundi cuz quibus ipse
xp̄s nullū p̄traxit matrimoniuz.
Non sunt igit̄ hi legitiū xp̄i filij
sed solus Iisaac qui interpretatur
gaudiuſ seu risus: per quez notaſ
genus spiritualium pauperū qui
dñs lure hereditario d̄bet regnū
celoz. vt habeſ Libatib. vij. qz
ipſi sunt leticia t̄ exultatio patrio
qui alt. Eos estis gaudiuz meū.
Einde Beda super illud Jacobi. B
Dē gaudium existimare tc. Sic
alt. Ne indignemini ingt si mali
in hoc mundo floreant t̄ vos pa-
timini: q; non est xp̄iane religio-
nis in mundo exaltari: sed dep̄mi.
Bali nihil habent in celo. vos
nihil in mundo. Sed spe illi⁹ bo-
ni ad quod tenditis quicquid in
via contigerit gaudere debetis.

Elige de medio Babilo-

f nis Biere. Si. Propter
duo cōsueuerunt hoīes
loca relinquere. s. si ibi nimis affli-
gūt. t̄ si de loco ad quē ire deside-
rant multa felicia sperant. Spūa
liter hec duo debent nos excitare
ad fugam vite presentis: quia t̄
hic p̄emitur varijs t̄ multiestri
bulatiōibus t̄ in vita futura mul-
tis speram⁹ p̄solatiōib⁹ perfrui.
Greg. in qdā omel. mala q; nos
hic p̄mūt ad deū ire compellūt.
Sigu. Exo. xij. vbi legim⁹ q; filij
israel duab⁹ ex causis festinabāt
exire Egyptū. Nā ipſi egyp̄ili cō-
pellebat eos extirpe diris afflictio-
nibus ipſumq; anhclabāt ad ter-

rā pmissiōis lac t mel manantē.
Spūalr cōpellit nos exire egyptū
ptū vite presentis habitatores. s.
tribulationes afflictiones ifirmi-
tates dolores t infinita vhe que
continue nos infestat t demū ip-
sa mors que nemine in egypto vi-
te pñtis diu morari permittit vt
testificant q nos fcesserit. vnde

Pro. Prosper. in suis sententijs. Re-
spice inq̄ teip̄m qr mortalis es t
qr terra es t in terram ibis. Con-
spice eos q cū similibus fluxere
splēdorib⁹. vbi sunt quas ambie-
bant ciuit̄ ptates? vbi isopadiles
oratores? vbi q cōuenienti⁹ festa
disponerant? vbi equoru⁹ splendi-
di nutritores? vbi exercitu⁹ du-
ces? vbi satrape t tyranni? Mōne
oia puluis t favilla. Mōne in pau-
cis v̄ib⁹ eorum vite memoria ē.
Respice sepulchra t vide q̄ ser-
uus. q̄ dñs. q̄ dives. q̄ paup.
discerne si potes vincu⁹ a rege.
forē a debili. pulchra⁹ a deformi.
memor itaq̄ nature esto: ne ex-
tollaris aliqñ. memor aut̄ eris si
teip̄m respexeris. Nos igit̄ exem-
plū sumētes a nobis ipsis egyptū
fugiam⁹ nō expectātes vt sic co-
gamur exire t quo vadam⁹ nesci-
re. fcessores repulit sic t nos cō-
pellet exire. Non faciam⁹ vt alig-
miseri et pplo isrl⁹ q̄ poti⁹ stare in
egypto spetebat t cepe t allea co-
medere: q̄ in terra pmissiōis la-
ete t melle habundare. Nos v̄o-
tales nequaq̄ sim? q̄ram⁹ ac-

rā nobis pmissā vbi abundabi-
mus oib⁹ bonis. Ser. in quodaz Ber.
sermone pñdī viri festinem⁹ ad
locū tuorē ad agrū vberiorē ad
pastum suauorem vt habitem⁹
sine metu habudeamus sine dese-
ctu t sine fastidio epulemur.

Trilater age t pñsorte cor-
tu⁹. ps. xxvi. Pericolo

5

fa res ē valde exercitum
seu aciē ducere ad capiēdā terraz
vñ cluitatē tī acie timidos seu pa-
uidos h̄re. Nā qñ sūt i acrīo: ne
cessitate reliquāt socios t fugiūt. t
sic relig remanētes subcūbūt so-
cioī auxilio destituti. Spūaliter
xps nos ducit ad capiēdā vitam
eternā quāz nos o⁹ expugnare
vittia demonū q̄ inde expulsi fue-
rūt. Oportet igit̄ nos cu⁹ armis
pn̄ie illā obtinere. s̄ v̄e magnū ē
piculū de qbusdaz q̄ incipiūt seq-
xp̄z t cū sunt i malori necessitate
aligb⁹ mūdi delectatiōib⁹ iuentis
volūt xp̄m relinqre t mūdo po-
tius adherere. tales. n. volētiū bñ
facere intēitionē enerūt. **Sig.**
Numeri. xxij. vbi legim⁹ q̄ cum
Ebor. ppl̄m educeret ad terram
pmissionis. t puenisset ad terraz
Salaad filij' Sad fuerūt ad ifm
Ebor. d. Si fuerūt ḡram in
oculis tuis da nob̄ h̄c terrā i pos-
sessionē. habem⁹. n. alalia t peco-
ra misia t terra h̄ bōa h̄ pascua.
Tu t̄o duc fses meos ad terram
quā datur⁹ es eis t nos dimittit
hic. Turbat⁹ v̄o Ebor. dicit

P 3

Quare vultis frangere vires fra
trū vestrorū ue v adāt ad terram
quā dñs eis pnuissit nūquid fece
runt ita p̄fē v estri. Spūlier fūj.
Had denotant mundi dilectores
terram t̄ terrena diligentes t̄ dei
seruitū respūtes. Nam Had in
terpretatur abiciēs seruitutē. hūt
enim multa bruta t̄ bestialia desi
deria que in agro pñie t̄ vie dei
pascere nō pñt. puentū. n.ad ter
ram Galaad q̄ iterptat possessio
aque: t̄ recte denotat hui⁹ mundi. p
speritatis t̄ rō est qz ois aqua dū
mare iſrat amittit oēz dulcedinē t̄
efficiē amarissima. Sic pñius vīte
p̄spēritas que oīum vītū exte
minatris est dulcedinē quādā pri
mo p̄tinet l̄z cōlumato cursu sup
absinthiū amariscit. vñ Lrisost. 5

Lris. p̄molib. curializ nūg. Nouerca
virtutum p̄spēritas beatulis suis
applaudit et noceat t̄ infelici suc
cessu sic in via fortunatos obseqē
vt in fine perniciē operetur. cū vi
nis suis ab initio propinans dul
cia t̄ cuz inebiacii fuerint letale vi
rus miscer. Et si qd̄ deteri⁹ est: q̄
spem suam clarescat ampli⁹: eos
stupentib⁹ oculis depressionē insu
diū caliginez. hec Lriso. Est ergo
mūdus iste cū suis p̄spēritatib⁹
qdā labilia aque possessio cito trā
siens in sua⁹ dulcedinē. in sūmaz
tēns amaritudinē. sed miseri fi
lij Had. t̄ mundi hui⁹ amatores
bruta ac bestialia desideria secuz
poranies: positionez ppriū in

eadez possessione obtinere deside
rāt vt ibi voluptates brutales q̄o
dixim⁹ v aleāt exercere: seruitutes
dei abiciūt nūp̄l curantes de pro
missione celesti. Sz rñdet moy.
i.xp̄s quare frangitis fratrum ve
strorū vires ac si dicat. Quō cre
ditis gaudere cum mūndo trāsito
rio t̄ in futuro obtinere gliaz. nō
sic fecerūt p̄cs v̄ti. s. pli. marty
res t̄ ceteri sancti q̄ neditate pau
pertate t̄ diris preuēti tribulatio
nib⁹ acq̄sierūt celū. Et tñ poterāt
si volebant possessionez mundi t̄
eiusdē delectationē dulci⁹ posside
re. Gre. i quadā omel. Ecce inqt Sz
mūdus qui diligil fugit. Sci bo
ad quorū nūbam p̄sistimus flore
tem mūduz mentis despactu cal
cauerūt. Erat vīta longa. Salus
p̄tinua opulētia in reb⁹ fecūditas
in p̄pagine. transllitas in dītūr
na pace. t̄ tñ cū in scipio floret
lā i eoz cordib⁹ mūdus aruerat:
Ecce tā mūdus i scipio aruit t̄ ad
huc in nfis cordib⁹ floret vbiqz
mors. vbi luctus vbiqz desolatio
vndiqz pcūtimur. vndiqz amari
tudie replemur. Et tñ ceca mēte
ei⁹ amaritudines amam⁹. fugien
tē legimur. labēti ihēfm⁹. t̄ qz la
bentē tenere nō possum⁹ cuz ipso
labimur h̄ Gre. Lōsiderfm⁹ ergo
ffes q̄ illie nos. El̄oy. i.xhus co
nat de hui⁹ mundi molestia ad ce
lestē vrlz ducere q̄ pp h̄ voluit d̄
celo descendēs oēs mūdi molesti
as sustinerē: t̄ nullia dulcia sentif.

seq̄mūr ergo et nos vestigia pedū
eius ut liberi ab his penit securi
Aug. perueniam⁹ ad celū. Aug. in quo
dam tractatn. Si xp̄s d̄ celesti se
de p te descēdit. tu pp ip̄z fuge ter
rena. Si dulcis ē mūd⁹: dulcior ē
xp̄s. Sz dicas xp̄s ē. n. de⁹ et hō:
Ego aut̄ fragilis hō et video mihi
mūdus amar⁹ ē. r̄ndit Aug. tran
sierunt iuuenes. transierūt senes.
transierunt pueri et puelle et viam
quā ignorabas ibi certā fecerunt
et facile tibi esse ostenderunt et ad
hec tibi via amara ē. Ambula er
go securus: qz post pugnaz sequit
palma victorie et corona. Et post
mortem vita et gloria sempiterna.
Hec Augu.

picul⁹ ergā ɔgregatōē mūdialit⁹
rerū. Et cūtexerunt velut aranea
tellam ventus sprousus vno ictu
dirrumpit quicquid fuerat mul
to labore cūtexum. quoniam cū
putat homo in suis dñi cōgregas
diuitis gaudere: metiente sibi for
tuna subito his priuaf aut ifirmi
tate cruciatur: aut festina morte
preuētus totaliter exterminatur.
vnde Innocentius de vilitate cō
ditionis humanae. Sup īngt hu
mane leticie tristitia repētina suc
cedit et quod incipit a gaudio desi
nit in merorē. mūdana q̄ppe felī
cias multis est amaritudinibus
respersa. Monit ille qui dixit. R̄
sus dolori misce et extrema gau
dij luctus occupat. Sigur. Gen.
xi. vbi legim⁹ q̄ post obitū Moe

In.

Sig.

c hoium. Noellis. i. magna
q̄ppe ē illor̄ ɔfusio q̄ īce
pta sumptib⁹ et labore magnis p
ficere nequeuit. Remanēt. n. qđā
modo delusi atqz ɔfusi i ɔspectu
oiuz q̄ viderāt eos. Iō valde iſi
plerenter se gerit q̄ altiora se q̄rūt.
Spūalr hac ɔfusioē sepe hoies
hui⁹ mūdi decipulis cōfūduntur
agrediuñt. n. in vita p̄nī qđaz ar
dua et sup mūdi facultates cupie
tes de lapide sanguinez elicere ɔ
nām. cū nemo det qđ nō hz. hoc
n. temptat q̄ in hoc mūdo putat
requiem iuentre quā mūdus nul
latenus cōtinet. Laborant. n. die
noctuqz in mari et in terra: i fame
et siti frigore et calore et inumeris

venerunt homines vt hedificaret
turrim que atigeret vlsqz ad celū
cupientes p illā mūdū supare. Sylin
gua q̄ p̄i⁹ vna erat ɔfusa ē: et i m̄
ta diuisa dogmata: qf nō valuerit
turrim p̄ficere. Ma⁹ cū artifex li
gnū petebat aliua dabat lapidez.
Et ex hoc loc⁹ iste vocat⁹ ē babel
i. cōfusio. Spūalr Moe cōterpre
ta reges denotat diuinaz ḡfam.
Ipsa. n. est q̄ requie menti hūane
siue cōscie prestat. hac igit̄ ḡfa in
hoib⁹ mortua statim ɔuenit ad edi
ficationis studū. vt errigat turris
superbie per multiplicationē diut
tiarū pp quas gloria putatur et re
quies. O si posse īngt hō cumq
lare tñ thesauꝝ vt superexcelere

dūitīs p̄scinos tūc essem gl̄io,
st̄s tūc gauderē. nunc subicerētur
alii t̄ essem cūctis honoratior. Et
sic miser supra v̄ires h̄uāas am-
biēs laborās expectat cumulare
t̄ applicare florenos florenis vt
p̄ficiat qđ inscipiēter p̄sumit. sed
vide qđ p̄fudunt ligue t̄ vna sua
cogitatio dividit in ḥria. vñ cum
aliquā q̄rat dūttias sibi: fortuna
paupertatē h̄bet. Cū v̄o postulat sa-
nitatē: h̄uāores langorē sibi grauis-
simā submistrant. cū optat vīta
diuturnā mors subita illā morsu
deborat repētino. Ecce igit̄ ligua
araficū q̄t mōts dividit. vñ Eu-
gredi. i. l. cōfes. D̄ingt amatores
mūdi cui⁹ rei ḡfa militatis. P̄ha-
tor ne eē poterit spes v̄fa i man-
do q̄z vt amici mūdi sit. Ille qđ
nisi fragile plentū p̄culis: t̄ per q̄t
picula puenit ad mai⁹ p̄culū. pe-
reant hec oia dimittam⁹ hec va-
na p̄feram⁹ nos ad solā ingitōe
eoꝝ q̄ finē non habet vita hec est
mors icerta: subito obrepit t̄ post
hec negligētie suplicia luenda.

De oratione.

Reparationē cordis eoruꝝ

p̄ audiuit auris tua. ps. ix.
No. qđ citharista h̄parat
citharā suā t̄ moderat eā p̄i⁹ q̄z
cithari et corā magno dño. t̄ tūc
strat ad pulsandū. Turpē. n. melo-
diā t̄ disformē faceret nisi p̄i⁹ mo-
derata esset. Sp̄ialr v̄oles pulsa-
re aī dñi p̄ oronē p̄i⁹ d̄z cor suū
moderare t̄ disponere ad getem

frāglitas t̄ pacis facere q̄ intētio
Intrinsicā bñ correspōdeat v̄bis
exteriorib⁹ i ofone. platis. Sic. n.
cor ornatū v̄tute charitat̄: t̄ patiē-
tē psallēs corā dño cito exaudit:
Igu. iii. Reg. viii. Salomō p̄i⁹ Sic
disposuit tēplū t̄ prepauit illō cete-
ris ornamētis. Et postmodū ip̄z
istrans ad orandū obtinuit a dño
suas petitōes. Sp̄ialr Salomō
interpretat pacificās mentē t̄ deno-
tāt fidēlē cupiētē p̄ deuotā ofone
a deo obtinere ḡram. quā p̄i⁹ ne
cessē ē semp h̄re. s. satisfactionē p̄
ximoz semp prepare vt si q̄ ad
uersus eū h̄z aliqd d̄z pacificare
memoriē illī petendo indulgētiā.
vel si meror vel dolor i ip̄o ē. q̄ re-
cepit iniuriam d̄z talē errorē idul-
gēdo pacificare t̄ delere de p̄prio
corde. vt alteri debituz dimittēdo
suoz debitorū idulgētiā inueniat.
sic igit̄ d̄z cor n̄fīn preparati vo-
lum⁹ exaudiri. Ecceli. xviii. aī ora-
tionē prepara aliam tuā t̄ noli ē
hō q̄si q̄ temptat deti. Temptant
n. deū q̄ sine dispositiōe cordis p̄
ofonem pulsat deti. Lōge pl̄vā
let cordis deuotio q̄z ofo t̄ oīis
locutio. vñ Iſidor. d̄ sumo bono. 3
Quid prodest strepitus labiorū
v̄bi cor mūni est. Sicut. n. vox si-
ne modulatiōe est q̄si vox porco-
ris: sic oratio sine deuotione est q̄
si mugitus bouum. Oratio cor-
dis non est labiorū. Nēpe. n. de-
precantis cor aspicit de⁹ nō v̄ba
orantis. Hēlius est eūz silentio

orare cordis sine sono vocis q̄
solis verbis sine intuitu mentis.
hec Isidori.

B s i. Reg. xx. In domo ma-
gni p̄ncipis deformis est
rē monstruosam videre. et est rō
ga affectio humana dicitur circa
delectamēta: et delectabile nō est
nisi in debite proportionatis reb⁹.
Ideo cū offerat aīal dīminutū vel
insolita deformitate cōpositū ab
horretur a ridentib⁹ et vocat mō
strū et tanto horribilius in nobili
domo apparet q̄to oīa sibi debet
inueniri decora. Sp̄iaſr. Drātes
dēū sine deuotio e deo eribet mō
stra deformia qr de rōne nāe aīa
lis est h̄fe vñ caput et pedes b̄z
debitam eius sp̄em sic de ratione
ofonis est cum verbis cordis de
uotionē h̄fe. Si. n. v̄ba dirrigunt
ad dēū et cor et affectio figant ad
terrena: Mōne monstruosa est ta
lis oratio. Yō in figura Exo. xii. p
ceptū fuit offerri vñ agnū anni
culū sine macula hoc ē sine dimi
nuīō et mēbroz. Sp̄iaſr p agnū
sacrificij sine imolatiōis notaſ la
cificiū ofonis. vbi requirif agn⁹
candidus et sine macula mortaliſ
peti. vñ sequit q̄ debebat ē anni
cul⁹ qr renouat sp̄u et mēte atq̄
qdāmō renat p aquā lachryma
rū. Itē sine diminuīōe mēbroz
qr oram⁹ deuz hō dō v̄sari in
corde qđ p̄serf i ore alī ēt mon
struosa n̄fa ofo. Et qđ ē p̄ncipale

sp̄iſ. s. cor trucarem⁹ ab eo. Nō
per lāſ. x̄s ait. D̄rebe mihi fili
cor tuū. Et si ofo nostra debeat
deo placere et vt acceptū sacrifici
um ipsam recipere petam⁹ quod
instū et debitu⁹ est. et si secus pete
rem⁹ talis ofo poti⁹ nobis ipatra
ret tormentum. Crisostom⁹ super Cris.
B̄at. Colonius inq̄t dei p̄silium
dyaboli nō requirit. Colon⁹ autē
dyaboli et si cōsilium dei requirit
nō inuenit. vñ sur orat vt p̄spere
In farto. et fornicator sibi crucis
signū facit vt nō comprehendat.
Sed tanto citius capiſ: qr nescit
diuina iustitia patrociniv⁹ p̄stare
criminibus.

M mediatiōe mea exar
descet ignis. ps. xxxviii.
Mon redolent aromata
nisi igne succensa vt p̄z de incen
tio. Nam integrū repositū nulluz
dat odore. super igne v̄o positū
sum⁹ eius ascendēs dat odorem
sū et dominus illo replet. Sp̄iaſr
Drāto p̄parat aromaticis reb⁹.
rō est qr sicut corpora h̄tiana aro
maticis rebus cōdita p̄seruant a
corruptionē: sic aīa sanctis oratio
nidus dedita reseruant a peccato.
Mā quēadmodū aromatico odo
re fugant vermes: sic deuota ora
tione diabolice suggestiones pellū
tur. Inde. Isido. d̄ sumo bono.
Hoc est inq̄t remeditū ei⁹ q̄ vicio
rum tēptamentis estuat vt quoti
ens quolibet modo tangit: totiē
orationē fundat. qr frequēt oratio

Oratio.

ipugnationem viciorū extinguit
veruz est q̄ vi oratio nostra odo
rem suanē reddat requiri ignis

Sig. charitatis. **Figura.** nume. xvi. vbi
preceptum fuerat tollere turribu
luz & ansto igne de altari mītī in
censum desuper. Spiritualiter
per turribulum notā cor huma
num. Ignis autem qui accipitur
de altari est charitas que d̄bet re
cipi per imitationē de cruce xp̄i:
ibi nāq̄ ignis delectationis ac
census fuit qui nunq̄ extingui po
tuit. Si ergo volūm̄ nostrā ora
tionem odorem aromatiū effū
dere & velut incensum dignū in
conspectu dei dirrigi: accēso igne
de altari hui⁹ in corde nostro do
minū adorem⁹. Jubilantes chil
lo salutari nostro. Et tūc odore
eius fugabit vermes infernales
sanabit aiam a culpe corruptella
faciet nos deo & angelis famillia

Aiu. res amicos. Aug. in sermone. xl.
Oratio est aie sancte presidiū an
gelo bono solatium. diabolo sup
plicium. deo gratum obsequium
& perfecte religionis tota laus. q̄
tūcta secula spes certa sanitas in
corrupta. hec Augu. Telerūtamen
q̄ plures ignē sanctuz istum exti
gui permittant a plūta delitiari
mundi & corporalium delectatio
num. & tunc nullus odor ex illoz
orationibus exhaustur. Adcirco
nulla talium penitio exaudit ymo
tant longiores a dñina gratia fi
unt quanto se a meditatione pse

ete xp̄i charitatis & dulcedinis p
bono cōscibili elongarunt. Enī
Orige sup. ix. Levit. Infelix ingt
aia cui⁹ fideli ignis extinguit & re
frigescit charitatis calor ad quāz
cū venerit celestis pōnser querēs
ab ea ignitos & ardētes carbones
super q̄o incensum offerat p̄fī in
ueniet i ea frigidos cineres & arī
das fauillas. Et subdit. Tales sūt
homines qui subtrahuntse & lon
ge faciunt a verbo dei.

Ladius me⁹ deuorabit
S carnos. Deut. xxxii. mul
tū pdest bene lcire gladi
um ducere debetib⁹ pliari. Nam
i tali actu etiā d̄bilior supat fortio
re obfuet. n. pliator tuđustri⁹ t̄p̄s
& locū q̄n possit & d̄beat comodi
us gladio pcutere inimicū sine p
pria lesionē. Spīaslr Gladi⁹ est
duora oratio q̄r sicut gladij nudi
tate onīsa uimēt hostes sic orōne
corā deo fusa pierrent demones.
Enīde Aug. Oratio est aie sancte
pliidiū diabolo supliciū vi dictuz
est in pcedēti sermone. pdest. n.
multū si hō bñ sciat orōne vti &
debitē t̄p̄s & locū obfuarē. Tūc
enī superabit fortiores & coronaz
obtinebit victorie. **Fig.** Judic. iii.
vbi legim⁹ q̄ cū Eglō rex moab
multum filios isrl̄ affligeret exi
gēs ab eis tributa gratia surrexit
Eliob q̄ vtebat in plio sinistra p
dextra & fecit sibi sicā. i. gladium
ancipitē quē ponēs sibi ad dexte
ram partē subter lagnū ingressus

est ad regē. Et dū esset solus cū solo p̄cussit illū t̄ occidit. t̄ p̄mo dū ducēs filios iſrl̄ sup̄ moabitas inter fecit ex eis tria milia viroꝝ t̄ alios conueruit in fugā. Spūal̄ Eglon iinterpretat̄ rotat̄ t̄ ppae d̄ notat corpus humānū qd̄. iſl̄. hu moab̄ rotat̄ t̄ ducit versus morit̄. Et sciendū q̄ duo velocissimi eḡ id est nēter currētes trahit̄ curru iſtum. s. dies t̄ nox. Yō qd̄ est in tempore antiquaf t̄ mortis. Iḡ tur cū iſte Eglon i. corp̄ humānū p̄tātē accipit sup̄ filios iſrael. i. super vītates aie extigit ab eis tributa durissima. t̄ etiā mortifera q̄ illam introducit ad tributum peccati cuius stipendiū ē mors. Endē scriptū est. Elia que peccaverit ip̄a mōris. Duci enī moabite p̄estat obsequium q̄r̄ demones humano fauent corpori. t̄ p̄suas pranas suggestiones exhibet p̄fidium vt fortius militet: ſp̄niū exhibendo superfluaſ deleationes quas sp̄niū nequaq̄ debet p̄cedere: ſz Elioth. tc. Elioth iinterpretat̄ laus t̄ denotat hoīez interiorēm t̄ ſp̄niū qui nouit deuī laudare tam in p̄ſperis q̄ in aduersis. t̄ hoc ē ſcire v̄ti ſinistra. p̄ d̄ra: hic iḡ fac ſibi gladiū v̄tro biq̄ incidentē qñ orat. p̄ amicis t̄ inimicis: hic intrat ſolus cū ſolo qñ ſine tumultu t̄ eē turbas gentium orationē ſuam fundit. Lertat. ii. contra diabolum ſeu cōtraboſtem ſuum. s. corpus tñ. nec

poteſt tunc ipſum ledere cum ſic cerat occulte. eo q̄ non querit mūdi ſauorem t̄ humanaſ laudes. Memo igitur tunc poſteſt inimico ſuo preſtare preſidiū cū ſic pugnat. Acuit igitur gladium ſuū ad petram. s. orationem dirigenſ ad xp̄m de quo dicitur pe- petra aut̄ erat xp̄us. occidit corp̄ t̄ p̄ſtrat vīres ei⁹. Et tunc moritur tria milia moabitarū q̄r̄ tria illa mala mūduꝝ repleteſia pere- mit. ſ. p̄cupiaꝝ carnis p̄cupiaꝝ oculorū t̄ ſupbiaꝝ vite. q̄ruꝝ quodlibet mille modis nouit ſpiritum in- feſtare t̄ ſic obtinetur victoria ora- tiōis ſubſidio. Iſi. de ſū. bo. hoc est remedium ei⁹ q̄ lēptamentis vi- ciōrum eſtuat ut quoliēs quolibet mō tāgīſ tollēt orationē ſōdat q̄a frequens oratio in pugnationem viciōrum extinguit.

EScendit pandens iter
ante eos. **E**lioth. ſſ. Ne-
mo poſteſt v̄lra faculta-
tem ſibi naturalē preſtitaz agere
niſi Inſtrumento ſōbito ſit coad-
iutus. Nam cum homo grauiſ ſit nequaq̄ poſſet ascendere niſi
mediantibus ſcalis licet bene
deſcederet ſine admīniculo: q̄r̄
omne graue tendit ad centrum.
Spirituſaliter ſuper facultaē no-
ſtrām eſt celum ascendere. ppter
gratitudinē natā p̄cupiſcentie que-
nos trahit ſp̄ ad infima. Ad illa
enī faciliter inclinamur ſine alicj
admīniculo. pronlenī ſumus ad-

peccatum. Ideo ps. Sicut onus
graue gravae sunt super me. Ne
cessitatem ergo si volumus celum co-
scendere nos habere debemus in
strumentum quo eleuem⁹ nos super
nos. Et per quod ascendam⁹ velut
per scalam: hinc instrumentum
sive scala est vera oratio. ro est: qd sic
per scalam domini ascendim⁹ ita
res et descendim⁹ exirentes. Sic
per veram orationem deo inotescunt
nostrae necessarie petitiones et in-
de descendunt ad nos dulcine con-
solationes. Sig. Gen. xxviii. Ja-
cob videt scalam de terra attingen-
tes ad celum et dominum in summate
scale vi narrat magis dicentez ad
Jacob. Ego ero custos tu⁹ in iti-
nere et dabo tibi terram hanc. Itaqz
videt angelos ascendere et desce-
dere. Dicit Josephus qd videt si-
guras honestas humanae. Sur-
gens Jacob fudit oleum super lapi-
dem di. Deus erat hic et ego ne-
sciebam. Est. n. hic dom⁹ dei et por-
ta celorum. Spualtr. per scalam hanc sub-
audi orationem que si deuota et de-
bita est et bonis operib⁹ coadiuta
statim per ea⁹ angeli dei ascenden-
tes exhibent deo nostris peccatores
nobis eius gratiam reportantem.
Thob. xl. Dixit Raphael angel⁹
ad Thobiam. Bona est oratio cum
seunio. Cum ingrebas et dicas
inquebas praedictum et abscondebas
mortuos per die et nocte sepelie-
bas: ego obtulisti orationem tuam domino.
Et sequitur. Et misit me dominus vicu-

tarēte. Sed nota qd peccatores no-
stre debent esse honeste et humane.
Mō. n. honesta esset petitio ut tu
petas qd ipse alteri negas: nec est
congruum ab eo quem tu odies postu-
lare seruitum. Ideo duo dicitur obser-
vare principia: ille qui ofonem
quaz deo dirigit cupit exaudiri. s.
qd deo adhucreat et in se delinquē-
tibus corde puro offensiones de-
mittat. alias nostra oratio frustra fie-
ret. Unde Isid. de su. bono. Duo
bus modis oratio impeditur impe-
trari quisqz valcat postulata. hoc
est si aut hic mala committit aut si
delinquenti sibi debitti non remittit.
Jacob igit qui interpretatur in-
citor: qui fugiebat a facie furoris
Esan primogeniti. denotat xp̄i fi-
delē qui fugit a facie diaboli pri-
creati ne ab eo peccati gladio fe-
riat. Protagorist oratione quaz
deo deuote fundit qd dominus statim
ei spopondit. Custodiā per vitas
presentē. Ego inquit dominus custos ero
tul in hoc itinere. et hoc precipue
ut est dictum si honesta petat. Et qd
nostrae humanitati subordinis pre-
stent non ad temporalia obtainenda
sed ad celestia possildenda. Unde
Prosper i suis sententijs. Fidelis
ingrebat supplicans deo pro necessitatibus
vite huic aliqui misericorditer resaudiens.
Quid. n. ifirmo-
sit utile magis nouit medicus
egrotus. Sequitur. Surgens Ja-
cob fudit oleum super lapide qd ve-
ra oratio non consistit in locutio-

inb' tñ. sed in lacrimis deuotis
a corde ex peccator̄ amaritudine
Gre. pcedenibus. Greg. xxxiiij. mōz.
veraciter orare est amaro s inco
pūctione gemitus & nō cōposita
verba resonare.

De passione xp̄i. dñm iiii

Utrusq; t auriga eius

c llii. S. ii. Et Bagniē refat

gerium magnaq; securi
tas boiem viatorem iuxta toren
tes t flumios currū inuenire v l p
pe se habere. Nam de tali passu
exeunt boues t equi quez homo
pedes nō posset exire. Et si exiret
aliquā maleficeret. Nō enī laborat
homo l currū. t tñ semp gradit.
Nō potest etiā pensare ptegit a su
periori plauia t multas currū in
nerantibus prestat pmoditates.
Spūalr p currū qui trahit quat
tuor rotis. subaudi crucē t passio
nei xp̄i quā traxerunt. quattuor
persecutissime virtutes. Nam due
prime rote trahētes xp̄m ad cru
cem fuerūt charitas t obediētia.
de prima. Epstolus ad Epb. iij.
Propter nīmā charitatē qua di
lexit nos deus misit filiū suū. tc.
De. scđa. Idē ad Phil. iij. Chist^o
fact^o ē obediēs v s q; ad mortē tc.
Secunde due rote trahentes t se
quentes fuerunt patiētia t humi
litas. de pria. Ila. llii. Quasi agn^o
coram tōdenie obmutelceret t nō
aperiet os suū. De secunda ihe di
ct. Et Banth. xi. Pditis sum t hu
miliis corde. Igī nos qui sumus

viatores quib; obuiāt frequen
ter periculosa téptationuz flumia
quos sepe lubrica ac pestifera plu
via atq; grando malarum cogi
tationuz inuadit stare debem⁹ tu
xta currū t cū sentim⁹ temptatio
nū insulti currū hunc ascenda
mus. Sign. iii. Reg. xviii. vbi legi Sig.
mna q; Adelias iussit Ecclab iunt
gere currū equis vt sup illū veni
ret in Jeçabel ne occuparet a plu
via eo qd celos vidit contenebra
tos qd erat signū future pluvie.
Spūalr penebrant celi. i. aie vi
res qn̄ v apores turpū cogitatio
nū de corde ascendit t resolunt
interdū in pestem validam psen
sus t operis swadēte diabolo. Igī
tur ne huius pluvia nos occupet
currū iūgam⁹. Equi. n. amor eti
mor sūt. Ascendam⁹ igitur inbē
te xp̄o currū. s. tollentes crucem
sequamur ipstū quoq; sumus in
Jeçabel qui fluxus sanguinis in
terpretatur. Nō deficiamus cōtē
plari eius passionē a p̄cipio v s
q; ad mortē: t effusionē tou⁹ san
guinis eius. Et nunc saluabimur
Tanta. n. est ptectio hui⁹ sanguis
nis qnemo ledi pōt ab eodē pro
tect⁹. Idcirco ad ipsa oēs refugi
um hñt qui saluabunt. Unī Leo
papa in ser. ieiunij. viij. mensis Ef
fusio pro iniustis inisti sanguinis
tā potēs fuit ad p̄missū: tā diues ad
pcii. vi si vniuersitas captiuorū
in redēptione suū crederet nullis
tyrānica vincula retinēcent.

Idi dñm facie ad faciez
v salua facta est aia mea.

Sen. xxiiij. Secūdūz re
cōpensatiā iustitiā ille qui videt
principē in prelio v nō terga ver
tit sed sequit ipsuz d̄z obtēta victo

An. rīa multū exaltari. Unū Augu. in
ser. dignū v gruū est fratres ca
rissimi. et. Qui ingt sunt socij cō
tumelie debēt participes esse glie.
Spūalr. Xps fili⁹ dei intravit cā
pū p nobis certaminis salutis n̄e.
Ila. lviij. Ego inquit ppugnator
sum ad saluādū. debem⁹ igit aspi
cere ipsū v nō terga vertere si vo
lum⁹ vt sua simia nobis largias.

Sig. Sign. liij. Reg. iiij. Lū Helyas de
beret assumi de mūdo dicit Helyeo. Dete a me quod vis anq̄
tollar a te. Et petiuit Helyse⁹ di
fiat spū tu⁹ duplet in me. Qui
respondit rem difficile postulasti
Sed si me poteris videre quan
do ascendā fiet tibi. Et tunc appa
ruit currus igne⁹. Et ascendit cur
ru Helyas. quē videns Helyse⁹
clamabat di. Pater mi pater mi
Lurrus Israēl v auriga eius. Et
sic quod postulanit obtinuit. Spi
ritualr per Helyam q̄ interpre
rat deus meus significatur xp̄us
q̄ noster est spūali copula incana
tionis. p Helyseū subaudi vntū
quēq̄ fidelē discipulū xp̄i. v disci
plinā eius doctrine querentiē. Di
cit igit xp̄s vnicuiq̄ fideliū: po
stula a me v dabo tibi. Aperi os
tuum v ego implebo illud anteq̄

tollar a te. Subaudi xp̄iane q̄ cō
sumato vite p̄ntio tempore xp̄us
tolletur a te q̄tum ad effectum
donorum. v nisi impetraveris in
hac vita gratiam in alia repertis
bullā gratiaruz. Detere ergo de
bemus duplēm spiritu⁹ eius. I.
duplex donum hoc est gratia⁹ in
presenti v gloriam in futuro. Sed
dicet ibi. Nem difficilem postula
sti. quinymo impossibilem v su
pra v̄ires nostras facilem tamen
ex parte donare. Sed dicit si me
potes videre in curru igneo. I. si
me potes videre in cruce si vide
as que passus sū ppter igne⁹ cha
ritatis in ligno seu curru crucis
obtiebis qđ petis dūmodo q̄ pas
sus sū i corpe itucaris mēte. Lō
tēplēmur ergo misericordie v cha
ritatis ignem v accenso corde no
stro leue erit obtinere quod peti
tur. Cassiod. Magister ingt mi
ricordia dei. vt dominus mundi
acciperet formaz serui. panis exu
tiret fons viuis sitiret: lux obſcu
raretur. virtus infirmaretur. vi
ta moreretur. Redemptor vede
retur vt hō viuificaret. vbi ergo
princeps tanta afflictione plange
bat. Quis illo flente non fleret:
quis eo dolente non voleret vel
gemeret: qñ. p gēmato dyadēa
te rex crucē gestabat in capite.

Aratus sum v non sum
p turbatus vt custodiā mā
data ma. ps. cxvij. Quā
cunq̄ homo rem difficilez. v ar

duam aliquando agrediatur: tamen si confortatur a suo superiore si armetur pietate inferni oblitus periculis viriliter se ingerit. videm⁹ exemplū in aialib⁹. Latus excitatus a domio suo fortorem se inuadit. Salina etiā pro pullis suis cū oībus pugnat. Spī ritualiter h̄z passio xp̄i fuerit horribilis ad cogitandum ne dum ad sustinendū: instigatus tamē a patre quo minor est fm̄ humanitatem de qua sermo est. Et compaciens pullis i. filijs suis captiuis fig. viriliter aggressus ē cā. Fig. Exo.iiiij. vbi dñs volens educere populi suū d̄ manu Pharaohis vocauit Moysen ⁊ dixit ei. Quid est qđ habes in manu tua? Qui respondit virgā. Et dñs ad illū. proice il lam in terram. qui fecit. ⁊ versa ē virga in colubrē. t̄ timēs Moys. voluit fugere. Sed excitante ac confortante ⁊ precipiente domino ipsam reacepit et in illa pcus sit egypti ⁊ Pharaonez. Spūa literi per Moyses qui solus fuit allumpius ex aquis: in quib⁹ hebreor⁹ pueri submergebant: notatur xp̄s qui solus except⁹ fuit ab vnda peccati per naturā sed vgo per gratiā sub qua ta⁹ magni quā parui periclitabant. volēs igitur deus pater populi suum humānū de manu Pharaohis i. diaboli ⁊ de tenebroso egypto inferni eripere vocauit ipsum dicens.

Quid est qoud habeo pre manib⁹: Quid descendisti agere in mundo: Et respondit xp̄s virga est ac si dicat. Crucis suppliciū est quod nūc cogito. Et pater ad illū phice v̄gā corā oclis h̄uis i. p̄sidera q̄ pati te oportet. Et v̄ia est virga in colubrem. qui serpēs est variorum colorum: ac diuersorum qui dum Christus oraret in oratione ⁊ meditaretur supra salutem nostram offensa sunt sibi tormentorum diuersa genera que in cruce pati debebat: ⁊ tunc timens fugere satagebat quādo ait. Pater omnia possibilia sunt tibi. Transseat a me calce iste. tc. Et factus ē in angonia vt sudor ei⁹ essent ḡte sanguinis. Sed tunc a domio p̄sortatus ⁊ suorum captiuor̄ pie tate deductus ait. Non sicut ego volo. i. vt n̄ carnis infirmitas petit: sed promptitudo spiritus desiderat pater fiat voluntas tua. Et tunc virga crucis ap̄bēla p̄cussit infernum ⁊ diabolus multiplicitate vulnerauit. captiuos suos d̄ carcere liberavit. ⁊ sine p̄fusionē sui sic de hostiis suis feliciter trūphauit. vnde Lassio. sup illo. ps. L. Obūbrasti sup caput meti in die belli. In die inq̄t crucifixiois sue sic obūbrat⁹ atq̄ d̄ esēlūs ē xp̄us: vt nec aius ei⁹ p̄fusionē aliquam patere: nec caro ipsi⁹ corruptiōnis iniuria sustineret: vnde bene diffinita est passio dñi dies belli:

quando s. diabolo victo inferno/
rum claustra dirupta sunt t capti
ui liberati sunt.

Dclare ergo rubrū est ve-
q stimentū tuū. Isa.lxiiij.
Evidentes rem penit⁹ in-
solitam evenire cām penit⁹ nesci-
entes in magnā incidentē admirā-
tionē. nec quietā humāne mētis
acies: donec peruentuz fuerit ad
cognitionē cause. Idcirco aspici-
entes pbi solis eclipsim admirati
sunt valde sed post admirationē
philosophantes viderunt q̄ cau-
sa huīus eclipsis fuerat interposi-
tiō lune inter terrā t solē. Spūa-
liter. Nulla res tā insolita t tā stu-
penda in mundo vñq̄ fuit q̄ p̄
dei fili⁹ in mūdo vissas esset cum
hoib⁹ conuersari in terra capi-
pati: t morte turpissima p̄demna-
ri. Idcirco pphie in spū sancto. p̄
phetantes admirati sunt interro-
gantes t scrutantes cāz. Reperi-
runt q̄ erat interpositio lune. I. as-
sumptio carnis humāne in qua
voluit salutē nostrāz operari. hec
enī eclipsabat divinitatis radios
t potentie maiestatē ne ab hoib⁹
videret. prebebat tr̄ni mortalitatē
t infirmitatē exterius. Isay.i. Oē
caput lagūndū t oē cor merens a
planta pedis v sqz ad verticez nō
est in eo sanitas. Sed qz talibus
armis decebat eū muniri vt con-
tereret caput draconis t caudaz
I. vt peccatū originale deleret t
carnalia fideli⁹ vīres prestaret

Ideo interrogatus rñdet. Ego
inḡt qui loquo: iustiam t ppu-
gnator sū ad saluandū. Eddens
etlā vlt̄rius. Ego torcular calca-
ni solus t ex oib⁹ nō fuit vir me-
cum: v̄ vestimenta mea inquinau-
s. sanguine meo. Fig. Gen.xxiij.
vbi legim⁹ q̄ vendito Joseph a
fratribus suis acceperunt tunicā
ipsius t laceratā gladiis t inno-
ntā in sanguine edidertūt vni per-
sonē que obtulit eā patri t eidem
illā ondēns pater ait. Hera pessū-
ma deuorauit filiū meū Joseph.
Spūalr venditor p̄o a discipulo
t empto ab egipciis hoc est a iu-
deis tenebris tunicam eius. s.
carnē eius t laceratū clavis t lá-
cea postq̄ in cruce, pphio intin-
ixerunt depositā vltimo de cruce
dederunt eā in manib⁹ beate vir-
ginis que versus celuz clamās dī-
cebat. O excelle israel. O celestis
Daud. O pater misericordie t cle-
mentie. Elide t obserua si hec est
tunica filii tui an nō? Elidesi hec
est tunica quā Rachel fecerat si-
lio suo Joseph. Elide sūme deus
si caro xp̄i est quā ego obūbrāte
spū sancto nunciāte Gabriele ar-
chāgelo concepi. Eloluebat intra
se hanc tunicaz virgo Maria a
capite v sqz ad pedez. videbat ca-
put spinosum. os felle poluti ocu-
los liuoribus plenos. manus ac
pedes perforatos latus apertum
totū corpus cruentatū. t cum la-
chrymis verba gemmib⁹ pleua-

distrigebat xpm. d. Quare fili mi-
sic rubru est vestimentu tuu. Uor-
igitur illus sonabat in rama plo-
rano filium suum. sepe repetens
pristinam interrogacionem an eet
illa tunica filij sui Joseph. Et re-
spondit pater. fera pessima iuidia
devoravit filiu meum. Sapi. ij. di-
xerunt impi apud semetiplos no
recte iudicantes. venite circue-
niamus vix iustum tecum. Et in fine
cam predictam. l. inuidiam di. Et
errauerunt qz excecauit eos maliti
eaor. Et subaudi p malitia in-
uidia iudeor. inuidia ferior omni
sera. leo fortissimus prostratis
indulget. et tu redemptore tuum pu-
gis contra imaculati agnii qui os
suu n apuit. et tu tuu os apuisti. et
carnez ei detib lacerasti ferreis.
ligasti qvictos tuos soluit: vulne-
rasti qoinz sanat vulnera potasti
felle aq viue fonte crucifixisti qui
omnium cruciatus curavit. Occi-
disti illuz qui est omnium viuentium
l. vita. qm quis audiuit. v n Ensel.
in meditatioib. Quid fecisti dul-
cissime puer vi sic iudicaris: quid
comisisti amatisse iuuenis ut
adeo male tractareris? Qd scel
tuum: que nota tua: que ca mor-
tis tue: que occasio tue damna-
tionis? O admirabilis censure co-
ditio. O ineffabilis mysterij depo-
sito. peccat iniquus et punitus.
delinquit reus. vapulat innocuo.
offendit impius damnatur pius.
Qd meretur malus: pauperrimo

nus. quod perpetrat seruus: exsol-
dominus. quod comitut homo
sustinet de.

Lthus militi lancea latus
v ei apperuit. Jo. xii. Quā
do ducit reus ad patibulū
quem multis sequuntur. consumata
vita illi et habita debita experi-
entia de morte omnes q astabat
recedunt. Spūaliter xps mūdus
purus et immaculat agnino cōs
in cuius ore no est dol inuenit:
dicit suad cruce et deputat cu
impiis. Ideo consumato ipso pas-
sione mysterio et experti iudet q
vere mortu esset reliquerit eū in
cruce pendente post horas no
nam. et usq ad vesperas stabat
sic pendens. Nam satiati indei q
mortem ei sitiebant: eo mortuo
recesserunt et omnes eū derelique-
runt et discipuli abierunt. Fig. iiij.
Fig. xxij. vbi legit q rex israel va-
dens ad preliu contra syros muta-
uit habitu scilicet regalez ornatum
et ascendit currū suum et percussus
sagitta inter stomachū et pulmo-
nem mortu est vespe et syri oēs
reversi sunt. Ordinaverat. n. syri
hostes el vt soluz israel regez in-
terficerent. quo facto terminatus
est preliu et saluati sunt oēs rege
tatu mortuo. Spūaliter xps dei
filius dī rex yrael q interpretat
videns deuz. Ipse enim semp vi-
det divinitatem. qz semp sibi pno
est eū et ipse sit de. Agit debens
canipuz nostre salutis intrare pu-

gnatus p nobis oculis male
statē regalē extinxerunt semetipm
formā serui accipēs t ascendēs
currū. s. lignuz crucis post multa
tormēta percussus ē lācea t hora
vespīna pēdebat in cruce mot
tuus. Et vt dictū est satiata iudeo
rum rabie q tr̄i xp̄i mortē scitie
bant terminatū est preliū qd erat
iter noſt angelos. Et oēs rever
si sunt in domū suā. Et factus est
in pace locus eorum. t habitatio
eoz in syon. i. in vita beata. Et ex
iis duobus generib⁹ oīum fact⁹
est vñus grex. vni t tr̄no pastori
subiectus. q talia eis pascua ſpa
rauit q nec oculus vidit: nec i cor
hominis ascēdit. Et sic rex n̄ opa
tus ē nobis pacē i morte sua. vñ
Lris. Lriso. in ser. cene dñi. Occiſus. p
poſit xp̄us cur occiſus sit videa
mus. vt celeſtia pacificet. vt terre
na recōcliet vñuersa. vt amicuz
te cōſtituat angeloz. t hñti oīum
prātem aliam suā p te dñs dedit.

Abiit ipios. p sepultura.

D ysa. liij. Longe negoꝝ est
malitia ſub oīq genere
vñtuꝝ paliata: q̄ si nuda t apta
Aug. foſet. vñ Aug. ſup. p̄s. Similita
eqtas n̄ ē eqtas ſz duplex iniqtas
pharisei nāqz cogitātes malitiāz
t nequitiā quā in nece xp̄i exerce
bāt ſub ſpē pietatis iuerūt ad pſla
tiū dicētes t petētes ob' paſchatis
deuotionē vñtu vñctū. s. Barabā
ſeductorē latronē t homicidā. t
ſub iſto palio dānauerunt iuſtū. s.

xpm. Duo ergo mala fecit pp̄lus
iſte. s. reū dimittendo. t iuſtū occi
dendo. yſa. v. ve q iuſtificatiſ im
piū t iuſticiam iuſti auferit ab eo.
Sig. leuit. xvi. vbi legit⁹ q̄ i die
pp̄titatiōis offerebat 'duo aſalia
s. duo hirci. q̄ p vñus maciabat t
offerebat dñs vt fieret pp̄titatio
pro peccatiſ. aliis v̄o dimittiebat
libere t hic ſecū portabat oīa pec
cata populi. Sp̄ualr per hec duo
aſalia oblata in ſacrificio pp̄titia
tionis ſubaudiſ hos duos viſtos
s. xp̄m dei filiuꝝ ſanctū t iuſtum.
Barabā latronē ſeductorez t ho
miciadz. ymolatus igit r̄ps ē pp̄
quē facta eſt recōclitatio omniꝝ
pc̄ioꝝ t Barabas dimiſiſ t libe
ratus eſt q eſt teſtis pſidie iudeo
rum. Anſel. in ſuis medita. t dir
igit v̄ba xp̄o. vultū tuum inquit
honorabileſ q̄ deſiderat ange
li pſpicere q oēs celos adūnplet
leticia quem deprecātur oēs dini
tes plebiſ. polutis labiſ ſuis ſpu
tiſ inquinauerunt. ſacrilegiſ ma
niſbus occiderūt. velo opuerūt in
deriſione t tōdñm vñuerſe crea
ture tanqz ſeruum cōceptibilem
colaficauerūt. Adhuc aut̄ animā
tuam in circuſiō deglutiendū
tradiſerunt. vñctum quidem an
te faciem p̄lati preſides perdu
xerūt. poſtulātes te ſupplicio cru
cio interimi qui peccatiſ nō noue
ras. t virum homicidā donari ſi
bi agno lupum: auro lutum ſpo
nentes. O indignū t infelix con

filiū t̄ quidē non ignorabat sīm
plus ille per inuidiaz hoc in te fie
ri tamen non abstinuit temerari
as i te man⁹ mittere sed repleuit
animam tuam sine causa amar-
tudine.

Vnde lauare septies in sor-
dane.iiiij. Re.v. Solent
iūitati ad magna festa fa-
deo lauare saas ne imūdi appa-
reant inter mūdos. Sp̄tialr dñs
noster nos iūitātis ad festa maxi-
ma.s.ad gaudia paradisi vbi nul-
lus sordidus intrat sed oēs sunt
mūdi t̄ imaculati. Apoc.vi.date
sunt singulis stole albe. Sed ne p̄
imūditā repleamur: dedit nobis
Isto sancto ipse aquā purgatiā cū
sacratiſſimo ſue paſſionis ſanguine
ex quo ab omni malitia pecca-
tilz turpiſſima poſſum⁹ mūdat.
Sign. lenit.xiiij. vbi legim⁹ q̄ i pu-
rificatione leproſop̄ talis rit⁹ ſer-
uabat. portabat. n. duo paſſeres
viui quoꝝ vñ ſiebat batur ſup
aqua viua in vase terreo poſitā: t̄
ſiebat aſperſoriū d̄ ligno cedriño
t̄ ſyopo. Et ibi ligabat ſolo v̄mi-
culo. i cocineo paſſer viu⁹ ad mo-
dū aſperſoriū: t̄ aſp̄gebat ſep̄ties
leproſuſ. poſtmodū paſſer viu⁹ di-
mittebat abire. Sp̄tialr leproſuſ
erat genns humanum ꝑ p̄tī
primoꝝ parentū q̄ lepra ſordes
ē iſanabil⁹ t̄ p̄tī illō d̄tū ex par-
te hominis erat curabile. q̄ duos
ēt paſſeres aductos ad purgatio-
ne lepre ſubaudi diuinā t̄ huma-

nam naturā. factū eſt aſperſoriū
de ligno cedriño q̄ in cruce xp̄i
poſitum ſuit lignum cedri. Deſi-
ſus eſt. n. vnu paſſer q̄ humana
natura xp̄i cui ſanguine aqua ba-
ptiſmatiſ efficaciā mūdat acce-
pit. Eli⁹ paſſer. ſ. diuinitas filio ca-
ritatis humanitatis iūcta eſt. ſed
liber abiit eo q̄ diuinitas iūcta
liſt existsat. Septies aſp̄gitur imū-
dus. q̄. viij. lacra de vale terreo. ſ.
corpoꝝ xp̄i fluxerūt cū ſanguine
t̄ aqua ſimul ꝑ quā oī ſia aia vere
credeō t̄ iuste operās mūdat. ac-
cipiat⁹ ergo illud aſperſoriū t̄ ſe-
pties nos aſpergamus. ſ. diſcur-
rendo per. vii. peccata mortalia.
ſed vide qđ ſit aqua viua ſol⁹ ſan-
guis nō lauat ſine aqua viua nec
aqua viua ſine ſanguine. Aqua vi-
ua dicitur que manat de viſcereb⁹
terre per quas deuotas ſubaudi
lachrymas que de corde contri-
to t̄ verificato exerunt fluentes p̄
oculorum riuos. ſi ſic per aſperſo-
rium crucis ex ſanguine xp̄i aſ-
pergas tuam memoriaz. t̄ ſi ple-
nus ſiſ ſordibus t̄ ſi nullum de-
corem virtutū habeas in te tantū
peccatoruſ lachrymis aſſumpta
paſſiois domini memoria te mū-
dabis. Ber. ſup can. ſermo. xxij. Ber.
Paſſio tua dñe ielu xp̄e ē viātū
remediū ſingulare refugiuſ deſi-
ciētē ſapia. Iuſtitia ēt nō ſufficiē-
te ſubcubentib⁹ meritis illa ſucur-
rit. Jō cū defeccerit virt⁹ mea non
cōturbabor neq̄ diffidam. Gto

quid faciam. calicem salutaris ac
cipia et nomē domini inuocabo.

Rbor bona fructus bonos
a facit. **M**att. viij. **P**reter
secunditatē et suauitatem

fructū etiam arbor ipsa multas
prestat humano usui cōmodita-
tes. Nam viatores arbore frōdo
sa inuenta non solum fructū ei⁹ re-
ficiuntur sed etiam protegunt ab
estib⁹ similiter et a pluia. et ascē-
dens interdū sicut illi necesse est
tuet a feris. Spūaliter cruc xp̄i ar-
bor bona fuit magna lata et fron-
dosa. et fructus satietatis et suau-
itatis tribuens et fideles omnes p-
tegit a demōib⁹ et ab omnib⁹ pec-
catorib⁹ et vicioib⁹ incurrib⁹.

Sig. **Ddāz sub tali forma. Ecce arbor in
medio terre: cui⁹ proceritas attin-
gens ad celū et aspect⁹ ei⁹ usq; ad
terminos terre. et esca vniuersorū
in ea subter eaz habitabant aia-
lia in ramis ei⁹ volucres celi con-
versabant. Spūaliter. Per hāc
arborem subaudi crucē xp̄i. **h**.
Erit tanq; lignū q; plantāti est:
secus de aqua. In medio terre q;
ad litteram sic fuit. fertur enīz q;
i calvarie móte vbi crux xp̄i fuit
posita sol recto tramite ac dirre-
cte aspiciat quodam tempore qđ
est argumentū medie regionis.
h. **D**e⁹ noster ante secula opat⁹ ē
s. in medio terre. Luius proceri-
tas attingens ad celū q;r nulla est
alia via ad celū de terra ducēs mi-**

si crucem xp̄i accipere ipso teste
qui ait. Si quis vult post me ve-
nire tolat crucē suā et sequar me.
Espect⁹ ei⁹ usq; ad terminos ter-
re: qz oēs inuitat. oēs vocat nemī
nem despicit. **h**. Extendit palmi-
tes suos usq; ad m. et usq; fl. p/
pa. et⁹. Esca vniuersorū in ea quia
paruis et magnis. insciipientib⁹ et
perfectis. iūstis et iniustis. ipa sub-
uenit oib⁹ volentib⁹ fruct⁹ p̄bet
salutiferos arbor illa. Ambrosius
sup **L**uc. xps oib⁹ oia fact⁹ ē. pau-
per paupib⁹. diues diuitib⁹ flens
flētib⁹. scitēs scitiētib⁹. p̄fli⁹ ha-
būdantib⁹. In carcere cū capti-
vis. cū **M**aria flet. Lū aplis epu-
latur. cuz samaritana fuit. In de-
serto esurit. et cib⁹ p̄mi hominis
quē preuaricatione gustanerat te-
matio dñi solueret. Sub ea habi-
tabant aialia per q; notans hōles
vīte active. qui sub arboreis hui⁹
vībra per fidē quiescunt et tpe te-
ptationis estus et qñcunq; feras
infernī appropinquare p̄cipiunt.
Arbore hanc p̄ p̄tēplationē et me-
ditationē ascēdit. et ibi tute quie-
scit. Ber. i suis me. Copiosa igt
redēptio data ē nōl invulnerib⁹
redēptoris n̄t̄. magna m̄titude
dalcedis ḡfe. plētudo et p̄fectio
vītū. Lū me pulsat tarpis cogi-
tatio: recurro ad vulnera xp̄i et fu-
gat a me. Lū me p̄mit caro mea
ex recordatiōe vulnerū dñi mei
refargo. Lū diabolus parat mis-
ericordiae: fugio ad vulnera dñi mei

recedit a me. In oīb⁹ necessitatibus meis n̄ iuenitā efficax reme dū q̄ vulnera xp̄i. Seḡt. In ramis ei⁹ volucres celi p̄tiersabant. p volucres celi n̄dificatēs in ramis s̄audi viros pfectos. q̄ licet corporalr sint i mūdo. nihilomin⁹ cordialr mād⁹ illis crucifix⁹ est: t̄ sp̄i mūdo. hi debēt n̄dū lūtū i plagi r̄pi totalr ponere quem iudei crucifixerūt t̄ in hoc fugiet oēm ruinā t̄ os celesti ḡfa p̄fruent. vñ Ber. in meditatiōib⁹. Ecce inq̄ dñe cū de tui memoria mēs mea suspirat t̄ tuā ineffabilē meditabit pietatē ip̄a carnis sarcina minus grauat cogitationū tumult⁹ cessat pōdus mortalitat⁹ t̄ miserie more solito nō oblectat. Silēt cūcta trā quilla sūt oia cor ardet anim⁹ gau det. memoria v̄get. itellect⁹ lucet. t̄ tot⁹ sp̄us desiderio visionis tue accēsus iūsibilitū rapit amore.

Lee agnus dei ecce q̄ tol
lit p̄ctā mūdi. Jo. i. Dicit
ph̄s q̄ sensus debēt sen
tire aliud sensible debet eē ab illo
penit⁹ denudat⁹. P̄ pupilla. n. p̄ tā
to d̄f abscolor. i. sine colore ut de
colorib⁹ possit iudicare alr. n. colo
res nō perciperet. q̄ color existēt
in pupilla impediret visionē exte
rioris coloris. v̄bi ḡfa. Si q̄s iū
oculū vitrū coloratum ponat t̄ fi
mul p̄ illū alia visibilia intueatur
oia sibi apparebut illis⁹ coloris cu
tus est vitrū. Et qđ dictum est de
oculo ita t̄ ceteris sc̄ib⁹. Sp̄ua

liter. si erat possibile aliquā crea
turā purā p̄ficere salutē humāe
nature. Et ip̄am liberare a p̄ctō.
eo q̄ nulla reperiebat oīo absq̄
p̄ctō. i. vt eius puritas t̄ bonitas
sufficeret ad tollendū culpāz t̄ ad
infūlēdū ḡfam. nec erat ad hoc
sufficiēt angel⁹ q̄: vt h̄f i Job. Le
li. t. angeli nō sunt mūdi in p̄spe
cu ei⁹ neq̄ h̄o poterat inueniri
mūdus. Nemo mūdus a sordi
bus neq̄ infās cui⁹ vita est vni⁹
diel sup terrā. Si ergo nulla crea
tura sufficiebat eo qđ nihil ē i cō
spectu ei⁹ mūdū. requirebat ergo
non tñi creatura sed t̄ ipse crea
tor q̄ oīo est sine colore. i. sine oī
reatu. Oportuit ergo ip̄m quādā
nouā创urā facere. s. aiām xp̄i
t̄ ip̄am induere carne a peccato
alienā qđ fieri nō poterat nisi de
v̄ginitate cōcipere p̄ op⁹ sc̄i sp̄i
ritu⁹. t̄ sic assumeret h̄ac naturā
de⁹ vt ess̄ penit⁹ sine macula t̄ vt
maculas cōtagiōis hūane posset
mundare. Jo. verbū dei caro fa
ctū est. q̄ d̄f agn⁹ imaculat⁹ quez
cū beat⁹ Jo. aspiceret sp̄us sancto
plenus cognovit t̄ ipsum digit⁹
on̄dit di. Ecce agn⁹ dei rc. hoc ēt
ali⁹ euāgelistā Jo. in figura vidit
apoc. v. v̄bi ip̄le ait. Vidi inq̄ in
dextera sedentio librū signatū si
gnaculis. v̄si. t̄ non inueniebatur
in celo neq̄ in terra neq̄ subter
terrā q̄ dign⁹ ēt aperire libru⁹ t̄
soluere ei⁹ signacula. v̄si. Et dum
ex hoc ip̄se Jo. amare fieret ostē

fus ē ei agn⁹ occisus ⁊ dictū est ei
vt nō fieret qz dign⁹ est agnus q
occisus est aperire libri ⁊ soluere
vij. signacula. Spiritualiter p libri⁹
clausum ⁊ signatu⁹ subaudi⁹ dicit
nā grām quā fortiter ḥ nos clau-
serat. vij. capitalia vīta: que pmi-
nī parētes diabolo suadente cō-
miserūt nec reperiebat in celo. s.
angelus ad hoc sufficiēs. neqz in
ter viventes hoīes erat ali⁹ valēs
nos liberare. nec inter sanctos in
limbo deicentos qscqz tā iust⁹ erat
ad hoc potēs vt nos eriperet. sed
ostensus sibi agn⁹ sine macula q
sufficiēs fuit tolere mūdi pīcī. vñ
audīt idē Jo. i eodē li.ca.v. at
qz vidit viginti q̄tuor seniores ha-
bentes singulas citharas. ⁊ canta-
bant canticū nouum coraz deo ⁊
agno. di. dignus es dñe aperire li-
bri ⁊ soluere. vij. signacula eius:
qm̄ occisus es ⁊ redemisti nos in
sanguine tuo. tc. Spiritualiter p
xiiii. seniores intelliguntur. xij. apo-
stoli. ⁊ xii. pphete omnes cytha-
ras scripturar̄ sīnapz idē canticuz
cantāt. illā quē pphete venturus
p̄dicauerūt apli p̄dicauerūt venisse

Leo vñ Leo papa i qdā sermōe. Sa-
cramētū īqt salutis humāe nul-
la vñqz antiquitate cessavit: qz quez
p̄dicauerūt apli hīc annūciaue-
runt. pphete. Agn⁹ ergo iste sine
maeula oues suas redemit non
auro neqz argento seu aliquo alio
corruptibili. sed suum sanguinem
īmaculatu⁹ pro nobis dedit in p-
ciū ⁊ occidēs lupi⁹ fecit nos deo

nōstro regnū. Et si Eu. sup Jo. Di-
omel. vij. pertractans illud. Ecce
agnus tc. vtiqz singulariter agn⁹
dei sine macula. solus sine pecca-
to. ergo singulariter hīc ē agnus
dei. qz singulariter hui⁹ agni san-
guine solo: hoīes redimi potue-
rūt. venit agn⁹ qualis agn⁹? quez
lupi timēt qui leonem occisus oc-
cidit. Sanguine agni vīct⁹ est leo.
Ecce spectaculū xp̄ianorum ma-
gnū est. spectare per totū orbem
terrāz sanguine agni vīctū leonē
educta de dentibus leonū mēbra
xp̄i ⁊ adiuncta corpori xp̄i.

Or sicut dies illuminabit
hs. cxxxviii. Nihil posse
stigere deteri⁹ victorib⁹
in prelio qz an cōplemētū ⁊ con-
sumatam victoriā fieret nox: quia
tunc quilibet effici⁹ timidus. Tūc
enī deficiente possunt fugere
⁊ abscondi ⁊ percutere hostes ex
latere ⁊ nō videri. Illaz vīcti fūt
salvi ⁊ vīctores nihil lucrāt. Spi-
ritualiter xp̄us dei filius est dies.
cuius rō esse potest qz dñz sol est
saper terram dies est. ita dñ xp̄o
est nobisē per grām dies lucis
est. Ideo ipse ait. Ambulate du⁹
dies est. Et alibi. Nonne. xij. sunt
hore diei. ⁊ intelligi ibidē per diē
xp̄s. vñ Ber. in meditationibus. G.
Tu es dñe lucis dies ⁊ sol clarita-
tis eterne magnus sine quātitate
bon⁹ sine q̄litate. Jo. nū nob̄ de-
rius potuīset cōtingere tempore
quo vīctoria siebat contra demo-

nes: q̄ x̄s in p̄esso n̄fe salus
timulisset p̄ nobis mori vel q̄ de-
scendisset de cruce quia tunc ho-
stes nostri. s. demones euasissent
manus ei⁹. Captivi nostri q̄ erāt
in limbo nō fuissent liberati ⁊ ipsi
demones aduersarij n̄fī fuissent
nos agressi. Jō ip̄e suadētibus in
deis noluit de cruce descendere ne
salus n̄fa ip̄ediret. Fig. Josue. x.
vbi legim⁹ q̄ supra nāe cursū sol
super Sabaon stetit q̄usq; Josue
victoriā obtinuit ḥ amoreos ⁊ ca-
ptis regib⁹ amoreos ⁊ calcas⁹ col-
lib⁹ regū a filijs ysrael. nō recessit
sol nec dī fuisse dī ut magnū aī
nec postea adeo q̄ filij ysrael sp̄
dī illā habuerūt celebrez ob me
mortaz tante victorie. Sp̄ualiter
Sabaon iterpretat vas mesticie
per quā subaudi nām humanaz
gemstib⁹ multis vallata aī veri so-
lis illuminationē obsessa erat per
principes amoreos. i. demontim.
Mā amorei iterphant ppli ama-
ri. ⁊ sic ois amaritudo inuenit in
eis. p̄ Josue vō q̄ interprat salua-
tor subaudi misericordia xp̄i. Non
n. nos saluavit iustitia nō sapia nō
potentia sed sola misericordia. Mā
⁊ misericordia v̄sus est cū nos se-
cūt ⁊ misericordia cū captiuos nos
Lal. fdemist. vñ Lassio. Super illō p̄se.
Misericors ⁊ miserator dñs. mi-
sericors est inq̄ dñs cū creat q̄
nullis bñficijs p̄uocat vt p̄stet.
Misericors est cūz recadentes
sua p̄ietate reconstruit. Tempore

Igitur nostre reparations quādo
nos sua misericordia liberauit de
mansib⁹ amoreos stetit sol. i. lux
vera que munduz illuminat in-
deficiens supra cursum nāe. Lū
n. naturaliter qlibet morte fugiat
in q̄tū p̄t: ip̄e tñ x̄s n̄ dubita-
vit mori p̄ nobis nec voluitd cru-
ce descendere suadentib⁹ indeis.
vñ quasi impi⁹ fact⁹ est sibi p̄hi vt
non semperēt plus. Mō deficit er-
go stare ⁊ illūinare tenebras mē-
tis n̄fē quas p̄xerāt p̄ culpā p̄mis
nostri parētes donec soluto p̄cio
⁊ delecto p̄cio deficerent demōes
ita vt fideles eius calcēt sup̄ col-
la eoꝝ quorū prius captiui erāt.
Soligitur stetit i. hītaculo suo. i.
x̄s i. cruce q̄usq; facta ē victoria
nostroz hostiū. p̄s. Non puerā
donec perficiāt. Hāc igit̄ dī de-
bemus mēte ⁊ corde solēniter ce-
lebrare. q̄ hec est dies quaz fecit
dñs tc. gr̄as. s. agētes dño q̄ tāta
p̄ nobis sustinuit firmū stās. vñ
Aug. i solilo. Dñe d̄lexisti me pl⁹ **Zu.**
quā te q̄ mori voluisti p̄p me tā-
to p̄cio reduxisti me de exilio. re-
demisti me d̄ fūtio retraxisti me
d̄ suppliatio. vocasti me noīe tuo si-
gnasti me sanguine tuo vt memo-
riale tuū sp̄ eēt ap̄d me ⁊ nūq̄ re-
cederet a corde qui p̄p me noluit

cedere a cruce.

b Un hūlliat ⁊ hūc exaltat
p̄s. 74. Mō. q̄ vna ⁊ ea
dē potio seu medīcia est
allqñ vni egrotō sal⁹: ⁊ alī in ore

¶ hoc p̄tingit ex diversitate egrotatiū t̄ diuersos morbos patientiū potio nanc̄ calida erit cura morbi frigidū t̄ calido erit interit⁹. qz augebit calorē t̄ inualeſcēt̄ morbo nā deficiet t̄ subsequet̄ mors. Sp̄ualr. passio xp̄i fuit medicina optia ad sanādū lāgorē p̄cti ysa. lūj. disciplia pacis n̄re sup eū t̄ liuore ei⁹ sanari sum⁹: sed regrebat dispositio in recipiēte. Mā aligb⁹ bñ dispositi⁹ fuit optia. aligb⁹ n̄ p̄fuit pp̄ iſectiā t̄ depeauatā volūta tē. vñ cū xp̄s i ligno crucis pēde ret in medio latroniū vt adipleret qd̄ scripū ē de ipso. Et cū ipijs deputat⁹ est. vnuſ illoꝝ ad salutē suā medicinā xp̄i recepit. eo q̄ cōtriſtio t̄ pietas cor ei⁹ disposuerat. vñ meruit bñdicisōis vocē audire. Alteri ḡo quē nūmīi v̄rgebat impietas t̄ iniqitas medicinā hāc recipie neqt̄ ad sanitatē. Jō persit in

Sigu. p̄ctio suo. Sigu. Gen. xxix. vbi leghim⁹ q̄ cū Joseph innocē positi⁹ fuissi i carcerē postea missi fuerit duo captivi cū eo quoꝝ yslōib⁹ t̄ somniis auditis vni anticiavit suppliciū seu patibulū. Alteri ḡo q̄ regio p̄specui restituereſt̄ cū ḡra. qd̄ sic factū est. Sp̄ualr. Joseph innocens positus in carcerē xp̄m denotat sanctū in cui⁹ ore dol⁹ nō est inuenit⁹ affixū cruci atq̄ latere p̄foratū. ps. Nosuerit in p̄pedibus pedes ei⁹ ferrū p̄trāſiſt̄ aiam ei⁹. Duo igit vincit q̄ Joseph se cū in carcere reperiſt̄. duos signifi-

cant reos cū dñō crucificos. Eller in t̄ aliter dispositos. Mā vñ int̄entionē cordis nequā narravit p̄ dñm suū insultū p̄tumelie infērēs v̄bis t̄ cōdēnat⁹ relict⁹ ē eterno cruciſt̄ supplicio. Eller ḡo dñm vēl suū p̄fitēs t̄ humilis vēntam petēs ingressum meruit paradiſi. Et sic idē dñs vni salutem tribuit. Elleri ḡo mortē. causa vi te t̄ salutis salvator fuit sed nō dānato interit⁹ sed ipse damnatioſis sue extitit causa. Unde Leo papa L in sermōe resurrectiōis dñi. vñ inq̄t erat latro mente t̄ co:pe prius alteri. alteri vicin⁹: s̄z mltiū corde diuisus pēdebat xp̄s i me dio t̄ tanq̄ rex fulgebat. Lō fitebat vñ t̄ honorificabat alteri in credul⁹ blasphemabat iudex mordictat vni sniam. alteri ḡo porrigit indulgentiā. hec Leo. S̄z ga xp̄s hō nō dirisse legit maledicēti hodie eris in iſerno: sicut bñdi cenni dixit hodie eris mecum in paradise: Mā maior fuit iniqitas maledicentis q̄z bonitas bñdicentis. N̄ video q̄ xp̄s nō vult mortem peccatoris: sed semp̄ ipm vt queratur expectat. Penitenti ḡo nequaꝝ scit indulgentiā differre. Jō l̄ modicū laborauerit dicendo. s. memento mei domine dū vñcēris in regnū tuū: q̄z tñ vidit hec verba ex corde contrito proferri dilatauit multitudinē dulcednis sue xp̄us sup eū nobis relinqueſ exemplū penitendi. vñ Leo pa. L

pa sermone supradicto. O myrra
reti conuersio. latro credit latro
de cruce impetu fecit et itrauit pa-
radisum trophea framea circum-
datus. O violentus latro. O arti-
ficiosus effractor ipsi cubiculari-
um tenuit et per ipsum ad paradi-
si interiora permenuit.

Onus filio est dñs

c idisciplato. eccl. xxij. In
ter alia que deus magis
ab hominat est iniuria filiorum i pa-
rentes. Idcirco antiquitatem lex pre-
cipiebat dentem, p dente: pedem, p
pede et aiam pro aia. parentum in-
tutia granius puniebatur: qz non
solum pede vel manu puniendas
erat qui sic lessisset patrem sed q ma-
ledicerit inquit p̄fī vel m̄fī morte
moriatur. Ende Galerius libro
i. Justissime quidē pari vindicta
parentū ac deorum violatione expi-
anda est. Spūalr iter oia nefādissi-
ma et ab hominabilia pctā que
a mūdi principio usqz nūc p̄mis-
sa fuerūt. sup oia nefāduz fuit sce-
lus qd iudayepp̄l's in mōte pa-
triis et redēptoris sui dñi n̄fī Jesu
xp̄i p̄misit. Licer. n. populus iste
magna et horribilia peccata p̄mi-
serit p̄t nullū tñ fuit flagitio isti
simile. qd apte p̄i dira correctio-
ne punitio neqz pplo illi p̄p hoc
scelus illata. Jo lector ait ad uerte
scriptū amos. ij. vba multuz eni-
dentia p̄ iplos: vbi sic dī. Super
tribus scelerib⁹ israel et sup quat-
wor nō querit, p eo quod vendi-

derunt argento sustum et papem
p calciamenſ. i. precio calciamen-
toꝝ. Nota q̄ tria scelera iudeorū
precesserāt scelus mortis xp̄i p̄p
que dure puniti fuerūt. Semper tñ
deꝝ pepercit illis. Nā p̄imuz sce-
lus ab eisdē p̄missū fuit: venditto
Innocentio. xxx. argentels quoꝝ
reduxit dñs ipse Josue et Moysi
d̄ egypto. Scđz scel⁹ fuit q̄ p̄mis-
sionē factā p̄fibus de messia sub
hoc noīe Dauid despererunt dī.
Mō est nobis pars in Dauid nec
in semine ei⁹ et fecerūt ritulos au-
reos quos adorauerūt. dī. Iste fuit
dīs tui israel ec. Et p̄ illud scelus
captinati fuit a rege assiriorū mul-
to ipse. Inde tñ liberari fuit. Tertiū
um scelus fuit q̄ diversa colētes
ydola ymolabāt eis n̄ soluz pecu-
des sed p̄prios ifantes. Ecce. xxiiij.
Silios quoqz suos q̄s genuerunt
mīhi assauerunt sibi. Itē Dicere.
vij. H̄edificauerūt aras top̄het q̄
sunt in valle filii hoīuz ad oburē
dū vel assandos filios suos vel fi-
lias in igne q̄ non p̄cepī nec ascē-
dit sup cor meū. Et in ps. df. Et
ymolauerūt filios suos et filias su-
as dīmōis. Igis p̄p hoc scel⁹ ter-
tinū capta est ciuitas eoz. Jerim
a rege Babilonis et occisi fūt filii
Sedechie regis i oculis patrie.
Et oēs principes inde iterfecti fūt
et multi gladio interēpti fūt et re-
liqui in Babilonē ducti fūt sub
durissima fūtute captiuū. Et rex
eoz excecat⁹ est in eoz captiuū

Passio xp̄i

te stetitq; vincit⁹ v̄sos ad diē mor-
tis sue reliquus t̄ o pp̄e.lxx.ānis
moratus est captiu⁹ sed inde edu-
ci sunt tpe Elſtre ut p̄p̄ in.s. li. ei⁹
ca.i. t. i. Quartū v̄o scelus fuit q̄
insti xp̄s patrē ipsoꝝ argēto mer-
cati sunt t per inuidiam mori po-
stea tradiderunt. sed ex isto scele-
re non p̄uerit dñs eos amplius.
Nam iam per annos ad 2111
ccccclviii. vel circa fuerūt durissi-
me captiuatne dñi in vna reglo-
ne: sed vbiq; terrarꝫ profugi t mi-
seri existentes t nullū habentes
in mundo refugii preter stragez
de his factā per Ētitū t Ēlespesia-
nū. vnde irrevocabilis snia ceci-
dit super retuices eorum t quā-
dū iudicū extiterint: nunq; indul-
gentiā valeant innenire. Et aten-
de lector q̄ maior pestis illis est.
q: indulati est insipies cor eo: uiz
t obscurati sunt oculi eoz ne vi-
deant: ideo plaga crudeli t insa-
nabili percuti sunt. Diere. xxx.
Erst vobis Iniquitas hec sicut in
corruptio cadens t regnita i mō-
te v̄l muro excelsō qñ subito dñ
nō sperat̄r veniet contritio eius
t cōmīnueſ sicut cōmīnueſ lagēa
figuli p̄tritōe p̄ualida: t n̄ iuenieſ
de fragmētis ei⁹ testa in qua por-
teſ igniculus aut po:teſ paꝫ aq;
de fovea. Hoc tonū adipletū ē d
p̄p̄o iudeoꝝ tpe supradictorum
īperatorū Ētit. l. t Ēlespesian. q̄
subito cīrcundantes cluitate ipaz
obtinuerūt finalr euā mortua in-

finita multitudine fame t ferro
exterminata est eoz natio. Et tan-
tū agricoltū ē p̄ctiū ipsoꝝ: vt non
inteniat inter ipsoꝝ quisq; tāte p
uidētie q̄ in corde suo tāti d̄ igni
culo luminis veritatis p̄tineat ve
possit haurire modicū aque reci-
tudinis intellectū sacre scripture.
Et vt cognoscas lector hui⁹ ppli
magnitudinez culpe ex peccato
cāmissō in p̄p̄ū creatorē t p̄fēz
Etende t cōsidera q̄ crudeliter
hanc culpam t culpe flagella in
posteros suos indurerunt. qñ fu-
rentes dicebant. Sanguis ei⁹ sa-
per nos t super filios n̄ros. Su-
per quib⁹ v̄bis Aug. in ser. resur-
rectionis dñi sic alt. Crudelissi-
talis snie Impieras iudeoꝝ que fa-
cīore suo nō solū p̄ntes liberos
dānat sed enā nō natos occidit.
Quātoe. n. hanc vocē ad p̄sciaꝫ
facinoris vocant q̄s snia crīmis
non tenebat. Crudelis inquit im-
pietas que posteros aī in reatuꝫ
vocat q̄ p̄ducat ad lucē vt p̄nīs
futuris contingere peccare q̄ v̄
uere. Cruenti plane genitores q̄
ante faciūt sūt paricide q̄ parētes.
Mōt ergo de plano t superiori-
bus cōcludi q̄ scelus quartū gra-
ni⁹ fuit precedentibus oībus. vt
indicit grauiſ atq; dira snia lata
super populi iudeoꝝ p̄ntem. l. t
futuri ppter illa que in p̄fēz dñi⁹
cōmiserunt. Sign. Sen. ix. v̄bile
gim⁹ q̄ post diluvium Hōe plan-
tauit vīneā q̄ magna illius cult?

sollicitudine crescentis vīnū p̄du
duxit: quo quidē inebriatus illo
facebat in terra quē chaā fili⁹ et⁹
aspiciens vocatis duobus fratri
b⁹ suis Sem. s. t̄ Iaphet oñdūt il
lis patris verēda atq̄ illū deride
bat corā illis dī. Ecce pater noster
ebri⁹ est t̄ similia. Sed horētes
fratres duo supradicti ignomini
am aspicere expollat pallijs pp̄l
is cooperuerūt ipsū dormientem
Digesto igil vīno post dormitio
nē surrexit illo. quē nō latuit id
qd̄ ei intulerat fili⁹ ei⁹ cham. Id
circo maledixit ei t̄ fecit eū servū
fratnū suorū vscq̄ in sempiternū.
Spūalr p̄ illo q̄ interpretat re
quies subaudi xp̄i in quo est oīs
requies obliuiscēs laboris. hic er
go postq̄ p̄ peti diluuiū electa ē
humana nā de parādiso. ip̄e ve
nūt vt pi⁹ t̄ bon⁹ agricola hāc vi
neā d̄ nemore infernī eriperet t̄ i
terra salutis plantare. ps. Elineaz
de egypto transtulisti tc. C̄reuit
hec vinea beneficio culture quia
miraclis t̄ pdigij t̄ mira doctri
na ipsā cultiuauit. demū ex p̄mēs
ex ip̄a vīnū in torculari crucis ni
miū gustās ac bibens vīnū cha
ritatis t̄ amoris mudat⁹ pedibus
in cruce ebri⁹ t̄ abiect⁹: t̄ ab om
nibus derelictus. quez fili⁹ cham
s. pp̄l's indeoꝝ alspiciens oñdebat
nuditatē eius: alijs duob⁹ fratri
b⁹. s. latinis t̄ grecis dī. Ecce rex
iudeoꝝ t̄ multas illi p̄ferens irr
fiones. sed hoc nō ferentes depo

sitis palij vēni statis t̄ pfidle idū
erunt sibi fidē t̄ coopuerūt igno
mīntā p̄fis dī. Uere fili⁹ dei erat
iste. Post resurrectionē igil exur
gens dīs tanq̄ potens crapula
tis a vīno t̄ maledixit huic pp̄lō
t̄ fecit ipsū seruū fratruū suorū i se
t̄ in posteros natos vt superi⁹ est
expressū: q̄ misit romanos q̄ eos
durissime punierunt. vñ glo. sup Glo.
illud Eccli.iiij. Honora p̄rem tu
um vt supueniat tibi benedictio.
sic ait. Mclisei caluicū pueri trri
serunt t̄ duo vr̄si de saltu ex eis
xlii lansauerūt: q̄ stulticia iudeo
rō in caluarie locū xp̄i trrissit. s̄
xlii. anno post ascensionē ei⁹ duo
vr̄si. s. Elespianus t̄ Titus d̄ sal
tu gentiū egressi illusores scuissi
me lansauerunt.

Ufer digitum tuuꝝ huc.

I Joannis vicesimo. Mo
ta q̄ homo consuevit li
benter illud opus facere in quo
est labor modicus t̄ lucrum ma
gnū naturaliter enim hoc ho
mīnes appetunt. Ideo conantur
proprios filios talet artem do
cere. Spiritualiter Unteq̄ r̄pus
opus nostre salutis operai et: to
tum humanū genus ponēs hu
meros suos sub onere afflictionis
t̄ pene non poterat quicquam lu
crari ad celestē p̄tinens beatitu
nem. omnes enī deficibant sub
onere. sed ventes r̄bs q̄ omniuꝝ
onus portauit facile adeo op̄no
strū fecit q̄ non oportet nisi q̄ dī

gto tāgam". Et sit q̄ per hoc lu
cramur celeste regnum. Ipse.n.
manibus suis operat⁹ est fortia.
S3 q̄ ipse fragiles nos cē cognoscit:
vult q̄ solū tāgamus digito
vbi ipse abas manus apposuit. S3
no.q̄ diabolus mundus & caro
opposita semp faciunt. Nam ipsi
sponunt hoībus onera grauita: &
spontabilia que digito tangere no
lunt. Imponūt.n.humeris p̄tō
rū ac seruoz suoz iferni suplicia
que sunt intolerabilia hūanis vi
ribus & minimū digitū nequeit
extendere,p̄ hoīum refrigerio in
tormentis. Pdor:abat.n.dives il
le mundi filius gutaz aque extre
mi digiti dū esset in gehēna & ob
tinere nequivit. & m̄ tantū scrive
rat mundo ventri & diabolo. xp̄s
igis in ope appositione⁹ m̄i digiti
querit. vult m̄i vt manū tuam po
nas in lat⁹ suū & cognoscas q̄zū
dilexit te. q̄ faciens beat⁹ eris i ce

Fig. lo. **Fig.** Lexit. vi. vbi dī q̄ q̄ tan
gebat carnes sacrificij: vt puta
agni v̄l vituli occisi sanctificabat

Or. Super quo dicit Orige. q̄ nō po
terat hoc ad litteraz intelligi vt q̄s
fieret sanc⁹ tacitū carnis aialis oc
cisi: sed hoc oportet allegorice de
xp̄o occiso & p̄ nobis oblato intel
ligi. vt si q̄s carnem ei⁹ occisam
& oblatā in altari crucis corde &
mente perfecte meditabis m̄ida
dabis & sanctificabis. portare ergo
debem⁹ stigmata ei⁹ in corde qđ
dulce ē & leue q̄ p̄ nobis ip̄e por

tanit in corpore qđ amarissimuz
& graue est: & sic scificati lucrabi
mū regnū: vt sicut xp̄ianū voca
mur ita & ip̄z sequamur vt ab eo
scificemur. Hiero. ad Paula. 12.
Xps scificatio est sine qua nemo
videbit faciē del: xp̄s redēptio &
p̄ciū: xp̄s oia est. vt q̄ p̄ ip̄z ois
dimiserit vnam inueniat, p̄ oib⁹
& possit libere clamare. pars mea
dñs dicit aia mea.

Uraſti in dulcedine tua
p paupi de⁹ ps. lxviij. Quā
tū sit bonū & quid valeat
ppositū cognoscit oposito prece
dente. nō.n.cognoscit dulcedor
nisi in amaritudine. nec amaritu
do nisi in dulcedine. & ita cognoscit
bonū melius post malū. & sic
in hoc veritatē h̄z. qđ phus ait. s.
opposita iū se posita clarius elu
cescunt. Optūl̄ xp̄s dulcedo be
nignitas & clementia optimē co
gnoscit a nobis: si p̄cedentē ama
ritudinē contēplemur. Tanta eni
erat ante xp̄i aduentū & ante ei⁹
passionē amaritudinis plenitudo
circa gen⁹ humānū pp̄ primoz
parentū peccatu⁹: q̄ nemo pote
ret eā gustare sine morte. Jō plo
rabat humana nā. Tren. iiij. Ine
bitauit me absintio. sed veniens
xp̄s portare nostrā amaritudinē
adeo auxit vt oia dulcia remane
ret. Et si q̄s téptauerit mō gusta
re & parere p̄ntem dulcedinem
voluerit p̄cedentē amaritudini dī
cet. Ecce in pace amaritudo mea.

fig. amarissima. Sigu. Exod. xv. vbi legim⁹ q̄p recedentes filij israel d̄ egypto ⁊ ambulantes per desertū trib⁹ diebus steterunt sine aqua ⁊ erant gementes p̄ennimia ariditate. Eneft igit̄ ad quendā locū q̄ vocal. Marath ⁊ inuenit ags amarissimis: d̄ q̄bus bibere non poterant dolor in ipsis renouat⁹ est. Et dicit magister hystoriaruz q̄ dolor aque amare inuete suerabat primū dolorē. Sed ostēdit dñs Ḥoy. lignū qđ r̄ dicit idē magister erat mire amaritudis. Et poni fecit illō in aquis ⁊ i dulcedinē verse sunt. P̄cepit insu per Ḥoyes: aliquib⁹ de fortioribus Isrl: vt dicit magister q̄ su perficiē aque haustā phicerent. Et postmodū circūduceret aquā remanente vt dulcorē meli⁹ retinerent. Spūalr per filios Isrl sub audi humanū gen⁹ qđ de egypto eduxerat ⁊ nihil creauerat. S3 deo inobedientes effecti venerit in Marath. q̄ traslati de gloria ⁊ honore quib⁹ erāt coronati: ad amaritudinis penaz atq̄ doloris reducti sunt vbi ariditate ḡfē presidijs deficientes plorātes ⁊ vlnlā tes clamaebāt. sed tertia die ōndit dñs lignū Ḥoy. q̄pcedentib⁹ duob⁹ dieb⁹ nature ⁊ legis in terra die. s. in tempore ḡfē de⁹ pater ōndit lignū crucis filio suo. q̄ su lignū sume amaritudinis q̄ posito i aqua n̄fē p̄ealitatis ⁊ dolis cōuersa est in melifluā dulce

dinem. p̄s. Contuitissi planctus meum in gaudiū miseri tc. Et tu sit. Ḥoyes per fortis Isrl. hāc aquā circunduci sed p̄scere superficiem q̄ xp̄s per sanctos apostolos ⁊ predicatorēs precepit duci per circulū mundi fidem passio nis sue in aquā baptismat̄ sacra p̄dicando scripturā. p̄s. In oēm terrā exiuit sonus eoz. tc. S3 d̄z proīci supficies q̄ litteralis expositio nō ē dulcis. Illa. n. exclu sa patebit dulcedo magna ⁊ oīs quā hic patimur amaritudo: hac gustata dulcedie dulcorabit. Enī Aug. in solilo. Dia inibi peto vt Ag. amarescant vt tu solus dulcis appareas aie mee q̄ s dulcedo iestī mabilis per quē oīa amara dulco: anf. Tua. n. dulcedo gratulā Laurentio dulcez fecit. Tua dulcedo Stephano lapides toruīis dulcorauit. Tua dulcedine sbant apostoli a cō. cō. q. di. habiti. tc. Ibat Andreas secur⁹ ⁊ gaudēs qm̄ ad tuā dulcedinē properabat hec vtiq̄ dulcedo ip̄os apostolo rū princeps sic repleuit vt pro ipsa crucis patibulū vnus eligere. Alter vō caput ferientis ferro supponere nō timeret. P̄er hāc. n. Bartholame⁹ pelle dedit. p̄ hac gustanda venenū poculū Ioannes intrepidus potauit. hanc gaſtauit Petrus: ⁊ in seruū oblit⁹ clamauit ⁊ quasi eba⁹ dixit. Dñe bonuz est hic nos esse faciamus tria tabernacula. tc. Hic mortu

mur t te contemplēmur: sufficit
tantā dulcedinē contēplari. vnaꝝ
stilā dulcedinē iste potuit: t oēz
aliā dulcedinē fassidūtū. Quid
putas fuisset si magnā illā dulcedi
nē tue diuinitatis multitudinē
gustasset: quā abscondisti timen
tibus te.

Uime tibi librū grandeꝝ

I Isla. viii. Anteꝝ liber sit
plene p̄pletus. viij. per or
dinem requirunt. Primo nāq
scribit. Secō script⁹ manifestat.
Tertio corrigit. Quarto ligatur.
Quinto punctat. Sexto miniat.
Ultio sup pulpitū extensus legē
dus astantibus exponit. Spūalr
x̄p̄o dei fili⁹ c̄lib t p̄scia p̄fis cō
tmens oēs predēstinatos. Apoc.
Et aliis apert⁹ est q. tc. t in. ps.
Et i libro tuo oēs scribet. s. saluā
di. Quos v̄o scriptura hui⁹ libri
nō h̄z a regno dei penit⁹ excludē
tur. Apoc. ex. Qui nō sūt inuenti
scriptu in libro vite: missi sunt i sta
gnū ignis. p̄usq̄ igitur iste liber
posset legi supradicta oia in hoc
libro sūt facta. Nō. n. poterat scri
ptara hui⁹ librī executioni māda
ri nec poterant in eo scripti būfi
cari nisi prius in hoc libro fieret
supradicta. Primo igitur iste liber
sūt script⁹ in niēte p̄fis. s. p̄desti
natus ab eterno salvator t redē
ptor noster vt p nobis patetet t
solueret preciū nře redemptōis.
Bath. xxvi. t Luc. xxij. Fili⁹ q
dē hois vadū sicut scriptū est de

eo. Secūdo sūt manifestat⁹. s. p
discipulū pditorē. Bath. vbi. s.
Quemcūq̄ oscular⁹ fuerō ipse ē
tenete eū. etiā manifestauit seip̄z
di. Si me q̄ritis ego sū. post mo
dū lib⁹ iste correct⁹ sūt a Pilato.
Nā post flagella recepta i domo
Layphe nocte castigat⁹ sūt a pi
lato in p̄torio ei⁹ ps. Ego sui fla
gellat⁹ tota die t castigatio mea
in matutinis. Quarto sūt ligat⁹
qñ. s. pedibus t mansib⁹ cruci sūt
affixus. Quinto sūt punctat⁹ qñ
s. vñus miles lancea latus ei⁹ ape
ruit. Sexto sūt miniat⁹ qñ. s. cor
pus eius cruce p̄prio p̄fusū vñ
diq̄ tinctū erat. Isla. i. Et planta
pedis v sqz ad verticē capitis nō
est in eo sanitas. Ultimo liber iste
sic script⁹ ligatus punctatus. tc.
expositus est sic in pulpito crucis
extensus est vt q̄libet ibi in eo pol
set leger̄. Et nota. q̄ triplex lectio
ibi lecta sūt quia ibi legit mater
dolores atq̄ angustias inestimabi
les. Tren. primo O vos om̄
nes qui transitis per viam atten
dite t videte si est dolor sicut do
lor meus. Altā lectionē cantabāt
sancti in lymbo. Apoc. v. Eligiunt
quattuor seniores habentes sin
guli citharas t cantabant canticū
nouū. dicentes. Dign⁹ es dñe tc.
Et in ps. Lantate dño canticum
nouū q̄ mirabilla fecit dñs. Ter
tiām lectionē cantabant seu lege
bant demones afflictionis t lu
cīus. q̄ expoliabant t extermina

Bre. bantur. vñ Grego. Maçācen⁹ in quodā sermōe resurreciois dñi. dicebant inde demōes. Q̄ crux illa fallens gaudia nostra t̄ parturientis dāna nostra. Idē lignū ditati sumus. per lignuz ecce sub vertimur. per ist⁹ potestas illa cōtis semp̄ populis formidanda: nullusq; s̄ cede nostra palpitat. Sed qđ est gemendū magis in solit. Nunc antiq; fletus fluxere nunc nullus resonat v̄lulat⁹. hoc sig. idē. Sig. Ecce. iij. vbi legim⁹ manū pphē missā in qua erat inuclut⁹ liber qui erat script⁹ intus t̄ foris t̄ scripte erant in eo lamentatioes carmē t̄ v̄he. Spūaliter liber iste Christus erat vt dictum est. sed in eo qđ dicitur manus prophe te missa librum cōuīnens: dñ itel ligi prophetia t̄ noticia diuinissim inspirata ē pphete. cui⁹ intellect⁹ stinebat xp̄m passuruz t̄ moritu rū pro nobis. triplex aut̄ libri scri ptura tria supradicta a diversis ibidē lecta significat. Maz̄ scripte erant in eo lamentationes virgi nis quas in eodē libro Simeon antiquitus legerat atq; virginī predixerat. Lue. iij. Et tuā ipsius siam pertransiuit gladius. Secun da scriptura dicitur carmen qđ dñ canticum leticie. illud fecerunt sancti in dic illa. h̄o. Hec est dies quā fecit vñs. ic. Tertia v̄o scri ptura fuit v̄he quod dicitur v̄l so nat extincio gaudii. quod recte de infernalibus portis intelligi

obet vt expositū fuit supra possit etiā de iudeoz perfidia nō imerito exponi cum leticia totali fuit extincta vt satis in superiorib⁹ p̄z. Igitur si nos vel viboni scolares legemus. in hoc libro scripturas eius memorie cōmendantēs percipiēm⁹ ibi nostre salutis nor mam. Bernar. in sermone. Etē Ber. de me pendentez in cruce. caput inclinatum ad te saluandum. os clausum ad te osculandum. bra chia extēsa ad te āplexādū. man⁹ pforatas ad tibi largiendū. pedes affitos ad te expectandum.

Ic est filius meus dilectus in quo miseri bene complacui. **L**ath. xvij.

Nī pac cōponis inter duas par tes quartū vna reliqua ē debilitoz p̄suevit pars ipotentior a potentiō securitatē aut obſidē postulare. vt si contingere eos p̄gētes potentiores partis quicq; moleſtiae pati haberent sup obſidez re gressū. Spūaliter iter diuinā t̄ hūa nā nā guerra t̄ discordia grādis fuit atq; mortalit. Iz nā dīna erat īcōparabilis potētior nā humana qđ diuinā erat eterna t̄ imortalis suprema t̄ op̄s: hūana v̄o coru pribilis mortalit̄ misera t̄ bīecta. Iō male sibi de hac p̄tigebatli ter: qđ cāpt̄ certaminiſ ex hac pte itrabat tot dire mortis subdebā tur snijo. h̄o. Quis est hō q̄ viuit t̄ nō videbit mortē ic. Sed ad uenēte tēpōis plenitudine quam

do tractabat par iter. vtrāqz par tem ne natura humana posset de diuina diffidere nec timere misit deus dilectū filiū suū ob sidem. t̄ quasi in pign⁹ dedit eū generi hu mano. vt si quid molestie fieret hoībus patereſ ei⁹ fili⁹. Elenit ergo 2positor pacis vtriusqz partis mediator vnicuiqz tribuens fīm generis sui dignitatē. Unde cum exigeret diuina iustitia ab huma na fragilitate emēdam primorū parentuz de peccato sacrificiu⁹ t̄ oblationē efficiētē: mox sup hūc mediatorem habit⁹ est regressus t̄ obtulit eū vtraqz pars. Et factū est ex ipso sacrificiū placationis.

Fig. **Fig.** Gen. xxii. vbi legim⁹ q̄ cu⁹ i semie habet se deberē oēs gētes bñdici p̄cipiētē dñō tulit Ibraaz vñigenitū filiū suū quē diligebat Ilaac: t̄ impositis sup eū lignis holocaustū duxit ad quēdā mon tem. t̄ cū ligasset ipsū t̄ vellet vi brare gladiū in ipsū vt eu⁹ sacrificaret dñō. onfusus est ei aries quē occidit t̄ ymolauit dñō. t̄ reputa tū ē ei hoc ad iustitiā t̄ facta ē in seminē eius benedictio. Spūalr exigente diuina iustitia vt dictuz est vindictā de peccato vt p̄ illo fieret deo holocaustū acceptum Impositū est lignū crucis super xp̄m t̄ duxus est in mōte calua rie vbi aries. i. caro eius oblata ē. Natura diuina nequaqz moriētē t̄ hoc reputatiū ē ad iustitiā quia integrē satisfactuz est diuine iusti

tie t̄ humā generi redditā ē eter ne benedictionis hereditas. t̄ a deo per ipsū t̄ in ipso mediatore nostro firmata est pax. c ille q̄ pa us nostam crudeliter impugna bat factus est defensor t̄ pater n̄ benignus. Aug. in solilo. Dñe p̄ filiū tuū dilectū i quo ubi bñ cō placuit: consubstantialē tibi t̄ co eternū xp̄m Iesum vnicū dñm t̄ redemptorem nostrū habem⁹ aduocatū apud te qui ē lumen oculorum nostrorū vita t̄ salus t̄ vñica spes nostra. qui dilexit nos magis q̄ se. q̄ quem habem⁹ fiduciā repositā t̄ firmā spem ap̄ te. t̄ accessū ventiēdi ad te q̄fi ip̄ se dedit potestateſ filios dei fieri his qui credunt in nomine eius. hec Augustinus.

Augerunt fluct⁹ ei⁹. hs. **d** **cvi.** Inter oia presenſ vi te formidanda nil terribi lis humano sensui mariō tēpe state: q̄fi illa neqz vñ neqz inge nio sapientis placat. vñ si tunc tē portis hoīes in ligno debili inueniant se modicū vident distare a mortuis. Idcirco vñdem⁹ q̄ nil est ei merces in mari. piccre vt saluentur. Spūalr. Ante xp̄i aduc tum tanta in hoc mari magno t̄ spacio tempestas fuit vt oēs ibi transeuntes vnda sceleris absorberet. hs. Eleni in alitudineſ maris: t̄ tempestas demersit me. Hanc nauis n̄ra inueterata pctō adeo fracta erat, qđ nullo modo vale-

bat subsistere nec valuit ei quod
merces ceremonialium antiquariorum
varct pro ipsius aleviatione: qm̄
nō poterat tali aleviatione attingere ad portū. Sed detentus i pel-
lago passa est naufragium quousque
q̄ xp̄o veniens se contra hanc tē-
pestatem opposuit e ipsam sedare
re sua morte dignatus est. Sigu.
Ione primo vbi legitur q̄ cū na-
uis periclitaret projectis primo
mercibus in mare nō queuit tē-
pestas. Tunc sorte missus est Io-
nas in mare et quiescente tempe-
ste nauis pertinet ad portū. Spi-
ritualiter per tempestē maritima
subaudiebat peccati superbierō ē qz
timor marii quanto alius nauem
elektat. tanto amplius illam ver-
sus fundū cicit. sic supbia. Quan-
to. n. ampli p̄mos hoies versus
celū ambitione substulit. tanto am-
plius vscz ad infernum deiecit. ps.
Ascendit vscz ad celū et descen-
dit vscz ad abyssum. Per Io-
nam vō xp̄m subaudi per tripli-
cem Ione interpretationem iter
pretatur. n. colubia donatus et do-
lens. per oēs. n. has interpreta-
tiones notaē xp̄s. Nam ipse fuit pu-
rus et sine peccato. Lan. v. Dilec-
tus meus candidus et rubicidus.
Ipse fuit nobis donatus in p̄cū
nostrae redēptionis. ysa. nono.
Parvulus natus est nobis. Et
filius datus est nobis. Fuit etiā
dolens. ysa. lliij. Desideram⁹ virū
dolorū sc. Dic igitur sorte missus

est in mare ut sedare tempestas
vnde sicut Jonas se obtulit pro-
sciendū in mare p̄ salutē marii:
Ita xp̄o se obtulit pro liberatiōne
humani nature. Et no. q̄ p̄grue-
sors cecidit super eū q̄ ipse ē ars:
et sapientia patris. Nam per eam
dein artem eā nouū cōstruitur
et reparat frāctū. Si ergo omnia
per ipm facta sunt. Et sine ipso fa-
ctū est nihil: omnia destructa p̄
ipm erant merito reparāda. Jo-
nē cū diuina sapientia sorte quereret
ysa. vi. Quem mutaz et quis ibit.
Ipse filius rūdit. Ecce ego mitte
me. Que ēba intelligi debent sic
fm Ber. vt filius patri humano
compatiens generi dicit. Ecce pa-
ter p̄ me creasti omnia. Angelos
in celo fecisti vnu p̄ ceteris ru-
tilantem. Cedri non fuerūt altio-
res illo in paradiſo dei. Ille nāqz
debilis cū suis adherentib⁹ pma-
net irremebili cecitate p̄cuſſus.
Saluatorē cū redimi non debet
qz eoz superbia crescit. Fecisti
pater similiter et hominem qui i
deliciarum paradiſo colocasti. sed
ecce serpente suasus deliquit et ni-
hilomin⁹ penitens perseverat in
carcere. Quis amplius pater de
nationibus implebit ruinas et lo-
ca paradiſi vacua. Nūqz tibi cu-
re erit de bobus aut de pecudib⁹
et inmetis. Si enim tenebrarum
p̄nceps et filii dissidentie irrecu-
perabiles sunt: homo tñ restau-
rari potest qm̄ humiliat⁹ ēnīmis.

ageli enī altitudini mee petierūt
equari p̄ superbiā. hō vō sapiam
meā indebitē affectauit. vt ergo
sciant gentes q̄r diligō p̄fēz t̄ vt
per me recipias qđ p̄ me lapsus
v̄f. si hec tēpestas p̄ me oīta ē tol
le t̄ pice me in mare. hec Ber. in
ser. de aduentu. Agit sorte p̄iect⁹
est Jonas in mare q̄r xp̄s f̄z dei
predestinationē descendit in hunc
mūdā in quo sedauit tēpestatem
pene nostre portans t̄ sustinens
que ob culpam portare debeba
m⁹. Job. xxxviii. Circū dedi ma
ri terminos posui vectes t̄ hostia
t̄ dixi hucusq; venies t̄ nō p̄ce
des amplius. Sed hic cōfriges
tumentes fluctus tuos. xp̄s. n. ter
minum nostre penalitatis posuit
qñ crucis t̄ clavoz t̄ lancee sup
pliciū in suo pertulit corpore. In
quo 2fracte sunt oēs moris vnd.
vt hoīes amplius nec submerge
rētur: f̄z sillerēt amoto fluctu ei⁹.
t̄ nos deo p̄fi recōciliane ad eter
nī beatitudinis perduceret por
Ans. iiii. vñ Ansel. in meditatione hūa
nitatio xp̄i. hic est inquit dñs no
ster iesus xp̄s t̄ salvator vñigeni
tus dei fili⁹ verus de⁹. verus hō.
q̄r solus sub sole innentus ē. Iste
formosus i stola sua q̄b̄ deformis
p̄filijs hominū faciūt est. Si
quidem vulneratus est propter
iniquitates nostras t̄ atritus p̄p
sclera nostra. fact⁹ holocaustum
suauissimi odoris i cōspectu tuo
pater eternē glorie. vi auerterat i

dignationem tuā a nobis t̄ cōse
dere nos sibi facere in celestibus.
¶ Dec Ansel.

¶ Itiuit alia mea. tc. hs. xlj.
¶ Naturaliter hoīes mori
ti apropinquātes consue
verunt sitire. Et rō pōt̄ eē. q̄r san
guinis effusio reddit corp⁹ siccuz
t̄ mort̄ terror arescit cor. Idcir
co homines 2sueverunt in tali pū
cto potū postulare. Inter alia q̄
xp̄s tempore sue passiōis sitivit.
suis salus generis humani līc⁹ vt
verus hō ppter sanguinis effu
sionē corporaliter sitiret. Sed ne
gata est guta aque illi q̄ fecit son
tes aquaz t̄ qui d̄ petra. ppter po
pulū sciēt̄ edicta aqua potauit.
Sig. iiii. Re. Idrout recitat magi
ster hystoriaz. vbi dicit qđ Esa
nases q̄ regnauit in ierusalē fecit
malū i cōspectu dei. Mā ydola q̄
vūlspauerat pater ei⁹ erexit i mī
ta alia peccata fecit de quib⁹ cum
ysaias ppheta reprehēderet ip̄z:
fecit illū eleci eē ciuitatē ierlm̄ t̄
ibī lignea serra secari. Et dū sic se
caretur t̄ esset in angustia suis pe
tituit aquā t̄ negauerunt ei illā. Et
tūc dñs de sublimi missit aquā in
os ei⁹ t̄ expirauit. nec adhuc car
nifices desisterunt a secaitione.
Sp̄iāstr per ysai. qui interpretat
salus dñi. no. xp̄z q̄ venit missus
a patre vt omnes saluos faceret.
Igitur cū videret populū iuday
cū seu phariseoz colegiū cupidi
tati t̄ avaricie deditum que sunt

ydolor̄ seruit que pater eoz scili
et deus p. Eb̄or. phibuerat ar/
guebat ipm dicēs. pgenies vīpe
rōrū. tc. Jō ipm capiū atq̄ liga
gatū duxerūt eū yerusalē t lignea
crucē cruciarūt. Et cū bibere pe/
teret negauerūt creatorū qd n ne
gabant malefacto:ibus. v n aiad
uerte lector ad id qd sequit. legit
enim in quodā hebreoz volumi
ne noie zandri. q cū dānatus iu
dicio ingressurus ad mortem po
tabat optimo vīno in cypho cuz
puluere incēsi. vt inebriat t alie
natus sensib mln sentiret mor
tē. t hoc accipiebant iudei de li
bro puerloz Salomōis. xxxi.
vbi scriptū ē. Date iebriatiū per
dito t vīnū el qui amaro est aio.
Et hulicres vō honeste erāt in te
rusalē q ex charitate spōte mīte
bāt vīnū hoc cōdēnatis t q mo
ri debebant. Cū igit hmōt mulie
res tpe mortis xp̄i parassent. taž
p xp̄o q̄ p latronib vīnū bonū
iudei illud biberūt. t loco illi p.
pinanuerunt xp̄o vīnū corrūptū
s. acetū cuz puluere mirre que est
summe amaritudinis. Jō voca
tus est potus iste acetum selle mi
rū vt exprimeretur eius amari
tudo. Et hoc est qd populo iuday
eo iproperat Elmos scđo vbi scri
ptū erat. vīnū dānator̄ bibit ysrl
t dei eoz. Quē textū iudei malis
ciose t calide mutauerūt remouē
tes inde. Et dei eoz. t loco ei ad
dentes in domo dñi dei eoz. Et

simile fecerūt in multis alijs scr/
pture p̄tib vellocl̄ in qb̄ vide
runt de xp̄o expressiōē fieri men
tionē. Sic igit dñō dedeſt iudei
vt dictū ē aceti cū selle mixtū v
spleret illō pp̄he dictū. dederūt i
escā meā scl t i siti mea potauerūt
me aceto. Elsel. In meditatione Au.
hūanitatis xp̄i. Sz crucis hono
re dorsum incurvare subemur t
suā ipsius portare xp̄i miseritā. ad
locū deductus supplicij mīrra po
tatur t selle t cruce subleuat. Et
dicit pater mi dimitte illis qr ne
sciūt quid faciat. Sed p̄f de celo
illū potauit fonte ad quez sitiebat
vt. s. pficere humana salus. Id
circo ait. Lōsumattū ē. Et p̄f tra
didit spūm. Elug. In ser. xxiiij. sup Au.
Jō. vīdit ergo quia plūmata sunt
oia que oportebat vt fierent t cō
sumarent que scripture predixer
at. Et in siti mea potauerunt me
aceto. Sitio inq̄ tāq̄ si diceret.
hec mīn fecistis qd daturi estis.
Cum accepistet acetum iesus di
xit. Consumati est. Quid p̄ hoc
nisi qd prophetia predixerat tāto
ante. Deinde qr nil remāserat qd
anteq̄ moreret: fieri adhuc opor
teret. Tāq̄ ille, qui potestatē ha
bet ponendi animam suam t su
mendi eam in eternū. M̄eractis
obus que vi peragerent expecta
bat i clinato capite tradidit spūz.
Hec Elug. Sed atende lector q
dictū est de carnificibus pp̄he
tam secamibus qr nequaquam